

Holy Bible

Aionian Edition®

Българска Библия

Bulgarian Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Българска Библия

Bulgarian Bible

New Testament

Language: Bulgarian

Bulgaria, Balkans

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Bible4u.net

Source version: 10/23/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Преговор

Българска at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Българска at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Съдържание

Новия Завет

Матей	1
Марко	27
Лука	43
Йоан	71
Деяния	92
Римляни	120
1 Коринтяни	131
2 Коринтяни	142
Галатяни	149
Ефесяни	153
Филипяни	157
Колосяни	160
1 Солунци	163
2 Солунци	166
1 Тимотей	168
2 Тимотей	171
Тит	174
Филимон	176
Евреи	177
Яков	186
1 Петрово	189
2 Петрово	192
1 Йоаново	194
2 Йоаново	197
3 Йоаново	198
Юда	199
Откровение	200

приложение

ръководство за читател

Терминологичен речник

Карти

предвидение

илюстрации, Doré

Новия Завет

А Иисус каза: Отче, прости им, защото не знаят какво правят.

И като разделиха дрехите My, хвърлиха жребие за тях.

Лука 23:34

Матей

1 Родословието на Иисус Христос, син на Давида, син на Авраама. **2** Авраам роди Исаак; Исаак

роди Яков; Яков роди Юда и братята му; **3** Юда роди Фарес и Зара от Тамар; Фарес роди Есрона; Есрон роди Арама; **4** Арам роди Аминадава; Аминадав **5** Салмон роди Вооза от Рахав; Вооз роди Овида от Рут; Овид роди Есехия; **6** а Есехия роди цар Давида; цар Давид роди Соломона от Uriевата жена; **7** Соломон роди Ровоама; Ровоам роди Авия; Авия роди Аса; **8** Аса роди Йосафата; Йосафат роди Йорама; Йорам роди Озия; **9** Озия роди Йотама; Йотам роди Ахаза; Ахаз роди Езекия; **10** Езекия роди Манасия; Манасия роди Амона; Амон роди Йосия; **11** а Йосия роди Ехония и братята му във времето на преселението във Вавилон. **12** А след преселението във Вавилон, Ехония роди Салатиила; Салатиил роди Зоровавела; **13** Зоровавел роди Авиуда; Авиуд роди Елиаким; Елиаким роди Азора; **14** Азор роди Садока; Садок роди Ахима; Ахим роди Елиуда; **15** Елиуд роди Елеазара; Елеазар роди Матана; Матан роди Якова; **16** а Яков роди Йосифа, мъжка на Мария, от която се роди Иисус, Който се нарича Христос(Помазаник или Месия.) **17** И така, всичките родове от Авраама до Давида са четиринадесет; от Давида до преселението във Вавилон, четиринадесет рода; и от преселението във Вавилон до Христа, четиринадесет рода. **18** А рождението на Иисус Христа(Помазаника) беше така: след като бе сгодена майка Му Мария за Йосифа, преди да бяха се съединили тя се намери непразна от Святия Дух. **19** А мъжът Йосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно. **20** Но, когато мислеше това, ето, ангел от Господа му се яви насиъне и каза: Йосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зечнатото в нея е от Святия Дух. **21** Тя ще роди син, и ще Му наречеш името Иисус(Спасител); защото Той ще спаси людете Си от греховете им. **22** А всичко това стана за да се събъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: **23** "Ето девицата ще занче и ще роди син; и ще му нарекат името Емануил" (което значи, Бог с нас). **24** И тъй, Йосиф, като

стана от сън, стори както му заповяда ангелът от Господа и взе жена си; **25** но не я познаваше докато тя роди [първородния си] син; и нарече Му името Иисус.

2 А когато се роди Иисус във Витлеем Юдейски,

в дните на цар Ирод, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. **2** И казаха: Къде е Юдейският цар, който се е родил? Защото видяхме звездата Му на изток, и дойдохме да Му се поклоним. **3** Като чу това Ирод, смути се, и цял Ерусалим се него. **4** Затова събра всички народни главни свещеници и книжници и ги разпитваше, къде трябваше да се роди Христос. **5** А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка: **6** "И ти, Витлееме, земъю Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства, защото от тебе ще произлезе Вожд; Който ще бъде пастир на Моя народ Израил". **7** Тогава Ирод повика тайно мъдреците и внимателно научи от тях времето, когато се е явила звездата. **8** И като ги изпрати във Витлеем, каза им: Идете, разпитайте внимателно за детето; и като Го намерите, известете ми, за да ида и аз да Му се поклоня. **9** А те, като изслушаха царя, тръгнаха си; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото където беше детето. **10** Като видяха звездата, зарадваха се търде много. **11** И като влязоха в къщата, видяха детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и отваряйки съкровищата си принесоха Му дарове, **12** И понеже им се откри от Бог насиъне да се не връщат при Ирод, те си отидаха през друг път в своята страна. **13** А след отиването им, ето, ангел от Господа се явява насиъне на Йосифа и казва: Стани, вземи детето и майка Му, и бягай в Египет, и остани там докато ти река, защото Ирод ще потърси детето за да Го погуби. **14** И тъй, той стана, взе детето и майка Му през нощта и отиде в Египет, **15** където остана до Иродовата смърт; за да се събъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "От Египет повиках Сина Си". **16** Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, разяри се търде много, и прати да погубят всичките мъжки младенци във Витлеем и

във всичките му околности, от две години и по-долу, според времето, което внимателно бе изучил Си в житницата, а плявата ще изгори в неугасим огън. **13** Тогава идва Иисус от Галилея на Йордан пророк Еремия, който казва: **18** “Глас се чу в Рама, при Йоана за да се кръсти от него. **14** А Йоан плач и писък и голямо ридане; Рахил оплакваше го възпираще, казвайки: Аз имам нужда да се чадата си, и не искаше да се утеши, защото ги кръстя от Тебе, и Ти ли идеш при мене? **15** А няма вече”. **19** А като умря Ирод, ето ангел от Иисус в отговор му рече: Остави сега, защото така Господа се явява на сънне на Йосифа в Египет и ни е прилично да изпълним всичко що е право. казва: **20** Стани, вземи детето и майка Му, и иди в Тогава Йоан Го оставил. **16** И като се кръсти, Иисус Израелевата земя, защото измръха ония, които веднага излезе от водата; и, ето, отвориха Му се искаха живота на детето. **21** И тъй той стана, взе небесата и видя Божият Дух, че слиза като гълъб детето и майка Му, и дойде в Израелевата земя. **22** и се спускаше на Него; **17** и ето глас от небесата, Но като чу, че над Юдея царувал Архелай, наместо който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в баща си Ирода, страхуваше се да иде там; и, Когото е Моето благоволение.

понеже му бе открито от Бога на сънне, оттегли се в Галилейските страни, **23** дойде и се засели в един град наречен Назарет; за да се събудне реченото чрез пророците, че ще се нарече Назарей.

3 В ония дни дойде Йоан Кръстител и проповядваше в Юдейската пустиня, като казваше: **2** Покрайте се понеже наближи небесното царство. **3** Защото този беше, за когото се е говорило чрез пророк Исаия, който казва: “Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави направете пътеките за Него”. **4** А тоя Йоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си; а храната му беше акриди и див мед. **5** Тогава излизаха при него Ерусалим, цяла Юдея и цялата Йорданска околност, **6** и се кръщаваха от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си. **7** А като видя, че мнозина от фарисеите и садукеите идеаха да се кръстят от него, рече им: Рожби ехидни! Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв? **8** Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; **9** и не мислете да думате в себе си: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама. **10** А и брадватата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля. **11** Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Оня, Който иде след мене, е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да понеса обущата; Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън. **12** Лопатата е в ръката Му, и Той

4 Тогава Иисус биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола. **2** И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, най-после огладня. **3** И тъй изкусителят дойде и Му рече: Ако си Божий Син кажи на тия камъни да станат хлябове. **4** А Той в отговор каза: Писано е: “Не само с хляб ще живее човек, на с всяко слово, което излиза от Божиите уста”. **5** Тогава дяволът Го завежда в святия град, поставя Го на крилото на храма и Му казва: **6** Ако си Божий Син, хвърли се долу; защото е писано: **7** Иисус му рече: Писано е още: “Да не изпитваш Господа твоя Бог”. **8** Пак Го завежда дяволът на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и казва Му: **9** Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. **10** Тогава Иисус му каза: Махни се, Сатано, защото е писано: “На господа твоя Бог да се покланяш, и само Нему да служиш”. **11** Тогава дяволът Го оставил; и, ето, ангели дойдоха и Му прислужваха. **12** А когато чу Иисус, че Йоан бил предаден, отиде в Галилея. **13** И като напусна Назарет, дойде и се настани в Кипернаум край езерото(Гръцки: Морето. Така и навсякъде в това евангелие.), в Завулоновите и Нефталиловите предели; **14** за да се събудне реченото чрез пророк Исаия, който казва: **15** “Завулоновата земя и Нефталиловата земя, Край езерото, отвъд Йордан, Езическа Галилея; **16** Людете, които седяха в тъмнина. Видяха голяма светлина И на ония, които седяха в страната на смъртна сянка, изгря им светлина”. **17** От тогава Иисус започна да проповядва, казвайки:

Покайте се, защото наближи небесното царство. а на светилника, и то свети на всички, които са
18 И като ходеше край галилейското езеро, видя въкъщи. 16 Също така нека свети вашата виделина
двама братя, Симона наречен Петър и брат му пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и
Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже да прославят вашия Отец, Който е на небесата. 17
бяха рибари. 19 И казва им: Дойдете след Мене, Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона
и Аз ще ви направя ловци на човеци. 20 И те или пророците; не съм дошъл да разрушава, но
веднага оставиха мрежите и отидаха след Него. да изпълня. 18 Защото истина ви казвам: Докле
21 И като отмина от там, видя други двама братя, премине небето и земята, ни една йота, ни една
Якова Заведеев и брат му Йоана, че кърпеха точка от закона няма да премине, докато всичко
мрежите си в ладията с баща си Заведея; и ги не се събудне. 19 И тъй, който наруши една от
повика. 22 И те на часа оставиха ладията и баща тия най-малки заповеди, и научи така човеците,
си, и отидаха след Него. 23 Тогава Иисус ходеше най-малък ще се нарече в небесното царство; а
по цяла Галилея, и поучаваше в синагогите им, който ги изпълни и научи така човеците, той ще
и проповядваше благовестието на царството, и се нарече велик в небесното царство. 20 Защото
изцеляваше всяка възможна болест и всяка немощ казвам ви, че ако вашата правда не надмине
между людете. 24 И разнесе се слух за Него по правдата на книжниците и фарисеите, никак няма
цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, да влезете в небесното царство. 21 Чули сте, че
страдащи от разни болести и мъки, хванати от е било казано на старовременните: "Не убивай;
бяс, епилептици и парализирани; и ги изцели. и който убие излага се на съд". 22 А пък Аз ви
25 И подире Му вървяха големи множества от казвам, че всеки, който се гневи на брата си [без
Галилея и Декапол, от Ерусалим и Юдея, и из причина], излага се на съд; и който рече на брата
отвъд Йордан. си Рака(Безделичие), излага се на Синедриона;
а който му рече: Бунтовни безумецо, излага се
на огнения пътъл. (Geenna g1067) 23 И тъй, като
принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш,
че брат ти има нещо против тебе, 24 Остави дара
си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата
си, тогава дойди и принеси дара си. 25 Спогаждай
се с противника си по-скоро, докато си на пътя с
него към съдилището, да не би противникът ти
да те предаде на съдията, а съдията те предаде
на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница. 26
Истина ти казвам: Никак няма да излезеш оттам
доколе не изплатиш и последния кодрант. 27 Чули
сте, че е било казано: "Не прелюбодействуй". 28
Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за
да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в
сърцето си. 29 Ако дясното ти око те съблазнява,
извади го и хвърли го; защото по-добре е за
тебе да погине една от телесните ти части, а не
цялото ти тяло да бъде хвърлено в пътъла. (Geenna
g1067) 30 И ако дясната ти ръка те съблазнява,
отсечи я и хвърли я; защото по-добре е за тебе да
погине една от телесните ти части, а не цялото
ти тяло да отиде в пътъла. (Geenna g1067) 31 Още
било казано: "Който си напусне жената, нека й

5 А Иисус като видя множествата, възкачи се на хълма; и когато седна, учениците му дойдоха при него. 2 И като отвори устата си поучаваше ги казвайки: 3 Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство. 4 Блажени скърбящите, защото те ще се утешат. 5 Блажени кротките, защото те ще наследят земята. 6 Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наследят. 7 Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост. 8 Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. 9 Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада. 10 Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. 11 Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всяка зло заради мене; 12 радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас. 13 Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората. 14 Вие сте виделината на света. Град поставен на хълм не може да се укрие. 15 И когато запалят светило, не го турят под шинника,

даде разводно писмо". 32 А пък Аз ви казвам, че твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде всеки, който напусне жена си, освен по причина на [на яве]. 5 И когато се молите, не бивайте като прелюбодейство, прави я да прелюбодействува; и лицемерите; защото те обичат да се молят стоящи който се ожени за нея, когато бъде напусната, той по синагогите и по Ѹглите на улиците, за да ги прелюбодействува. 33 Чули сте още, че е било виждат човеците; истина ви казвам: Те са получили казано на старовременните: "Не си престъпвай вече своята награда. 6 А ти, когато се молиш, влез клетвата, но изпълнявай пред Господа клетвите във вътрешната си стаичка, и като си затвориш си". 34 Но Аз ви казвам: Никак да се не кълнете; вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; нито в небето, защото то е престол на Бога; 35 и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на нито в земята, защото е поднохието My; нито яве]. 7 А когато се молите, не говорете излишни в Ерусалим, защото е град на великия Цар. 36 думи, както езичниците; защото те мислят че ще Нито в главата си да се не кълнеш, защото не ёдат послушани заради многото си говорене. 8 И можеш направи ни един косъм бял или черен. 37 тъй, не ёдете като тях; защото Отец ви знае от Но говорът ви да бъде: Да, да; Не, не; а каквото е ѿ се нуждате преди вие да My искате. 9 А вие се повече от това, е от лукавия. 38 Чули сте, че е било молете така: Отче наш, Който си на небесата, да казано: "Око за око, зъб за зъб". 39 А пък Аз ви се свети Твоето име! 10 да дойде Твоето царство; казвам: Не се противете на злия човек; но, ако те да бъде Твоята воля, както на небето така и на плесне някой по дясната буза, обърни му и другата. земята; 11 Дай ни днес ежедневния хляб; 12 40 На тогова, който би поискал да се съди с тебе и прости ни дълговете, както и ние простихме да ти вземе ризата, остави му и горната дреха. 41 на нашите длъжници; 13 и не ни въвеждай в Който те принуди да вървиш с него една миля, изкушение, но избави ни от лукавия, [защото иди с него две. 42 Дай на оногова, който проси от царството е Твое, и силата и славата, до вековете. тебе; и не се отвръщай от оногова, който ти иска Амин]. 14 Защото, ако вие прости на човеците на заем. 43 Чули сте, че е било казано: "Обичай съгрешенията им, то и небесият ви Отец ще близкия си, а мрази неприятеля си". 44 Но Аз ви прости на вас. 15 Но ако вие не прости на казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за човеците съгрешенията им, то и вашият Отец няма тия, които ви гонят; 45 за да ёдете чада на вашия да прости вашите съгрешения. 16 А когато постите, Отец, Който е на небесата; защото Той прави не бивайте унили, като лицемерите; защото те сълнцето Си да изгрява на злите и на добрите, и помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, дава дъжд на праведните и на неправедните. 46 че постят; истина ви казвам: Те са получили вече Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, своята награда. 17 А ти, когато постиши, помажи каква награда ви се пада? Не правят ли това и главата си и омий лицето си, 18 за да те не виждат бирниците? 47 И ако поздравявате само братята човеците, че постиши, но Отец ти, Който е в тайно; си, какво особено правите? Не правят ли това и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде езичниците? 48 И тъй ёдете съвършени и вие, [на яве]. 19 Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето

6 Внимавайте да не вършите делата на правдата си пред човеците, за да ви виждат; инак нямате награда при Отца си, Който е на небесата. 2 И тъй, когато правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да ёдат похвалявани от човеците; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда. 3 А когато ти правиш милостиня, нека левицата ти не узнае какво прави десницата ти; 4 за да става твоята милостиня в тайно; и

крадци подкопават и крадат. 20 Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават нито крадат; 21 защото гдето е съкровището ти, там ще ёдат и сърцето ти. 22 Окото е светило на тялото; и тъй, ако окото ти е здраво цялото ти тяло ще ёдат осветено; 23 но ако окото ти е болnavo, то цялото ти тяло ще ёдат помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина то колко голяма ще е тъмнината! 24 Никой не може да слугува

на двама господари, защото или ще намрази който, ако му поискан син му хляб, ще му даде единия, а ще обикне другия, или към единия ще камък? 10 или, ако поискан риба, да му даде се привърже, а другия ще презира. Не можете змия? 11 И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да слугувате на Бога и на мамона. 25 Затова ви да давате блага на чадата си, колко повече Отец казвам: Не се беспокойте за живота си, какво ви, Който е на небесата, ще даде добри неща на ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, тия, които искат от Него! 12 И тъй, всяко нещо, какво ще облечете. Не е ли животът повече от което желаете да правят човеците на вас, така и храната, и тялото от облеклото? 26 Погледнете вие правете на тях; защото това е същината на на небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито закона и пророците. 13 Влезте през тясната порта, в житници събират: и пак небесният ви Отец ги защото широка е портата и пространен е пътят, храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях? 27 който води в погибел, и мнозина са ония, които И кой от вас може с грижене да прибави един минават през тях. 14 Понеже тясна е портата и лакът на ръста си? 28 И за облекло, защо се стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са безпокойките? Разгледайте полските кремове как ония, които ги намират. 15 Пазете се от лъжливите растат; не се трудят; нито предат; 29 но казвам пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, ви, че нито Соломон с всичката си слава не се а отвътре са вълци грабители. 16 От плодовете е обличал като един от тях. 30 Но ако Бог така им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, облича полската трева, която днес я има, а утре я или смокини от репеи? 17 Също така, всяко добро хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава вас маловерци? 31 И тъй не се беспокойте, и не лоши плодове. 18 Не може добро дърво да дава думайт: Какво ще ядем? или: Какво ще пием? лоши плодове; или лошо дърво да дава добри или: Какво ще облечем? 32 (Защото всичко това плодове. 19 Всяко дърво, което не дава добър търсят езичниците), понеже небесният ви Отец плод, отсича се и се хвърля в огън. 20 И тъй, знае, че се нуждате от всичко това. 33 Но първо от плодовете им ще ги познаете. 21 Не всеки, търсете Неговото царство и Неговата правда; и който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в всичко това ще ви се прибави. 34 Затова, не се небесното царство, но който върши волята на Отца беспокойте за утре, защото утрешният ден ще се ми, Който е на небесата. 22 В онзи ден мнозина беспокои за себе си. Доста е на деня злото, което ще Ми рекат: Господи! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонихме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела? 23 Но тогава ще им заявл: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие. 24 И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се уприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара; 25 и заваля дъждът, придоха реките, духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; но тя не падна, защото бе основана на канара. 26 И всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, ще се уприличи на неразумен човек, който построи къщата си на пясък; 27 и заваля дъждът, придоха реките и духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; и тя падна, и падането й бе голямо. 28 И когато свърши Иисус тия думи, народът се чудеше на учението Му; 29

7 Не съдете, за да не бъдете съдени. 2 Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери. 3 И защо гледаш съчицата в окото на брата си, а не внимаваш на гредата в твоето око? 4 Или как ще речеш на брата си: Остави ме да извадя съчицата из окото ти; а ето гредата в твоето око? 5 Лицемерецо, първо извади гредата от твоето око, и тогава ще видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото си око. 6 Не давайте свято нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги стъпчат с краката си и се обрнат да ви разкъсат. 7 Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори, 8 защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогова, който хлопа, ще се отвори. 9 Има ли между вас човек,

зашто ги поучаваше като един, който има власт, а не като техните книжници.

8 А когато слезе от хълма, последваха Го големи множества. **2** И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше му се и каза: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш. **3** Тогава Иисус простира ръка и се допря до него и рече: Искам; бъди очистен. И на часа му се очисти проказата. **4** И Иисус му каза: гледай да не кажеш това никому; но, за свидетелство на тях, иди да се покажеш на свещеника, и принеси дара, който Мойсей е заповядал. **5** А когато влезе в Кипернаум, един стотник дойде при Него и му се молеше, казвайки: **6** Господи, слугата ми лежи у дома парализиран, и много се мъчи. **7** Той му казва: Ще дойда и ще го изцеля. **8** Стотникът в отговор му рече: Господи не съм достоен да влезеш под стряхата ми; но какви само една дума, и слугата ми ще оздравее. **9** Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени на мен войници; и казвам на тогова: Иди, и той отива; и на друг: Дойди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и го струва. **10** Иисус, като чу това, почуди се, и рече на ония, които идеаха изподире: Истина ви казвам, нито в Израиля съм намерил толкова вяра. **11** Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; **12** а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. **13** Тогава Иисус рече на стотника: Иди си; както си повярвал, така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия час. **14** И когато дойде Иисус в къщата на Петра, видя, че тъща му лежеше болна от треска. **15** И допря се до ръката ѝ, и треската я остави; и тя стана да му прислужва. **16** А когато се свечери, доведоха при Него мнозина хванати от бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изцели всичките им; **17** за да се събъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на Себе Си нашите болни; **18** И като видя Иисус около Себе Си много народ, заповяда да И и Му рече: Учителю, ще вървя след Тебе където минат отвъд езерото. **19** И дойде един книжник греховете (тогава каза на паралитика): Стани, и леговища, и небесните птици гнезда; а Човешкият Син има власт на земята да прощава минат отвъд езерото. **20** И като видя Иисус му каза: Лисиците си имат

Син няма где глава да подслони. **21** А друг от учениците му рече: Господи, позволи ми първо да отида и погреба баща си. **22** Но Иисус му рече: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртвци. **23** И когато влезе в една ладия, учениците му влязоха подир Него. **24** И, ето, голяма бура се подигна на езерото, до толкова щото вълните покриваха ладията; а Той спеше. **25** Тогава се приближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спаси! Загиваме! **26** А Той им каза: Защо сте страхливи, маловерци? Тогава стана, смъмри ветровете и вълните, и настана голяма тишина. **27** А човеците се чудеха и казваха: Какъв е Тоя, че и ветровете и вълните (Гръцки: Морето.) му се покоряват? **28** И когато дойде на отвъдната страна, в гадаринската земя, срещнаха Го двама хванати от бяс, които излизаха от гробищата, твърде свирепи, така щото никой не можеше да мине през онзи път. **29** И, ето, извикаха, казвайки: Какво имаш с нас, Ти Божий Сине? Нима си дошъл тук преди време да ни мъчиш? **30** А надалеч от тях имаше голямо стадо свине, което пасеше. **31** И бесовете му се молеха, думайки: Ако ни изпъдиш, изпрати ни в стадото свине. **32** И рече им: Идете. И те като излязоха, отидоха в свинете; и, ето, цялото стадо се спусна долу по стръмнината в езерото, и загина във водата. **33** А свинарите побягнаха, и като отидоха в града разказаха всичко, и това що бе станало с хванатите от бяс. **34** И, ето, целият град излезе да посрещне Иисуса; и като Го видяха, помолиха му се да си отиде от техните предели.

9 Тогава Той влезе в една ладия, премина и дойде в Своя Си град. **2** И, ето, донесоха при Него един паралитик, сложен на постелка; и Иисус като видя вярата им, рече на паралитика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете. **3** И, ето, някои от книжниците си казаха: Този богохулствува. **4** А Иисус, като узна помислите им, рече: Защо мислите зло в сърцата си? **5** Защото кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или немощи, И болестите ни понесе". **6** Но, за да познаете, че Иисус възприе сърцата им, рече: Стани и ходи! **7** И той да река: Стани и ходи! **8** Но, за да познаете, че и да идеш. **9** Иисус му каза: Лисиците си имат стана и отиде у дома си. **10** А множествата, като видяха това, страх ги обзе и прославиха Бога,

Който бе дал такава власт на човеците. **9** И като Него; и Исус им казва: Вярвате ли че мога да сторя минаваше оттам, Исус видя един човек, на име това? Казват Му: Вярваме, Господи. **29** Тогава Той Матей, седящ в бирничеството; и рече му: Върви се допря до очите им, и рече: Нека ви бъде според след Мене. И той стана да Го последва. **10** И когато вярата ви. **30** И очите им се отвориха. А Исус им бе седнал на трапезата в къщата, ето, мнозина заръча строго, като каза: Внимавайте никой да бирници и грешници дойдоха и насядаха с Исуса не знае това. **31** А те, като излязоха разгласиха и с учениците Му. **11** И фарисеите, като видяха славата Му по цялата оная страна. **32** И когато това, рекоха на учениците Му: Защо яде вашият те излизаха, ето, доведоха при Него един ням учител с бирниците и грешниците? **12** А Той, като човек, хванат от бяс. **33** И след като бе изгонен чу това, рече: Здравите нямат нужда от лекар, а бесът, немият проговори; и множествата се чудеха болните. **13** Но идете и научете се що значи тази и дума: Никога не се е виждало такова нещо в дума: "Милост искам, а не жертви", защото не съм Израил. **34** А фарисеите казваха: Чрез началника дошъл да призова праведните, а грешните [на на бесовете Той изгонва бесовете. **35** Тогава Исус покаяние]. **14** Тогава дохождат при Него Йоановите обикаляше всичките градове и села и поучаваше ученици и казват: Защо ние и фарисеите постим в синагогите им и проповядваше благовестието много, а Твоите ученици не постят? **15** Исус им на царството; и изцеляваше всяка възможна болест и каза: Могат ли сватбарите да жалеят, докато е с всяка възможна болест? **36** А когато видя множествата, тях младоженецът ще им се отнеме; и тогава ще като овце, които нямат пастир. **37** Тогава рече на постят. **16** Никой не кърпи вехта дреха с невалян учениците Си: Жетвата и изобилна, а работниците плат; защото това, което трябваше да я запълни, малко; **38** затова, молете се на Господаря на отира от дрехата, и съдраното става по-лошо. **17** жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

Нито наливат ново вино във вехти мехове; инак, меховете се спукват, виното изтича, и меховете се изхабяват. Но наливат ново вино в нови мехове, та и двете се запазват. **18** Когато им говореше това, ето, един началник дойде и им се кланяше, и казваше: Дъщеря ми току що умря; но дойди и възложи ръката Си на нея и тя ще оживее. **19** И, като стана, Исус отиде подир него, тоже и учениците Му. **20** И, ето, една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, приближи се изтазад и се допря до полата на дрехата Му; **21** защото си думаше: Ако се допра до дрехата Му, ще оздравея. **22** А Исус като се обърна и я видя, рече: Дерзай, дъщерю; твоята вяра те изцели. И от същия час жената оздравя. **23** И когато дойде Исус в къщата на началника, и видя свираките и народа разтревожен, рече: **24** Идете си, защото момичето не е умряло, но спи. А те Му се присмихаха. **25** А като изпъдиха народа, Той влезе и я хвани за ръката; и момичето стана. **26** И това са разчу по цялата оная страна. **27** И когато Исус си отиваше оттам, подир Него вървяха двама слепи, които викаха, казвайки: Смили се за нас, Сине Давидов! **28** И като влезе въкъщи, слепите се приближиха до

10 И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всяка възможна болест и всяка възможна немощ. **2** А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Йоан, неговият брат; **3** Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей; **4** Симон Зилот и Юда Искариотски, който Го предаде. **5** Тия дванадесет души Исус изпрати и заповядда им, казвайки: Не пътувайте към езичниците, и в самарийски град не влизайте; **6** но по-добре отивайте при изгубените от Израилевия дом. **7** И като отивате, проповядвайте, казвайки: Небесното царство наближи. **8** Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте. **9** Не вземайте нито злато, нито сребро, нито медна монета в пояса си, **10** нито торба за път, нито две ризи, нито обуща, нито тояга; защото работникът заслужава своята прехрана. **11** И в кой да било град или село, като влезете, разпитвайте кой в него е достоен, и там оставайте докле си отидете. **12** А когато влизате в дома, поздравявайте го. **13** И ако

домът бъде достоен, нека дойде на него вашият отрече от Мене пред човеците, ще се отрека и Аз мир; но ако не бъде достоен, мирът ви нека се от него пред Отца Си, Който е на небесата. 34 Да върне към вас. 14 И ако някой не ви приеме, нито не мислите, че дойдох да поставя мир на земята; послуша думите ви, когато излизате от дома му, не дойдох да поставя мир, а нож. 35 Защото или от онзи град, отърсете праха от нозете си. 15 дойдох да настроя човек против баща му, дъщеря Истина ви казвам, по-леко ще бъде наказанието против майка й, и снаха против свекъра й; 36 и на содомската и гоморската земя в съдния ден, неприятели на человека ще бъдат домашните му. 37 отколкото на онзи град. 16 Ето, Аз ви изпращам Който люби баща или майка повече от Мене, не е като овце посрещ вълци; бъдете, прочее, разумни достоен за Мене; и който люби син или дъщеря като змиите, и незлобливи като гълъбите. 17 А повече от Мене, не е достоен за Мене. 38 и който пазете се от човеците защото ще ви предават на не вземе кръста си и не върви след Мене, не е събори, и в синагогите си ще ви бият. 18 Да! И пред достоен за Мене. 39 Който намери живота си, управители и царе ще ви извеждат, поради Мене, ще го изгуби; и който изгуби живота си, заради за да свидетелствувате на тях и на народите. Мене, ще го намери. 40 Който приема вас, Мене 19 А когато ви предадат, не се беспокойте, как приема; и който приема Мене, приема Този, Който или какво да говорите, защото в същия час ще Мене е пратил. 41 Който приема пророк в името на ви се даде какво да говорите. 20 Защото не сте пророк, награда на пророк ще получи; и който вие, които говорите, но Духът на Отца ви, Който приема праведник в име на праведник, награда на говори чрез вас. 21 Брат брата ще предаде на праведник ще получи. 42 И който напои един от смърт, и баща чадо; и чада ще се подигат против тия скромните само с една чаша студена вода, в родителите си и ще ги умъртвят. 22 Ще бъдете име на ученик, истина ви казвам, никак няма да мразени от всички, поради Моето име; а който изгуби наградата си.

устои до край, той ще бъде спасен. 23 А когато ви гонят от тоя град, бягайте в другия; защото истина ви казвам: Няма да изходите Израилевите градове докле дойде Човешкият Син. 24 Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен от господаря си. 25 Доста е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако стопанинът на дома нарекоха Веезевул, то колко повече домашните му! 26 И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. 27 Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива. 28 Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в пъръла. (Geenna g1067) 29 Не продават ли се две врабчета за един асарий? И пак ни едно от тях няма да падне на земята без волята на Отца ви. 30 А вам и космите на главата са всички преоброяни. 31 Не бойте се, прочее, вие сте много по-скъпи от врабчетата. 32 И тъй, всеки, който изповядва Мене пред човеците, ще го изповядам и Аз пред Отца Си, Който е на небесата. 33 Но всеки, който се

11 А Иисус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученика, замина от там да поучава и проповядва по градовете им. 2 А Йоан като чу в тъмницата за делата на Христа, прати от учениците си да Му кажат: 3 Ти ли си оня, Който има да дойде, или друг да очакваме? 4 Иисус в отговор им рече: Идете, съобщете на Йоана това, което чувате и виждате: 5 Слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресявани, и на сиромасите се проповядва благовестието. 6 И блажен оня, който не се съблазнява в Мене. 7 И когато те си отиваха, Иисус почна да казва на народа за Йоана: Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от вятър разлюлявана? 8 Но какво излязохте да видите? Човек в меки дрехи ли облечен? Ето, тия, които носят меки дрехи, са в царски дворци. 9 Но защо излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и повече от пророк. 10 Това е онзи, за когото е писано: "Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ти пред Тебе." 11 Истина ви казвам: Между родените от жени, не се е въздигнал по-голям от Йоана Кръстителя;

обаче, най-малкият в небесното царство, е по- ядат. 2 А фарисеите, като видяха това, рекоха голям от него. 12 А от дните на Йоана Кръстителя Му: Виж Твоите ученици вършат каквото не е до сега небесното царство на сила се взема, и позволено да се върши в събота. 3 А Той им рече: които се насилят го грабват. 13 Защото всичките Не сте ли чели що стори Давид, когато огладня пророци и законът пророкуваха до Йоана; 14 и, ако той и мъжете, които бяха с него, 4 как влезе в искате до го приемете, тоя е Илия, който имаше Божия дом и яде от присъствените хлябове, които да дойде. 15 Който има уши да слуша, нека слуша. не бе позволено да яде ни той, нито ония, които 16 А на какво да уприлича това поколение? То бяха с него, а само свещениците? 5 Или не сте ли прилича на деца, седящи по пазарите, които викат чели в закона, че в съботен ден свещениците в на другарите си, казвайки: 17 Свирихме ви, и не храма нарушават съботата, и пак не са виновни. играхте; ридахме, и не жалеехте. 18 Защото дойде 6 Но казвам ви, че тук има повече от храма. 7 Йоан, който нито ядеше, нито пиеше; и казват: Бяс Но ако бяхте знаели що значи тая дума: "Милост има. 19 Дойде Човешкият Син, Който яде и пие; и искаам, а не жерства", не бихте осъдили невинните. казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на 8 Защото Човешкият Син е Господар на съботата. бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта 9 И като замина оттам, дойде в синагогата им. 10 се оправдава от делата си. 20 Тогава почна да И ето човек с изсъхнала ръка; и, за да обвинят укорява градовете, гдето се извършиха повечето Иисуса, попитаха Го казвайки: Позволено ли е човек от Неговите велики дела, за гдето не се покаяха: да изцелява в събота? 11 И Той им каза: Кой човек 21 Горко ти Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, от вас, ако има една овца, и тя в съботен ден ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите падне в яма, не ще я улови и извади? 12 А колко е дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха по-скъп човек от овца! Затова позволено е да се се покаяли във вретище и пепел. 22 Но казвам прави добро в съботен ден. 13 Тогава казва на ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас. 23 И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. (Hadēs g86) 24 И казвам изцели всички. 16 И заръча им да го не разгласяват; ви, че в същия ден наказанието на содомската 17 за да се събудне реченото чрез пророк Исаия, земя ще бъда по-леко отколкото на тебе. 25 В който казва: 18 "Ето Моят служител, Когото избрах онова време Иисус проговори, казвайки: Благодаря Моят възлюблен, в Когото е благоволението на Ти, Отче, Господи на небето и земята, за гдето си душата Ми; Ще положа Духа Си на Него, И Той утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил ще възвести съдба на народите. 19 Няма да се на младенците. 26 Да, Отче защото така Ти се скара, нито да извика, Нито ще чуе някой гласа видя угодно. 27 Всичко Ми е предадено от Отца Му по площадите; 20 Смазана тръстика няма да Ми; и, освен Отца, никой не познава Сина; нито пречупи, И замъждал фитил няма да угаси, Докато познава някой Отца, освен Синът и оня, комуто изведе правосъдието към победа. 21 И в Неговото Синът би благоволил да Го открие. 28 Дойдете при име народите ще се надяват". 22 Тогава доведоха Мене всички, които се трудите и сте обременени, и при Него един хванат от бяс, сляп и ням; и go Аз ще ви успокоя. 29 Вземете Моето иго върху си, изцели, тъй щото немият и проговори и прогледа. и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен 23 И всичките множества се смяхаха и думаха: Да на сърце; и ще намерите покой на душите си. 30 не би Този да е Давидовият син? 24 А фарисеите, Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко. като чуха това, рекоха: Тоя не изгонва бесовете, освен чрез началника на бесовете, Веелзвула.

12 По онова време, в една събота, Иисус минаваше през посевите; а учениците Mu, като огладняха, почнаха да късат класове и да

запустява; и никой град или дом, разделен против от человека, той минава през безводни места да себе си няма да устои. 26 Ако Сатана изгонва търси покой, и не намира. 44 Тогава казва: Ще се Сатана, той се е разделил против себе си; тогава върна в къщата си отгдето съм излязъл. И, като как ще устои неговото царство? 27 При това, ако дойде намира я празна, пометена и наредена. 45 аз чрез Веелзвула изгонвам бесовете, чрез кого Тогава отива и взема при себе си седем други ги изгонват вашите възпитаници? Затова, те ще видят духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; бъдат съдии. 28 Но ако Аз чрез Божия Дух изгонвам и последното състояние на оня човек става по-бесовете, то Божието царство е дошло върху вас. лошо от първото. Също така ще бъде и на това 29 Или как може да влезе някой в къщата на силния нечестиво поколение. 46 Когато Той още говореше човек и да му ограби покъщината, ако първо не на народа, ето, майка му и братята му стояха вън върже силния? 30 Който не е с Мене, той е против и искаше да му говорят. 47 И някой си му рече: Мене; и който не събира с Мене, разпилива. 31 Ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости Ти говорят. 48 А той в отговор рече на този, който на човеците; но хулата против Духа няма да се Му каза това: Коя е майка Ми? И кои са братята прости. 32 И ако някой каже дума против Човешкия Ми? 49 И като простря ръка към учениците Си Син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Святия Дух, няма да му се прости, нито в върши волята на Отца Ми, Който е на небесата, този свят(Или: век.), нито в бъдещия. (aiōn g165) 33 той ми е брат и сестра и майка.

Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му лош; защото от плода се познава дървото. 34 Рожбите ехиди! Как можахте да говорите добро, като сте зли? Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. 35 Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща. 36 И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден. 37 Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш. 38 Тогава някой от книжниците и фарисеите му отговориха, казвайки: Учителяю, искаам да видим знамение от Тебе. 39 А Той в отговор им рече: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на пророк Йона. 40 Защото, както Йона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи. 41 Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение, и ще го съдят, защото те се покаяха чрез Йоновата проповед; а ето, тук има повече от Йона. 42 Южната царица ще се яви на съда с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята за да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломона. 43 Когато нечистият дух излезе

13 В същия ден Иисус излезе из къщи и седна край езерото. 2 И събраха се до Него големи множества, така щото влезе и седна в една ладия; а целият народ стоеше на брега. 3 И говореше им много с притчи, казвайки: Ето, сеячът излезе да сее; 4 и като сееше някои зърна паднаха край пътя: птиците дойдоха и ги изкълваха. 5 А други паднаха на канаристите места, где нямаше много пръст; и тъврде скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; 6 и като изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаха корен изсъхнаха. 7 Други пък паднаха между тръните; тръните пораснаха и ги заглушиха. 8 А други паднаха на добра земя, и дадоха плод, кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет. 9 Който има уши [да слуша], нека слуша. 10 Тогава се приближиха учениците му и му казаха: Защо им говориш с притчи? 11 А Той в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено. 12 Защото който има, нему ще се даде, и ще има изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има. 13 Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чутят а не слушат, нито разбират. 14 На тях се изпълнява Исаевото пророчество, което казва: "С уши ще чуете, а никак няма да разберете; И с очи ще гледате, а никак няма да видите. 15 Защото сърцето на тия люде е

задебеляло. И с ушите си тежко чуват, И очите си подслоняват по клончетата му. **33** Друга притча им склопиха; Да не би да видят с очите си, И да чутят каза: Небесното царство прилича на квас, който с ушите си, И да разберат със сърцето си, И да се една жена взе и замеси в три мери брашно, докле обърнат, И Аз да ги изцеля". **16** А вашите очи са вкисна всичкото. **34** Всичко това Иисус изказа на блажени, защото виждат, и ушите ви, защото чуват на народа с притчи, и без притчи не им говореше; **35** **17** Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и за да се изпълни реченото чрез пророка, който праведници са желали да видят това, което вие казва: "Ще отворя устата Си в притчи; Ще изкажа виждате, но не видяха, и да чутят това, което вие скритото още от създанието на света". **36** Тогава чувате, но не чуха. **18** Вие, прочее, чуйте какво Той оставил народа и дойде въкъщи. И учениците значи притчата за сеяча. **19** При всекиго, който чуе Му се приближиха при Него и казаха: Обясни ни словото на царството и не го разбира, дохожда притчата за плевелите на нивата. **37** А в отговор лукавият и грабва посяното в сърцето му; той е Той каза: Сеячът на доброто семе е Човешкият посяното край пътя. **20** А посяното на канаристите Син; **38** нивата е светът; доброто семе, това са места е оня, който чуе словото и веднага с радост чадата на царството; а плевелите са чадата на го приема; **21** корен, обаче, няма в себе си, но е лукавия; **39** неприятелят, който ги пося, е дяволът; привременен; и когато настане напаст или гонение жетвата е свършкът на века; а жетварите са поради словото, на часа се съблазнява. **22** А ангели. (αἰῶν g165) **40** И тъй, както събират плевелите посяното между тръните е оня, който чува словото; и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършката но светските грижи и примамката на богатството заглушават словото, и той става безплоден. (αἰῶν g165) **23** А посяното на добра земя е оня, който чуе всичко що съблазнява, и ония, които вършат словото и го разбира, който и дава плод, и принася беззаконие, **42** и ще ги хвърлят в огнената пещ; кой стократно, кой шестдесет, кой тридесет. **24** там ще бъде плач и скърдане със зъби. **43** Тогава Друга притча им предложи, като каза: Небесното праведните ще блеснат като слънцето в царството царство се уприличава на човек, който е посял на Отца Си. Който има уши [да слуша], нека слуша. добро семе на нивата си; **25** но, когато спяха **44** Небесното царство прилича на имане скрито човеците, неприятелят му дойде и пося плевели в нива, което, като го намери човек, скрива го, и между житото, и си отиде. **26** А когато поникна в радостта си отива, продава всичко що има, и стволът и завърза плод, тогава се появиха и купува оная нива. **45** Небесното царство прилича на плевелите. **27** А слугите на домакина дойдоха още на търговец, който търсеше хубави бисери, и му казаха: Господине, не пося ли добро семе **46** и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, на нивата си? Тогава откъде са плевелите? **28** продаде всичко що имаше и го купи. **47** Небесното Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А царство прилича още на мрежа, хвърлена в слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем езерото, която събира риби от всякакъв вид, **48** и, да го оплевим? **29** А той каза: Не искам; да не като се напълни изтеглиха я на брега, седнаха и би, като плевите плевелите, да изскубете заедно прибраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха. с тях и житото. **30** Оставете да растат и двете **49** Така ще бъде и при свършката на века; ангелите заедно до жетва; а във време на жетва ще река на ще излязат и ща отльчат нечестивите измежду жетварите: Съберете първо плевелите, и вържете праведните, (αἰῶν g165) **50** и ще ги хвърлят в огнената ги на снопове за изгаряне, а житото приберете пещ; там ще бъде плач и скърдане със зъби, в житницата ми. **31** Друга притча им предложи, **51** [Иисус им казва]: Разбрахте ли всичко това? казвайки: Небесното царство прилича на синапово Те Му казват: Разбрахме. **52** А Той им рече: зърно, което човек взе и го пося на нивата си; **32** Затова, всеки книжник, който е учен за небесното което наистина е по-малко от всичките семена, но, царство, прилича на домакин, който изважда от когато порасте, е по-голямо от злаковете, и става съкровището си ново и старо. **53** Тогава Иисус, дърво, така щото небесните птици дохождат и се когато свърши тия притчи замина си оттам. **54**

И като дойде в родината Си, поучаваше ги в и благослови; и като разчупи хлябовете, даде синагогите им, така щото те се чудеха и думаха: ги на учениците, а учениците на народа. 20 И От къде са на Тогова тая мъдрост и и тия велики всички ядоха и се наситиха; и дигнаха останалите дела? 55 Не е ли Тоя син на дърводелеца? Майка къши, дванадесет пълни коша. 21 А ония, които Му не казва ли се Мария, и братята му Яков и ядоха, бяха около пет хиляди мъже, освен жени Йосиф, Симон и Юда? 56 И сестрите му не са ли и деца. 22 И на часа Исус накара учениците всички при нас? От къде е, прочее, на този всичко да влязат в ладията и да отидат преди Него на това? 57 И съблазняваха се в Него. А Исус им отвъдната страна, докле разпусне народа. 23 И рече: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина и в своя дом. 58 И не извърши там много велики дела, поради неверието им.

14 В онова време четверовластникът Ирод чу

слуша, който се носеше за Исуса; 2 и рече на слугите си: Тоя е Йоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, и затова тия сили действуват чрез него. 3 Защото Ирод беше хванал Йоана и беше го вързал и турил в тъмница, поради Иродиада, жената на брата си Филипа; 4 понеже Йоан му казваше: Не ти е позволено да я имаш. 5 И искаше да го убие, но се боеше от народа, защото го имаха за пророк. 6 А когато настана рожденият ден на Ирода, Иродиадината дъщеря игра всред събраниите и угоди на Ирода. 7 Затова той с клетва се обеща да й даде каквото и да му поисква. 8 А тя, подучена от майка си, каза: Дай ми тук на блюдо главата на Йоана Кръстителя. 9 Царят се наскърби; но заради клетвите си, и заради седящите с него, заповяда да й се даде. 10 И прати да обезглавявят Йоана в тъмницата. 11 И донесоха главата му на блюдо и дадоха я на девойката, а тя я занесе на майка си. 12 А учениците му като дойдоха, дигнаха тялото и го погребаха; и отидаха и казаха на Исуса. 13 А Исус, като чу това, оттегли се оттам, с ладия на уединено място настрана; а народът като разбра, отиде подир него пеша от градовете. 14 И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се за тях, и изцели болните им. 15 А като се свечери, учениците дойдоха при Него, и рекоха: Мястото е уединено, и времето е вече напреднало; разпусни народа да си отиде при цялата онай околност и доведоха при Него всичките болни; 36 и молеха Го да се допрат само до полата на дрехата му; и колкото се допряха, се изцелиха.

15 Тогава дойдоха при Исуса фарисеи и

книжници от Ерусалим и казаха: 2 Защо Твоите ученици престъпват преданието на старейшините? Понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб. 3 А Той в отговор им каза: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божията селата да си купи храна. 4 Защото Бог каза: "Почитай баща си и майка си"; и 5 Но вие казвате: Който рече на казаха: Имаме тук само пет хляба и две риби. 18 А баща си или майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е подарено Богу, 6 - той да като заповядва на народа да насяда на тревата, не почита баща си, [или майка си]. Така, заради взе петте хляба и двете риби, погледна към небето вашето предание, осуетихът Божията дума. 7

Лицемери! Добре е пророкувал Исаия за вас, като неми, недъгави и много други, и сложиха ги пред е казал: **8** “Тия люде [се приближават при Мене с нозете My; и Той ги изцели; **31** Така щото народът устата си, и] Ме почитат с устните си; Но сърцето се чудеше, като гледаше неми да говорят, недъгави им далеч отстои от Мене. **9** Обаче напразно Ми оздравели, куци да ходят, и слепи да гледат. И се кланят, като преподават за поучения човешки прославиха Израилевия Бог. **32** А Иисус повика заповеди”. **10** И като повика народа, рече им: учениците Си и рече: Жално Ми е за народа, Слушайте и разбирайте! **11** Това, което влеза защото три дни вече седят при Мене и нямат що в устата, не осквернява человека; но това, което да ядат; а не искам да ги разпусна гладни, да не би излиза от устата, то осквернява человека. **12** Тогава да им премалее по пътя. **33** Учениците My казаха: се приближиха учениците My и рекоха: Знаеш Отгде да имаме в уединено място толкова хляб, ли, че фарисеите се съблазниха като чуха тая че да нахраним такова голямо множество? **34** Иисус дума? **13** А Той в отговор рече: Всяко растение, им каза: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем което Моят небесен Отец не е насадил, ще се и малко рибки. **35** Тогава заповяда на народа изкорени. **14** Оставете ги; те са слепи водачи; а да насядат на земята. **36** И като взе седемте слепец слепеща ако води, и двамата ще паднат хляба и рибите, благодарии и разчули; и даде на в ямата. **15** Петър в отговор My рече: Обясни ни учениците, а учениците на народа. **37** И ядоха тая притча. **16** А Той каза: И вие ли сте още без всички и наситиха се, и дигнаха останалите къшеи, разумление. **17** Не разбирате ли, че всичко що седем кошници пълни. **38** А ония, които ядоха, влеза в устата, минава в корема, и се изхвърля бяха четири хиляди мъже, освен жени и деца. **39** в захода? **18** А онова, което излиза из устата, И като разпусна народа, влезе в ладията, и дойде произхожда от сърцето, и то осквернява человека. в магаданските предели.

19 Защото от сърцето произлизат зли помисли, убийства, прелюбодеяства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. **20** Тия са нещата, които оскверняват человека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява. **21** И, като излезе оттам, Иисус се оттегли в тирските и сидонските страни. **22** И, ето, една ханаанка излезе от ония места и извика, казвайки: Смили се за мене Господи, Сине Давидов; дъщеря ми зле се мъчи от бяс. **23** Но Той не й отговори ни дума. Учениците дойдоха и My се молеха, като рекоха: Отпрати я, защото вика подире ни. **24** А Той в отговор каза: Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом. **25** А тя дойде, кланяше My се и казваше: Господи помогни ми. **26** Той в отговор рече: Не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата. **27** А тя рече: Така, Господи; ни и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им. **28** Тогава Иисус в отговор й рече: О жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде според желанието. И дъщеря й оздравя в същия час. **29** И като замина оттам, Иисус дойде при галилейското езеро; и качи се на бърдото и седеше там. **30** И дойдоха при Него големи множества, които имаха със себе си куци, слепи,

16 Тогава фарисеите и садукеите дойдоха при Иисуса, и, за да Го изпитат, поискаха My да им покаже знамение от небето. **2** А Той в отговор им рече: Когато се свечери, думате за сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защото небето се червене намръщено. Вие знаете да разтълкувате лицето на небето, а знаменията на времената не можете! **4** Зъл и прелюбодеен род иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на (пророка) Йона. И остави ги и Си отиде. **5** А учениците, които минаха на отвъдната страна, забравиха да вземат хляб. **6** И Иисус им рече: Внимавайте и пазете се от кваса на фарисеите и садукеите. **7** А те разискваха помежду си, думайки: Това е защото не сме взели хляб. **8** А Иисус, като разбра това, рече: Маловери, защо разисквате помежду си понеже нямате хляб? **9** Още ли не разбирате, нито помните петте хляба на петте хиляди души, и колко коща събрахте? **10** Нито седемте хляба на четирите хиляди души, и колко кошници събрахте? **11** Как не разбирате, че не заради хляб ви казах да се пазите от кваса на фарисеите и садукеите? **12** Тогава те разбраха, че не им заръча да се пазят от хлебен квас, но от учението на фарисеите и садукеите. **13** А Иисус,

като дойде в околностите на Кесария Филипова, тях; лицето му светна като слънцето, а дрехите попита учениците Си, казвайки: Според както му станаха бели като светлината. 3 И, ето, явиха казват хората, Човешкият Син Кой е? 4 А те им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. рекоха: Едни казват, че е Йоан Кръстител; други 4 И Петър проговори, казвайки на Иисуса: Господи, пък 5 Казва им: Но според както вие казвате, Кой добре е да сме тук; ако искаш, аз ще направя съм Аз? 6 Симон Петър в отговор рече: Ти си тук три скинии(Шатри.), за Тебе една, за Мойсей Христос(Т. е. Месия, Помазаник.), Син на живия една и една за Илия. 5 А когато той още говореше, Бог. 7 Иисус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака сине Йонов, защото плът и кръв не са ти открили глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в това, но Отец Ми, Който е на небесата. 8 Пък Когото е Моето благоволение, Него слушайте. 6 И и Аз ти казвам, че ти си Петър(Значи: Канара.) учениците, като чуха това, паднаха на лицата си, и на тая канара ще съградя Моята църква; и и много се уплашиха. 7 А Иисус се приближи при портите на ада няма да й надделеят. (*Hades g86*) тях, допря се до тях, и рече: Станете, не бойте се. 19 Ще ти дам ключовете на небесното царство; 8 И те, като подигнаха очи, не видяха никой, освен и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано Иисуса сам. 9 И като слизаха от планината Иисус им на небесата, а каквото развързаш на земята, ще заръча, като каза: Никому не съобщавайте за това бъде развързано на небесата. 20 Тогава заръча на видение, докле Човешкият Син не възкръсне от учениците, никому да не казват, че Той е [Иисус] мъртвите. 10 Учениците му го попитаха, казвайки: Христос. 21 От тогава Иисус почна да известява на Защо тогава думат книжниците, че Илия трябва учениците Си, че трябва да отиде в Ерусалим, първо да дойде? 11 А Той в отговор рече: Наистина и много да пострада от старейшините, главните Илия иде, и ще възстанови всичко. 12 Но казвам свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на ви, че Илия вече е дошъл, и не го познаха, но третия ден да бъде възкресен. 22 Тогава Петър го постъпиша с него както си искаха. Също така и взе и почна да го мърми, като казваше: Бог да Ти Човешкият Син ще пострада от тях. 13 Тогава се смили, Господи; това никак няма да стане с учениците разбраха, че им говореше за Йоана Тебе. 23 А Той се обърна и рече на Петра: Махни Кръстителя. 14 И когато дойдоха при народа, се зад Мене, Сатано; ти си Ми съблазън; защото приближи се до Него един човек, който коленичи не мислиш за Божиите неща, а за човешките. 24 пред Него и каза: 15 Господи, смили се за сина ми, Тогава Иисус каза на учениците Си: Ако иска някой защото е епилептик и зле страда; понеже пада в да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, огъня, и често във водата. 16 И доведох го при нека дигне кръста си, и така нека Ме последва. 25 Твоите ученици, но те не можаха да го изцелят. 17 Защото, който иска да спаси живота(Или: Душата; Иисус в отговор каза: О роде невярващ и извратен, и така до края на главата.) си, ще го изгуби; до кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? а който изгуби живота си, заради Мене, ще го Доведете го тук при Мене. 18 И Иисус смърми намери. 26 Понеже какво ще се ползува човек, бяся и той излезе от него; и момчето оздравя ако спечели целия свят, а живота си изгуби? Или в същия час. 19 Тогава учениците дойдоха при какво ще даде човек в замяна на живота си? 27 Иисуса насаме и казаха: Защо ние не можахме Защото Човешкият Син ще дойде в славата на да го изгоним? 20 Той им каза: Поради вашето Отца Си със Своите ангели; и тогава ще въздаде маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате всекиму според делата му. 28 Истина ви казвам: вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая Има някои от стоящите тук, които никак няма да планина: Премести се оттука там, и тя ще се вкусят смърт докле не видят Човешкият Син идещ премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно. 21 в царството Си.

[А тоя род не излиза, освен с молитва и пост]. 22 И

когато седяха в Галилея, Иисус им рече: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеците, 23 и ще Го убият; и на третия ден ще бъде възкресен.

17 И след шест дни Иисус взема Петра, Якова и блатата му Йоана, и ги завежда на една висока планина насаме. 2 И преобрази се пред

И те се наскърбиха твърде много. 24 А когато радва за нея повече, отколкото за деветдесетте дойдоха в Капернаум, събирачите на двете драхми и девет незаблудили се. 14 Също така не е по за храма се приближиха при Петра и казаха: волята на Отца ви, Който е на небесата, да загине Вашият учител не плаща ли двете драхми? 25 ни един от тия малките. 15 И ако ти съгреши Той рече: Плаща. И когато влезе в къщи, Иисус брат ти, иди, покажи вината му между тебе и него го изпревари и му рече: Какво мислиш, Симон? самия. Ако те послуша, спечелил си брата си. 16 Земните царе от кои събират данък или налог? Но ако не те послуша, вземи със себе си още От своите ли хора, или от чужденците? 26 А един или двама и от устата на двама или трима когато каза: От чужденците, Иисус му рече: Като свидетели да се потвърди всяка дума. 17 И ако не е тъй своите им са свободни. 27 Но, за да не послуша тях, кажи това на църквата; че ако не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица, и послуша и църквата, нека ти бъде като езичник и измъкни рибата, която първо се закачи, и като бирник. 18 Истина ви казвам: Каквото вържете на разтвориш устата й ще намериш един статир; земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото вземи го и дай им го за Мене и за тебе.

18 В същото време учениците дойдоха при

Иисуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство? 2 А Той повика едно детенце, постави го посред тях, и рече: з Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство. 4 И тъй, който смири себе си като това детенце, той е по-голям в небесното царство. 5 И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема. 6 А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини. 7 Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните до ходжа! 8 Ако те съблазни ръката ти или ногата ти, отсечи я и хвърли я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц или недъгав, отколкото с две ръце или с две нозе да бъдеш хвърлен във вечния огън. (αἴδησος γ166) 9 И ако те съблазни окото, извади го и хвърли го; по-добре е за тебе да влезеш в живота с едно око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в огнения пъкъл. (Geenna γ1067) 10 Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата. 11 [защото Човешкият Син дойде да спаси погиналото]. 12 Как ви се вижда? Ако някой човек има сто овце и едната от тях се заблуди, не остава ли деветдесетте и девет, и не отива ли по бърдата да търси заблудилата се? 13 И като я намери, истина ви казвам, той се

слуго, аз ти простиши целия ония дълг понеже ми се питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, Който примоли. 33 Не трябваше ли и ти да се смилиш за е добър. Но ако искаш да влезеш в живота пази съслужителя си, както и аз се смилих за тебе? заповедите. 18 Казва Му: Кои? Иисус рече: Тия: 34 И господарят му се разгневи и го предаде на Не убивай; Не прелюбодействувай; Не кради; мъчителите да го изтезават докле изплати целия Не лъжесвидетелствуй; 19 Почитай баща си и майка си; и обичай близкия си както себе си. 20 Момъкът Му каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; какво ми още недостига? 21

19 Когато Иисус свърши тия думи, тръгна от

Галилея, и дойде в пределите на Юдея отвъд Йордан. 2 И големи множества вървяха подире Му; и Той ги изцели там. 3 Тогава дойдоха при Него фарисеи, които, изпитвайки Го, казаха: Позволено ли е на человека да напусне жена си по всякаква причина? 4 А Той в отговор рече: Не сте ли чели, че Онзи, Който ги е направил, направил ги е от началото мъжко и женско, и е казал: 5 "Затова ще остави человек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът"? 6 Така щото не са вече двама, а една плът. И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разльчва. 7 Казват му: Тогава Мойсей защо заповядва, мъжът ѝ да ѝ даде разводно писмо и да я напусне? 8 Каза им: Поради вашето кораво сърдечие Мойсей ви е оставил да си напуштате жените; но отначало не е било така. 9 И казвам ви: Който напусне жена си, освен за прелюбодейство, и се ожени за друга, той прелюбодействува; и който се се ожени за нея, когато бъде напусната, прелюбодействува. 10 Казват Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа към жената, по-добре да се не жени. 11 А Той им рече: Не могат всички да приемат тая дума, но ония, на които е дадено. 12 Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си; има пък скопци, които са били скопени от човеци; а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство. Който може да приеме това, нека приеме. 13 Тогава доведоха при Него дечица, за да възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците ги съмърхаха. 14 А Иисус рече: Оставете дечицата, и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство. 15 И възложи ръце на тях, и замина оттам. 16 И ето един момък дойде при Него и рече: Учителю, какво добро да сторя, за да имам вечен живот? (aiōnios g166) 17 А Той му каза: Защо

и майка си; и обичай близкия си както себе си. 20 Момъкът Му каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; какво ми още недостига? 21 Иисус Му рече: Ако искаш да бъдеш свършен, иди, продай имота си, и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; дойди и Ме следвай. 22 Но момъкът, като чу тая дума, отиде си наскърben, защото беше човек с много имот. 23 А Иисус рече на учениците си: Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното царство. 24 При това ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. 25 А учениците, като чуха това, зачудиха се търде много и думаха: Като е тъй, кой може да се спаси? 26 А Иисус ги погледна и рече им: За човеците това е невъзможно; но за Бога всичко е възможно. 27 Тогава Петър в отговор Му рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; ние, прочее, какво ще имаме? 28 А Иисус им рече: Истина ви казвам, че във време на обновлението на всичко, когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Мене последвахте, тоже ще седнете на дванадесет престола да съдите дванадесетте Израилеви племена. 29 И всеки, който е оставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, [или жена], или чада, или ниви, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот. (aiōnios g166) 30 Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи.

20 Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си. 2 И като се погоди с работниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си. 3 И като излезе около третия час, видя други, че стояха на пазара празни; 4 и на тях рече: Идете и вие на лозето; и каквото е право ще ви дам. И те отидаха. 5 Пак, като излезе около шестия и около деветия час направи същото. 6 А, като излезе около единадесетия час, намери други че стоят, и каза им: Защо стоите тук цял

ден празни? 7 Те му казаха: Защото никой не ни тях. 26 Но между вас не ще бъде така; но който е условил. Каза им: Идете и вие на лозето, [и иска да стане големец между вас, ще ви бъде каквото е право ще получите]. 8 Като се свечери, служител; 27 и който иска да бъде пръв между вас, стопанинът на лозето каза на настойника си: ще ви бъде слуга; 28 също както и Човешкият Син Повикай работниците и плати им надницата, като не дойде да Му служат, но да служи, и да даде почнеш от последните и следващ до първите. 9 живота Си откуп за мнозина. 29 И като излизаха от И тъй, дойдоха условените около единадесетия Ерихон, голямо множество отиваше подире Му. час, и получиха по един пеняз. 10 А като дойдоха 30 И, ето, двама слепци, седящи край пътя, като първите, мислеха си, че ще получат повече от един чуха, че Иисус минавал, извикаха казвайки: Смили пеняз но и те получиха по един пеняз. 11 И като се над нас, Господи Сине Давидов! 31 А народът го получиха, зароптаха против стопанина, като ги смърмяше, за да мълкнат; но те още по-силно казаха: 12 Тия последните иждивиха само един викаха, казвайки: Смили се за нас, Господи Сине час; и пак си ги приравнял с нас, които понесохме Давидов! 32 И тъй, Иисус се спря, повика ги и каза: теготата на деня и жегата. 13 А той в отговор рече Какво искате да ви сторя! 33 Казват Му: Господи, на един от тях: Приятелю, не те онеправдавам. да се отворят очите ни. 34 А Иисус се смили и Не се ли погоди с мене за един пеняз? 14 Вземи се допря до очите им; и веднага прогледаха и си своето и иди си; моята воля е да дам на тръгнаха подире Му.

тоя последния както и на тебе. 15 Не ми ли е позволено да сторя със свое то каквото искам? Или твоетооко е завистливо(Гръцки: Лошо.), защото аз съм добър? 16 Така последните ще бъдат първи, а първите последни. 17 И, когато вълизаше Иисус за Ерусалим, взе дванадесетте ученици насаме, и по пътя им рече: 18 Ето, вълизаме за Ерусалим, и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт, 19 и ще го предадат на езичниците, за да Му се поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще бъде възкресен. 20 Тогава майката на Заведеевите синове се приближи при Него заедно със синовете си, кланяше Му се и искаше нещо от Него. 21 А Той ѝ рече: Какво искаш? Каза Му: Заповядай тия мои двама сина да седнат, един отдясно Ти, а един от ляво Ти в Твоето царство. 22 А Иисус в отговор рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пияте чашата, която Аз имам да пия? [И да се кръстите с кръщението с което Аз се кръщавам?] Казват Му: Можем. 23 Той им рече: Моята чаша наистина ще пияте, [и с кръщението с което Аз се кръщавам, ще се кръстите]; но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било пригответо от Отца Ми. 24 И десетимата като чуха това, възнегодуваха против двамата братя. 25 Но Иисус ги повика и рече: Вие знаете, че управителите на народите господаруват над

21 И като се приближиха до Ерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Иисус изпрати двама ученици и рече им: 2 Идете в селото, което е насреща ви; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми ги. 3 И ако някой ви рече нещо, кажете: на Господа трябват; и веднага ще ги изпрати. 4 А това стана за да се събудне реченото от пророка, който казва: 5 "Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, крътък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица". 6 И тъй учениците отдоха и сториха както им заръча Иисус; 7 докараха ослицата и ослето, и намятаха на тях дрехите си; и Той възседна върху тях. 8 А по-голямата част от множеството напостлаха дрехите си по пътя; други пък сечеха клони от дърветата и постилаха ги по пътя. 9 А множествата, които вървяха пред Него, и които идеха изподире, викаха казвайки: Осана на Давидовия Син! Благословен, който иде в Господното име! Осана във висините! 10 И когато влезе в Ерусалим целият град се раздвижи; и казваха: Кой е тоя? 11 А народът казваше: Той е пророкът Иисус, Който е от Назарет Галилейски. 12 А Иисус влезе в Божия храм, и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите, и столовете на ония, които продаваха гълъбите, и каза им: 13 Писано е: "Домът ми ще се нарече молитвен дом" а вие го правите разбойнически

вертеп. 14 И някои слепи и куци дойдоха при Него обаче и блудниците го повярваха; а вие, като в храма; и Той ги изцели. 15 А главните свещеници видяхте това, даже не се разкажате отпосле да и книжници, като видяха чудесните дела, които го вярвате. 33 Чуйте друга притча. Имаше един стори и децата, които викаха в храма, казвайки: стопанин, който насади лозе, огради го с плет, Осана на Давидовия Син! възнегодуваха и рекоха изкопа в него лин, и съгради кула; и като го даде Му: 16 Чуваш ли какво казват тия? А Иисус им каза: под наем на земеделци, отиде в чужбина. 34 И Чувам. Не сте ли никога чели тая дума: 17 И когато когато наближи времето на плодовете изпрати ги остави, излезе вън от града до Витания, где и слугите си до земеделците да приберат плодовете пренощува. 18 А на сутринта, когато се връщаше му. 35 А земеделците хванаха слугите му, един в града, огладня. 19 И като видя една смоковница биха, друг убиха, а трети с камъни замериха. край пътя, дойде при нея, но не намери нищо на 36 Пак изпрати други слуги, повече на брой от нея, само едни листа; и рече й: Отсега нататък пъrvите; и на тях сториха същото. 37 Най-после да няма плод от тебе до века. И смоковницата изпрати при тях сина си, като думаше: Ще почетат изсъхна на часа. (αἰῶν για 165) 20 И учениците, които сина ми. 38 Но земеделците, като видяха сина, видяха това, почудиха се и рекоха: Как на часа рекоха помежду си: Той е наследникът; елате да го изсъхна смоковницата? 21 А Иисус в отговор им убиеш и да присвоим наследството му. 39 И като рече: Истина ви казвам: Ако имате вяра, и не се го хванаха, изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. усъмните, не само ще извършите стореното на 40 И тъй, когато си дойде стопанинът на лозето, смоковницата, но даже, ако речете на тоя хълм: какво ще стори на тия земеделци? 41 Казват Му: Дигни се и хвърли се в морето, ще стане. 22 И Злосторниците люто ще побуди, а лозето ще даде всичко, каквото и да поискате в молитва, като под наем на други земеделци, които ще му дават вярвате, ще получите. 23 И когато дойде в храма, плодовете на времето им. 42 Иисус им каза: Не сте главните свещеници и народните старейшини ли никога прочели в писанията тая дума: "Камъкът, дойдоха при Него, като поучаваше, и казаха: С който отхвърлиха зидарите Той стана глава на каква власт правиш тия неща? И кой Ти е дал тая ъгъла; От Господа е това. И чудно е в нашите власти? 24 А Иисус в отговор им каза: Ще ви задам и очи"? 43 Затова ви казвам, че Божието царство ще Аз един въпрос, на който, ако ми отговорите, то и се отнеме от вас, и ще се даде на народ, който Аз ще ви кажа с каква власт правя тия неща. 25 принася плодовете му. 44 И който падне върху тоя Йоановото кръщение от къде беше? От небето или камък ще се смаже; а върху когото падне, ще се от човеците? И те разискваха помежду си, думайки: пръсне. 45 И главните свещеници и фарисеите, Ако речем: От небето, Той ще ни каже: Тогава защо като чуха притчите Му, разбраха, че за тях говори; не го повярваха: 26 Но ако речем: От човеците, 46 но, когато поискаха да Го хванат, побояжа се от боим се от народа; защото всички имат Йоана за народа понеже Го считаше за пророк.

пророк. 27 И тъй, в отговор на Иисуса, казаха: Не знаем. Рече им и Той: Нито Аз ви казвам с каква власт правя тия неща. 28 Но как ви се вижда? Един човек имаше два сина; дойде при първия и му рече: Синко, иди работи днес на лозето. 29 А той в отговор каза: Не искам; но после се разкая и отиде. 30 Дойде и при втория, комуто каза същото. И той в отговор каза: Аз ще ида, господине! Но не отиде. 31 Кой от двамата изпълни бащината си воля? Казват: Първият. Иисус им рече: Истина ви казвам, че бирниците и блудниците ви изпреварват в Божието царство. 32 Защото Йоан дойде при вас в пътя на правдата, и не го повярваха; бирниците

22 И Иисус почна пак да им говори с притчи, като казваше: 2 Небесното царство прилича на цар, който направи сватба на сина си. 3 Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат. 4 Пак изпрати други слуги, казвайки: Речете на поканените: Ето, пригответих обядъ си; юнците ми и угоените са заклани, и всичко е готово; дойдете на сватба. 5 но те занемариха поканата, и разотидоха се, един на своята нива, а друг на търговията си; 6 а останалите хванаха слугите му и безсръбно ги осърбиха и убиха. 7 И царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онния убийци, и изгори града

им. 8 Тогава казва на слугите си: Сватбата е готова, е Бог на мъртвите, а на живите. 33 И множеството, а поканените не бяха достойни. 9 Затова идете като чуха това, чудеха се на учението Му. 34 по кръстопътищата и колкото намерите, поканете А фарисеите, като чуха, че смълчал садукеите, ги на сватба. 10 И тъй, ония слуги излязоха по събраха се заедно. 35 И един от тях, законник, за пътищата, събраха всички колкото намериха, зли да Го изпита, зададе Му въпрос: 36 Учителю, коя е и добри; и сватбата се напълни с гости. 11 А царят, голямата заповед в закона? 37 А Той му рече: "Да като влезе да прегледа гостите, видя там един възлюбиши Господа твоя Бог с цялото си сърце, човек, който не бе облечен в сватбарска дреха. 12 с цялата си душа и с всичкия си ум". 38 Това е И каза му: Приятелю, ти как си влязъл тук без да голямата и първа заповед. 39 А втора, подобна на имаш сватбарска дреха? А той мълчеше. 13 Тогава нея, е тая: "Да възлюбиши близкия си, както себе царят рече на служителите: Вържете му нозете си". 40 На тия две заповеди стоят целият закон и и ръцете, и хвърлете го във външната тъмнина; пророците. 41 И когато бяха събрани фарисеите, там ще бъде плач и скърцане със зъби. 14 Защото Иисус ги попита, казвайки: 42 Какво мислите за мнозина са поканени, а малцина избрани. 15 Христа? Чий Син е? Казват Му: Давидов. 43 Казва Тогава фарисеите отидаха и се съветваха как да Го им: Тогава как Давид чрез Духа Го нарича Господ, впримчат в говоренето Му. 16 И пращат при Него думайки: 44 "Рече Господ на мяня Господ: Седи учениците си, заедно и Иродианите, да кажат: отдясно Ми. Докле положа враговете Ти под нозете Учителю, знаем, че си искрен, учиш в истина Ти"? 45 Ако, прочее, Давид Го нарича Господ, как е Божият път и не Те е грижа от никого, защото не негов син? 46 И никой не можеше да Му отговори гледаш на лицето на човеците. 17 Кажи ни, прочее: ни дума; нито пък дръзна вече някой от тия ден да Ти как мислиш? Право ли е да даваме данък на Му задава въпроси.

Кесаря, или не? 18 А Иисус разбра лукавството им, и рече: Защо Мe изпитвате, лицемери? 19 Покажете Ми данъчната монета. И те Му донесоха един пеняз. 20 Той им каза: Чий е този образ и надпис? 21 Казват му: Кесарев. Тогава им казва: Като е тъй, отдавайте Кесаревите на Кесаря, а Божиите на Бога. 22 И като чуха това, те се зачудиха, и оставайки Го, си отидаха. 23 В същия ден дойдоха при Него садукеи, които казват, че няма възкресение и попитаха Го, казвайки: 24 Учителю, Мойсей е казал: Ако някой умре бездетен, брат му да се ожени за жена му, и да въздигне потомък на брата си. 25 А между нас имаше седмина братя; и първият се ожени и умря; и, като нямаше потомък, оставил жена си на брата си; 26 също и вторият и третият, до седмият. 27 А подир всички умря и жената. 28 И тъй, във възкресението на кого от седмината ще бъде жена? Защото всички те я имаха. 29 А Иисус в отговор им рече: Заблуждавате се, като не знаете писанията нито Божията сила. 30 Защото във възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като [Божии] ангели на небето. 31 А за възкресението на мъртвите, не сте ли чели онова, което Бог ви говори, като казва: 32 "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов"? Той не

23 Тогава Иисус продума на народа и на учениците Си казвайки: 2 На Мойсеевото седалище седят книжниците и фарисеите; 3 затова всичко що ви заръчат, правете и пазете, но според делата им не постыпвайте; понеже говорят, а не вършат. 4 Защото свързват тежки и неподносими бремена, и ги налагат върху плещите на хората, а самите те не искат нито с пръста си да ги помръднат. 5 Но вършат всичките си дела, за да ги виждат хората; защото разширят филактериите си(Напомнителки на Божия закон.), и правят големи полите на дрехите си, 6 и обичат първото място при угощенията, и първите столове в синагогите, 7 и поздравите по пазарите, и да се наричат от хората: учители. 8 Но вие недейте се нарича учители, защото Един е вашият Учител, а вие всички сте братя. 9 И никого на земята недейте нарича свой отец, защото Един е вашият Отец, Небесният. 10 Недейте се нарича нито наставници, защото Един е вашият Наставник, Христос. 11 А по-големият между вас, нека ви бъде служител. 12 Но който възвишиша себе си ще се смири; и който смири себе си ще се възвиси. 13 Но горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото затваряте небесното царство пред човеците, понеже сами

вие не влизате, нито влизашите оставяте да влязат. и вие, прочее, мярката на башите си. **33** Змии! **14** Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, защото изпояждате домовете на вдовиците, даже, когато за показ правите дълги молитви; затова ще приемете по-голямо осъждане]. **15** Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! Защото море и суша обикалят за да направите един прозелит; и когато стане такъв, правите го рожба на пъткала два пъти повече от вас. (Geenna g1067) **16** Горко вам слепи водители! които казвате: Ако някой се закълне в храма, не е нищо; но ако някой се закълне златото на храма задължава се. **17** Безумни и поколение. **18** Казвате още: Ако който е осветил златото? **19** Казвате още: Ако който е закълне в олтара, не е нищо, но ако някой се закълне в дара, който е върху него, задължава се. **20** Прочее, слепи! Че кое е по-голямо, златото или храмът, избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените който е осветил златото? **21** Казвате още: Ако който е закълне в олтара, не е нищо, но ако някой се закълне в дара, който е върху него, задължава се. **22** И който се кълне в храма, заклевава се в него и в Онзи, Който обитава в него. **23** И който се кълне в небето, заклевава се в Божия престол и в Онзи, Който седи на него. **24** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гйозума, копара и кимнона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона **25** Слепи водители! които прецеждате комара, а камилата погълъщате. **26** Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! Защото чистите външността на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие. **27** Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста. **28** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всянаква нечистота. **29** Също така и вие отвън се виждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие. **30** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери; защото зидате гробниците на пророците, и поправяте гробовете на праведните, и казвате: **31** Ние, ако бяхме живели в дните на башите си, не бихме съучастували с тях в проливане кръвта на пророците. **32** Така щото свидетелствувате против себе си, че сте синове на ония, които избиха пророците. **33** Допълнете Рожби ехидни! Как ще избегнете от осъждането в пъткала? (Geenna g1067) **34** Затова, ето, Аз изпращам до вас пророци, мъдри и книжници; едни от тях ще убийте и ще разпънете, а други от тях ще биете в синагогите си, и ще ги гоните от град в град; **35** за да дойде върху вас всичката праведна кръв проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахиевия син, когото убихте между светилището и олтара. **36** Истина ви казвам: Всичко това ще дойде върху туй Истини и поколение. **37** Ерусалиме! Ерусалиме! Ти, който склони кървите на пророците и камъните на синагогите, ще бъдеш изхвърлен в пустота. **38** Ето, вашият дом се оставя пуст. **39** Защото казвам ви, отсега няма ли, или олтарът, който освещава дара? **40** Прочее, вече да Ме видите, до когато речете: Благословен, който се кълне в олтара, заклевава се в него и във Който иде в Господното име.

всичко що е върху него. **21** И който се кълне в храма, заклевава се в него и в Онзи, Който обитава в него. **22** И който се кълне в небето, заклевава се в Божия престол и в Онзи, Който седи на него. **23** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гйозума, копара и кимнона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона **24** Слепи водители! които прецеждате комара, а камилата погълъщате. **25** Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! Защото чистите външността на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие. **26** Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста. **27** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всянаква нечистота. **28** Също така и вие отвън се виждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие. **29** Горко вам книжници и фарисеи, лицемери; защото зидате гробниците на пророците, и поправяте гробовете на праведните, и казвате: **30** Ние, ако бяхме живели в дните на башите си, не бихме съучастували с тях в проливане кръвта на пророците. **31** Така щото свидетелствувате против себе си, че сте синове на ония, които избиха пророците. **32** Допълнете

24 И когато излезе Иисус от храма и си отиваше, учениците му се приближиха да му покажат зданията на храма. **2** А Той в отговор им рече: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам: Няма да остане тук камък на камък, който да се не срине. **3** И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при него насаме и рекоха: Кажи ни, кога ще бъде това? И какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века? (aiōn g165) **4** Иисус в отговор им каза: Пазете се да ви не заблуди някой; **5** защото мнозина ще дойдат в Мое име казвайки: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина. **6** И ще чуете за войни и за военни слухове; но внимавайте да се не смущавате; понеже тия неща трябва да станат; но това още не е свършектът. **7** Защото ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусы. **8** Но всичко това ще бъде само начало на страдания. **9** Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всичките народи поради Моето име. **10** И тогава мнозина ще се съблазнят, и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят. **11** И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина. **12** Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. **13** Но който устои до

край, той ще бъде спасен. 14 И това благовестие преминат, но Моите думи няма да преминат. 36 А на царството ще бъде проповядвано по цялата за ония ден и час никой не знае, нито небесните вселена за свидетелство на всичките народи; и ангели, нито Синът, а само Отец. 37 И като бяха тогава ще дойде свършекът. 15 Затова, когато Ноевите дни, така ще бъде пришествието на видите мерзостта, която докарва запустение, за Човешкия Син. 38 Защото, както и в ония дни която говори пророк Даниил, стояща на святото преди потопа, ядяха и пияха, женеха се и се място, (който чете нека разбира), 16 тогава ония омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчега, които са в Юдея, нека бягат по планините; 17 39 и не усетиха, до като дойде потопът и завлече който се намери на къщния покрив да не слиза да всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия вземе нещата от къщата си; 18 и който се намери Син. 40 Тогава двама ще бъдат на полето; единият на нива да се не връща назад да вземе дрехата се взема, а другият се оставя. 41 Две жени ще си. 19 А горко на непразните и на кърмеците в мелят на мелницата; едната се взема, а другата ония дни! 20 При това, молете се да се не случи се оставя. 42 Затова бдете, защото не знаете в блягането ви зиме или в съботен ден; 21 защото кой ден ще дойде вашият Господ. 43 Но това да тогава ще има голяма скръб, небивала от началото знаете, че ако домакинът би знаел в кой час щеше на света до сега, и каквато не ще има. 22 И ако да дойде крадецът, бдял би, и не би оставил да му да не се съкратеха ония дни, не би се избавила подкопаят къщата. 44 Затова бдете и вие готови; ни една твар; но заради избраниите, ония дни ще защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син се съкратят. 23 Тогава ако някой ви каже: Ето тук иде. 45 Кой е, прочее, верният и разумен слуга, е Христос, или: Тука, не вярвайте; 24 защото ще когото господарят му е поставил над домочадието се появят лъжехристи, и лъжепророци, които ще си; за да им дава храна навреме? 46 Блажен е оня покажат големи знамения и чудеса, така щото да слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, заблудят, ако е възможно, и избраниите. 25 Ето че прави така. 47 Истина ви казвам, че ще го предсказах ви. 26 Прочее, ако ви кажат: Ето, Той постави над целия си имот. 48 Но, ако оня слуга е е в пустинята; не излизайте; или: Ето Той е във зъл(Гръцки: Оня зъл слуга каже.), и каже в сърцето вътрешните стани; не вярвайте. 27 Защото както си: Господарят ми се забави, 49 и той почне да бие светкавицата излиза от изток и се вижда дори до служителите си, и да яде и да пие с пияниците, 50 запад, така ще бъде пришествието на Човешкия господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато Син. 28 Дето бъде мършата, там ще се съберат той не го очаква, и в час, когато не знае, 51 и, и орлите. 29 А веднага след скръбта на ония като го бие тежко, ще определи неговата участ с дни, слънцето ще потъмнее, луната няма да даде лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със светлината си, звездите ще паднат от небето и зъби.

небесните сили ще се разклятят. 30 Тогава ще се яви на небето знамението на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена като видят Човешкия Син идещ на небесните облаци със сила и голяма слава. 31 Ще изпрати Своите ангели със силен тръбен глас; и те ще съберат избраниите Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия. 32 А научете притчата от смоковницата: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лялото. 33 Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата. 34 Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, докле не се събудне всичко това. 35 Небето и земята ще

25 Тогава небесното царство ще се уприличи на десет девици, които взеха светилниците си, и излязоха да посрещнат младоженеца. 2 А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. 3 Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. 4 Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. 5 И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха. 6 А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете! 7 Тогава всички ония девици станаха и пригответиха светилниците си. 8 А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло,

зашто нашите светилници угасват. 9 А разумните който няма от него ще се отнеме и това, което има. в отговор казаха: Да не би да не стигне и за 30 А тоя безполезен слуга хърлете във външната нас и за вас, по-добре идете при продавачите тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. и си купете. 10 А когато те отидаха да купят, 31 А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и младоженецът пристигна; и готовите влязоха с всичките [свети] ангели с Него, тогава ще седне на него на сватбата, и вратата се затвори. 11 После славния Си престол. 32 И ще се съберат пред Него дохождат и другите девици и казват: Господи! всичките народи; и ще ги отльчи един от други, Господи! Отвори ни. 12 А той в отговор рече: както овчарят отльчва овцете от козите; 33 и ще Истина ви казвам: Не ви познавам. 13 И тъй, постави овцете от дясната Си страна, а козите от бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, [в който лявата. 34 Тогава Царят ще рече на тия, които са Човешкият Син ще дойде]. 14 Защото е както, от дясната Му страна: Дойдете вие благословени когато човек при тръгването си за чужбина, свика от Отца Ми, наследете царството, пригответо за своите слуги, и им предаде имота си. 15 На един въз вас от създанието на света. 35 Защото огладнях и даде пет таланта, на друг два, на трети един, Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник на всеки според способността му; и тръгна. 16 бях, и Ме прибрахте; 36 гол бях и Ме облякохте; Веднага тоя, който получи петте таланта, отиде и болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме търгува с тях, и спечели още пет таланта. 17 Също споходихте. 37 Тогава праведните в отговор ще и тоя, който получи двата спечели още два. 18 А му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и Те тия, който получи единия, отиде разкопа в земята, нахранихме; или жаден, и Те напоихме? 38 И и скри парите на господаря си. 19 След дълго кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или време дохожда господарят на тия слуги и прогледа гол и Те облякохме? 39 И кога Те видяхме болен сметката с тях, 20 И когато се приближи тия, който или в тъмница и Те споходихме? 40 А Царят в бе получил петте таланта, донесе още пет таланта, отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже и рече: Господарю, ти ми предаде пет таланта; сте направили това на един от тия най-скромни ето, спечелих още пет. 21 Господарят му рече: Мои братя, на Мене сте го направили. 41 Тогава Хубаво, добри е верни слуго! В малкото си бил ше рече и на тия, които са от лявата Му страна: верен, над многото ще те поставя; влез в радостта Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, на господаря си. 22 Приближи се и тоя, който бе приготвен за дявола и за неговите ангели. (aiōnios получил двата таланта, и рече: Господарю, ти ми g166) 42 Защото огладнях и не Ме нахранихте; даде два таланта, ето, спечелих още два таланта. ожаднях и не Ме напоихте; 43 странник бях, и 23 Господарят му рече: Хубаво, добри и верни не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не слуго! Над малкото си бил верен, над многото ще Me посетихте. 44 Тогава и те в отговор ще кажат: те поставя; влез в радостта на господаря си. 24 Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или Тогава се приближи тия който бе получил един странник, или гол, или болен, или в тъмница и не талант, и рече: Господарю, аз те знаех, че си Ti послужихме? 45 Тогава в отговор ще им рече: строг човек; жънеш гдето не си сял, и събиращ Истина ви казвам: Понеже не сте направили това гдето не си пръскал; 25 и като се убоях отидох и скрих таланта ти в земята; ето, имаш своето. 26 А на ни един от тия най-скромните, нито на Мене Господарят му в отговор каза: Зли и лениви слуго! сте го направили. 46 И тия ще отидат във вечно наказание, а праведните във вечен живот. (aiōnios Знаел си, че жъна гдето не съм сял, и събирам g166)

26 Когато Иисус свърши тия думи рече на учениците Си: 2 Знаете, че след два дни ще бъде Пасхата, Човешкият Син ще бъде предаден на разпятие. 3 Тогава главните свещеници и народните старейшини се събраха в двора на първосвещеника, който се наричаше Каиафа, 4 и

наговаряха се да уловят Иисуса с хитрост и да Го яжте; това е Моето тяло. 27 Взе и чашата, и, като умъртвят; 5 но думаха: Да не е на празника, за да благодари, даде им, и рече: Пийте от нея всички! не стане вълнение между народа. 6 А когато Иисус 28 Защото това е Моята кръв на [новия] завет, беше във Витания, в къщата на прокажения Симон, която се пролива за прощаване на греховете. 29 7 приближи се до Него една жена, която имаше Но казвам ви, че отсега няма вече да пия от тоя алвастрен съд с много скъпо миро, което изливаше плод на лозата, до онъ ден, когато ще го пия д на главата Му, като бе седнал на трапезата. 8 вас нов в царството на Отца Си. 30 И като изпяхА учениците, като видяха това, възнегодуваха, химн, излязоха на Елеонския хълм. 31 Тогава Иисус казвайки: Защо се прахоса това? 9 Защото това им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене миро можеше да се продаде за голяма сума, която тая нощ, защото е писано: "Ще поразя пастиря; и да се раздаде на сиромасите. 10 Но Иисус като овците на стадото ще се разпръснат". 32 А след позна това, рече им: Защо досаждате на жената? като бъда възкресен ще ви изпреваря в Галилея. понеже тя извърши добро дело на Мене. 11 Защото 33 А Петър в отговор Му рече: Ако и всички да се сиромасите всяка се намират между вас, но Аз съблазнят в Тебе, аз никога няма да се съблазня. не всяка се намирам. 12 Защото тя, като изля 34 Иисус Му рече: Истина ти казвам, че тая нощ, това миро върху тялото Ми стори го за да Ме преди да пее петельт, три пъти ще се отречеш от приготви за погребение. 13 Истина ви казвам: Гдето Мене. 35 Петър му казва: Ако станеше нужда и да се проповядва това благовестие по целия да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. свят, ще се разказва за неин спомен и това, което Същото рекоха и всичките ученици. 36 Тогава Иисус тя стори. 14 Тогава един от дванадесетте, наречен идва с тях на едно място наречено Гетсимания; и Юда Искариотски отиде при първосвещениците и казва на учениците Си: Седете тук, докле отида рече: 15 Какво обичате да ми дадете и аз ще ви Го там да се помоля. 37 И като взе със Себе Си предам? И те му претеглиха тридесет сребърника. Петра и двамата Заведееви сина, захвана да 16 И от тогава той търсеше удобен случай да им скърби и да тъгуша. 38 Тогава им казва: Душата Го предаде. 17 А в първия ден на празника на Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бдете безквасните хлябове учениците отидоха при Иисуса заедно с Мене. 39 И като пристъпи малко напред, и рекоха: Где искаш да Ти пригответим, за да ядеш падна на лицето Си, и се молеше, казвайки: Отче пасхата? 18 Той каза: Идете в града при еди кого Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; си и речете му: Учителят казва: Времето Ми е не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш. близо, у тебе ще празнувам пасхата с учениците 40 Дохожда при учениците, намира ги заспали, Си. 19 И учениците сториха както им заръча Иисус, и казва на Петра: Как! не можахте ли ни един и пригответиха пасхата. 20 И когато се свечери, Той час да бдите с Мене? 41 Бдете и молете се, за седна на трапезата с дванадесетте ученика. 21 да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а И като ядяха, рече: Истина ви казвам, че един тялото 42 Пак отиде втори път и се моли, думайки: от вас ще Ме предаде. 22 А те, пренаскърбени, Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, почнаха всички един по един да Му казват: Да без да го пия, нека бъде Твоята воля. 43 И като не съм аз Господи? 23 Той в отговор рече: Който дойде пак намери ги заспали; защото очите им натопи ръката си заедно с Мене в блюдото, той бяха натегнали. 44 И пак ги оставил и отиде да се ще Ме предаде. 24 Човешкият Син отива, както е помогли трети път, като каза пак същите думи. 45 писано за Него; но горко на този човек, чрез когото Тогава дохожда при учениците и казва им: Още Човешкият Син ще бъде предаден! Добре щеше ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато да бъде за този човек, ако не бе се родил. 25 И Човешкият Син се предава в ръцете на грешници. Юда, който Го предаде, в отговор рече: Да не съм 46 Станете да вървим; ето, приближи се тоя, който аз, Учителю? Иисус му каза: Ти рече. 26 И когато Ме предава. 47 И когато Той говореше, ето, Юда ядяха, Иисус взе хляб, благослови, и го разчули един от дванадесетте, дойде, и с него голямо и като го даваше на учениците, рече: Вземете множество, с ножове и сопи, изпратени от главните

свещеници и народните старейшини. 48 А оня, и Му казваха: 68 Познай ни, Христе, кой Те удари. който Го предаваше, беше им дал знак, казвайки: 69 А Петър седеше вън на двора; и една слугиня Когото целуна, Той е; хванете Го. 49 И веднага се дойде при него и му каза: И ти беше с Исуса приближи до Исуса и рече: Здравей, Учителя! и го галилеянина. 70 А той се отрече пред всички, целува. 50 А Исус му каза: Приятелю, за каквото казвайки: Не разбирам що говориш. 71 И когато си дошъл стори го. Тогава пристъпиха, туриха излезе в предверието, видя го друга слугиня, и ръце на Исуса, и Го хванаха. 51 И, ето, един от каза на тия, които бяха там: И тоя беше с Исуса тия, които бяха с Исуса, простира ръка, измъкна Назарянина. 72 И Петър пак се отрече с клетва: Не ножа си, и, като удари слугата на първосвещеника, познавам человека. 73 След малко се приближиха и отсече му ухoto. 52 Тогава Исус му каза: Повърни ония, които стояха наблизо, и рекоха на Петра: ножа си на мястото му, защото всички, които се Наистина и ти си от тях, защото твоят говор те залавят за нож от нож ще загинат. 53 Или мислиш, издава. 74 Тогава той започна да проклина и да се че не мога да се помоля на Отца Си, и Той би Ми кълне: Не познавам человека. И на часа петельт изпратил още сега повече от дванадесет легиона изпя. 75 И спомни си Петър думата на Исуса, ангели? 54 Но как биха се събъдили писанията, Който беше рекъл: Преди да изпее петельт, три че това трябва така да бъде? 55 В същия час пъти ще се отречеш от Мене. И той излезе вън и рече Исус на народа: Като срещу разбойник ли сте

излезли с ножове и сопи да Ме уловите? Всеки ден седях и поучавах в храма и не Мe хванахте. 56 Но всичко това стана за да се събъднат пророческите писания. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха. 57 А тия, които бяха хванали Исуса, заведоха Го у първосвещеника Каиафа, гдето бяха събрани книжниците и старейшините. 58 А Петър вървеше подире Му издалеч до двора на първосвещеника; и като влезе вътре, седна със служителите да види края. 59 А главните свещеници и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят; 60 обаче не намериха, при все че дойдоха много лъжесвидетели. Но сутне дойдоха двама и рекоха: 61 Тоя каза: Мога да разруша Божия храм, и за три дни пак да го съградя. 62 Тогава първосвещеникът стана и Му рече: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе? 63 Но Исус мълчеше. Първосвещеникът му каза: Заклевав Тe в живия Бог да ни кажеш: Ти ли Си Христос Божият Син? 64 Исус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци. 65 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето сега чухме богохулството. Вие какво мислите? 66 А те в отговор рекоха: Изложи се на съмртно наказание. 67 Тогава Го заплюваха в лицето и Го бълскаха; а други Му удряха плесници

27 А на сутринта всичките главни свещеници и народни старейшини се съвещаваха против Исуса, да Го умъртвят. 2 И когато Го вързаха, заведоха Го и Го предадоха на управителя Пилата. 3 Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Исус бе осъден, разказа се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините и каза: 4 Съгреших, че предадох невинна кръв. А те рекоха: Нам що ни е? Ти гледай. 5 И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде и се обеси. 6 А главните свещеници взеха сребърниците и рекоха: Не е позволено да ги тураме в храмовата каса, понеже са цена на кръв. 7 И като се съветваха, купиха с тях грънчаревата нива, за погребване на чужденци. 8 Затова оная нива се нарече кръвна нива, както се нарича и до днес. 9 Тогава се изпълни реченото чрез пророк Еремия, който каза: "И взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, Когото оцениха някои от изралтяните, 10 и дадоха ги за грънчаревата нива, според както ми заповяда Господ". 11 А Исус застана пред управителя; и управителят Го попита, като каза: Ти Юдейският цар ли си? А Исус му рече: Ти казваш. 12 И когато Го обвиняваха главните свещеници и старейшините, нищо не отговаряше. 13 Тогава Пилат Му казва: Не чуваш ли за колко неща свидетелствуват против Тебе? 14 Но Той не му отговори нито на едно нещо; тъй щото управителят се чудеше много. 15

А на всеки празник управителят имаше обичай да **39** А минаващите оттам Му се подиграваха, като пуша на народа един от затворниците, когото биха клатеха глави и думаха: **40** Ти, Който разоряваш поискали. **16** А тогава имаха един прочут затворник, храма и за три дни пак го съграждаш, спаси на има Варава. **17** И тъй, като бяха събрани, Пилат Себе Си; ако Си Божий Син, слез от кръста. **41** им каза: Кого искате да ви пусна: Варава ли или Подобно и главните свещеници с книжниците и Иисуса, наречен Христос? **18** (Понеже знаеше, че старейшините Го ругаеха, казвайки: **42** Други е от завист го предаваха. **19** При това, като седеше избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е на съдийския престол, жена му изпрати до него да Израилевият Цар! нека слезе сега от кръста, и кажат: Не струвай нищо на Тоя праведник; защото ще повярваме в Него. **43** Упова на Бога; нека Го днес много пострадах настъне поради Него). **20** избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божий А главните свещеници и старейшините убедиха Син съм. **44** Със същия укор Му се присмихваха народа да изпроси Варава, а Иисус да погубят. **21** и разпнатите с Него разбойници. **45** А от шестия Управителят в отговор им рече: Кого от двамата час тъмнина покриваше цялата земя до деветия искате да ви пусна? А те рекоха: Варава. **22** Пилат час. **46** А около деветия час Иисус извика със силен им каза: Тогава какво да правя с Иисуса, наречен глас и каза: Или, Или, лама савахтани? сиреч: Христос? Те всички казват: Да бъде разпнат. **23** А Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? **47** той каза: Че какво зло е сторил? А те още повече Някои от стоящите там, като чуха, думаха: Той закрещяха, казвайки: Да бъде разпнат. **24** И тъй вика Илия. **48** И веднага един от тях се завлече, Пилат като видя, че никак не помага, а напротив, взе гъба, натопи я в оцет, и като я надяна на тръст, че се повдига размирие, взе вода, оми си ръцете даде Му да пие. **49** А другите казваха: Остави! да пред народа, и каза: Аз съм невинен за кръвта на видим дали ще дойде Илия да Го избави. **50** А Тоя праведник; вие гледайте. **25** А целият народ Иисус, като извика пак със силен глас, издъхна. в отговор рече: Кръвта Му да бъде на нас и на **51** И, ето, завесата на храма се раздразди на две чадата ни. **26** Тогава им пусна Варава; а Иисус би от горе до долу, земята се разтресе, скалите се и Го предаде на разпятие. **27** Тогава войниците разпукаха, **52** гробовете се разтвориха и много на управителя заведоха Иисус в преторията, и тела на починалите светии бяха възкресени, **53** събраха около Него цялата дружина. **28** И като (които, като излязоха от гробовете след Неговото Го съблякоха, облякоха Го в червена мантия). **29** възкресение, влязоха в святия град, и се явиха на И оплетеха венец от тръни и го наложиха на мнозина). **54** А стотникът и ония, които заедно с главата Му, и туриха тръст в десницата Му; и като него пазеха Иисуса, като видяха земетресението коленичаха пред Него, ругаеха Му се, казвайки: и всичко що стана, уплашиха се търде много, Здравей, Царю Юдейски! **30** И заплюваха Го, и думаха: Наистина тоя беше Син на Бога. **55** взеха тръстта и Го удряха по главата. **31** И след Там бяха още и гледаха отдалеч много жени, като Му се поругаха, съблякоха Му мантията и Го които бяха следвали Иисуса от Галилея, и Му облякоха с Неговите дрехи и Го заведоха да Го служеха; **56** между които бяха Мария Магдалина, разпнат. **32** А на излизане намериха един киринеец, и Мария майка на Якова и на Иосия, и майката на име Симон; него заставиха да носи кръста Му. на Заведеевите синове. **57** И когато се свечери, **33** И като стигнаха на едно място, наречено Голгота дойде един богаташ от Аритматея, на име Йосиф, (което значи лобно място), **34** дадоха Му да пие който също беше се учил при Иисуса. **58** Той дойде вино размесено с жълчка; но Той като вкуси, не при Пилата и поиска Иисусовото тяло. Тогава Пилат прие да пие. **35** И когато Го разпнаха, разделиха заповяд да Му се даде. **59** Йосиф, като взе си дрехите Му, като хвърлиха жребие. **36** И седяха тялото, обви го с чиста плащеница, **60** и го положи да Го пазят там. **37** И поставиха над главата в своя нов гроб, който бе изсякъл в скалата; и като Му обвинението Му, написано така: Тоя е Иисус, привали голям камък на гробната врата, отиде си. Юдейският Цар. **38** Тогава бидоха разпнати с Него **61** А там бяха Мария Магдалина и другата Мария, двама разбойници, един отдясно, и един отляво. които седяха срещу гроба. **62** И на следващия ден,

който бе денят след приготвленето за празника, бърдото, гдето Иисус им определи. 17 И като Го главните свещеници и фарисеите се събраха при видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха. Пилата и казаха: 18 Господарю, спомнихме си, че Тогава Иисус се приближи към тях и им говори, Оня измамник приживе рече: След три дни ще казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и възкръсна. 19 Заповядай, прочее, гробът да се земята. 20 Идете, прочее, научете всичките народи, пази здраво до третия ден, да не би учениците и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Му да дойдат и да Го откраднат, и кажат на Дух, 21 като ги учите да пазят всичко що съм ви народа: Възкръсна от мъртвите. Така последната заповяддал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни измама ще бъде по-лоша от първата. 22 Пилат до свършека на века. [Амин]. (aiōn g165) им рече: Вземете стражи; идете, вардете Го както знаете. 23 Те, прочее, отидаха и вардиха гроба, като запечатаха гроба с помошта на стражата.

28 А като се мина съботата, на първия ден от седмицата, дойдоха Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба. 2 А, ето, стана голям трус; защото ангел от Господа слезе от небето и пристъпи, отвали камъка, и седна на него. 3 Изгледът му беше като блескавица, и облеклото му бяло като сняг. 4 И в страха си от него стражарите трепереха, и станаха като мъртви. 5 А ангелът проговори, като каза на жените: Вие не се бойте, защото зная, че търсите разпнатия Иисус. 6 Няма Го тук; защото възкръсна, както и рече: дойдете и вижте мястото, где то е лежал Господ. 7 Идете скоро да кажете на учениците Му, че е възкръснал от мъртвите; и, ето, Той отива преди вас в Галилея; там ще го видите; ето казах ви. 8 И те излязоха бързо от гроба със страх и голяма радост, и завтекоха се да известят на учениците Му. 9 И ето Иисус ги срещна и рече: Здравейте! А те се приближиха и се хванаха за нозете Му и Му се поклониха. 10 Тогава Иисус им рече: Не бойте се; идете кажете на братята Ми да идат в Галилея, и там ще Ме видят. 11 Когато те отидаха, ето, някои от стражата дойдоха в града и известиха на главните свещеници всичко що бе станало. 12 И те, като се събраха със старейшините и се съвещаваха, дадоха на войниците доволно пари, и рекоха: 13 Кажете, че учениците Му дойдоха през нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме. 14 И ако слух за това стигне до управителя, ние ще го убедим, а вас ще направим да нямате грижа. 15 Те, прочее, взеха парите, и постъпиха както бяха научени. И това що те казаха се разнесе между юдейите, и продължава даже и до днес. 16 А единадесетте ученика отидаха в Галилея, на

Марко

1 О и като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гълъб слизаше на Него. **2** както е писано в книгата на пророк Исаия: - "Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, Който ще устрои Твоя път; з Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа. Прави направете пътеките за Него." **4** О и доххода при него при един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш. **5** И излизаше при него цялата Юдейска страна и всичките ерусалимяни, и кръщаваха се от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си. **6** А Йоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си, и хранеше се с акриди и див мед. **7** И като проповядваше, казваше: Подир мене иде Онзи, Който е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да се наведа и развържа ремъкът на обущата Му. **8** Аз ви кръщавам с вода; а Той ще ви кръсти със Святия Дух. **9** През тия дни дойде Иисус от Назарет Галилейски и се кръсти от Йоана в Йордан. **10** И като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гълъб слизаше на Него. **11** И дойде глас от небесата: Ти си Моят възлюблен Син; в Тебе е Моето благоволение. **12** И веднага Духът Го закара в пустинята. **13** И беше в пустинята четиридесет дни изкушаван от Сатана, и беше със зверовете; а ангелите Му служеха. **14** А след като Йоан биде предаден на властта, Иисус дойде в Галилея и проповядваше Божието благовестие, казвайки: **15** Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покайте се и повярвайте в благовестието. **16** А когато минаваше край Галилейското езеро(Гръцки: Море, така и навсякъде в това евангелие.), видя Симона и брата на Симона, Андрея, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари. **17** И рече им Иисус: Вървете след Мене, и Аз, ще ви направя да станете ловци на човеци. **18** И те веднага оставиха мрежите и отдоха след Него. **19** И като отмина малко, видя Якова Заведеев и брата му Йоана, които също бяха в ладията си и кърпеха мрежите. **20** И веднага ги повика; и те оставиха баща си Заведея в ладията с надничарите, и отдоха след

Него. **21** И дохходат в Капернаум; и незабавно в съботата Иисус влезе в синагогата и поучаваше. **22** И те се чудеха на учението Му; защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като книжниците. **23** И скоро след това се намираше в синагогата им човек хванат от нечист дух, който извика, думайки: **24** [Остави ни!] какво имаш Ти с нас, Иисусе назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си, Светий Божий. **25** Но Иисус го смъмра, казвайки: Мълкни, и излез из него. **26** Тогава нечистият дух, като го сгърчи, изкреща със силен глас и излезе из него. **27** И всички се смяхаха, тъй щото разискваха помежду си, думайки: Шо е това? Едно ново учение! С власт заповядва на нечистите духове, и те Му се покоряват! **28** И слухът за Него се разнесе скоро навред по цялата галилейска околност. **29** И щом излязоха от синагогата, дойдоха с Якова и Йоана в къщата на Симона и Андрея. **30** А Симоновата тъща лежеше болна от треска; и веднага Му казват за нея. **31** И Той се приближи, и като я хвана за ръка, дигна я; и [на час] треската я остави, и тя им прислужваше. **32** И като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха при Него всичките болни и хванати от бяс. **33** И целият град се събра пред вратата. **34** И той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове; и не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха. **35** И сутринта, когато беше още тъмно, стана та излезе, и отиде в уединено място, и там се молеше. **36** А Симон и ония, които бяха с Него, изтичаха подире Му. **37** И като Го намериха, казват Му: Всички те търсят. **38** А Той им казва: Да идем другаде, в близките градчета и там да проповядвам; защото за това съм излязъл. **39** И влизаше в синагогите им по цяла Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете. **40** И доххода при Него един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш. **41** А Той се смили, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен. **42** И веднага проказата го остави, и той се очисти. **43** И на часа го отпрати, и му заръча строго, като му каза: **44** Внимавай да не кажеш никому нищо; но за свидетелство на тях, иди и се покажи на свещеника и принеси за очистването си това, което

е заповядал Мойсей. 45 А той, като излезе, почна дохождат и казват Му: Защо постят Йоановите и да разгласява много и да разнася станалото, така фарисейските ученици, а Твоите не постят? 19 щото Иисус не можеше вече да влезе явно в някой град, но се намираше вън в уединени места; и дохождаха при Него отвсякъде.

А Иисус им рече: Могат ли сватбарите да постят, докато е с тях младоженецът? Договора, докогато младоженецът е с тях, не могат да постят. 20 Ще

дойдат, обаче, дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях, и тогава, през ония дни, ще постят.

21 Никой не пришива кръпка от невалян плат на вехта дреха; а инак, това, което трябваше да

запълни дрехата, отдира от нея, новото от вехтото, и съдраното става по-лошо. 22 И никой не налива

ново вино в стари мехове; инак, виното ще спука меховете; и се изхабяват и виното и меховете; но

наливат ново вино в нови мехове. 23 И в една събота, когато минаваше през посевите, учениците

Му, вървейки из пътя, почнаха да късат класове. 24 И фарисеите Му рекоха: Виж! Защо вършат в

събота нещо, което не е позволено? 25 А Той им рече: Не сте ли чели що стори Давид, когато беше

в нужда, и огладня и мъжете, които бяха с него?

26 Как влезе в Божия дом, когато Авиатар беше първосвещеник, и изяде присъствените хлябове,

които не е позволено никому да яде, освен на свещениците, като даде и на ония, които бяха с него? 27 И каза им: Съботата е направена за

човека, а не човек за съботата; 28 така щото Човешкият Син е господар и на съботата.

3 И влезе пак в синагогата; и там имаше човек

с изсъхнала ръка. 2 И наблюдаваха Го, дали ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят. 3

Той каза на человека с изсъхналата ръка: Изправи се насред. 4 Тогава на тях казва: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха. 5 А като ги изгледа с гняв,

наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на человека: Простри си ръката. Той я простря; и

ръката му оздравя. 6 И фарисеите, като излязоха, веднага се наговориха с Иродианите против Него, как да Го погубят. 7 Тогава Иисус се оттегли с

учениците Си към езерото, и голямо множество от Галилея отиде изподир. 8 И от Юдея, от Ерусалим,

от Идумея, отвъд Йордан, и от местата около Тир и Сидон, едно голямо множество дойде при

Него, като чуха колко много чудеса правел. 9 И поръча на учениците Си да Му услужат с една

2 След известно време, Той пак влезе в

Капернаум; и разчу се че бил в къщата. 2 И мнозина се събраха, така щото и около вратата

не можаха да се поберат; и Той им говореше словото. 3 Дохождат и донасят при Него един

паралитик. Четирима го носеха. 4 И като не можаха да се приближат до Него, поради народа, разкриха

покрива на къщата, где беше, пробиха го и пуснаха постелката, на която лежеше паралитикът. 5 А Иисус, като видя въртата им, каза на паралитика:

Синко, прощават ти се греховете. 6 А имаше там някои от книжниците, които седяха и размишляваха в сърцата си: 7 Тоя защо говори така? Той

богохулствува. Кой може да прощава грехове, освен един Бог? 8 Иисус, като разбра веднага с

духа Си, че така размишляват в себе си, рече им: Защо размишляват това в сърцата си? 9 Кое е

по-лесно, да река на паралитика: Прощават ти се греховете, или да река: Стани, вдигни постелката

си и ходи? 10 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (казва на паралитика): 11 Тебе казвам: Стани, вдигни си

постелката и иди у дома си. 12 И той стана, веднага вдигна постелката и излезе пред всичките; така

щото всички се зачудиха и славеха Бога, и думаха: Никога не сме виждали такова нещо. 13 И пак

излезе край езерото; и цялото множество идеше при Него, и Той ги поучаваше. 14 Като минаваше

видя Левия Алфеев седящ в бирничеството, и каза му: Върви след Мене. И той стана и отиде

след Него. 15 И когато Иисус седеше на трапезата в къщата му, заедно с Него и учениците Му насядаха

и много бирници и грешници; защото бяха мнозина и отиваха подир Него. 16 Тогава книжниците, които

бяха от фарисеите, като видяха, че Той яде с

грешниците и бирници, казаха на учениците Му: Защо яде и пие с бирници и грешници? 17

А Иисус, като чу това, каза им: Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да

призовава праведните, но грешниците (на покаяние). 18 А Йоановите ученици и фарисеите постеха; и

ладия, поради народа, за да Го не притискат. 10 Ето майка Ми и братята Ми! 35 Защото, който Защото беше изцелил мнозина, така че онези, върши Божията воля, той Ми е брат, и сестра, и които страдаха от язви, натискаха Го, за да се допрат до Него. 11 И нечистите духове, когато Го виждаха, падаха пред Него и викаха, казвайки: Ти си Божий Син. 12 Но Той строго им заръчаше да Го не изявяват. 13 След това се възкачи на хълма и повика при Себе Си ония, които си искаше; и те отдоха при Него. 14 И определи дванадесет души, за да бъдат с Него, и за да ги изпраща да проповядват, 15 и да имат власт да изгонват бесове. 16 Определи: Симона, на когото даде и името Петър; 17 и Якова Заведеев и Якововия брат Йоан, на които даде и името Воанергес, сиреч, синове на гръмъ, 18 и Андрея и Филипа, Вартоломея и Матея, Тома и Якова Алфеев, Тадея и Симона Зилот, 19 и Юда Искариотски, който Го и предаде. 20 И дохходжа в една къща; и пак се събира народ, така щото те не можаха нито хляб да ядат. 21 А свояте Му, като чуха това, излязоха за да Го хванат; защото казваха, че не бил на Себе Си. 22 И книжниците, които бяха слезли от Ерусалим, казваха, че Той има Веелzewул, и че изгонва бесовете чрез началника на бесовете. 23 Но Той, като ги повика, казваше им с притчи: Как може Сатана да изгонва Сатаната? 24 Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои. 25 И ако един дом се раздели против себе си, той дом не ще може да устои. 26 И ако Сатана е възстанал против себе си, и се е разделил, той не може да устои, но дошъл му е краят. 27 Обаче, никой не може да влезе в къщата на силния човек, да ограби покъщнината му, ако първо не върже силния, и тогава ще ограби къщата му. 28 Истина ви казвам, че всичките грехове на човешкия род ще бъдат простени, и всичките хули с които биха богохулствували; 29 но ако някой похули Святия Дух, за него няма прошка до века, но е виновен за вечен гръх. (αἰσθὲντες γένος αἰσθητος γένος) 30 Това рече Той, защото казваха: Има нечист дух. 31 Доходжат, прочее, майка Му и братята Му, и като стояха вън, пратиха до Него да Го повикат. 32 А около Него седеше едно множество; и казват Му: Ето, майка Ти и братята Ти вън, търсят Те. 33 И в отговор им казва: Коя е майка Ми? Кои са братята Ми? 34 И като изгледа седящите около Него казва:

4 О когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите.

2 И поучаваше ги много с притчи, и казваше им в поучението Си: з Слушайте: Ето, сеячът излезе да сее. 4 И когато сееше, някой зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха. 5 Други паднаха на канаристо място, где то нямаше много пръст, и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; 6 а когато изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаша корен, изсъхнаха. 7 И други паднаха между тръните; и тръните порастнаха и ги заглушиха, и не дадоха плод. 8 А другите паднаха на добрата земя, и даваха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха кое тридесет, кое шестдесет и кое сто. 9 И каза: Който има уши да слуша, нека слуша. 10 И когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите. 11 И каза им: На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на ония, външните всичко бива в притчи; 12 тъй щото гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи, да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости [греха]. 13 И казва им: Не разбирайте ли тая притча? А как ще разберете всичките притчи? 14 Сеячът се словото. 15 А ония край пътя, где то се се словото, са тия, които като чуват, Сатана веднага доходжа и грабва посияното в тях слово. 16 Също и посияното на канаристите места са тия които, като чутят словото, веднага с радост го приемат; 17 нямат, обаче, корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение, поради словото, веднага се съблазняват. 18 Посияното между тръните са други; те са ония, които са слушали словото; 19 а светските грижи, примамката на богатството, и пожеланията за други работи, като влязат, заглушават словото, и то става безплодно. (αἰσθὲντες γένος) 20 А посияното на добрата земя са тия, които слушат словото, приемат го, и дават плод, тридесет, шестдесет, и стократно. 21 И каза им: Затова ли се донася светилото, за да го турят под шиника или под леглото? Не за това ли, да го поставят на светилника? 22 Защото няма

нешо тайно, освен за да се яви; нито е имало разкъсвал веригите и счупвал оковите; и никой нещо спотаено, освен за да излезе наяве. 23 Ако нямаше сила да го укроти. 5 И всяка, нощем има някой уши да слуша, нека слуша. 24 Каза и денем, в гробищата и по бърдата, той викаше им теже: Внимавайте в това, което слушате. С и се изпосичаше с камъни. 6 А като видя Иисуса каквато мярка мерите, ще ви се отмери, и ще ви се отдалеч, завлече се и Му се поклони; 7 и изкрещя прибави. 25 Защото който има, нему ще се даде, а със силен глас и рече: Какво имаш Ти с мен, който няма, от него ще се отнеме и това, което Иисусе, Сине на Всевишния Бог? Заклевам Те в има. 26 И каза: Божието царство е също, както Бога, недей ме мъчи. 8 (Защото му казваше: Излез кога човек хвърли семе в земята; 27 и спи, и става от човека, душа нечисти). 9 И Иисус го попита: Как нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. 28 ти е името? А той Му каза: Легион ми е името; Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, защото сме мнозина. 10 И много Му се моли да не после клас, подир това пълно зърно в класа. 29 ги отпраща вън от страната. 11 А там по бърдото А когато узрее плодът, начаса изпраща сърпа, пасеше голямо стадо свине. 12 И бесовете Му защото е настанала жетва. 30 При това каза: се молиха, казвайки: Прати ни в свинете, за да На какво да уприличим Божието царство? Или с влезем в тях. 13 Иисус им позволи. И нечистите каква притча да го представим? 31 То прилича на духове излязоха и влязоха в свинете; и стадото, на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е брой около две хиляди, се спусна по стръмнината по-малко от всичките семена, които са на земята; в езерото, и се издавиха в езерото. 14 А ония, 32 но когато се посее, расте, и става по-голямо от които ги пасяха, побягнаха и известиха това в всичките злакове, и пуска големи клони, така че града и по селата. И жителите дойдоха да видят под сянката му могат да се подслонят небесните какво е станало. 15 И като дохождат при Иисуса, птици. 33 С много такива притчи им прогласяше виждат хванатия по-преди от бесове, в когото е словото, според както можеха да слушат. 34 А без бил легиона, че седи облечен и смислен; и убояха притча не им говореше; но насаме обясняваше се. 16 И ония, които бяха видели, разказваха им всичко на Своите ученици. 35 И в същия ден, за станалото с хванатия от бесовете, и за свинете, когато се свечери, Иисус им казва: Да минем на 17 И те почнаха да Му се молят да си отиде от отвъдната страна. 36 И като оставиха народа, техните предели. 18 И когато влизаше в ладията, вземат Го със себе си в ладията, тъй както бе; и тоя, който бе по-напред хванат от бесове, Му се имаше други ладии с Него. 37 И дига се голяма молеше да бъде заедно с Него. 19 Обаче Той не го ветрена буря, и вълните се нахвърляха в ладията, допусна, но му каза: Иди си у дома при своите, тъй че тя вече се пълнеше с вода. 38 А Той беше и кажи им какви неща ти стори Господ и как се в задната част, заспал на възглавница; и те Го смили за тебе. 20 И човекът тръгна и почна да събуждат и Му казват: Учителю! Нима не Ти е разгласява в Декапол какви неща му стори Иисус; и грижа че загиваме? 39 И Той, като се събуди, всички се чудеха. 21 Когато Иисус пак премина с съмърта вътъра и рече на езерото: Мълчи! Утихни! ладията на отвъдната страна, събра се при Него И вътърът престана, и настана голяма тишина. 40 голямо множество; и Той беше край езерото. 22 И И рече им: Защо сте страхови? Още ли нямате дохожда един от началниците на синагогата, на вяра? 41 И голям страх ги обзе; и те си казаха име Яир, и като Го вижда, пада пред нозете Му, 23 един на друг: Кой е, прочее, Тоя, че и вътърът и езерото Му се покоряват?

5 О много Му се моли да не ги отпраща вън от страната. 2 И като излезе от ладията, начаса Го срещна от гробищата човек с нечист дух. 3 Той живееше в гробищата, и никой вече не можеше да го върже нито с верига; 4 защото много пъти бяха го вързвали с окови и с вериги; но той бе

бере душа; моля Ти се да дойдеш и положиш ръце на нея, за да оздраве и да живее. 24 И Той отиде с него; и едно голямо множество вървеше подире Му, и хората Го притискаха. 25 И една жена, която бе имала кръвотечение дванадесет години, 26 и беше много пострадала от мнозина лекари, и беше иждивила целия си имот без да види никаква

полза, а напротив беше й станало по-зле, 27 като нас? И те се съблазниха в Него. 4 А Иисус им чу отзивите за Иисуса, дойде между народа изтозад каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята и се допря до дрехата Му. 28 Защото си казваше: родина, и между своите сродници, и в своя си дом. Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея. 5 И не можеше да извърши там никакво велико 29 И на часа пресекна кръвоточението й, и тя дело, освен дето положи ръце на малцина болни усети в тялото си, че се изцели от болестта. 30 И ги изцели. 6 И чудеше се за тяхното неверие. веднага Иисус като усети в Себе Си, че е излязла И обикаляше околните села и поучаваше. 7 И от Него сила, обърна се всред народа и каза: Кой като повика дванадесетте, почна да ги разпраща се допря до дрехите Ми? 31 Учениците Му казаха: двама по двама, и даде им власт над нечистите Ти виждаш, че народът те притиска, и казваш ли: духове. 8 И заповяда им да не вземат нищо за Кой се допря до Мене? 32 Но Той се озвърташе за по път, освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни да види тая, която бе сторила това. 33 А жената, пари в пояса; 9 но да се обуват със сандали: И, уплашена и разтреперана, като знаеше станалото рече Той, не се обличайте в две дрехи. 10 И каза с нея, дойде и падна пред Него и Му каза цялата им: В която къща влезете, оставайте в нея докле истина. 34 А Той й рече: Дъщеръ, твоята вяра те си излезете оттам. 11 И ако в някое място неви изцели; иди си с мир, и бъди здрава от болестта си. приемат, нито ви послушат, като излизате оттам 35 Докато Той още говореше, дохождат от къщата отърсете праха из под нозете си като свидетелство на началника на синагогата и казват: Дъщеря против тях. 12 И те излязоха и проповядваха, че ти умря; защо вече затрудняваш Учителя? 36 А човеците трябва да се покаят. 13 И изгонваха Иисус, като дочу думата, която говореха, каза на много бесове, и мнозина болни помазваха с масло началника на синагогата: Не бой се, само вярвай. и ги изцеляваха. 14 И цар Ирод чу за Иисуса 37 И никому не позволи да Го приджузи, освен на (защото името Му стана известно), и думаше: Йоан Петра, Якова и Якововия брат Йоан. 38 И като Кръстител е възкръснал от мъртвите и затова тия дохождат до къщата на началника на синагогата, велики сили действуват чрез Него. 15 А други Той вижда вълнение и мнозина, които плачеха казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е и пищища много. 39 И като влезе, каза им: Защо пророк, като един от старовременните пророци. правите вълнение и плачете? Детето не е умряло, 16 Но Ирод, като чу за Него, рече: Това е Йоан, а спи. 40 А те Му се присмихаха. Но Той като когото аз обезглавих, той е възкръснал. 17 Защото изкара навън всичките, взема башата и майката тоя Ирод беше пратил да хванат Йоана, и да го на детето, и ония, които бяха с Него, и влеза там върхат в тъмница, заради Иродиада, жената на която беше детето. 41 И като хвана детето за ръка, брата му Филипа, понеже я беше взел за жена. 18 каза му: Талита куми; което значи: момиче, тебе Защото Йоан казваше на Ирода: Не ти е позволено казвам: Стани. 42 И момичето веднага стана и да имаш братовата си жена. 19 А Иродиада се ходеше, защото беше на дванадесет години. И настрои против него и искаше да го убие, но не внезапно те се смахя твърде много. 43 И много можеше; 20 защото Ирод се боеше от Йоана, им заръча, никой да не узнае това; и заповяда да като знаеше, че той е човек праведен и свет, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща и с удоволствие го слушаше. 21 И като настана сгоден ден, когато Ирод за рождения си ден направи вечеря на големите си и на хилядниците и на галилейските старейшини, 22 и самата дъщеря на Иродиада влезе и поигра, тя угоди на Ирода и на седящите с него; и царят рече на момичето: Искай от мене каквото щеш, и ще ти го дам. 23 И закле й се: Каквото и да поискаш от мене, ще ти дам, даже до половината на царството

6 И той излезе оттам и дойде в Своята родина; и учениците Му вървяха подир Него. 2 О защото Ирод се боеше от Йоана, като знаеше, че той е човек праведен и свят, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща, и с удоволствие го слушаше. 3 Той не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? И сестрите Му не са ли тук между

ми. 24 А тя излезе и рече на майка си: Какво да разпусне народа. 46 И след като се прости с тях, поискам? И тя каза: Главата на Йоана Кръстителя. отиде на бърдото да се помоли. 47 И когато се 25 И начаса момичето влезе бързо при царя и свечери, ладията беше в сред морето, а Той сам на поиска, като каза: Искам да ми дадеш още сега, на сушата. 48 И като ги видя, че се мъчат като гребат с блюдо, главата на Йоана Кръстителя. 26 И царят веслата, защото им беше противен вятърт, около се насърби много; но пак, заради клетвите си и четвъртата стража на ноцта дохожда при тях, като заради седящите с него, не иска да й откаже. 27 И вървеше по езерото; и щеше да ги отмине. 49 А веднага царят прати един телохранител, комуто те, като Го видяха да ходи по езерото, помислиха заповъда да донесе главата му; и той отиде, си, че е призрак, и извикаха; 50 защото всички Го обезглави го в тъмницата, 28 и донесе главата му видяха и се смутиха. И веднага Той им проговори, на блюдо и я даде на момичето; а момичето я даде като им каза: Дерзайте! Аз съм, не бойте се! 51 И на майка си. 29 И учениците му, като чуха това, влезе при тях в ладията, и вятърът утихна; и те дойдоха и дигнаха тялото му, и го положиха в гроб. много се ужасиха в себе си. 52 Защото не бяха 30 И апостолите се събраха при Иисус и разказаха се вразумили от чудото с хлябовете, но сърцето Му всичко каквото бяха извършили и каквото им беше закоравяло. 53 И като премина езерото, бяха поучили. 31 И рече им: Дойдете вие сами дойдоха в генисаретската земя и излязоха на на уединено място насаме и починете си малко. сушата. 54 И когато излязоха из ладията, веднага Защото мнозина дохождаха и отиваха; и нямаха хората Го познаха; 55 и разтичаха се по цялата време нито да ядат. 32 И отидаха с ладията на оная околност и почнаха да носят на легла болните уединено място насаме. 33 А като отидаха, людете там, где чуеха, че се намирал Той. 56 И где и ги видяха, и мнозина ги познаха; и от всичките да влизаше, в села или в градове или в колиби, градове се стекоха там пеши, и ги изпревариха. 34 туряха болните по пазарите, и молеха Му се да Иисус като излезе, видя едно голямо множество, се допрат те поне до полите на дрехите Му; и и смили се за тях, понеже бяха като овце, които колкото души се допираха, се изцеляваха.

нямат пастир; и почна да ги поучава много неща.

35 И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно; 36 разпусни ги за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене. 37 А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пеняза хляб и да им дадем да ядат? 38 А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет, и две риби. 39 И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. 40 И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. 41 И като взе петте хляба и двете риби, Иисус погледна на небето и благослови; и разчули хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките. 42 И всички ядоха и се насилиха. 43 И дигнаха къщи, дванадесет пълни коша, така и от рибите. 44 А ония които ядоха хлябовете, бяха петхиляди мъже. 45 И веднага накара учениците Си да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна към Витсайда, докле Той

7 Събират се при Иисуса фарисеите и някои от книжниците, които бяха дошли от Ерусалим, 2 и бяха видели, че някои от учениците Му ядат хляб с ръце нечисти, сиреч, немити. 3 (Защото фарисеите и всички юдеи, държейки преданието на старейшините, не ядат ако не си омият ръцете до лактите; 4 и когато се връщат от пазар; не ядат ако се не омият. Има и много други неща, които са приели да държат, - измивания на чаши, шулета и медни съдове [и одрове]). 5 И тъй, фарисеите и книжниците Го запитват: Защо не вървят Твоите ученици по преданието на старейшините, но ядат хляб с нечисти ръце? 6 А той им рече: Добре е пророкувал Исаия за вас лицемерите, както е писано: "Тези люде Ме почитат с устните си, Но сърцето им отстои далеч от Мене. 7 Обаче напразно Ме почитат, като преподават за поучения човешки заповеди". 8 Вие оставяте Божията заповед и държите човешкото предание, [измивания на шулци и на чаши; и много други неща правите]. 9 И каза им: Хубаво! Вие осуетявате Божията заповед за да спазите своето

предание! 10 Защото Мойсей рече: "Почитай баща предели. 32 И довеждат при Него един глух и си и майка си" и: "Който злослови баща или майка, заекващ човек, и молят Му се да положи ръка на непременно да се умъртви". 11 Но вие казвате: Ако него. 33 Иисус, като го отведе от народа насаме, рече човек на баща си или на майка си: Това мое вложи пръстите Си в ушите му, и, като плюна, имане, с което би могъл да си помогнеш, е курбан, докосна се до езика му; 34 и погледна към небето, сиреч, подарено Богу, това прави разлика; 12 вие въздъхна и му каза: Еффата, сиреч, Отвори се. 35 не го оставяте вече да стори нищо за баща си или И ушите му се отвориха, и връзката на езика му за майка си. 13 И тъй, осуетявате Божието слово заради вашето предание, което сте предали; и никому да не кажат това; но колкото повече им вършите много такива неща подобни на това. 14 заръчаше, толкова повече те го разгласяваха; 37 И пак повика народа и каза им: Слушайте Ме защото се чудеха твърде много, и думаха: Всичко всички и разбирайте. 15 Няма нищо извън человека, върши добре; и глухите прави да чуват, и немите което, като влиза в него, може да го оскверни; но да говорят.

тия неща, които излизат от него, те оскверняват человека. 16 [Ако има някой уши да слуша, нека слуша]. 17 И като оставил народа и влезе въкъщи учениците му Го попитаха за притчата. 18 И каза им: Нима сте и вие тъй неразсъдливи? Не разбираете ли, че нищо, което влиза в человека отвън, не може да го оскверни? 19 Защото не влиза в сърцето му, а в корема, и излиза в захода. (Като каза това, Той направи всички ястия чисти). 20 Каза още: Което излиза от человека, то осквернява человека. 21 Защото отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства, 22 прелюбодеяства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост, безумство. 23 Всички тия зли неща излизат отвътре и оскверняват человека. 24 И като стана оттам, отиде в тирските и сидонските предели; и влезе в една къща, и не искаше да Го знае никой; но не можа да се укрие. 25 А веднага чу за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, и тя дойде та падна пред нозете му. 26 (Жената бе елинка, родом сирофиникианка) И молеше му се да изгони беса от дъщеря й. 27 А Иисус й рече: Остави да се наситят децата; защото не е прилично да се вземе хляба на децата и да се даде на кученцата. 28 А тя в отговор му каза: Така Господи; но и кученцата под трапезата ядат от трохите паднали от децата. 29 И рече й: За тая дума иди си; бесът излезе от дъщеря ти. 30 И като си отиде у дома, намери детето легнало на постелката, и бесът излязъл. 31 И като излезе пак из тирските предели, дойде през Сидон към галилейското езеро, през сред декаполските

8 О веднага влезе в ладията с учениците Си и дойде в далманутанските предели. 2 Жално Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мене, и нямат що да ядат; 3 и ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им примале по пътя; а някои от тях са дошли от далеч. 4 И учениците му отговориха: Отде ще може някой да насити тия с хляб тук в уединено място? 5 И попита ги: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем. 6 И заповяда на народа да насядат на земята; и като взе седемте хляба, благодари, разчуши и даваше на учениците Си за да ги сложат. И сложиха ги пред народа. 7 Имаха и малко рибички; и като ги благослови, заповяда да ги сложат и тях. 8 И ядоха и се наситиха; и дигнаха останалите къшети, седем кошница. 9 А ония, които ядоха, бяха около четирихиляди души; и разпусна ги. 10 И веднага влезе в ладията с учениците Си и дойде в далманутанските предели. 11 И фарисеите излязоха и почнаха да се препират с Него; и като Го изпитваха, поискаха от Него знамение от небето. 12 А Той въздъхна дълбоко от сърце и рече: Защо тоя род иска знамение? Истина ви казвам: На тоя народ няма да се даде знамение. 13 И оставил ги, влезе пак в ладията, и мина на отвъдната страна. 14 Но учениците му забравиха да вземат хляб, и нямаха със себе си в ладията повече от един хляб. 15 И Той им заръча, казвайки: Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирода. 16 И те разискваха помежду си, думайки: Това е защото нямаме хляб. 17 А Иисус, като разбра това; рече им: Защо разисквате

загдете нямате хляб? Още ли не разбирайте, нито разумявате? Окаменено ли е сърцето ви? 18 Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не срамува от него, когато дойде в славата на Отца чувате ли? И не помните ли? 19 Когато разчуших петте хляба на петте хиляди души, колко кошове

пълни с къшети дигнахте? Казват му: Дванадесет.

20 И когато седемте - на четирите хиляди души, колко кошници, пълни с къшети дигнахте? Казват Му: Седем. 21 И каза им: Не разбирайте ли още?

22 Дохождат във Витсайда. И довеждат при Него един слепец и молят Му се да се докосне до него.

23 И Той хвани слепеща за ръка, изведе го вън от селото, и, като плюна на очите му, положи на него ръце и го попита: Виждаш ли нещо? 24 И той, като подигна очи, каза: Виждам човечите; защото виждам неща като дървета, които ходят. 25 После

пак положи ръце на очите му; и той втрени очите си, оздравя, и виждаше всичко ясно. 26 И изпрати го у дома му, и каза: Не влизай в селото, [нито казвай това никому в селото]. 27 И излезе Иисус с учениците Си по селата на Кесария Филипова; и по пътя попита учениците Си, като им каза:

Според както казват хората: Кой съм Аз? 28 А те в отговор Му казаха: Йоан Кръстител; други - Илия; а трети - един от пророците. 29 Тогава ги попита:

Но според както вие казвате: Кой съм? Петър в отговор Му каза: Ти си Христос. 30 И заръча им никому да не казват за Него. 31 И почна да ги учи, как Човешкият Син трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници, книжниците, и да бъде убит, и след три

дни да възкръсне. 32 И явно говореше тая дума. А

Петър го взе на страна и почна да Го мъмри. 33 А Той, като се обърна и погледна учениците Си, смъмра Петра, като каза: Махни се, Сатано, и иди зад Мене, защото не мислиш за Божиите неща, но за човешките неща. 34 И повика народа заедно с

учениците Си и рече им: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, и така нека Ме следва. 35 Защото който иска да спаси живота(Или душата; така и до края на главата.)

си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси. 36 Понеже какво се ползува човек като спечели целия свят, а изгуби живота си? 37 Защото какво би дал човек в замяна на живота си? 38 Защото ако се срамува

някой поради Мене и поради думите Ми в тоя блуден и грешен род, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Отца Си със святите ангели.

9 И рече им: Истина ви казвам: Има някои, от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докле не видят Божието царство дошло в сила.

2 И след шест дни Иисус взема Петра, Якова и Йоана, и завежда само тях на една висока планина насаме; и преобрази се пред тях. 3 Дрехите му станаха блъскави, твърде бели, каквито никой белач на земята не може така да избели. 4 И яви им се Илия с Мойсей, които се разговаряха с Иисуса. 5 А Петър проговори, казвайки на Иисуса:

Учителю, добре е да сме тук; и нека направим три шатри, за Тебе една, за Мойсей една и една за Илия; 6 защото не знаеше какво да отговори, понеже почнаха да се плашат много. 7 И яви се облак и ги засени; и глас дойде из облака, който каза: Този е Моят възлюблен Син; Него слушайте. 8 И внезапно, като се озърнаха, не видяха вече никого при себе си, освен Иисуса. 9

И като слизаха от планината, заръча им да не казват никому това що бяха видели, освен когато Човешкият Син бъде възкресен от мъртвите. 10 И те пазеха тая поръчка, като разискваха помежду си

що значи да възкръсне от мъртвите. 11 И попитаха Го, казвайки: Защо думат книжниците, че трябва първо Илия да дойде? 12 А Той им каза: Наистина, Илия първо ще дойде и ще възстанови всичко. И как е писано за Човешкия Син? - [писано е], че

трябва да пострада много и да бъде унижен. 13 Но казвам ви, че Илия е вече дошъл, и те постъпиха с него както си искаха, според както си искаха, според както е писано за него. 14 И когато дойдоха при учениците, видяха около тях едно голямо множество, и книжници, които се препираха с тях.

15 И веднага като Го видя цялото множество, смяя се, стекоха се и Го поздравяваха. 16 И Той ги попита: За какво се препираат с тях? 17 И един от народа Му отговори: Учителю, доведох при Тебе сина си, който има ням дух. 18 И гдето и да

го прехване, тръшка го; и той се запеня, скърца със зъби, и се вцепенява; и говорих на Твоите ученици да изгонят беса, но не можаха. 19 А Той

в отговор им каза: О роде невярващ, докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете го при Мене. 20 И доведоха го при Него. И като го видя хванатият от бяс, веднага духът го сгърчи; и той падна на земята и се валяше запенен. 21 И много пъти го е хвърлял и в огън, и във вода, за да го погуби; но ако можеш стори нещо, смили се за нас и помогни ни. 22 А Иисус му рече: Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва. 23 А Иисус му рече: Ако можеш съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън, (Geenna g1067) 24 [дето "червеят им не умира и огънят не угасва"]. 25 А Иисус, като видя, че се стича народ, смъмра нечистия дух, казвайки му: Душе неми и глухи, Аз ти заповядвам: излез от него, и да не влезеш вече в него. 26 И духът, като изпища и го сгърчи силно, излезе; и детето стана като мъртво, така щото большинството думаха, че е умряло. 27 Но Иисус го хвана за ръката и го дигна; и то стана. 28 И когато влезе в къщи, учениците му го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним? 29 И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва [и пост]. 30 И като излязоха оттам, минаваха през Галилея; и Той искаше никой да не узнае това. 31 Защото учеше учениците Си, като им казваше: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеци, и ще го убият; и след като го убият, подир три дни ще възкръсне. 32 Но те не разбраха думата, и бояха се да го попитат. 33 И дойдоха в Капернаум; и когато влезе въкъщи попита ги: Какво разисквате из пътя? 34 А те мълчаха, защото из пътя бяха се препирали помежду си кой е по-голям? 35 И като седна, повика дванадесетте и каза им: Който иска да бъде пръв, ще бъде от всички последен и на всички служител. 36 Тогава взе едно детенце и го постави посрещ тях; и като го прегърна, рече им: 37 Който приеме едно от тези деца в Мое име, и Мене приема; и който приеме Мене, приема не Мене, но Този, Който ме е пратил. 38 Йоан му каза: Учителю, видяхме един човек да изгонва бесове в Твоето име; и му запретихме, защото не следваше нас. 39 А Иисус рече: Недайте му запрещава; защото няма никой, който да извърши велико дело в Мое име, и да може скоро след това да ме злослови. 40

Понеже оня, който не е против нас, е откъм нас. 41 Защото който ви напои с чаша вода, понеже сте Христови, истина ви казвам: Той никак няма да изгуби наградата си. 42 А който съблазни едно от тия скромните, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето. 43 И ако те съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън, (Geenna g1067) 44 [дето "червеят им не умира и огънят не угасва"]. 45 И ако ногата ти те съблазни, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куч, отколкото да имаш двете си нозе и да бъдеш хвърлен в пъкъла, (Geenna g1067) 46 [дето "червеят им не умира и огънят не угасва"]. 47 И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за тебе да влезеш в Божието царство с еднооко, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла, (Geenna g1067) 48 дето "червеят им не умира, и огънят не угасва". 49 Защото всеки ще се осоли с огън, [и всяка жертва ще се осоли със сол]. 50 Добро нещо е солта; но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си, и мир имайте помежду си.

10 О въкъщи учениците пак го попитаха за това. 2 И някои фарисеи се приближиха и го попитаха, за да го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне жена си? 3 В отговор Той им каза: Какво ви е заповядал Моисей? 4 О но да седнете отдясно Ми или отляво Ми, не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било пригответено. 5 А Иисус им рече: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тая заповед; 6 обаче в началото на създанието, Бог ги е направил мъж и жена. 7 Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, 8 и двамата ще бъдат една плът; така че не с вече двама, а една плът. 9 И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разльчва. 10 И въкъщи учениците пак го попитаха за това. 11 И Той им каза: Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодействува против нея. 12 И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодействува. 13 Тогава доведоха при него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смъмриха. 14 Но Иисус като видя

това, възнегодува и рече им: Оставете дечицата което щеше да Го сполети, като рече: 33 Ето, да дойдат при Мене: не ги взэпирайте, защото на ние вълизаме за Ерусалим, и Човешкият Син такива е Божието царство. 15 Истина ви казвам: ще бъде предаден на главните свещеници и на Който не приеме Божието царство като детенце, книжниците; и те, като Го осъдят на съмърт, ще Го той никак няма да влезе в него. 16 И прегърна ги предадат на езичниците; 34 и ще Му се поругаят, и ги благослови, като положи ръцете Си на тях. ще Го заплюват, ще Го бият и ще Го убият; а след 17 И когато излизаше на път, някой се завтече три дни, ще възкръсне. 35 Тогава се приближават та коленичи пред Него и Го попита: Учителю при него Яков и Йоан, Заведеевите синове, и Му благи, какво да сторя за да наследя вечен живот? казват: Учителю, желаем да ни сториш каквото (aiōnios g166) 18 А Иисус му рече: Защо Ме наричаш и да поискаме от Тебе. 36 А Той им казва: Какво благ? Никой не е благ освен един Бог. 19 Знаеш желаете да ви сторя? 37 Те му рекоха: Дай ни заповедите: "Не убивай; Не прелюбодействуй; да седнем, един отдясно Ти, а един отляво Ти Не кради; Не лъжесвидетелствува; Не увреждай; в Твоята слава. 38 А Иисус им рече: Не знаете Почитай баща си и майка си." 20 А той Му рече: какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Учителю, всичко това съм упазил от младостта си. Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което 21 А Иисус, като го погледна, възлюби го, и му рече: Аз се кръщавам? 39 Те Му рекоха: Можем. А Едно ти не достига; иди продай все що имаш и дай Иисус им каза: Чашата, която Аз пия, ще пиете, на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето: и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се и дойди и Ме следвай. 22 Но лицето му посърна кръстите; 40 но да седнете отдясно Ми или отляво от тая дума, и той си отиде насъкърен, защото [Ми] не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за беше човек с много имот. 23 А Иисус се озърна които е било пригответо. 41 А десетимата, като и каза на учениците: Колко мъчно ще влязат в чуха това, захванаха да негодуват против Якова Божието царство ония, които имат богатство! 24 А и Йоана. 42 Но Иисус ги повика и им каза: Вие учениците се смайваха за Неговите думи. Но в знаете, че ония, които се считат за управители отговор Иисус пак им каза: Чада, колко е мъчно да на народите, господаруват над тях, и големците влязат в Божието царство ония, които уповават на им властвуват над тях. 43 Но между вас не е богатството. 25 По-лесно е камилата да мине през така; а който иска да стане големец между вас, иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието ще ви бъде служител; 44 и който иска да бъде царство. 26 А те се чрезмерно зачудиха и Му пръв между вас, ще бъде слуга на всичките. 45 казаха: Тогава кой може да се спаси? 27 Иисус ги Защото наистина Човешкият Син не дойде да погледна и рече: За човеците това е невъзможно, Му служат, но да служи, и да даде живота Си но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно. откуп за мнозина. 46 Доходдат в Ерихон; и когато 28 Петър почна да Му казва: Ето, ние оставихме излизаше из Ерихон с учениците Си и едно голямо всичко и Те последвахме. 29 Иисус каза: Истина ви множество, Тимеевият син Вартиней, един сляп казвам: Няма човек, който да е оставил къща, или просяк, седеше край пътя. 47 И като чу, че бил братя, или сестри, или майка или баща, или чада, Иисус Назарянинът, почна да вика, казвайки: Иисусе, или ниви, заради Мене и заради благовестието, сине Давидов, смили се за мене! 48 И мнозина 30 и да не получи стократно сега, в настоящето го мърреха, за да мълкне; но той още повече време, къщи и братя, и сестри, и майки, и чада, и викаше: Сине Давидов, смили се за мене! 49 И ниви, заедно с гонения, а в идещия свят(Или: Век.) тъй, Иисус се спря и рече: Повикайте го. Викат вечен живот. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Обаче мнозина слепеца и му казват: Дерзай, стани, вика те. 50 И първи ще бъдат последни, а последните първи. той си хвърли дрехата и скочна и дойде при Иисуса. 32 А когато бяха на път, отивайки за Ерусалим, 51 И проговори Иисус и му каза: Какво искаш да ти Иисус вървеше пред тях; а те се удивяваха, и ония, сторя? 52 А Иисус му рече: Иди си, твоята вяра те които вървяха подире, бяха обзети от страх. И изцели. И той веднага прогледа, и тръгна подир като събра дванадесетте, почна да им казва това, Него по пътя.

11 И когато се приближаваха към Ерусалим, до смоковницата изсъхнала от корен. **21** И Петър си

Витфагия и Витания при Елеонския хълм, спомни и Му каза: Учителю, виж, смоковницата, изпраща двама от учениците Си и казва им: която ти прокле, изсъхнала. **22** А Иисус в отговор **2** Идете в селото, което е насреща ви, и щом им каза: Имайте вяра в Бога. **23** Истина ви казвам: влезете в него, ще намерите вързано осле, което Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в никой човек не е още възсядал; отвържете го и го морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, докарайте. **3** И ако някой ви рече: Защо правите че онова, което казва, се събъдва, ще му стане това? Кажете: На Господа трябва; и веднага ще **24** Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в го прати тук. **4** И тъй, те отидоха и намериха молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви едно осле, вързано до вратата, вън край пътя, се събъдне. **25** И когато се изправяте на молитва, и отвързват го. **5** И някои от стоящите там им прощавайте, ако имате нещо против някого, за да казаха: Какво правите та отвързвате ослето? **6** А прости и Отец ви, Който е на небесата, вашите те им казаха, както бе заръчал Иисус; и оставиха прегрешения. **26** [Но ако вие не прощавате, то ги. **7** И докарват ослето при Иисуса, и намятат на нито Отец ви, Който е на небесата, ще ви прости него дрехите си; и Той го възседна. **8** И мнозина съгрешенията]. **27** И дохождат пак в Ерусалим; и напостлаха дрехите си по пътя, а други - клони, когато ходеше в храма, идват при Него главните като ги сечаха от нивите. **9** И тия, които вървяха свещеници, книжниците и старейшините, и Му отпред и тия, които идеха изподире, викаха: казват: **28** С каква власт правиш това? Или кой Осанна! Благословен, Който иде в Господното Ти е дал тая власт да правиш това? **29** Иисус им им! **10** Благословено градущето царство на баща рече: Ще ви задам и Аз един въпрос; отговорете ни Давида [което иде в Господното име]; осанна Ми, и Аз ще ви кажа с каква власт правя това. във висините! **11** И влезе Иисус в Ерусалим, в **30** Йоановото кръщение от небето ли беше, или храма, и, като разгледа всичко, понеже вече се бе от човеците? Отговорете ми. **31** И те разискваха свечерило, отиде във Витания с дванадесетте. **12** помежду си, думайки: Ако речем - От небето, ще А на сутринта, когато излязоха от Витания, Той каже - Тогава защо не го повярваште? **32** Но ако огладня. **13** И като видя отдалеч една разлистила речем: От човеците, - бояха се от народа; защото се смоковница, дойде дано би намерил нещо на всички искрено считаха Иоана за пророк. **33** И нея; но като дойде до нея, не намери нищо, само тъй, в отговор на Иисуса казаха: Не знаем. Иисус им едни листа, защото не беше време за смокини. **14** И Той проговори, думайки й: Отсега нататък никой да не яде плод от тебе до века. И учениците Му чуха това. (*aiōn g165*) **15** И дойдоха в Ерусалим; Иисус като влезе в храма, почна да изпържда ония, които продаваха, и ония, които купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите и столовете на ония, които продаваха гълъбите. **16** И не позволяваше да пренесе някой какъвто и да било съд през храма. **17** И поучаваше, казвайки им: Не е ли писано, "Домът ми ще се нарече молитвен дом за всичките народи"? а вие го направихте разбойнически вертеп". **18** И главните свещеници и книжниците чуха това; и търсеха начин как да Го погубят, защото се бояха от Него, понеже целият народ се чудеше на учението Му. **19** А всяка на мяръкане Той излизаше вън от града. **20** И тъй, като минаваха сутринта, видяха

12 И почна да им говори с притчи: Един човек насади лозе, огради го с плет, изкопа лин, и съгради кула, и даде го под наем на земеделците, и отиде в чужбина. **2** И във времето на плода изпрати един слуга до земеделците да приbere от земеделците от плода на лозето. **3** А те го хванаха, биха го, и го отпратиха празен. **4** Пак изпрати до тях друг слуга; и нему счупиха главата, и безсрочно го оскърбиха. **5** Изпрати и друг, когото убиха; и мнозина други, от които едни биха, а други убиха. **6** Още един имаше той, един възлюбен син; него изпрати последен до тях, като думаше, Ще почетат сина ми. **7** А тия земеделци рекоха помежду си: Тоя е наследникът; елате да го убием, и наследството ще бъде наше. **8** И тъй, хванаха го и го убиха, хвърлиха го вън от лозето. **9** Какво, прочее, ще стори стопанинът на лозето? Ще дойде

и ще погуби тия земеделци, а лозето ще даде на Господ; **30** и да възлюбиш Господа твоя Бог от други. **10** Не сте ли прочели нито това писание: - цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана си ум и с всичката си сила". **31** А ето втората глава на ъгъла, **11** от Господа е това, и чудно е в [подобна на нея] заповед: "Да възлюбиш близния нашите очи?" **12** И първенците искаха да Го хванат си като себе си". Друга заповед по-голяма от тия (но се побояха от народа), понеже разбраха, че за няма. **32** И книжникът Му рече: Превъзходно, тях изрече тая притча. И оставиха Го и си отидоха. Учителю! Ти право каза, че Бог е един; и няма друг **13** Тогава прашат при Него някои от фарисеите освен Него; **33** и да Го люби човек от все сърце, с и иродианите за да Го впримчат в говоренето всичкия си разум, и с всичката си сила, и да люби Му. **14** И те, като дойдоха, казаха Му: Учителю, близния си като себе си, това е много повече от знаем, че си искрен и не Те е грижа от никого; всичките всеизгаряния и жертви. **34** Иисус, като защото не гледаш на лицето на човеците, но учиш видя, че отговори разумно, рече му: Не си далеч Божия път според истината. Право ли е да даваме от Божието царство. И никой вече не дръзна да Му данък на Кесаря, или не? **15** Да даваме ли, или да задава въпроси. **35** И когато поучаваше в храма, не даваме? А Той, като разбра лицемерието им, Иисус проговори казвайки: Как думат книжниците, рече им: Защо Ме изпитвате? Донесете ми един че Христос е Давидов Син? **36** Сам Давид каза пеняз да го видя. **16** И те Му донесоха. Тогава им чрез Святия Дух: - "Рече Господ на Моя Господ; казва: Чий е тоя образ и надпис? А те му рекоха: Седи отдясно Ми, Докле положа враговете Ти за Кесарев. **17** Иисус им рече: Отдавайте Кесаревото Твое подноjenie". **37** Сам Давид го нарича Господ; на Кесаря, и Божието на Бога. И те много се тогава как да е негов син? И голямото множество зачудиха на Него. **18** След това дохождат при Него Го слушаше с удоволствие. **38** И в поучението Си садукеи, които казват, че няма възкресение; и казваше: Пазете се от книжниците, които обичат питат Го, казвайки: **19** Учителю, Мойсей ни написа, да ходят пременени, и да приемат поздравите по че ако някому умре брат и остави жена, а чадо пазарите, **39** и пъrvите столове по синагогите, не остави, то брат му да вземе жена му и да и пъrvите места при угощенията; **40** тия, които въздине потомък на брата си. **20** Прочее, имаше изпояждат домовете на вдовиците, даже когато за седем братя; и пъrvият взе жена; и когато умря показ принасят дълги молитви. Тия ще приемат не остави потомък; също и третият. **22** И седмината съкровищница, гледаше как народът пускаше не оставиха потомство. А подир всички умря и пари в съкровищницата; и мнозина богаташи жената. **23** Във възкресението, на кого от тях ще пускаха много. **42** А една бедна вдовица дойде и бъде жена? Защото и седмината я имаха за жена. пусна две лепти, сиреч, един кодрант. **43** И повика **24** Иисус им рече: Не затова ли се заблуждавате, учениците Си и каза им: Истина ви казвам, тая понеже не знаете писанията, нито Божията сила? бедна вдовица пусна повече от всичките, които **25** Защото когато възкръснат от мъртвите, нито пускат в съкровищницата; **44** защото те всички се женят, нито се омъжват, но са като ангели на пускат от излишъка си, а тя от немотията си пусна небесата. **26** А за мъртвите, че биват възкресени, всичко що имаше, целия си имот.

не сте ли чели в книгата на Мойсейя, на мястото, при къпината, как Бог му говори, казвайки: "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов"? **27** Той не е Бог на мъртвите, а на живите. Вие много се заблуждавате. **28** А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, пита Го: Коя заповед е пъrvа от всички? **29** Иисус отговори: Пъrvата е: "Слушай, Израилю; Господ нашият Бог е един

13 О Обаче, трябва пъrvо да се проповядва благовестието на всичките народи. **2** А Иисус му рече: Виждаш ли тия големи здания! Няма да остане тук камък на камък, който да не се срине. **3** И когато седеше на Елеонския хълм срещу храма, Петър и Яков и Йоан и Андрей Го попитаха насаме: **4** Кажи ни, Кога ще бъде това? И какъв ще бъде знакът, когато всичко това предстои да се

изпълни? 5 А Иисус почна да им казва: Пазете се да от небето, и силите, които са на небето ще се ви не подмами никак. 6 Мнозина ще дойдат в Мое разклатят. 26 Тогава ще видят Човешкия Син идещ име и ще рекат: Аз съм Христос, и ще подмамят на облаци с голяма сила и слава. 27 И тогава ще мнозина. 7 А когато чуете за войни и за военни изпрати ангелите, и ще съберат избраните Му от слухове, недейте се смущава; това трябва да четирите ветрища, от края на земята до края на стане; но туй не е още свършект. 8 Защото народ небето. 28 А научете притчата от смоковницата: ще се повдигне против народ, и царство против Когато клоните й вече омекнат и развият листа, царство, ще има трусове на разни места, ще има и знаете, че е близо лятото; 29 също така и вие, глад; а тия неща са само начало на страданията. когато видите, че става това, да знаете, че Той 9 А вие внимавайте на себе си, защото ще ви е близо при вратата. 30 Истина ви казвам: Това предадат на събори, и в синагоги ще ви бият; поколение няма да премине, докле не се събудне и пред управители и царе ще застанете заради всичко това. 31 Небето и земята ще преминат, но Мене, за да свидетелствувате на тях. 10 Обаче, Моите думи няма да преминат. 32 А за онъ ден трябва първо да се проповядва благовестието на или час никой не знае, нито ангелите на небесата, всичките народи. 11 А когато ви поведат, за да ви нито Синът, а само Отец. 33 Внимавайте, бдете, предадат, не се безлопоките предварително какво и молете се; защото не знаете кога ще настане ще говорите; но каквото ви се даде в онъ час, времето. 34 Понеже това ще бъде както кога човек, това говорете! Защото не сте вие, които говорите, живущ в чужбина, като остави къщата си, и даде а Святия Дух. 12 Брат, брата ще предаде на власт на слугите си, всекиму особената му работа, смърт, и баща чадо; и чада ще се повдигнат заповядда и на вратаря да бди. 35 Бдете, прочее, против родители и ще ги умъртвят. 13 И ще бъдете (защото не знаете кога и ще дойде господарят на мразени от всички заради Моето име: но който къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато устои до край, той ще бъде спасен. 14 И когато пеят петлите, или заранта), 36 да не би, като дойде неочеквано, да ви намери заспали. 37 А каквото която говори пророк Даниил], стояща там гдето казвам на вас, на всички го казвам: Бдете. не подобава, (който чете нека разбира), тогава ония, които с в Юдея, нека бягат по планините; 15 и който е на къщния покрив да не слиза в къщата си, нито да влеза да вземе нещо от нея; 16 и който е на нива да не се връща назад да вземе дрехата си. 17 А горко на непразните и на кърмачките през онъ дни! 18 При това, молете се да не стане това(Бягането ви.) зиме; 19 защото през онъ дни ще има скръб небивала до сега от началото на създанието, което Бог е създал, нито ще има такава. 20 И ако Господ не съкратеше ония дни, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, които Той избра, съкратил е дните. 21 Тогава ако ви каже никак: Ето, тук е Христос, или: Ето там! Не вярвайте; 22 защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат знания и чудеса, за да подмамят, ако е възможно и избраните. 23 А вие внимавайте; ето, предсказах ви всичко. 24 Но през онъ дни, подир онъ скръб, сълънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си, 25 звездите ще падат

14 А след два дни щеше да бъде пасхата и празника на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжници търсеха случай да Го уловят с хитрост и да Го умъртвят. 2 Защото думаха: Да не стане на празника, за да се не подигне вълнение между народа. 3 И когато Той беше във Витания, и седеше на трапезата в къщата на Симона прокажения, дойде една жена, която имаше алавастрен съд с миро от чист и скъпоценен наред; и като счупи съда, изля мирото на главата Му. 4 А имаше някои, които, негодуващи, думаха помежду си: Защо така се прахоса мирото? 5 защото това миро можеше да се продаде за повече от триста пеняза, и сумата да се раздаде на сиромасите. И роптаеха против нея. 6 Но Иисус рече: Оставете я; защо й досаждате? Тя извърши добро дело на Мене. 7 Защото сиромасите всяка се намират между вас, и когато щете можете да им сторите добро; но Аз не се намирам всяка между вас. 8 Тя извърши това, което можеше; предвари да помаже тялото

Ми за погребение. **9** Истина ви казвам: Гдото и да пее петелът дваж, ти три пъти ще се отречеш се проповядва благовестието по целия свят, ще се от Мене. **31** А той твърде разпалено казваше: разказва за неин спомен и за това, което тя стори. Ако стане нужда и да умра с Тебе, пак няма да **10** Тогава Юда Искариотски, оня, който бе един от се отрека от Тебе. Същото казаха и другите. **32** дванадесетте, отиде при главните свещеници за Дохождат на едно място, наречено Гетсимания; да им Го предаде. **11** Те, като чуха, зарадваха се, и Той каза на учениците Си: Седете тук докле и се обещаха да му дадат пари. И той търсеше се помоля. **33** И взе със Себе Си Петра, Якова и сгоден случай да Го предаде. **12** А на първия Йоана, и захвана да се ужасява и да тъгува. **34** ден на празника на безквасните хлябове, когато И казва им: Душата Ми е прескръбна до смърт; колеха жертви за пасхата, учениците Му казаха: постойте тук и бдете. **35** И като отиде малко Где искаш да отидем и пригответим за да ядеш напред, падна на земята; и молеше се, ако е пасхата? **13** И Той изпраща двама от учениците възможно, да Го отмине този час, казвайки: **36** Си и казва им: Идете в града; и ще ви срещне Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини човек, който носи стомна с вода; вървете подир Мe с тая чаша; не, обаче, както Аз искам, но както него. **14** И дето влезе, речете на стопанина тая Ти искаш. **37** И идва, намира ги заспали; и казва къща: Учителят казва: Где е приготвената за Мене на Петра: Симоне, спиш ли? Не можа ли един приемна стая, гдето ще ям пасхата с учениците час да постоиш буден? **38** Бдете и молете се, Си? **15** И той ще ви посочи една голяма горна стая, за да не паднете в изкушение; духът е бодър, а постлана и готова; там ни пригответе. **16** И тъй, тялото немощно. **39** И пак отиде и се помоли, като учениците излязоха и дойдоха в града; и намериха каза същите думи. **40** И като дойде пак, намери както им беше казал; и приготвиха пасхата. **17** И ги заспали, защото очите им бяха натегнали; и като се свечери, Той дохожда с дванадесетте. **18** не знаеха що да Му отговорят. **41** И трети път И когато седяха на трапезата и ядяха, Иисус рече: дохожда и им казва: Още ли спите и почивате? Истина ви казвам: Един от вас, които яде с Мене, Доста е! Дойде часът! Ето, Човешкият Син се ще Мe предаде. **19** Те почнаха да скърбят и да Му предава в ръцете на грешниците. **42** Станете да казват един по един: Да не съм аз? **20** А той им вървим; ето, приближи се оня, който Мe предава. рече: Един от дванадесетте е, който топи заедно с **43** И веднага, докато Той говореше, дохожда Юда, Мене в блюдото. **21** Защото Човешкият Син отива, един от дванадесетте, и с него едно множество с както е писано за Него; но горко на този човек, ножове и сопи, изпратени от главните свещеници, чрез когото Човешкият Син се предава! Добре книжниците и старейшините. **44** А оня, който Го би било за този човек, ако не бе се родил. **22** И предаваше, беше им дал знак, казвайки: Когото когато ядяха, Иисус взе хляб, и като благослови, целуна, Той е; хванете Го и Го заведете, като разчупи, даде им, и рече: Вземете, [яжте]; това е Го пазите здраво. **45** И когато дойде, веднага се Моето тяло. **23** Взе и чашата, благослови, и даде приближи до Него и каза: Учителю! И целуваше им; и те всички пиха от нея. **24** И рече им: Това е Го. **46** И те туриха ръце на Него и Го хванаха. **47** А Моята кръв на [новия] завет, която се пролива за един от стоящите там измъкна ножа си и удари мнозина. **25** Истина ви казвам, че няма вече да слугата на първосвещеника и му отсече ухото. **48** пия от плода на лозата до онъ ден, когато ще го Иисус проговори и рече им: Като срещу разбойник пия нов в Божието царство. **26** И като изпях химн, ли сте излезли с ножове и сопи да Мe уловите? излязоха на Елеонския хълм. **27** И Иисус им каза: **49** Всеки ден бях при вас и поучавах в храма, и Вие всичките ще се съблазните [в Мене тая нощ]; не Мe хванахте; но това стана, за да се събуднат защото е писано: "Ще поразя пастиря, и овците ще писанията. **50** Тогава всички Го оставиха и се се разпръснат". **28** А подир възкресението Си ще разбягаха. **51** И някой си момък следваше подир ви предваря в Галилея. **29** А Петър Му рече: Ако и Него, обвят с плащаница по голо; и те го хванаха. всички да се съблазнят, аз, обаче не. **30** Иисус му **52** А той, като оставил плащаницата, избегя гол. каза: Истина ти казвам, че днес, тая нощ, преди **53** И заведоха Иисуса при първосвещеника, при

когото се събират всичките главни свещеници, **15** И на сутрата главните свещеници със и старейшините, и книжниците. **54** А Петър Го старейшините и книжниците и целият беше следвал издалеч до вътре в двора на синедрион, незабавно се съвещаха и като вързаха първосвещеника и седеше заедно със служителите Исуса, заведоха Го и Го предадоха на Пилата. **2** и грееше се на пламъка. **55** И главните свещеници И Пилат Го попита: Ти Юдейският цар ли си? А и целият синедрион търсеха свидетелство против Той му отговори и рече: Ти казваш. **3** И главните Исуса, за да Го умъртвят, но не намериха. **56** свещеници Го обвиняваха в много неща. **4** О Защото мнозина лъжесвидетелствуваха против Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между Него, но свидетелствата им не бяха съгласни. които бяха и Мария Магдалина, и Мария майката **57** Сетне някои станаха и лъжесвидетелствуваха на малкия Яков и на Иосия, и Саломия; **5** Но против Него, като казаха: **58** Ние Го чухме да Исус нищо вече не отговори, така щото Пилат се казва: Аз ще разруша тоя ръкотворен храм, и чудеше. **6** А на всеки празник той им пущаше по за три дни ще съградя друг неръкотворен. **59** един затворник, когото биха поискали. **7** А в нова Но и така свидетелствата им не бяха съгласни. време имаше някой си на име Варава, затворен **60** Тогава първосвещеникът се изправи насред и заедно с ония бунтовници, които във време на попита Исуса, казвайки: Нищо ли не отговаряш? бунта бяха извършили убийство. **8** И народът се Какво свидетелствуват тия против Тебе? **61** А Той изкачи и почна да иска от Пилата да им направи, мълчеше и не отговори нищо. Първосвещеникът каквото имаше обичай да прави. **9** А Пилат в пак Го попита, като Му каза: Ти ли си Христос, отговор им рече: Искате ли да ви пусна Юдейски Син на Благословения? **62** А Исус рече: Аз съм; цар? **10** (понеже видя, че главните свещеници от и ще видите Човешкия Син седящ отляво на завист бяха Го предали). **11** Но главните свещеници силата и идещ с небесните облаци. **63** Тогава подбудиха народа да искат по-добре да им пусне първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Варава. **12** Пилат пак в отговор им рече: Тогава Каква нужда имаме вече от свидетели? **64** Чухте какво да направя с Този, Когото наричате Юдейски богохулството; как ви се вижда? И те всички Го цар? **13** А те пак изкрешяха: Разпни Го! **14** А осъдиха, че се изложи на смъртно наказание. **65** Пилат им каза: Че какво зло е сторил? Но те И някои почнаха да Го заплюват, да Му закриват много закрешяха: Разпни го! **15** Тогава Пилат, като лицето, да Го бълскат и да Му казват: Познай. искаше да угоди на народа, пусна им Варава, а И служителите, като Го хванаха, удряха Го с Исуса би и Го предаде на разпятие. **16** И войниците пленници. **66** И когато Петър беше долу на двора, Го заведоха вътре в двора, тоест, в преторията, и дохъджа една от слугините на първосвещеника; свикаха цялата дружина. **17** И облякоха Му морава **67** и като видя Петра че се грееше, взря се в него и мантия, сплетоха и венец от тръни, та го положиха каза: И ти беше с Назарянина, с Исуса. **68** А той на главата Му. **18** и почнаха да Го поздравяват със: се отрече, казвайки: Нито зная, нито разбирам що Здравей, царю Юдейски! **19** И удряха Го по главата говориш. И излезе вън на предверието; и петела с тръст, заплюваха Го, и коленичейки, кланяха Му изпя. **69** Но слугинята го видя и пак почна да казва се. **20** И след като Му се поругаха, съблякоха Му на стоящите там: Тоя е от тях. **70** А той пак се моравата мантия и Го облякоха в Неговите дрехи отрече. След малко, стоящите там пак казаха на и Го изведоха вън да Го разпнат. **21** И накараха да Петра: Наистина от тях си, защото си галилеянин, носи кръста Му някой си Симон киринеец, баща на [и говорът ти съответствува]. **71** А той започна да Александра и Руфа, който минаваше на връзане проклина и да се кълне: Не познавам Този човек от нива. **22** И завеждат Исуса на мястото Голгота, за Когото говорите. **72** И на часа петелът изпя което значи лобно място. **23** И подаваха Му вино втори път. И Петър си спомни думата, която Исус смесено със смирна, но Той не прие. **24** И като му беше рекъл: Преди да пее петелът дваж, три Го разпъват, разделят си дрехите Му, и хвърлят пъти ще се отречеш от мене. И като размисли за жребие за тях, кой какво да вземе. **25** А беше това, заплака. **26** А надписът

на обвинението Му бе написан така: Юдейският Цар. **27** И с Него разпнаха двама разбойници, един отдясно Му и един отляво Му. **28** [И се] **2** И в първия ден на седмицата дохождат на гроба изпълни писанието, което казва: "И с беззаконните много рано, когато изгряе слънцето. **3** И думаха се числите". **29** И минаващите оттам Го хулеха, като помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната клатеха глави и казваха: Уха! Ти, който разоряваш врата? **4** - защото беше твърде голям. А като храма, и за три дни го пак съграждаш, **30** спаси повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален. **5** Себе Си и слез от кръста. **31** Подобно и главните свещеници с книжниците Го ругаеха помежду си, седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много като казваха: Други е избавил, а пък Себе Си не се зачудиха. **6** А той им казва: Недейте се учудва; може да избави! **32** Христос Израилевият цар, нека вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме. **33** Възкръсна; няма Го тук; ето мястото гдето Го разпнатите с Него Го ругаеха. **33** А на шестия положиха. **7** Но идете, кажете на учениците Му час, настана тъмнина по цялата земя, трая до и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там деветия час. **34** И на деветия час Исус извика със ще Го видите, както ви каза. **8** И те излязоха и силен глас: "Елои, Елои, Лама Савахтани?" което побягнаха от гроба, понеже трепет и ужас бяха значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Мен оставил? ги обзели; и никому не казаха нищо, защото се **35** И някои от стоящите там, като чуха казаха: Ето бояха. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts вика Илия. **36** И един се завлече, натопи гъба в **do not include Mark 16:9-20.**) И като възкръсна рано оцет, надяня я на тръст, и Му даде да пие, като в първия ден на седмицата, Исус се яви първо казваше: Оставете! Да видим дали ще дойде Илия на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем да Го снеме. **37** А Исус, като издаде силен глас, беса. **10** Тя отиде и извести на тия, които бяха Го издъхна. **38** И завесата на храма се раздри на две, придружавали, и които Го жалееха и плачеха. **11** отгоре до долу. **39** А стотникът, който стоеше срещу Но те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, Него, като видя, че така [извика и] издъхна, рече: не повярвала. **12** Подир това се яви в друг образ Наистина този човек беше Син Божи. **40** Имаше още на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. и жени, които гледаха отдалеч, между които бяха **13** И те отидоха и известиха на другите; но нито и Мария Магдалина, и Мария майката на малкия на тях повярвала. **14** После се яви на самите Яков и на Иосия, и Саломия; **41** които, когато беше единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и в Галилея, вървяха подир Исуса и Му служеха; смъмра ги за неверието и жестокосърдчието им, имаше и много други жени, които бяха възлезли дето не повярвала на тия, които Го бяха видели с Него в Ерусалим. **42** И когато вече се свечери, възкръснал. **15** И рече им: Идете по целия свят то, понеже беше приготвителен ден, сиреч, срещу и проповядвайте благовестието на всяка твар. събота, **43** дойде Йосиф от Аритматея, един почтен **16** Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; съветник, който и сам очидаше Божието царство, а който не повярва ще бъде осъден. **17** И тия и осмели се да влезе при Пилата и да поиска знамения ще придружават повярвалите: В Мое Исусовото тяло. **44** А Пилат се почуди дали е вече име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; **18** умрял, и, като повика стотника, попита го дали змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, е от дълго време мъртъв. **45** И като се научи от то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат стотника, отстъпли тялото на Йосифа. **46** И той купи ръце, и те ще оздравяват. **19** И тъй, след като плащаница, и като го сне, обви го в плащаницата, им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и положи го в гроб, който бе изсечен в скала, и седна отдясно на Бога. **20** А те излязоха и привали камък върху гробната врата. **47** А Мария проповядвала навсякъде, като им съдействуваше Магдалина и Мария Иосиевата майка гледаха где Господ, и потвърдяваше словото със знаменията, го полагаха.

които го придружаваха. Амин.

Лука

1 О И в часа на каденето цялото множество на людете се молеше отвън. **2** О И, ето, ще мълкнеш, и не ще можеш да говориш до деня, когато ще се събудне това, защото не повярва думите ми, които ще се събуднат своевременно. **3** видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле, **4** за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван. **5** В дните на Юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отред, на име Захария; и жена му беше от Аароновите потомци, и се наричаше Елисавета. **6** Ти и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всичките Господни заповеди и наредби. **7** И нямаха чадо, понеже Елисавета беше неплодна, а и двамата бяха в напреднала възраст. **8** И като свещенодействуваше той пред Бога по реда на своя отред, **9** по общая на свещеничеството, нему се падна по жребие да влезе в Господния храм и да покади. **10** И в часа на каденето цялото множество на людете се молеше отвън. **11** И яви му се ангел от Господа, стоящ отдясно на кадилния олтар. **12** И Захарий като го видя, смути се, и страх го обзе. **13** Но ангелът му рече: Не бой се, Захари; защото твоята молитва е чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Иоан. **14** Той ще ти бъде зарадост и веселие; и мнозина ще се зарадват за неговото рождение. **15** Защото ще бъде велик пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Святия Дух още от зачатието си. **16** И ще обърне мнозина от израилтяните към Господа техния Бог. **17** Той ще предиде пред лицето My в духа и силата на Илия, за да обърна сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да пригответи за Господа благоразположен народ. **18** А Захария рече на ангела: По какво ще узнана това? Защото аз съм стар, и жена ми е в напреднала възраст. **19** Ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавриил, който стои пред Бога; и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя това. **20** И, ето, ще мълкнеш, и не ще можеш да говориш, до деня, когато ще се събудне това, защото не повярва думите ми, които ще се събуднат своевременно. **21** И людете чакаха Захария, и се чудеха, че се бави в храма. **22** А когато излезе, не можеше да им продума; и те разбраха, че е видял видение в храма, защото той им правеше знакове и оставаше ням. **23** И като се навършиха дните на службата му, той отиде у дома си. **24** А след тия дни жена му Елисавета зачна; и криеше се пет месеца, като казваше: **25** Така ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво, за да отнеме от човечите причината да ме корят. **26** А в шестия месец ангел Гавриил бе изпратен от Бога в галилейския град, наречен Назарет, **27** при една девица, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия дом; а името на девицата бе Мария. **28** И като дойде ангелът при нея, рече: Здравей благодатна! Господ е с тебе, [благословена си ти между жените]. **29** А тя много се смути от думата му и в недоумение беше, какъв ли ще бъде той поздрав. **30** И ангелът рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. **31** И ето, ще зачнеш в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус. **32** Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Mu даде престола на баща My Давида. **33** Ще царува над Якововия дом до века; и царството My не ще има край. (ајон **g165**) **34** А Мария рече на ангела: Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам? **35** И ангелът в отговор рече: Святия дух ще дойде върху ти и силата но радост и веселие; и мнозина ще се зарадват за Всевишния ще те осени; за туй, и святото Онова, неговото рождение. **36** Защото ще бъде великолепен пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Святия Дух още от зачатието си. **37** Което ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син. **38** И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си е зачнала син; и това е шестия месец за нея, която се казваше неплодна. **39** Защото за Бога няма невъзможно нещо. **40** И Мария рече: Ето Господната слугиня; нека mi бъде според както си казал. И ангелът си отиде от нея. **41** През тия дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна, в един Юдов град, **42** и влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета. **43** И щом чу Елисавета Марииния поздрав, младенецът запира в утробата -; и Елисавета се изпълни със Святия Дух, **44** и като извика със силен глас рече: Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба! **45** И от какво mi е тая чест, да дойде при мене майката на моя Господ? **46**

Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до **на всички**, които ни мразят, **72** за да покаже милост ушите **ми**, младенецът заспирал радостно в утробата **към бащите** ни и да спомни святыя Свой завет, **73** ми. **45** И блажена е тая, която е повярвала, че ще клетвата, с която се закле на баща ни Авраама. **74** се събудне казаното - от Господа. **46** И Мария каза: Да даде нам, бидейки освободени от ръката на Величае душата ми Господа, **47** и зарадва се духът неприятелите ни. Да му служим без страх, **75** в ми в Господа, Спасителя мой, **48** Защото погледна святост и правда пред Него, през всичките си дни. милостиво на ниското положение на слугинята си; **76** Да! И ти, детенце, пророк на Всевишния ще и ето, отсега ще ме ублажават всичките родове. се наречеш; защото ще вървиш пред лицето на **49** Защото Силният извърши за мене велики дела; Господа да пригответи пътищата за Него. **77** За да и свято е Неговото име. **50** И, през родове и дадеш на Неговите люде да познаят спасение чрез родове, Неговата милост е върху ония, които Mu се прощаване греховете им, **78** поради милосърдието боят. **51** Извърши силни дела със Своята милица; на нашия Бог, с което ще ни посети зора отгоре, **79** разпръсна ония, които са горделиви в мислите на за да осияе седящите в тъмнина и в мрачна сянка; сърцето си. **52** Свали владетели от престолите така щото да отпари нозете ни в пътя на мира. **80** им. И въздигна смирени. **53** Гладните напълни А детенцето растеше и крепнеше по дух; и беше в с блага. А богатите отпрати празни. **54** Помогна пустините до деня, когато се яви на Израиля.

на слугата Си Израиля, за да помни да покаже милост. **55** (Както бе говорил на бащите **ни**). Към Авраама и към неговото потомство до века. (αἰονίῳ **g165**) **56** А Мария, като преседя с нея около три месеца, върна се у дома си. **57** А на Елисавета се навърши времето да роди; и роди син. **58** И като чуха съседите и роднините -, че Господ показал към нея велика милост, радваха се с нея. **59** И на осмия ден дойдоха да обрежат детенцето; и щяха да го нарекат Захария, по бащиното му име. **60** Но майка му в отговор каза: Не, но ще се нарече Иоан. **61** И рекоха -: Няма никой в рода ти, който се нарича с това име. **62** И запитаха баща му със знакове, как би искал той да го нарекат. **63** А той поискава дължица и написа тия думи: Иоан е името му. И те всички се почудиха. **64** И начаса му се отвориха устата, и езикът му се развърза, и той проговори и благославяше Бога. **65** И страх обзе всичките им съседи; и за всичко това се говореше по цялата хълмиста страна на Юдея. **66** И всички, които чуха, пазеха това в сърцата си, казвайки: Какво ли ще бъде това детенце? Защото Господната ръка беше с него. **67** Тогава баща му Захария се изпълни със Святыя Дух и пророкува, казвайки: **68** Благословен Господ, израилевия Бог, защото посети Своите люде и извърши изкупление за тях. **69** И въздигна рог на спасение за нас в дома на слугата Си Давида, **70** (Както е говорил чрез устата на святите Си от века пророци). (αἰονίῳ **g165**) **71** Избавление от неприятелите ни и от ръката

2 О Но ангелът им рече: Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. **2** Това беше първото записване, откакто Квириний управляващ Сирия. **3** И всички отиваха да се записват, всеки в своя град. **4** И тъй, отиде и Йосиф от Галилея, от града Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем, (понеже той беше от дома и рода Давидов), **5** за да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше непразна. **6** И когато бяха там, навършиха се дните - да роди. **7** И роди първородния си Син, пови Го, и положи Го в ясли, защото нямаше място за тях в страноприемницата. **8** И на същото място имаше овчари, които живееха в полето, и пазеха нощна стража около стадото си. **9** И ангел от Господа застана пред тях, и Господната слава ги осия; и те се уплашиха много. **10** Но ангелът им рече: Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. **11** Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ. **12** И това ще ви бъде знакът: ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. **13** И внезапно, заедно с ангела, се намери множество небесно воинство, което хвалеше Бога, казвайки: **14** Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение. **15** Щом ангелите си отидаха от тях на небето, овчарите си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, и нека видим това, що е

станало, което Господ ни изяви. 16 И дойдоха Богу в пост и молитва. 38 И тя, като се приближи, бързо и намериха Мария и Йосифа, и Младенца в същия час, благодареше Богу, и говореше за лежащ в яслите. 17 И като видяха, разказаха Него на всички, които очакваха изкуплението на каквото им беше известено за това детенце. 18 Ерусалим. 39 И като свършиха всичко, що беше И всички които чуха, се зачудиха за това, което според Господния закон, върнаха се в Галилея, овчарите им казаха. 19 А Мария спазваше всички в града си Назарет. 40 А Детенцето растеше, тия думи и размишляваше за тях в сърцето си. 20 крепнеше, и се изпъльваше с мъдрост; и Божията И овчарите се върнаха, славещи и хвалещи Бога благодат бе на Него. 41 И родителите Му ходеха за всичко, що бяха чули и видели, според както им всяка година в Ерусалим за празника на Пасхата. беше казано. 21 И като се навършиха осем дни и 42 И когато Той беше на дванадесет години, като трябваше да обрежат Детенцето, дадоха Му името отида по общая на празника, 43 и като изкараха Исус, както беше наречено от ангела преди да е дните и се връщаха, момчето Исус остана в било значато в утробата. 22 Като се навършиха и Ерусалим, без да знаят родителите Му. 44 А те, дните за очистването им, според Мойсеевия закон, понеже мислеха, че Той е с дружината, изминаха занесоха Го в Ерусалим за да Го представят пред един ден път, като Го търсеха между роднините и Господа, 23 (както е писано в Господния закон, познатите си. 45 И като не Го намериха, върнаха че всеки първороден младенец от мъжки пол ще се в Ерусалим и Го търсеха. 46 И след три дни Го бъде свят на Господа), 24 и да принесат жертва намериха в храма, седнал между законоучителите, според казаното в Господния закон две гургулици че ги слушаше и ги запитваше. 47 И всички, и две гълъбчета. 25 И ето, имаше в Ерусалим един които Го слушаша, се учудваха на разума Му и на човек на име Симеон; и тия човек бе праведен отговорите Му. 48 И като Го видяха, смяхаха се; и благочестив, и чакаше утехата на Израил; и рече Майка Му: Синко, защо постыли тъй с Святия Дух беше в него. 26 Нему бе открито нас? Ето, баща Ти и аз, наскърбени, Те търсехме. от Святия Дух, че няма да види смърт, докле 49 А Той им рече: Защо да Ме търсите? Не знаете не види Христа Господен. 27 И по внушението ли, че трябва да се намеря около дома на Отца на Духа той дойде в храма; и когато родителите Му? 50 А те не разбраха думата, която им рече. внесоха детенцето Исус, за да сторят за Него по 51 И Той слезе с тях, и дойде в Назарет, и там общая на закона, 28 той Го взе на ръцете си и им се покоряваше. А майка Му спазваше всички благослови Бога, като каза: 29 Сега, Владико, тия думи в сърцето си. 52 А Исус напредваше в отпращаш слугата Си в мир, според думата си; мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и 30 защото видяха очите ми спасението, 31 което човечите.

си пригответил пред всички люде; 32 светлина да просвещава народите. И слава на Твоите люде Израил. 33 А баща Му и майка Му се чудеха на това, което се говореше за Него. 34 И Симеон го благослови, и рече на майка Му Мария: Ето, това детенце е поставено за падане и за ставане на мнозина в Израил, и за белег, против който ще се говори. 35 Да! И на сама тебе меч ще проникне душата ти, за да се открият помислите на много сърца. 36 Имаше и някоя си Анна, Фануилова дъщеря, от Асировото племе; (тя беше в много напреднала възраст, като бе живяла с мъжа си седем години от девството си. 37 И беше вдовица за цели осемдесет и четири години), която не се отделяше от храма, дето нощем и денем служеше

3 О множествата го питаха, казвайки: Тогава какво да правим? 2 при първосвещенството на Анна Каиафа, Божието слово дойде до Иоана, Захариевия син, в пустинята. 3 И той отиваше по цялата страна около Йордан и проповядваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете, 4 както е писано в книгата с думите на пророк Исаия: 5 Всяка долина ще се напълни. И всяка планина и хълм ще се сниши; Кривите пътеки ще станат прави, и неравните места. 6 И всяка твар ще види Божието спасение. 7 И тъй, той казваше на множествата, които излизаха да се кръщават от него: Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв? 8 Прочее, принасяйте плодове, достойни за покаяние; и не почвайте да

си думате, имаме Авраама за баща; защото ви Нирив; 28 Нирий, Мелхиев; Мелхий, Адиев; казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне Адий, Косамов; Косам, Елмадамов; Елмадам, чада на Авраама. 9 А и брадвата лежи вече при Иров; 29 Ир, Исусов; Исус, Елиезер; Елиезер, корена на дърветата: и тъй, всяко дърво, което не Иоримов; Иорим, Мататов; Матат, Левиев; 30 дава добър плод, отсича се и в огън се хвърля. 10 Левий, Симеонов; Симеон, Юдов; Юда, Йосифов; И множествата го питаха, казвайки: Тогава какво Йосиф, Иоанамов; Ионам, Елиакимов; 31 Елиаким, да правим? 11 А той в отговор им рече: Който Мелеев; Мелеа, Менов; Мена, Мататов; Матата, има две ризи, нека даде на този, който няма; и Нatanov; Нatan, Давидов; 32 Давид, Есеев; Есей, който има храна, нека прави същото. 12 Дойдоха и Овидов; Овид, Воозов; Вооз, Салмонов; Салмон, бирниците да се кръстят, и му рекоха: Учителю, ние Наасонов; 33 Наасон, Аминадавов; Аминадав, какво да правим? 13 Той им каза: Не изисквайте Арниев; Арний, Есронов; Есрон, Фаресов; Фарес, нищо повече от това, що ви е определено. 14 Юдов; 34 Юда, Яковов; Яков, Исааков; Исаак, Питаха го и военослужащи, казвайки: а ние какво Авраамов; Авраам, Таров; Тара, Нахоров; 35 Нахор, да правим? Каза им: Не насиливайте никого, нито Серухов; Серух, Рагавов; Рагав, Фалеков; Фалек, наклеветявайте; и задоволявайте се със заплатите Еверов; Евер, Салов; 36 Сала, Каинанов; Каинан, си. 15 И понеже людете бяха в недоумение, и Арфаксадов; Арфаксад, Симов; Сим, Ноев; Ноев, всички размишляваха в сърцата си за Иоана, да Ламехов; 37 Ламех, Матусалов; Матусал, Енохов; не би той да е Христос, 16 Иоан отговори на Енох, Яредов; Яред, Малелеилов; Малелеил, всички, като каза: Аз ви кръщавам с вода, но иде Каинанов; 38 Каинан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, Оня, Който е по-силен от мене, Комуто не съм Адамов; а Адам, Божий.

достоен да развържа ремъка на обущата Mu; Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън. 17 Той държи лопатата в ръката Си, за да очисти добре гумното Си и да събере житото в житницата Си; а плявата ще изгори в неугасимия огън. 18 И с много други увещания той благовестява на людете. 19 А четверовластникът Ирод, бидейки изобличаван от него, поради Иродиада, братовата си жена, и поради всичките други злини, които беше сторил Ирод, 20 прибави над всичко друго и това, че затвори Иоана в тъмница. 21 И когато се кръстиха всичките люде, като се кръсти и Иисус и се молеше, отвори се небето, 22 и Святият Дух слезе върху Него в телесен образ като гъльбъ, и глас дойде от небето, който казваше: Ти си Моят възлюбен Син; в тебе е Моето благоволение. 23 И сам Иисус беше на около тридесет години, когато почна да поучава и, както мислеха, беше син на Йосифа, който бе син Илиев. 24 А, Илий, Мататов; Матат Левиев; Левий, Мелхиев; Мелхий, Янайев; Янай, Йосифов; 25 Йосиф Мататиев; Мататия, Амосов; Амос, Наумов; Наум, Елииев; Елий, Нагеев; 26 Нагей, Маатов; Маат, Мататиев; Мататия, Семеинов; Семеин, Иосехов; Иосех, Иодов; 27 Иода, Иоананов; Иоанан, Рисов; Риса, Зоровавел; Зоровавел, Салатиилев; Салатиил,

4 А Иисус, пълен с Святия Дух, когато се върна, от Йордан, бе воден от Духа из пустинята четиридесет дена, 2 дето бе изкушаван от дявола. И не яде нищо през тия дни; и като се изминаха те, Той огладня. 3 И дяволът Mu рече: Ако си Божий Син, заповядай на тоя камък да стане хляб. 4 А Иисус му отговори: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, [но с всяко Божие слово]". 5 Тогава, като Го възведе [на една планина] на високо и Mu показа всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът Mu рече: 6 На тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, (защото на мене е предадена, и аз я давам комуто ща), 7 и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое. 8 А Иисус в отговор му каза: Писано е, "На Господа твоя Бог, да се кланяш, и само Нему да служиш". 9 Тогава Го заведе в Ерусалим, постави Го на крилото на храма и Mu рече: Ако си Божий Син, хвърли се от тук долу; 10 защото е писано: 11 и на ръце ще Те дигат, да не би да удариш о камък ногата Си". 12 А Иисус в отговор му рече: Казано е: "Да не изпиташ Господа, твоя Бог". 13 И като изчерпи всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време. 14 А Иисус се върна в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околност. 15 И той поучаваше

по синагогите им; и всички Го прославяха. 16 думайки: Какво е това слово, дето Той с власт и И дойде в Назарет, дето беше отхранен, и по сила заповядва на нечистите духове, и те излизат? общая Си влезе в синагогата един съботен ден 37 И слух се разнесе за Него по всичките околни и стана да чете. 17 И подадоха Му книгата на места. 38 И като стана та излезе от синагогата, пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери влезе в Симоновата къща. А Симоновата тъща мястото дето бе писано: 18 "Духът на Господа е на беше хваната от силна треска; и молиха Го за нея. Мене, Защото Мe е помазал да благовестявам на 39 И Той, като застана над нея, смъмра треската, и сиромасите; Прати Мe да проглася освобождение тя я остави; и на часа стана та им прислужваше на плениците, И прогледване на слепите, Да 40 И когато залязваше слънцето, всички, които пусна на свобода угнетените, 19 да проглася имаха болни от разни болести, доведоха ги при благоприятната Господна година". 20 И като затвори Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях, книгата, върна я на служителя и седна; а очите на изцели ги. 41 Още и бесове с крясък излизаха из всички в синагогата бяха впити в Него. 21 И почна мнозина, и казаха: Ти си Божия Син. А Той ги да им казва: Днес се изпълни това писание във мъмреще, и не ги оставяше да говорят, понеже вашите уши. 22 И всички му засвидетелствуваха, знаеха, че Той е Христос. 42 И като се съмна, Той чудещи се на благодатните думи, които излизаха излезе и отиде в уединено място; а народът Го из устата Му. И думаха: Тоя не е ли Йосифовият търсеще, дохождаше при Него и искаше да Го син? 23 А той им рече: Без друго ще Ми кажете задържи, за да си не отива от тях. 43 Но Той им тая поговорка: Лекарю, изцери себе си; каквото рече: И на другите градове трябва да благовестя сме чули, че става в Капернаум, стори го и тук в Божието царство, понеже за това съм изпратен. 44 Своята родина. 24 И пак рече: Истина ви казвам, И проповядваше в галилейските синагоги.

че никой пророк не е приет в родината си. 25 А казвам ви наистина, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца, и настана голям глад по цялата земя; 26 а нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта Сидонска. 27 Тъй също много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисей; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман. 28 Като чуха това тия, които бяха в синагогата, всички се изпълниха с гняв, 29 и, като станаха, изкараха Го вън из града, и доведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу. 30 Но Той мина посред тях и си отиде. 31 И слезе в Галилейския град Капернаум и поучаваше ги в съботен ден; 32 и учудваха се на учението Му, защото Неговото слово беше с власт. 33 И в синагогата имаше човек, хванат от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас: 34 Ex, какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти, Светият Божий. 35 Но Исус го смъмра, казвайки: Мълкни и излез из него. И бесът, като го повали наред, излезе из него, без да го повреди никак. 36 И всички се смяяха, и разговаряха се помежду си,

5 А еднаш, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро. 2 И видя две ладии, спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си. 3 И като влезе в една от ладиите, която беше Симонова, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна та поучаваше народа от ладията. 4 И като престана да говори, рече на Симона: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба. 5 А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите. 6 И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. 7 И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щях да потънат. 8 А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек. 9 Понеже той и всички, които бяха с него, се учушиха на ловитбата на рибите що уловиха, 10 също и Яков и Иоан, синове на Заведея, които бяха Симонови съдружници. А Исус рече на Симона: Не бой се; отсега човеци ще ловиш. 11 И когато

извлякоха ладиите на сушата, оставиха всичко и тях. 30 А фарисеите и техните книжници роптаеха отидаха след Него. 11 И когато беше в един от против учениците Му, казвайки: Защо ядете и градовете, ето, човек, който беше цял прокажен, пиеете с бирниците и грешниците? 31 Иисус в като видя Иисуса, падна на лицето си и Му се отговор им рече: Здравите нямат нужда от лекар, а помоли, казвайки: Господи, ако искаш можеш да болните. 32 Не съм дошъл да призова праведните, ме очистиш. 13 А Той простира ръка и се допря до грешните на покаяние. 33 И те Му рекоха: до него, и рече: Искам: бъди очистен! И на часа Иоановите ученици често постят и правят молитви, проказата го остави. 14 И Той му заръча, никому така и фарисейските, а Твоите ядат и пият. 34 да не каже това: Но, за свидетелство на тях, иди, Иисус им рече: Можете ли да накарате сватбарите каза, и се покажи на свещеника, и принеси за да постят докато е с тях младоженецът? 35 Ще очистването си, според както е заповядал Моисей. дойдат, обаче дни, когато младоженецът ще се 15 Но още повече се разнасяща вестта за Него; и отнеме от тях; тогава, през ония дни, ще постят. големи множества се събираха да слушат и да се 36 Каза им още и притча: Никой не отдира кръпка изцеляват от болестите си. 16 А Той се оттегляше от нова дреха да я тури на вехта дреха; инак и в пустините и се молеше. 17 И през един от тия новата дреха се съдира, и кръпката от новата не дни, когато Той поучаваше, там седяха фарисеи и прилича на вехтата. 37 И никой не налива ново законоучители, надошли от всяко село на Галилея, вино в стари мехове; инак, новото вино ще пръсне Юдея и Ерусалим; и сила от Господа бе с Него да меховете, и то само ще изтече, и меховете ще се изцелява. 18 И ето мъже, които носеха на постелка изхабят. 38 Но трябва да се налива ново вино в един болен човек, който беше паралитик; и опитаха нови мехове. 39 И никой, след като е пил старо се да го внесат вътре и да го сложат пред Него. вино, не иска ново, защото казва: Старото е по- 19 Но понеже не намериха през где да го внесат добро.

вътре, поради народа, качиха се на покрива, и през керемидите го спуснаха с постелката насред пред Иисуса. 20 И Той, като видя вярата им рече: Човече, прощават ти се греховете. 21 Тогава книжниците и фарисеите почнаха да се препират, казвайки: Кой е Тоя, Който богохулства? Кой може да прощава грехове, освен един Бог? 22 Но Иисус, като видя разискванията им, каза им в отговор: Защо разисквате в сърцата си? 23 Кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи? 24 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (рече на паралитика): Казвам ти: Стани, дигни постелката си, и иди у дома си. 25 И начаса той стана пред тях, дигна това, на което лежеше, и отиде у дома си, като славеше Бога. 26 И те всички се учудиха и славеха Бога, и, изпълнени със страх, казваха: Днес видяхме пречудни неща. 27 След това Иисус като излезе, видя един бирник, на име Левий, седящ в бирничеството, и рече му: Върви след Мене. 28 Той оставил всичко, стана и тръгна след Него. 29 А Левий Му направи голямо угощение в къщата си; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха на трапезата с

6 И една събота, [първата след втория ден на Пасхата], като минаваше Той през посевите, учениците Му късаха класове и ядяха, като ги стриваха с ръце. 2 О И Той подигна очи към учениците Си и каза: Блажени вие сиромаси; защото е ваше Божието царство. 3 Иисус в отговор им рече: Не сте ли чели това, което стори Давид, когато огладня, той и мъжете, които бяха с него, 4 как влезе в Божия дом, взе присъствените хлябове и яде, и даде на ония, които бяха с него, които хлябове не е позволено никой да яде, а само свещениците? 5 И каза им: Човешкият Син е господар на съботата. 6 И в друга събота влезе в синагогата и поучаваше; и там имаше един човек, чиято дясна ръка бе изсъхнала. 7 И книжниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали в събота ще го изцели, за да могат да Го обвинят. 8 Но Той знаеше помислите им, и каза на человека с изсъхналата ръка: Стани и се изправи насред. И той стана и се изправи. 9 Тогава им рече Иисус: Питам ви: Какво е позволено да прави човек в събота? Добро ли да прави или зло? Да спаси ли живот или да погуби? 10 И като ги изгледа всички, рече на человека: Прости ръката си. И той

направи така; и ръката му оздравя. 11 А те се правят човеците на вас, така и вие правете на тях. изпълниха с луда ярост и се разговаряха помежду 32 Понеже ако обичате само ония, които обичат си какво биха могли да сторят на Иисуса. 12 През вас, каква благодарност ви се пада? Защото и ония дни Иисус излезе на бърдото да се помоли грешниците обичат ония, които тях обичат. 33 И и прекара цяла нощ в молитва към Бога. 13 И ако правите добро само на ония, които на вас като се съмна, повика учениците Си, и избра от правят добро, каква благодарност ви се пада? тях дванадесет души, които и нарече апостоли: Защото и грешниците правят същото. 34 И ако 14 Симона, когото и нарече Петър, и братата му заемете само на тия, от които се надявате да Андрея, Якова и Иоана, Филипа и Вартоломея, 15 вземете, каква благодарност ви се пада? Защото Матея и Тома, Якова Алфеев и Симона, наречен и грешни на грешни заемат, за да вземат назад Зилот. 16 Юда, Якововия брат, и Юда Искариотски, равното. 35 Но вие обичайте неприятелите си, който и стана предател. 17 И като слезе заедно с правете добро, и заемайте, без да очаквате да тях, Той се спря на едно равно място; спряха се приемете назад; и наградата ви ще бъде голяма, и там и голямо множество от учениците Му и голяма ще бъдете чада на Всевишния; защото Той е благ навалица от люде от цяла Юдея и Ерусалим и към неблагодарните и злите. 36 Бъдете [прочее] от Тирското и Сидонското крайморие, които бяха милосърдни, както и Отец ваш е милосърден. 37 Не дошли да Го чуят и да се изцелят от болестите съдете, и няма да бъдете съдени; не остьждайте, си; 18 тоже и измъчваните от нечисти духове се и няма да бъдете осъждани; прощавайте, и ще изцеляваша. 19 И целият народ се стараеше да бъдете простени; 38 давайте, и ще ви се дава; се допре до Него, защото сила излизаше от Него добра мярка, натъкана, стърсена, препълнена и изцеляваше всичките. 20 И Той подигна очи ще ви дават в пазухата; защото с каквато мярка към учениците Си и каза: Блажени вие сиромаси; мерите, с такава ще ви се отмерва. 39 Рече им защото е ваше Божието царство. 21 Блажени, които една притча: Може ли слепец слепец да води? гладувате сега, защото ще се наситите. Блажени, Не ще ли паднат и двамата в яма? 40 Ученикът не които плачете сега, защото ще се разсмеете. е по-горен от учителя си; а всеки ученик, когато се 22 Блажени сте, когато ви намразят човеците, усъвършенствува, ще бъде като учителя си. 41 и когато ви отльчат от себе си и ви похулят и И защо гледаш съчицата в окото на брата си, а отхвърлят името ви като лошо, поради Човешкия не забелязваш гредата в твоето око? 42 Или как Син; 23 възрадвайте се в он ден и заиграйте, можеш да речеш на брата си: Брете, остави ме защото, ето, голяма е наградата ви на небесата; да извадя съчицата, която е в окото ти, когато понеже башите им така правеха на пророците. ти сам не виждаш гредата, която е в твоето око? 24 Но горко на вас богатите; защото сте приели Лицемерецо, първо извади гредата от своето око, вече утехата си. 25 Горко на вас, които сега сте и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата, наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко на която е в братовото ти око. 43 Защото няма добро вас, които сега се смеете, защото ще жалеете и дърво, което дава лош плод, нито пък лошо дърво, ще плачете. 26 Горко на вас, когато всички човеци което дава добър плод. 44 Понеже всяко дърво от ви захвалят, защото башите им така правеха на своя плод се познава; защото не берат смокини от лъжепророците. 27 Но на вас, които слушате, тръни, нито късат грозде от къпина. 45 Добрият казвам: Обичайте неприятелите си, правете добро човек от доброто съкровище на сърцето си изнася на тия, които ви мразят, 28 благославяйте тия, доброто; а злият човек от злото си съкровище които ви кълнат, молете се за тия, които ви правят изнася злото; защото от онова, което препълва пакост. 29 На този, който те плесне по едната сърцето му, говорят неговите уста. 46 И защо Ме буза, обърни и другата; и на този, който ти вземе зовете: Господи, Господи, и не вършите това, което горната дреха, не отказвай и ризата си. 30 Дай на казвам? 47 Всеки, който дохожда при Мене, и всеки, който ти поиска; и не изисквай нещата си слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви покажа от този, който ги отнема. 31 И както желаете да на кого прилича. 48 Прилича на човек, който

като построи къща, изкопа и задълбочи, и положи основа на канара; и когато стана наводнение, за Него по цяла Юдея и по цялата околност. **17** И това, което казваха, се разнесе да я поклати, защото беше здраво построена. **18** И реката се устреми върху оная къща, но не можа да прати учениците на Иоана му известиха за всичко това. който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята, без основа; върху която се устреми реката, и начаса рухна; и срутуването на оная къща беше голямо.

7 След като свърши всичките Свои речи към людете, които Го слушаха(Гръцки: В ушите на людете.), Исус влезе в Капернаум. **2** А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умиране. **3** И като чу за Иисуса, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и да оздрави слугата му. **4** Те, прочее, дойдоха при Иисуса и Му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужава да му сториш това; **5** защото обича нашия народ, и той ни е построил синагогата. **6** А когато Иисус вървеше, с тях и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд, защото не съм достоен да влезеш под стряхата ми; **7** затова нито счетох себе си достоен да дойда при тебе; каки само дума, и слугата ми ще оздравее. **8** Защото и аз съм човек, поставен под власт, и имам подчинени на мен войници; и казвам на един: Иди, и той отива; и на друг: Дойди, и дохожда; и на слугата си: Направи това, и го прави. **9** Като чу това, Иисус му се почуди; обърна се и рече на вървящия подир Него народ: Казвам ви, нито в Израил съм намерил толкова вяра. **10** И когато изпратените се върнаха в къщата, намериха слугата оздравявял. **11** А скоро след това, Иисус отиде в един град, наречен Наин; и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множество. **12** И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, която беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество от града. **13** И Господ, като я видя, смили се за нея и рече -: Недей плака! **14** Тогава се приближи и се допря до носилото; а носачите се спряха. И рече: момче, казвам ти, стани! **15** И мъртвият се подигна и седна, и почна да говори. И Иисус го даде на майка му. **16** И страх обзе всички, и славеха Бога, казвайки: Велик пророк се издигна между нас; и Бог посети

Своите люде. **17** И това, което казваха, се разнесе за него члените на Иоанова семейства и учениците на Иоан да дойде, или друг да очакваме? **20** И като дойдоха при него човеците рекоха: Иоан Кръстител ни прати до Тебе да кажем: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме? **21** И в същия час Той изцели мнозина от болести и язви, и зли духове, и на мнозина слепи подари зрение. **22** Тогава в отговор им каза: Идете и разкажете на Иоана това, което видяхте и чухте, че слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват, и глухи прочуват; мъртви биват възкресени, и на сиромасите се проповядва благовестието. **23** И блажен е онъ, който не се съблазни в Мене. **24** А когато си отидаха пратените от Иоана, Иисус почна да говори на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от вятър разлюявана? **25** Но какво излязохте да видите? Човек ли в меки дрехи облечен? Ето великолепно облечените и ония, които живеят разкошно, са в царските дворци. **26** Но какво излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк. **27** Това е онъ, за когото е писано: **28** Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Иоана; обаче, по-малкият в Божието царство е по-голям от него. **29** (И всички люде и бирници, като чуха това, признаха Божията правда, като бяха се кръстили с Иоановото кръщение. **30** А фарисеите и законниците осуетиха Божията воля спрямо себе си, като не бяха се кръстили от него). **31** А на какво да уподобя човеците от това поколение? И на какво приличат? **32** Те приличат на деца, седящи на пазаря, които викат едно на друго, казвайки: Свирихме ви, и не играхте; ридахме, и не плакахте. **33** Защото Иоан Кръстител дойде, който нито хляб яде, нито вино пие, и казвате: Бяс има. **34** Дойде Човешкият Син, който яде и пие, и казвате: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците. **35** Но пак тъдростта се оправдава от всичките си чада. **36** И един от фарисеите го покани да яде с него; и Той влезе във фарисеевата къща и седна на трапезата. **37** И, ето, една жена от града, която

беше грешница, като разбра, че седи на трапезата защото нямаше влага. **7** Друго пък падна всред във фарисеевата къща, донесе алавастрен съд с тръните; и заедно с него порастнаха тръните и го миро. **8** И като застана отзаде при нозете Му и заглушиха. **9** А друго падна на добра земя и като плачеше, почна да облива нозете Му със сълзи порастна, даде стократен плод. Като каза това, и да ги изтрява с косата си, целуваше нозете извика: Който има уши да слуша, нека слуша. **10** А My, и мажеше ги с мирото. **11** А като видя това учениците My Го попитаха за значението на тая фарисеят, който Го бе поканил, думаше в себе си, притча. **12** Той каза: На вас е дадено да знаете казвайки: Тоя ако беше пророк, щеше да знае коя тайните на Божието царство; а на другите се и каква е жената, която се допира до Него, че е проповядва с притчи, тъй щото, като гледат, да не грешница. **13** А Исус в отговор му рече: Симоне, виждат, и като слушат, да не разбират. **14** Прочее, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, какви! ето значението на притчата: Семето е Божието **15** Някой си заемодавец имаше двама дължника; слово. **16** А посяното край пътя са тия, които единият дължеше петстотин динара, а другият **17** са слушали; тогава дохоДжа дяволът и отнема И понеже нямаха с какво да му платят, той прости словото от сърцата им, да не би да повярват и на двамата. И тъй, кой от тях ще го обикне и се спасят. **18** Падналото на канарата са тия, повече? **19** В отговор Симон рече: Мисля, че ония, които, когато чуят, приемат словото с радост; но комуто е простили повечето. А Той му рече: Право те, като нямат корен, временно вярват, а когато си отсъдил. **20** И като се обърна към жената, настане изпитание, отстъпват. **21** Падналото всред рече на Симона: Видиш ли тая жена? Влязох в тръните са ония, които са слушали, и, като си къщата ти, и ти вода за нозете Ми не даде; а отиват, загъхват от грижи и богатства и житейски тя със сълзи обля нозете Ми, и с косата си ги удоволствия и не дават узрят плод. **22** А посятото изтри. **23** Ти целувка ми не даде; а тя, откак съм на добра земя са тия, които, като чуят словото, влязъл не е престанала да целува нозете Ми. **24** държат го в искрено и добро сърце, и дават плод с Ти с масло не помаза главата Ми; а тя с миро търпение. **25** И никой, като запали светило, не го помаза нозете Ми. **26** Затова ти казвам: Прощават покрива със съд, нито го туря под легло, но го туря - се многото грехове; (защото тя обикна много); а на светилник, за да видят светлината тия, които комуто малко се прощава, той малко обича. **27** влизат. **28** Защото няма нещо тайно, което не ще И рече -: Прощават ти се греховете. **29** И тия, стане явно, нито потаено, което не ще се узнае и които седяха с Него на трапезата, почнаха да не ще излезе наяве. **30** Затова, внимавайте как казват помежду си: Кой е тоя, който и греховете слушате; защото който има, нему ще се даде; а прощава? **31** И рече на жената: Твоята вяра те които няма, от него ще се отнеме и това, което спаси; иди си с мир.

8 И скоро след това Исус ходеше по градове и села да проповядва и да благовестява Божието царство; и с Него бяха дванадесетте ученика, **2** и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести: Мария, наречена Магдалина, от която бяха излезли седем бяса, **3** и Иоана жената на Иродовия настойник Хуза и Сусана и много други, които им служиха с името си. **4** И понеже събра голямо множество, и дохоДжа при Него от всеки град, рече с притча: **5** Сеячът излезе да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя; и затъпка се, и небесните птици го изкълваха. **6** А друго падна на канарата; и щом поникна изсъхна,

мили че има. **7** И дойдоха при Него майка Му и братята Му, но поради множеството не можаха да се приближат до Него. **8** И известиха Му: Майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Те видят. **9** А Той в отговор им рече: Майка Моя и братя Мои са тия, които слушат Божието слово и го изпълняват. **10** А в един от тия дни Той влезе в ладия с учениците Си, и рече им: Да минем на отвъдната страна на езерото. И отплуваха. **11** А като плуваха, Той заспа; и ветренна буря се устреми върху езерото, и вълните ги заплашваха така щото бяха в опасност. **12** И дойдоха, разбудиха Го и казаха: Наставниче! Наставниче! Загиваме! А Той се събуди и съмърба вътъра и развълнуваната вода; и успокоиха се, и настана тишина. **13** И рече

им: Где е вярата ви? А те уплашени се чудеха, и отиваше, народът Го притискаше. 43 И една жена, казваша си един на друг: Кой ли ще е Тоя, който която имаше кръвотечение от дванадесет години, заповядва и на ветровете и на водата, и те Му и бе изживила за лекари целия си имот, без да се покоряват? 26 И пристигнаха в Герасинската страна, която е срещу Галилея. 27 И като излезе на изтазд та се допря до полата на дрехата Му; сушата, срещна Го от града някой си човек, който и на часа престана кръвоточението. 45 И рече имаше бесове, и за дълго време не беше обличал Иисус: Кой се допря до Мене? И когато всички се дреха, и в къщи не живееше, но в гробищата. 28 отричаха, Петър и ония, които бяха с Него, казаха: Той, като видя Иисуса, извила, падна пред Него, Наставниче, народът Те притиска и гнети, [а Ти и рече със силен глас: Какво имаш Ти с мене казваш: Кой се допря до Мене?] 46 Но Иисус каза: Иисусе, Сине на Всевишния Бог? Моля Ти се недей Някой се допря до Мене; защото Аз усетих, че ме мъчи! 29 Защото Иисус беше заповядал на сила излезе от Мене. 47 И жената, като видя, нечистия дух да излезе от човека. Понеже много че не се укри, дойде разтреперана и падна пред пъти бе го прихващал; и връзваха го с вериги и Него и извила пред всичките люде, по коя причина окови и го пазеха; но той разъясняваше връзките, и се допря до Него, и как на часа оздравя. 48 А бесът го гонеше по пустините. 30 Иисус го попита: той - рече: Дъщеръ, твоята вяра те изцели; иди Как ти е името? А той каза: Легион, защото много си с мир! 49 Докато Той още говореше, дохожда бесове бяха влезли в него. 31 И молеха Го да некои си от къщата на началника на синагогата и не им заповядва да отидат в бездната. (Abyssos) казва: Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя. g12) 32 А там имаше голямо стадо свини, което 50 А Иисус като дочу това, отговори му: Не бой пасеше по хълма, и бесовете Го помолиха да се; само вярвай, и тя ще се избави. 51 И когато им позволи да влязат в тях. И позволи им. 33 дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, И като излязоха бесовете из човека и влязоха освен Петра, Иоана, Якова и баща и майката на в свините, стадото се спусна по стръмнината в момичето. 52 И всички плачеха и го оплакваха. А езерото и се издави. 34 А свинарите, като видяха Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а станалото, прибягнаха и известиха за това в града спи. 53 А те Му се присмиха, понеже знаеха, че и в селата. 35 И като излязоха да видят станалото е умряло. 54 Но Той го хвана за ръката, и извила: и дойдоха при Иисуса, намериха човека, от когото Момиче, стани! 55 И върна се духът му, и то на бяха излезли бесовете, седнал при Иисусовите часа стана; и Той заповядва да му дадат нещо да нозе, облечен и смислен; и изплашиха се. 36 И яде. 56 И родителите му се учудиха; а Той им тия, които бяха видели това, разказаха им как заръча да не казват никому за станалото. излекувал бесния. 37 И цялото множество от Герасинската околност Му се помоли да си отиде от тях, защото бяха обзети от голям страх; и Той влезе в ладията и се завърна. 38 А човекът, от когото бяха излезли бесовете, молеше Му се да бъде с него; но Иисус го изпрати като каза: 39 Върни се у дома си и разкажи, какви неща ти стори Бог. И той отиде и разгласи по целия град, какви неща му стори Иисус. 40 А когато се върна Иисус, народът Го посрещна радостно, защото всички Го чакаха. 41 И, ето, дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата, и падна пред Иисусовите нозе и Му се молеше да влезе в къщата му; 42 защото имаше едничка дъщеря, на около дванадесет години, и тя беше на умиране. И когато

9 И като свика дванадесетте, даде им сила и власт над всички бесове, и да изцеляват болести. 2 И изпрати ги да проповядват Божието царство и да изцеляват болните. 3 И каза им: Не вземайте нищо за път, ни тояга, ни торба, ни хляб, ни пари, нито да имате по две ризи. 4 И в която къща влезете, там седете, и от там тръгвайте на път. 5 И ако някои не ви приемат, когато излизате от онът град отърсете и праха от нозете си, за свидетелство против тях. 6 И те тръгнаха и отиваха по селата и проповядваха благовестието и изцеляваха навсякъде. 7 А четверовластникът Ирод чу за всичко що ставало и беше в недоумение; защото някои казваха, че Иоан е възкръснал от мъртвите; 8 други пък, че Илия се е явил; а

други, че един от старовременните пророци е Човешкият Син ще се срамува от него, когато възкръснал. 9 И рече Ирод: Иоана аз обезглавих; дойде в Своята слава и в славата на Отца и на но Кой е Тоя, за Когото слушам такива неща? Своите ангели. 27 А казвам ви наистина, има някои И желаше да Го види. 10 И като се върнаха от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, апостолите, разказаха на Иисус все що бяха докле не видят Божието царство. 28 И около осем извършили; и Той ги взе и се оттегли насаме [в дни след като каза това, Той взе със Себе Си уединено място] до един град, наречен Витсаида. Петра, Йоана и Якова, и се качи на планината да 11 А множествата, като разбраха това, отидоха се моли. 29 И като се молеше, видът на лицето му подире му; и Той ги посрещна с готовност, и се измени, и облеклото му стана бяло и блъскаво. им говореше за Божието царство, и изцеляваше 30 И, ето, двама мъже се разговаряха с Него; те ония, които имаха нужда от изцеление. 12 И бяха Моисей и Илия, 31 които се явиха в слава и като почна денят да преваля, дванадесетте се говореха за смъртта му (Гръцки: Изхода.), която приближиха и му рекоха: Разпусни народа за да му предстоеше да изпълни в Ерусалим. 32 А отидат в околните села и колиби да нощуват и да Петър и ония, които бяха с него, ги беше налегнал си намерят храна, защото тутка сме в уединено сън; но когато се разбудиха, видяха славата му и място. 13 Но Той им каза: Дайте им вие да ядат. двамата мъже, които стояха с него. 33 И когато А те рекоха: Нямаме повече от пет хляба и две те се разделиха с него, Петър рече на Иисуса: риби, освен, 14 (Заштото имаше около пет хиляди Наставниче, добре е да сме тук; и нека направим мъже). И каза на учениците Си: Накарате ги да три шатри, за Тебе една, за Моисея една, и една да насядат на групи по петдесет души. 15 Те сториха Илия, без да знае какво дума. 34 И докато казваше така и накараха всички да насядат. 16 А той взе това, дойде облак та ги засени; и учениците се петте хляба и двете риби, и погледна към небето уплашиха като влязоха в облака. 35 И дойде из и ги благослови; и като ги разчути, даваше на облака глас, който каза: Този е Моят Син, Избраник учениците да сложат пред народа. 17 И ядоха и Мой; Него слушайте! 36 И когато престана гласът, всички се наситиха; и дигнаха къшите, които им Иисус се намери сам. И те замълчаха, и през ония останаха, дванадесет коша. 18 И когато Той се дни не казваша никому нищо от това, що бяха молеше насаме, и учениците бяха с него, попита видели. 37 И на следния ден, когато слязоха от ги, казвайки: Според както казва народът, Кой съм планината, срещна Го голямо множество. 38 И, ето, аз? 19 А в отговор те рекоха: Едни казват, че си един човек от народа извика, казвайки: Учителю, Иоан Кръстител; а други - Илия; трети пък, - че моля Ти се да погледнеш на сина ми, защото му един от старовременните пророци е възкръснал. е единствено чадо. 39 И, ето, дух го прехваща 20 Тогава им каза: А според, както вие мислите, Кой и той изведнъж закрещява и духът го сърчува съм Аз? Петър в отговор рече: Божият Христос. 21 така, че той се запеня, и като го смазва, едвам А Той им заръча, и заповяда да не казват никому, го напушта. 40 И помолих Твоите ученици да го като рече: 22 Човешкият Син трябва много да изгонят, но не можаха. 41 Иисус в отговор рече: О пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, роде неверен и извратен! докога ще бъда с вас и главните свещеници и книжниците, да бъде убит, ще ви търпя? Доведи сина си тук. 42 И когато още и на третия ден да бъде възкресен. 23 Каза още и идваше, бесът го тръшна и съгрчи силно; а Иисус на всички: Ако иска някой да дойде след Мене, смърта нечистия дух, изцели момчето, и върна го нека се отрече от себе си, нека носи кръста си на баща му. 43 И всички се учудваха на Божието всеки ден, и нека Ме следва. 24 Заштото, който величие. А докато всички се чудеха на всичко, иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който което правеше, Той рече на учениците Си: 44 изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси. 25 Вложете в ушите си тия думи, защото Човешкият Понеже какво се ползва човек, ако спечели целия Син ще бъде предаден в човешки ръце. 45 Но те свят, а изгуби или ощети себе си? 26 Заштото, ако не разбираха тая дума; тя бе скрита от тях за да се срамува някой от Мене и от думите ми, то и не я разберат; а бояха се да Го попитат за тая

дума. 46 И повдигна се между тях разискване, кой и никого по пътя не поздравявайте. 5 И в която от тях ще бъде по-голям. 47 А Иисус, като видя къща влезете, първо казвайте: Мир на тоя дом! 6 мисълта на сърцето им, взе едно детенце, постави И ако бъде там някой син на мира, вашият мир го при Себе Си, и рече им: 48 Който приеме това ще почива на него; но ако няма, ще се върне на детенце в Мое име, Мене приема; и който приеме вас. 7 И в същата къща седете, и яхте, и пийте Мене, приема Този, който Ме е изпратил; защото каквото ви сложат; защото работникът заслужава който е най-малък между всички вас, той е голям. своята заплата. Недейте се премества от къща 49 А Йоан продума и рече: Наставниче, видяхме в къща. 8 И като влизате в някой град, и те ви един човек да изгонва бесове в Твое име: и му приемат, яхте каквото ви сложат, 9 и изцелявайте запретихме, защото не следва с нас. 50 А Иисус му болните в него, и казвайте им: Божието царство рече: Недейте му запрещава; защото, който не е е наближило до вас. 10 А като влезете в някой против вас откъм вас е. 51 И когато се на вършваха град, и те не ви приемат, излезте на улиците му и дните да се възнесе, Той насочи лицето Си да речете: 11 И праха, който е полепнал по нозете ни пътува към Ерусалим. 52 И проводи пред Себе от вашия град, ви отърсваме; но това да знаете, Си пратеници, които отидаха и влязоха в едно че Божието царство е наближило. 12 Казвам ви: самарянско село да пригответ за Него. 53 Но не Полеко ще бъде наказанието на Содом в онъ ден, Го приеха, защото лицето Му беше обрнато към отколкото на тия град. 13 Горко ти Хоразине! Горко Ерусалим. 54 Като видях това учениците Му Яков и Витсаид! Защото, ако бяха се извършили в и Йоан, рекоха: Господи, искаш ли да заповядаме Тир и Сидон великите дела, които се извършиха да падне огън от небето и да ги изтрести [ако у вас, отдавна те биха се покаяли, седящи във стори и Илия]? 55 А Той се обрна та ги смъмра; вретище и пепел. 14 Обаче на Тир и Сидон ще [и рече: Вие не знаете на какъв сте дух; защото бъде по-леко в съда, отколкото на вас. 15 И ти, Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До души, но да спаси]. 56 И отидаха в друго село. 57 ада ще се смъкнеш. (Hadēs g86) 16 Който слуша вас, А като вървяха в пътя, един човек Му рече: Ще те Мене слуша; и който отхвърля вас, Мене отхвърля; следвам дето и да идеш. 58 Иисус му каза: Лисиците а който отхвърля Мене, отхвърля Онзи, Който Ме си имат легловища, и небесните птици гнезда; е пратил. 17 И седемдесетте се върнаха с радост, а Човешкият Син няма где глава да подслони. и казаха: Господи, в Твоето име и бесовете се 59 А на друг каза: Върви след Мене. А той рече: покоряват на нас. 18 А Той им рече: Видях сатана, Господи, позволи ми първо да отида и погреба паднал от небето като светкавица. 19 Ето, давам баща си. 60 Но Той му каза: Остави мъртвите да ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и погребват своите мъртви; а ти иди и разгласявай власт над цялата сила на врага; и нищо няма да Божието царство. 61 Рече и друг: Ще дойда след ви повреди. 20 Обаче, недейте се радва на това, Тебе, Господи; но първо ми позволи да се сбогувам че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че с домашните си. 62 А Иисус му каза: Никой, който имената ви са написани на небесата. 21 В същия е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е час Иисус се зарадва чрез Святия Дух и каза: годен за Божието царство.

10 След това Господ определи други седемдесет души, и ги разпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място, където сам Той щеше да отиде. 2 И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници в жетвата Си. 3 Идете: Ето, Аз ви изпращам като агнета посред вълци. 4 Не носете ни кесия, ни торба, ни обуща,

Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, задето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. 22 Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие. 23 И като се обрна към учениците, рече частно: Блажени очите, които виждат това, което вие виждате. 24 Защото ви казвам, че много пророци и

царе пожелаха да видят това, което вие виждате, научил своите ученици. 2 А Той им каза: Когато се и не видяха, и да чуят това, което вие чувате, молите, думайте: Отче [наш, Който си на небесата], и не чуха. 25 И, ето, някой законник стана и Го изпитваше, казвайки: Учителю, какво да правя, за да се свете Твоето име; да дойде Твоето царство, [да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята]; 26 А Той му рече: [да давай ни всеки ден ежедневния] рече: Какво еписано в закона, как четеш? 27 А той отговори: Хляб; 4 и прости греховете ни, защото и сами ние в отговор каза: "Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си". 5 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 6 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 7 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 8 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 9 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 10 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 11 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 12 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 13 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 14 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 15 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 16 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 17 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 18 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 19 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 20 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 21 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 22 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 23 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 24 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 25 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 26 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 27 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 28 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 29 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 30 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 31 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 32 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 33 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 34 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 35 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 36 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 37 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 38 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 39 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 40 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 41 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си. 42 И сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си.

11 И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим както и Иоан е

Затова, те ще ви бъдат съди. 20 Но ако Аз с Божия пръст изгонвам бесовете, то Божието царство е достигнало до вас. 21 Когато силният въоръжен човек пази двора си, имотът му е в безопасност.

22 Но когато един по-силен от него нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на което се е надявал, и разподеля каквото грабне от него. **23** вътрешното? **41** По-добре чистете вътрешното; и Който не е с Мене, той е против Мене; и който не е събира заедно с Мене, той разпилява. **24** Когато фарисеи, защото давате десетък от гъзума, от нечистият дух излезе от человека, той минава през седефчето и от всякакъв зеленчук, и пренебрегвате безводни места и търси спокойствие; и като не правосъдието и Божията любов. Но тия трябаше намери, казва: Ще се върна в къщата си, отдето да правите, а ония да не пренебрегвате. **43** Горко съм излязъл. **25** И като дойде, намира я пометена в синагогите и поздравите по пазарите. **44** Горко седем други духове по-али от него, и като влязат, вам! Защото сте като гробове, които не личат, живеят там; и последното състояние на оня човек тъй щото човеците, които ходят по тях, не знаят. става по-лошо от първото. **27** Когато говореше **45** И един от законниците в отговор Му рече: това, една жена от множеството със силен глас Учителю, като казваш това, и нас кориш. **46** А Му рече: Блажена утробата, която Ти е носила, Той каза: Горко и на вас, законниците, защото и съсците, които си сухал. **28** А Той рече: Потоварите човеците с бремена, които тежко се добре кажи: Блажени ония, които слушат Божието носят; а сами вие нито с един пръст не се допирате слово и го пазят. **29** А когато народът се събираше до бремената. **47** Горко вам! Защото градите около Него, почна да казва: Това поколение е гробниците на пророците, а башите ви ги избиха. нечество поколение; иска знамение, но друго **48** И тъй, вие свидетелствувате за делата на знамение няма да му се даде, освен знамението башите си и се съгласявате с тях; защото те ги на [пророка] Иона. **30** Защото както Иона стана избиха, а вие им градите гробниците. **49** Затова и знамение на ниневийците, така и Човешкият Син Божията премъдрост рече: Ще им пращам пророци ще бъде на това поколение. **31** Южната царица ще и апостоли и едни от тях ще убият и изгонят; **50** за се яви на съда с човеците от това поколение и ще да се изиска от това поколение кръвта на всичките ги осъди, защото дойде от краищата на земята пророци, която е проливана от създаването на да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има света, **51** от кръвта на Авела до кръвта на Захария, повече от Соломона. **32** Ниневийските мъже ще се яват на съда с това поколение и ще го осъдят, Казвам ви, ще се изиска от това поколение. **52** защото се покаяха чрез Ионовата проповед; а, ето, Горко но вас, законници! Защото отнеште ключа на тук има повече от Иона. **33** Никой, като запали светило, не го туря в зимника, нито под шинника, попречихте. **53** И като излезе оттам, книжниците и но на светилника, за да виждат светлината ония, фарисеите почнаха яростно да Го преследват и да които влизат. **34** Светило на тялото ти е твоето Го предизвикват да говори за още много неща, **54** око; когато окото ти е здраво, то и цялото ти тяло е като Го дебнеха, за да уловят нещо от думите Му. осветлено; а когато е боливо, и тялото ти е в мрак. **35** Затова, внимавай, да не би светлината в тебе тъпчеха, Той почна да говори на учениците Си: да е тъмнина. **36** Ако, прочее, цялото твое тяло Преди всичко пазете се от фарисейския квас, бъде осветено, без да има тъмна част, то цяло ще които е лицемерие. **2** Няма нищо покрито, което бъде осветено, както кога светилото се осветява не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. със сиянието си. **37** Като говореше, един фарисей **3** Затова, каквото сте говорили на тъмно, ще се Го покани да обядва у него; и Той влезе и седна на чуе на видело; и каквото сте казали на ухо във трапезата. **38** Фарисеят се почуди, като видя, че вътрешните стапи, ще се разгласи от покрива. **4** А Той не се оми първо преди обеда. **39** И Господ във вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от ми каза: Сега вие фарисеите чистите външното тия, които убиват тялото, и след това не могат на чашата и на паницата; а вашето вътрешно е

12 Между това, като се събра едно многохилядно множество, дотолкова, че един други се тъпчеха, Той почна да говори на учениците Си: Преди всичко пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие. 2 Няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. 3 Затова, каквото сте говорили на тъмно, ще се чуе на видело; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива. 4 А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тия, които убиват тялото, и след това не могат

нищо повече да сторят. **5** Но ще ви предупредя от кого да се бойте: Бойте се от онзи, който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла. Да! Казвам ви, от него да се бойте. (Geenna g1067) **6** Не продават ли се пет врабчета за два асария? И ни едно от тях не е забравено пред Бога. **7** Но вам и космите на главата са всички преброени. Не бойте се; вие сте много по-скъпът от врабчетата. **8** И казвам ви: Всеки, който изповядва Мене пред човеците, ще го изповядва и Човешкият Син пред Божиите ангели; **9** но ако се отрече някой от Мене пред човеците, ще бъде отречен пред Божиите ангели. **10** И всекиму, който би казал дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой похули Святия Дух, ще му се прости. **11** И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се съмнявайте, че се нуждаете от това. **12** Защото Святият Дух ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете. **13** И някой си ви, там ще бъде и сърцето ви. **14** А Той му също ще ви каза: Човече, кой Мене е поставил съдия или делач на място ти, когато се върне от сватба, за да над вас? **15** И каза им: Внимавайте и пазете се от всяко користолюбие; защото животът на человека не състои в изобилието на имота му. **16** И каза им: Какво да правя, защото нямам где да дойде на втора стража, или на трета стража, и ги събра плодовете си. **17** И той размишляваше в себе си, трапезата и ще дойде да им прислужи. **18** И рече: Ето какво ще намери така, блажени са ония слуги. **19** И ще река на душата си: Душо, да му подкопаят къщата. **20** А Бог му Човешкият Син ще дойде. **21** Така на всичките? **22** Рече още на учениците Си: **23** Защото животът е повече от храната, прави така. **24** Истина ви казвам, че ще го постави и тялото от облеклото. **25** Разгледайте враните, че над целия си имот. **26** Но ако онзи слуга не се сеят, нито жънат; те нямат нито скривалище, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще чийто господар, когато си дойде, го намери, че облечете. **27** Защото животът е повече от храната, прави така. **28** Истина ви казвам, че ще го постави и тялото от облеклото. **29** И търсете какво да кремовете как растат; не се трудят, нито предат; но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава не се е обличал както един от тях. **30** И търсете какво да ядете и какво да пиете, и не се съмнявайте; **31** но ако Отец ви знае, че се нуждаете от това. **32** Не бой се, малкови! **33** Защото всичко това търсят народите на света; **34** защото сърцето ви ще бъде препасан и светилниците ви запалени; **35** Кръстът ще ви даде милостия; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на небесата, гдето крадец не се приближава, нито ще кажете. **36** Защото Святият Дух ще ви научи в молец изяжда. **37** Защото гдето е съкровището на сърцето ви, там ще бъде и сърцето ви. **38** Продайте имота си и давайте милостия; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на безпокойте как или какво ще отговорите, или какво ще кажете. **39** Защото сърцето ви ще бъде пропадано и запалено; **40** Бъдете, прочее, и думайки: Какво да правя, защото нямам где да дойде на втора стража, или на трета стража, и ги събра плодовете си. **41** Но това направя: Ще съборя житниците си, и ще построя да знаете, че ако домакинът беше знаел в кой час по-големи, и там ще събра всичките си жита и щеше да дойде крадецът, бдял би и не би оставил благата си. **42** И той размишляваше в себе си, трапезата и ще дойде да им прислужи. **43** Но това направи: Ще съборя житниците си, и ще построи да знаете, че ако домочадието си, да им дава на Затова ви казвам, не се безпокойте за живота време определената храна? **44** Блажен онзи слуга, си, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще чийто господар, когато си дойде, го намери, че облечете. **45** Защото животът е повече от храната, прави така. **46** Истина ви казвам, че ще го постави и тялото от облеклото. **47** Господ каза: Кой е, прочее, онзи слуга, който събира имот за себе си, и не верен и благоразумен настойник, когото господаря богатеет в Бога. **48** Рече още на учениците Си: **49** Но ако онзи слуга ще опиша, да бие момчетата и момичетата, да яде, да пие и да съкливи се от птиците! **50** И кой от вас може се опиша, да бие момчетата и момичетата, да яде, да пие и да съкливи се от птиците!

знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата търси плод на нея, но не намери. 7 И рече на участ с неверните. 47 И онзи слуга, като е знаел лозаря: Ето, три години как дохождам да търся волята на господаря си, но не е приготвил, нито плод на тая смоковница, но не намирам; отсечи постъпил по волята му, ще бъде много бит. 48 А я; защо да запразня земята? 8 А той в отговор онзи, който не е знаел и е сторил нещо, което му рече: Господарю, остави я и това лято, докле заслужава бой, малко ще бъде бит. И от всеки, разкопая около нея и насипа тор; 9 и ако подир комуто много е дадено, много и ще се изисква; това даде плод, добре, но ако не, ще я отсечеш. 10 и комуто са много поверили, от него повече ще И една събота Той поучаваше в една от синагогите; изискват. 49 Огън дойдох да хвърля на земята; и 11 и ето една жена, която имаше дух, който - беше какво повече да иска, ако се е вече запалил? 50 причинявал немощи за осемнадесет години; тя Но имам кръщение, с което трябва да се кръстя; и беше съгребана и не можеше никак да се изправи. колко се утеснявам докле се извърши! 51 Мислите 12 А Иисус, като я видя, повика я и рече :- Жено, ли, че съм дошъл да дам мир на земята? Не, освободена си от немощта си. 13 И положи ръце казвам ви, но по-скоро раздяла. 52 Защото отсега на нея; и на часа тя се изправи и славеше Бога. нататък петима в една къща ще бъдат разделени, 14 А началникът на синагогата, като негодуваше за трима против двама и двама против трима. 53 Ще дето Иисус в събота я изцели, проговарийки рече се разделят баща против син и син против баща; на народа: Има шест дни, в които трябва да се майка против дъщеря и дъщеря против майка; работи; в тях, прочее, дохождайте и целете се, свекърва против снаха си и снаха против свекърва а не в съботен ден. 15 Но Господ в отговор му си. 54 Казваше още на народа: Когато видите рече: Лицемери! В събота не отвързва ли всеки облак да се издига от запад, веднага казвайте: един от вас воля или осеела си от яслите и го Дъжд ще вали, и така става. 55 И когато духа завежда да го напоява? 16 А тая, като е Авраамова южен вятър казвайте: Ще стане жега, и става. 56 дъщеря, която Сатана е държал цели осемнадесет Лицемери! Лицето на земята и на небето знаете години, не трябваше ли да бъде развързана от да разтълкувате, а това време как не знаете да тая връзка в съботен ден? 17 И като каза това, разтълкувате? 57 А защо и от само себе си не всичките Му противници се посраниха, и целият съдите що е право? 58 Защото, когато отиваш народ се радваше за всичките славни дела, които с противника си да се явиш пред управителя, се вършеха от Него. 18 Каза прочее: На какво постараи се по пътя да се отървеш от него, да прилича Божието царство? И на що да го уподобя? не би да те завлече при съдията и съдията да те 19 Прилича на синапово зърно, което човек взе и предаде на служителя, и служителят да те хвърли пося в градината си; и то растеше и стана дърво, в тъмница. 59 Казвам ти, никак няма да излезеш от там, докле не изплатиш най-последното петаче.

13 В същото време присъствуваха някои, които известиха на Иисуса за галилейните, чиято кръв Пилат смесил с жертвите им. 2 И Той в отговор им рече: Мислите ли, че тия галилейни са били най-грешни от всичките галилейни, понеже са пострадали така? 3 Казвам ви, не; но ако се не покаете, всички така ще загинете. 4 Или мислите ли, че ония осемнадесет души, върху които падна Силоамската кула и ги уби, бяха престъпници повече от всички човеци, които живеят в Ерусалим? 5 Казвам ви, не; но ако не се покаете, всички така ще загинете. 6 Каза и тая притча: Някой си имаше в лозето си посадена смоковница; и дойде да

Тебе; и в нашите улици Си поучавал. 27 А Той 11 Защото всеки, който възвиши се си, ще се рече: Казвам ви, не знае откъде сте; махнете се смири, а който смирява себе си, ще се възвиси. от Мене всички вие, които вършите неправда. 28 12 Каза и на този, който го беше поканил: Когато Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато даваш обед или вечеря, недей кани приятелите видите Авраама, Исаака, Якова и всички пророци си, ни братята си, ни роднините си, нито богати в Божието царство, а себе си, изпъдени вън. 29 съседи, да не би и те да те поканят, и ти бъде И ще дойдат от изток и запад, от север и юг, отплатено. 13 Но когато даваш угощение, поканвай и ще седнат в Божието царство. 30 И, ето, има сиромаси, недъгави, куци, слепи; 14 и ще бъдеш последни, които ще бъдат първи, и има първи, блажен, защото, понеже те нямат с какво да ти които ще бъдат последни. 31 В същия час дойдоха отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението някои фарисеи, които Му казаха: Излез иди Си на праведните. 15 И като чу това един от седящите оттук, защото Ирод иска да Те убие. 32 И рече с Него, рече му: Блажен е онзи, който ще яде хляб им: Идете, кажете на тая лисица: Ето, изгонвам в Божието царство. 16 А Той му рече: Някой си бесове, и изцелявам днес и утре, и в третия човек даде голяма вечеря и покани мнозина. 17 ден свършвам. 33 Обаче трябва днес и утре, и И в часа на вечерята изпрати слугата си да рече други ден да пътуват; защото не е възможно на поканените: Дойдете, понеже всичко е вече пророк да загине вън от Ерусалим. 34 Ерусалиме! готово. 18 А те всички почнаха единодушно да Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците, и се извиняват. Първият му рече: Купих си нива и камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини съм искал да събера твоите чада, както кокошка ме. 19 Друг рече: Купих си пет чифта волове, и прибира пилците си, под крилете си, но не искахте! отивам да ги опитам; моля ти се извини ме. 20 А 35 Ето, оставя се вам дома ви пуст; и казвам ви, друг рече: Ожених се, и за това не мога да дойда. няма да Ме видите до когато кажете: Благословен, 21 И слугата дойде и каза това на господаря си. Който иде в Господното име.

14 Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от фарисейските началници, те Го наблюдаваха. 2 О А друг рече: Ожених се, и затова не мога да дойда. 3 И Исус продума на законниците и фарисеите, и рече: Позволено ли е да лекува някой в събота, или не? 4 А те мълчаха. И Той като хвана человека, изцели го и го пусна. 5 И рече им: Ако паднеше оселът или волът на някого от вас в кладенец, не щеше ли той начас да го извлече в съботен ден? 6 И не можаха да отговорят на това. 7 И като забелязваше как поканените избраха първите столове, каза им притча, думайки: 8 Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него по-почетен от тебе, 9 и дойде този, който е поканил и тебе и него, и ти рече: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще почнеш със срам да заемаш последното място. 10 Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти рече: Приятелю, мини по-горе. Тогава ще имаш почит пред всички тия, които сядат с тебе на трапезата.

Тогава стопанинът, разгневен рече на слугата си: Излез скоро на градските улици и пътеки, и доведи тук сиромасите, недъгавите, слепите и куците. 22 И слугата рече: Господарю, каквото си заповядал стана, и още място има. 23 И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите, и колкото намериши, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми; 24 защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми. 25 А големи множества вървяха заедно с Него; и Той се обрна и им рече: 26 Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик. 27 Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик. 28 Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сядя първо да пресметне разноските, дали ще има с какво да я доизкара? 29 Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички които гледат, да почнат да му се присмиват и да казват: 30 Този човек почна да гради, но не можа да доизкара. 31 Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне

първо да се съветва, може ли с десет хиляди да от глад! 18 Ще стана да ида при баща си и ще стои против този, който иде срещу него с двадесет ми река: Тате, съгреших против небето и пред хиляди? 32 Иначе, докато другият е още далеч, тебе; 19 не съм вече достоен да се наричам твой изпраща посланици да искат условия за мир. 33 син; направи ме като един от наемниците си. 20 И И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко стана и дойде при баща си. А когато бе още далеч, що има, не може да бъде Мой ученик. 34 Прочее, видя го баща му, смили се, и като се завтече, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, хвърли се на врата му и го целуваше. 21 Рече с какво ще се поправи? 35 Тя не струва нито за ми синът: Тате, съгреших против небето и пред земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша!

15 А всичките бирници и грешници се приближаваха при Него да Го слушат.

2 А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях. 3 И Той им изговори тая притча, като каза: 4 Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и девет в пустинята, и не отива след изгубената докле я намери? 5 И като я намери, вдига я на рамената си радостен. 6 И като си дойде у дома, свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца. 7 Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние. 8 Или коя жена, ако има десет драхми, и изгуби една драхма, не запали светило, не помита къщата, и не търси грижливо докле я намери? 9 И като я намери, свиква приятелите и съседите си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата, която бях изгубила. 10 Също така, казвам ви, има радост пред Божите ангели за един грешник, който се кае. 11 Каза още: Някой си човек имаше двама сина. 12 И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота. 13 И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпили имота си с разлуснатия си живот. 14 И като иждиви всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение. 15 И отиде да се пристави на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свини. 16 И желаше да се насети с рошковите, от които ядяха свините; но никой не му даваше. 17 А като дойде на себе си, рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам

Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуща на нозете му; 23 докарайте угленото тело и го заколете и нека ядем и се веселим; 24 защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят. 25 А по-старият му син беше на нивата; и като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. 26 И повика един от слугите и попита, що е това. 27 А той му рече: Брат ти си дойде и баща ти закла угленото тело, защото го прие здрав. 28 И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. 29 А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но пак на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; 30 а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угленото тело. 31 А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. 32 Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.

16 О Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен.

2 И той го повика и му рече: Какво е това що слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник. 3 Тогава настойникът си рече: Що да сторя, тъй като господарят ми отнема от мене настойничеството? Нямам сила да копая, да прося срам ме е. 4 Сетих се що да сторя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от настойничеството. 5 И тъй, като повика всеки от длъжниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми? 6 А той рече: Сто

мери масло. И каза му: Вземи записа си и седни скоро та пиши петдесет. 7 После каза на друг: А ти колко дължиш? И той рече: Сто мери жито. Казва му: Вземи записа си и пиши осемдесет. 8 И господарят му похвали неверния настойник за гдето остроумно постъпил; защото човеците на този век са по-остроумни спрямо своето поколение от просветените чрез виделината. (aiōn g165) 9 И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством неправедното богатство, та, когато се привърши да ви приемат във вечните жилища. (aiōnios g166)

10 Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен. Имат Мойсей и пророците; нека слушат тях.

11 И тъй, ако в неправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство? 12 И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето? 13 Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и другия ще обикне, или ще се привърже към единия, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона. 14 Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха. 15 И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се ценят високо между човеците, е мерзост пред Бога. 16 Законът и пророците бяха до Йоана; оттогава Божието царство се благовествува, и всеки на сила влиза в него. 17 Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да падне. 18 Всеки, който напусне жена си, и се ожени за друга, прелюбодействува; и който се ожени за напусната от мъж, той прелюбодействува. 19 Имаше някой си богаташ, който се обличаше в мораво и висон, и всеки ден се веселеше бляскаво. 20 Имаше и един сиромах, на име Лазар, покрит със струпни, когото туряха да лежи пред портата му, 21 като желаше да се нахрани от падналото от трапезата на богаташа; и кучетата дохходаха та лихеха раните му. 22 Умря сиромахът; и ангелите го занесоха в Авраамово лоно. Умря и богаташа и бе погребан. 23 И в пъкъла, като беше на мъки и подигна очи, видя отдалеч Авраама и Лазаря в неговите обятия. (Hadēs g86) 24 И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се за мене, и изпрати Лазара да натопи края на пръста си във

вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки си, че ти си получил своите блага приживе, така и Лазар злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш. 25 Но Авраам рече: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така и биха искали да минат оттук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас. 27 А той рече: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в бащиния ми дом; 28 защото имам петима братя, за да им засвидетелствува, да не би да дойдат и те на това мъчително място. 29 Но Авраам каза:

А той рече: Не, отче Аврааме, но ако отиде при казва: Ако не слушат Моисея и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.

17 И рече на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазните; но горко на онзи, чрез когото дохаждат! 2 По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни един от тия малките. 3 Внимавайте на себе си. Ако прегреши брат ти, смъмри го; и ако се покая прости му. 4 И седем пъти на ден ако ти сгреши, и седем пъти се обърне към тебе и каже: Покайвам се, прощавай му. 5 И apostolite рекоха на Господа: Придай ни вяра. 6 А Господ рече: Ако имате вяра колкото синапово зърно, казали бихте на тая черница: Изкорени се и насади се в морето, и тя би ви послушала. 7 А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му рече веднага, щом си дойде от нива: Влез да ядеш? 8 Напротив, не ще ли му рече: Пригответи нещо да вечерям, стегни се та ми пошттай, докато ям и пия, и подир това ти ще ядеш и пиеш? 9 Нима ще благодари на слугата за дето е извършил каквото е било заповядано? [Не вярвам]. 10 Също така и вие, когато извършите все що ви е заповядано, казвайте: Ние сме безполезни слуги; извършихме само това, което бяхме длъжни да извършим. 11 И в пътуването Си към Ерусалим Той минаваше границата между Самария и Галилея. 12 И като влизаше в едно село, срещнаха Го десетина прокажени, които,

като се спряха отдалеч, 13 извикаха със силен глас, казвайки: Иисусе наставниче, смили се за нас! 14 И като ги видя, рече им: Идете покажете се на свещениците. И като отиваха, очистиха се. 15 И един от тях, като видя, че изцеля, върна се и със силен глас славеше Бога, 16 и падна на лице при нозете на Иисус и му благодареше. И той бе самарянин. 17 А Иисус в отговор му рече: Нали се очистиха десетимата? А где са деветимата? 18 Не намериха ли се други да се върнат и въззадат слава на Бога, освен тоя иноплеменник? 19 И рече му: Стани и си иди; твоята вяра те изцели. 20 А Иисус, попитан от фарисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва: 21 нито ще рекат: Ето тук е! Или: Там е! Защото, ето Божието царство е всред вас. 22 И рече на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите поне един от дните на Човешкия Син, и няма да видите. 23 И като ви рекат: Ето, тук е! Да не отидете, нито да тичате подире им. 24 Защото, както светкавицата, когато блесне от единния край на хоризонта, свети до другия край на хоризонта, така ще бъде и Човешкият Син в Своя ден. 25 Но първо Той трябва да пострада много и да бъде отхвърлен от това поколение. 26 И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син; 27 ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ное влезе в ковчега, и дойде потопът ги погуби всички. 28 Така също, както стана в Лотовите дни; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха, 29 а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сяра наваляха от небето и ги погубиха всички, 30 подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви. 31 В онъден, който се намери на къщния покрив, ако вешите му са в къщи, да не слиза да ги вземе; също и който е на нива, да не се връща назад. 32 Помните Лотовата жена! 33 Който иска да спечели живота(Или: Душата.) си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го опази. 34 Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави. 35 Две жени ще мелят заедно; едната ще се вземе, а другата ще се остави. 36 Двама ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави]. 37 Отговарят му, казвайки: Къде, Господи? А Той им рече: Гдето е трупът, там ще се съберат и орлите.

18 Каза им една притча за как трябва всяко да се молят, да не отслабват, думайки: 2 О Знаеш заповедите: "Не прелюбодействувай", "Не убивай"; "Не кради"; "Не лъжесвидетелствуй"; "Почитай баща си и майка си"; 3 В същия град имаше и една вдовица, която дохождаше при него и му казваше: Отдай ми правото спрямо противника ми. 4 Но той за известно време не искаше. А после си каза: При все, че от Бога не се боя и човеците не зачитам, 5 пак, понеже тая вдовица ми досажда, ще - отдам правото, да не би да ме измори с безкрайното си дохождане. 6 И Господ рече: Слушайте що каза неправедният съдия! 7 А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? 8 Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?

9 И на някои, които упаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тая притча: 10 Двама души влязоха в храма да се помолят, единият фарисей, а другият бирник. 11 Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, неправедни, прелюбодеици и особено не като тия бирник. 12 Постя дважди в седмицата, давам десетък от всичко що придобия. 13 А бирникът като стоеше издалеч, не щеше нито очите си да подигне към небето, но удряше се в гърди и казваше: Боже бъди милостив към мене грешника. 14 Казвам ви, че този слезе у дома си оправдан, а не онзи; защото всеки, който възвишил събеси си, ще се смири, а който смирил събеси, ще се възвиси. 15 Донесоха още при Него младенците си, за да се докосне до тях; а учениците, като видяха, съмърхиха ги. 16 Но Иисус ги повика и рече: Оставете дечицата да дойдат при Мене и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство. 17 Истина ви казвам: Който не приеме като детенце Божието царство, той никак няма да влезе в него. 18 И някой си началник Го попита, казвайки: Благи Учителю, какво да сторя, за да наследя вечен живот? (aiōnios g166) 19 А Иисус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е

благ, освен един Бог. 20 Знаеш заповедите: "Не убивай"; "Не кради"; "Не лъжесвидетелствуй"; **19** След това Иисус влезе в Ерихон и минаваше през града. 21 И, ето, един човек, на име "Почитай баща си и майка си"; 21 а той каза: Закхей, който беше началник на бирниците, и Всичко това съм опазил от младостта си. 22 Иисус, богат, з искаше да види Иисуса Кой е, но не можеше като го чу, рече му: Едно още ти не достига. поради народа, защото беше малък на ръст. 4 И Продай все що имаш и раздай на сиромасите завлече се напред и се покачи на една черница и ще имаш съкровище на небето; дойди и Мe за да Гo види; понеже през онa път щеше да следвай! 23 Но той, като чу това, наскърби се мине. 5 Иисус, като дойде на това място, погледна много, защото беше твърде богат. 24 И Иисус като нагоре и му рече: Закхе, слез скоро, защото днес го видя, каза: Колко мъчно ще влязат в Божието трябва да престоя у дома ти. 6 И той побърза царство ония, които имат богатство! 25 Защото да слезе, и прие Го с радост. 7 И като видяха по-лесно е камила да мине през иглени уши, това, всички роптаеха, казвайки: При грешен човек отколкото богат да влезе в Божието царство. 26 влезе да преседи. 8 А Закхей стана и рече на А ония, които чуха това рекоха: Тогава кой може Господ: Господи, ето отсега давам половината от да се спаси? 27 А Той каза: Невъзможното за имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил човеците за Бога е възможно. 28 А Петър рече: някого, връщам му четверократно. 9 И Иисус му Ето, ние оставихме своето и Те последвахме. 29 рече: Днес стана спасение на този дом; защото А Той им рече: Истина ви казвам, няма никой, и този е Авраамов син. 10 Понеже Човешкият който да е оставил къща или жена, или братя, или Син дойде да потърси и да спаси погиналото. 11 родители, или чада, заради Божието царство, 30 И като слушаха това, Той прибави и каза една който да не получи многоократно повече в сегашно притча, защото беше близо до Ерусалим, и те си време, а в идещия свят вечен живот. (*αἰῶνις g165*, мислеха, че Божието царство щеше веднага да се *aiōnios g166*) 31 И като взе дванадесетте при Себе яви. 12 Затова каза: Някой си благородник отиде в Си, рече им: Ето, възлизаме в Ерусалим и ще далечна страна да получи за себе си царска власт, се изпълни в Човешкия Син всичко, що е писано и да се върне. 13 И повика десетима от слугите си чрез пророците. 32 Защото ще бъде предаден на и даде им десет мнаси; и рече им: Търгувайте с езичниците, които ще My се поругаят и безрамно това, докле дойда. 14 Но неговите граждани го ще Го осърбят, и ще Го заплюят, 33 и, когато Го мразеха, и изпратиха след него посланици да бият, ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне. какват: Не щем този да царува над нас. 15 А като 34 Но те не разбираха нищо от това; и тая дума получи царската власт и се върна, заповяда да му беше скрита за тях, и не разбираха това, което покажат ония слуги, на който бе дал парите, за се казваше. 35 А когато Той се приближаваше до да знае какво са припечелили чрез търгуване. 16 Ерихон, един слепец седеше край пътя да проси. Дойде, прочее, първият и рече: Господарю, твоята 36 И като чу, че минава народ, попита какво е това. мнаса спечели десет мнаси. 17 И рече му: Хубаво, 37 И казаха му, че Иисус назарянинът минава. 38 добри слуго! Понеже на твърде малкото се показа Тогава той извика, казвайки: Иисусе, сине Давидов, верен, имай власт над десет града. 18 Дойде и смили се за мене! 39 А тия, които вървяха отпред вторият, и рече: Господарю, твоята мнаса принесе го смъриха, за да мълкне; но той още повече пет мнаси. 19 А рече и на него: Бъди и ти над пет викаше: Сине Давидов, смили се за мене! 40 И града. 20 Дойде и друг и рече: Господарю, ето тъй, Иисус се спря и заповяда да My го доведат. И твоята мнаса, която пазех скътана в кърпа; 21 като се приближи, попита го: 41 Какво искаш да ти защото се боях от тебе, понеже си строг човек; сторя? А той каза: Господи, да прогледам, 42 Иисус задигаш това, което не си положил, и жънеш, което му рече: Прогледай; твоята вяра те изцели. 43 И не си посял. 22 Господарят му казва: От устата той веднага прогледа, и тръгна след Него, като ти ще съдя, зли слуго. Знаел си, че съм строг славеше Бога. И всичките люде, като видяха това, човек, който задигам това, което не съм положил, въздадоха хвала на Бога.

и жънна което не съм сял; 23 тогава защо не вложи

парите ми в банката, и аз като си дойдех, щях да ги прибера с лихвата? 24 И рече на предстоящите: Вземете от него мнасата и дайте я на този, който има десетте мнаси, 25 (Рекоха му: Господарю, той има вече десет мнаси!) 26 Казвам ви, че на всеки който има, ще се даде; а от този, който няма, от него ще се отнеме и това, което има. 27 А ония мои неприятели, които не искаха да царувам над тях, доведете ги тук и посочете ги пред мене. 28 И като изрече това, Исус вървеше напред, възлизайки за Ерусалим. 29 И когато се приближи до Витфагия н Витания, до хълма, наречен Елеонски, прати двама от учениците и рече им: 30 Идете в селото, което е насреща ви, в което като влизате ще намерите едно осле, вързано, което никой човек не е възсядал; отвържете го и го докарайте. 31 И ако някой ви попита: Защо го отвързвате? Кажете така: На Господа трябва. 32 И изпратените отдоха и намериха както им беше казал. 33 И като отвързаха ослето, рекоха стопаните му: Защо отвързвате ослето? 34 А те казаха: На Господа трябва. 35 И докараха го при Иисуса; и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Иисуса. 36 И като вървеше Той, людете постилаха дрехите си по пътя. 37 И когато вече се приближаваше до превалата на Елеонския хълм, цялото множество ученици почнаха да се радват и велегласно да славят Бога за всичките велики дела, които бяха видели, казвайки: 38 Благословен Царят, Който иде в Господното име; мир на небето, и слава във висините! 39 А някои от фарисеите между народа Му рекоха: Учителя, смърми учениците Си. 40 И Той в отговор рече: Казвам ви, че ако тия мълкнат, то камъните ще извикат. 41 И като се приближи и видя града, плака за него и каза: 42 Да беше знаел ти, да! Ти, поне в този [твой] ден, това което служи за мира ти; но сега е скрито от очите ти. 43 Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели, ще издигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те стеснят отвред, 44 и ще те разорят и ще избият жителите ти в тебе и няма да оставят в тебе камък на камък; защото ти не позна времето, когато беше посетен. 45 И като влезе в храма, почна да изпъжда ония, които продаваха; и казваше им: 46 Писано е: "И домът ми ще бъде молитвен дом", а вие го направихте "разбойнически вертеп".

47 И поучаваше всеки ден в храма. А главните свещеници, книжниците и народните първенци се стараеха да Го погубят; 48 но не намериха какво да сторят, понеже всичките люде бяха прилепнали при Него да Го слушат.

20 О И във време на беритбата прати един слуга при земеделците, за да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и отпратиха го празен. 2 Кажи ни с каква власт правиш това? Или, кой е онзи, който Ти е дал тази власт. 3 И в отговор им рече: Ще ви задам и Аз един въпрос, и отговорете Ми: 4 Иоановото кръщение от небето ли беше, или от човеците? 5 А те разискваха помежду си, думайки: Ако речем: От небето, ще каже: Защо го не повярвахте? 6 Но ако речем: От човеците, всичките люде ще ни убият с камъни, защото са убедени, че Иоан беше пророк. 7 И отговориха, че не знаят от къде беше. 8 Тогава Исус им рече: Нито Аз ви казвам с каква власт правя това. 9 И почна да говори на людете тая притча: Един човек насади лозе, даде го под наем на земеделци, и отиде в чужбина за дълго време. 10 И във време [на беритбата] прати един слуга при земеделците за да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и отпратиха го празен. 11 И изпрати друг слуга; а те и него биха, срамно го осърбиха, и го отпратиха празен. 12 Изпрати и трети; но те и него нараниха и изхвърлиха. 13 Тогава стопанинът на лозето рече: Шо да сторя? Ще изпратя любезния си син; може него да почетат. 14 Но земеделците, като го видяха, разискваха по между си, като думаха: Това е наследникът; нека го убием, за да стане наследството наше. 15 Изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. И тъй, какво ще им стори стопанинът на лозето? 16 Ще дойде и ще погуби тия земеделци, и ще даде лозето на други. А като чуха това рекоха: Дано не бъде! 17 А тоя ги погледна и рече: Тогава що значи това, което е писано: "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла"? 18 Всеки, който падне върху този камък, ще се смаже, а върху когото падне, ще го пръсне. 19 И в същия час книжниците и главните свещеници се стараеха да турят ръце на Него, защото разбраха, че Той каза тая притча против тях, но се бояха от народа. 20 И като Го наблюдаваха, пратиха издебници,

които се преструваха, че са праведни, за да уловят ходят пременени, и обичат поздрави по пазарите, някоя Негова дума, тъй щото да Го предадат на първите столове в синагогите, и първите места началството и на властта на управителя. 21 И те по угощенията; 47 които изпояждат домовете на Го попитаха, казвайки: Учителю, знаем, че право вдовиците, и за показ принасят дълги молитви. Те говориш и учиш, и у Тебе няма лицеприятие, но ще получат по-голямо оъаждане.

учиш Божия път според истината; 22 право ли е за нас да даваме данък на Кесаря, или не?

23 А Той разбра лукавството им, и рече им: 24 Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? И [в отговор] казаха: Кесарев. 25 А Той рече: Тогава отдавайте Кесаревото на Кесаря, а Божието на Бога. 26 И не можаха да уловят нещо в думата пред народа; и, зачудени на отговора Му, мълкнаха. 27 Тогава се приближиха някои от садукеите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки: 28 Учителю, Моисей ни е писал: "Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, брат му да вземе жената и да въздигне потомък на брата си". 29 А имаше седмина братя; и първия взе жена и умря бездетен. 30 И вторият и третият я взеха; 31 така също и седмината я взеха и умряха без да оставят деца. 32 А после умря и жената. 33 И тъй, във възкресението, на кого от тях ще бъде жена? Защото и седмината я имаха за жена. 34 А Иисус им рече: Човеците на този свят се женят и се омъжват; (αἰὸν γε) 35 а ония, които се удостоят да достигнат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват. (αἰὸν γε) 36 И не могат вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и, като участници на възкресението, са чада на Бога. 37 А че мъртвите биват възкресени, това и Моисей показва в мястото, дето писа за къпината, когато нарече Господа "Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов". 38 Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото за Него всички са живи. 39 А някои от книжниците в отговор рекоха: Учителю, Ти добре каза. 40 Защото не смееха вече за нищо да Го попитат. 41 И рече им: Как казват, че Христос е Давидов син? 42 Защото сам Давид казва в книгата на псалмите: - Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно Ми. 43 докле положа враговете Ти за Твоето подножие. 44 И тъй, Давид Го нарича Господ, тогава как е негов син? 45 И когато слушаха всичките люде, Той рече на учениците Си: 46 Пазете се от книжниците, които обичат да

21 Като подигна очи, Иисус видя богатите, че пускат даровете си в съкровищницата. 2 А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти(Две лепти са равни на 2 1/2 стотинки.) з и рече: Истина ви казвам, че тая бедна вдовица пусна повече от всички; 4 защото всички тия пуснаха в даровете [за Бога] от излишъка си, а тя от немотията си пусна целия имот, що имаше. 5 И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, рече: 6 Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък, който да се не срине. 7 И попитаха Го, казвайки: Учителю, а кога ще бъде това? И какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това? 8 А Той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз съм Христос, и, че времето е наблизило. Да не отидете подир тях. 9 И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тия неща трябва първо да станат, но не е веднага свършекът. 10 Тогава им каза: Народ, ще се повдигне против народ, и царство против царство; 11 и ще има големи трусове, и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето. 12 А преди да стане всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на синагоги и в тъмници, и ще ви извеждат пред царе и пред управители поради Моето име. 13 Това ще ви служи за свидетелство. 14 И тъй, решете в сърцата си да не обмисляте предварително що да отговаряте; 15 защото Аз ще ви дам тъй мъдро да отговорите(Гръцки: Уста и мъдрост.), щото всичките ви противници ще бъдат безсилни да ви противостоят или противоречат. 16 И ще бъдете предадени и даже от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас. 17 И ще бъдете мразени от всички, поради Моето име. 18 Но и косъм от главата ви няма да загине. 19 Чрез твърдостта си ще придобиете душите си. 20 А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, това да знаете, че е

наблизило запустяването му. 21 Тогава ония, Тогава влезе Сатаната в Юда, наречен Искариот, които са в Юдея, нека бягат в планините, а които който беше от числото на дванадесетте; 4 и са всред града, нека излязат вън, а които са в той отиде и се говори с главните свещеници и околностите, да не влизат в него. 22 Защото това са началниците на стражата, как да им Го предаде. 5 дни на въздаяние, за да се изпълни всичко, което е писано. 23 Горко на непразните и на кърмачките, 6 И той се съгласи, и търсеше сгоден случай да Го през ония дни! Защото, ще има голямо бедствие в предаде, когато би отсъствуvalо множеството. 7 страната, и гняв върху тия люде. 24 Те ще паднат и настана денят на безквасните хлябове, когато под острието на ножа, и ще бъдат откаранi в плен трябваше да жертвуват пасхата. 8 И прати Исус по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан Петра и Иоана, и рече: Идете и ни пригответе, за от народите, докле се изпълнят времената на да ядем пасхата. 9 А те му казаха: Где искаш да езичниците. 25 И ще станат знамения в сънцето, пригответи? 10 А той им рече: Ето, като влезете в луната и в звездите, а по земята бедствие на града, ще ви срещне човек, който носи стомна с народите, като ще бъдат в недоумение, поради вода; идете подир него в къщата, в която влезе, бучението на морето и вълните. 26 Човеците ще 11 и речете на стопанина на къщата: Учителят примират от страх и от очакване онова, което ще ти казва: Где е приемната стая, в която ще ям постигне вселената, защото небесните сили ще са пасхата с учениците Си? 12 И той ще ви посочи разплатят. 27 И тогава ще видят Човешкия Син, голяма горна стая, постлана; там пригответе. 13 И идещ в облак със сила и голяма слава. 28 А когато като отидоха, намериха както им беше казал; и почне да става това, изправете се и подигнете пригответиха пасхата. 14 И като дойде часът, Той главите си, защото изкуплението ви наближава. седна на трапезата, и апостолите с Него. 15 И рече 29 И каза им притча: Погледнете смоковницата и им: Твърде много съм желал да ям тази пасха всичките дървета. 30 Когато вече покарат, вие, с вас преди да страдам; 16 защото ви казвам, като видите това, сами знаете, че лятото е вече че няма вече да ям докле се не изпълни в близо. 31 Също така и вие, когато видите, че става Божието царство. 17 И като прие чаша, благодарил това, да знаете, че е близо Божието царство. 32 и рече: Вземете това и разделете го помежду Истина ви казвам, че това поколение няма да си; 18 защото ви казвам, че няма вече да пия премине докле не се събудне всичко това. 33 от плода на лозата, докато не дойде Божието Небето и земята ще преминат, но Моите думи царство. 19 И взе хляб, и, като благодари, разчули няма да преминат. 34 Но внимавайте на себе си, го, даде им, и рече: Това е Моето тяло, което за да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, вас се дава; това правете за Мое възпоменание. пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден 20 Така взе и чашата подир вечерята, и рече: Тази внезапно като примка; 35 защото така ще дойде чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас върху всички, които живеят по лицето на цялата се пролива. 21 Но, ето, ръката на този, който земя. 36 Но бдете всяка, и молете се, за да Мe предава, е с Мене на трапезата. 22 Защото сполучите да избегнете всичко, което предстои да Човешкият Син наистина отива, според както е стане, и да стоите пред Човешкия Син. 37 И всеки било определено; но горко на този човек, чрез ден Той поучаваше в храма; а всяка нощ излизаше когото се предава! 23 И те почнаха да се питат и нощуваше на хълма, наречен Елеонски. 38 И помежду си, кой ли от тях ще е този, който ще всичките люде подраняваха при Него в храма да стори това. 24 Стана още и препирня помежу им, Го слушат.

22 О Той им рече: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете подир него в къщата, в която влезе, 2 И главните свещеници и книжниците обмисляха как да Го умъртвят; защото се бояха от людете. 3

кой от тях се счита за по-голям. 25 А Той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тия, които ги владеят се наричат благодетели. 26 Но вие недейте така; а по-големият между вас нека стане като по-младият, и който началствува - като онзи, който слугува. 27 Защото кой е по-голям,

този, който седи на трапезата ли, или онзи, който да стане, рекоха: Господи, да ударим ли с нож? 50 слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? И един от тях удари слугата на първосвещеника Но Аз съм в сред вас, като онзи, който слугува. 28 и му отсече дясното ухо, 51 а Иисус проговори, А вие сте ония, които устояхте с Мене в Моите казвайки: Оставете до тук; и допря се до ухото му изпитни. 29 Затова, както Моят Отец завещава и го изцели. 52 А на дошлите против Него главни царство на Мене, а Аз завещавам на вас, 30 да свещеници, началници на храмовата стража и на ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; старейшините Иисус рече: Като срещу разбойник и ще седнете на престола да съдите дванадесетте ли сте излезли с ножове и сопи? 53 когато бях Израилеви племена. 31 [И Рече Господ]: Симоне, всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви против Мене. Но сега е вашият час и на властта пресее като жито; 32 но Аз се молих за тебе, да не на тъмнината. 54 И като Го хванаха, заведоха отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, Го, и въведоха Го в къщата на първосвещеника. утвърди братята си. 33 Петър Му рече: Господи, А Петър вървеше подире издалеч. 55 И когато готов съм да отида с Тебе и в тъмница и на смърт. бяха наклали огън насред двора и бяха насядали 34 А Той рече: Казвам ти, Петре, петелът няма да около него, то и Петър седна между тях. 56 И една пее днес, докато не си се отрекъл три пъти, че служигия, като го видя седнал до пламъка, вгледа Ме не познаваш. 35 И рече им: Когато ви пратих се в него и рече: И тоя беше с Него. 57 А той без кесия, без торба и без обуща, останахте ли се отрече, казвайки: Жено, не Го познавам. 58 лишени от нещо? А те казаха: От нищо. 36 И рече След малко друг го видя и рече: И ти си от тях. Но им: Но сега, който има кесия, нека я вземе, така и Петър рече: Човече, не съм. 59 И като се мина торба; и който няма кесия нека продаде дрехата си около един час, друг някой настоятелно казваше: и нека си купи нож; 37 защото ви казвам, че трябва Наистина и той беше с Него, защото е галилеянин. да се изпълни в Мене и това писание: "И към 60 А Петър рече: Човече, не зная що казваш. И беззаконници биде причислен", защото писаното начаса, докато още говореше, един петел изпя. 61 за Мене наблизава към своето изпълнение. 38 И Господ се обърна та погледна Петра. И Петър И те рекоха: Господи, ето тук има два ножа. А си спомни думата на Господа, как му беше казал: Той им рече: Доволно е. 39 И излезе да отиде по Преди да пропее петела днес, ти три пъти ще обичая Си на Елеонския хълм; подир Него отидоха се отречеш от Мене. 62 И излезе вън, та плака и учениците. 40 И като се намери на мястото, рече горко. 63 И мъжете, които държаха Иисуса, ругаеха им: Молете се да не паднете в изкушение. 41 И Го и Го биеха, 64 и като Го закриваха [удряха] Го Той се отдели от тях колкото един хвърлей камък, по лицето и] питаха Го, казвайки: Познай кой Те и като коленичи, молеше се, думайки: 42 Отче, удари. 65 И много други хули изговориха против ако щеш, отмини Ме с тази чаша; обаче, не Моята Него. 66 И като се разсъмна, събраха се народните воля, но Твоята да бъде. 43 И яви Му се ангел старейшини, главни свещеници и книжници, и Го от небето и Го укрепяваше. 44 И като беше на заведоха в синедриона си и Му рекоха: 67 Ако мъка, молеше се по-усърдно; и потта Му стана си Ти Христос, кажи ни. А Той рече: Ако ви кажа, като големи капки кръв, които капеха на земята. няма да повярвате; 68 и ако ви задам въпрос, не 45 И като стана от молитвата, дойде при учениците ще отговорите. 69 Но отсега нататък Човешкият и ги намери заспали от скръб; и рече им: 46 Защо Син ще седи отдясно на Божията сила. 70 И те спите? Станете и молете се, за да не паднете в всички казаха: Тогава Божият Син ли си Ти? А Той изкушение. 47 Докато още говореше, ето едно им рече: Вие право казвате, защото Съм. 71 А те множество; и този, който се наречаше Юда, един рекоха: Каква нужда имаме вече от свидетелство? от дванадесетте, вървеше пред тях; и приближи се Защото сами ние чухме от устата Му. до Иисуса, за да Го целуне. 48 А Иисус му рече: Юдо, с целувка ли предаваш Човешкия Син? 49 И тия, 23 Тогава цялото множество техни хора стана и Го заведе при Пилата. 2 О И Пилат пак им извика, като желаеше да пусне Иисуса. 3 А Пилат

Го попита, думайки: Ти ли си Юдейският цар? А киринеец, който се връщаше от нива, и сложиха Той в отговор му каза: Ти право казваш. **4** И Пилат на него кръста, за да го носи подир Иисуса. **27** И рече на главните свещеници и на народа: Аз не след Него вървяха голямо множество от народ намирам никаква вина в Тоя човек. **5** А те по- и от жени, които плачеха за Него. **28** А Иисус се настойчиво казва: Той вълнува людете, понеже обърна към тях и рече: Дъщери ерусалимски, поучава по цяла Юдея, като е почнал от Галилея и недейте плака за Мене, но плачете за себе си е следвал даже до тук. **6** А Пилат, като чу това, и за чадата си; **29** защото, ето идат дни, когато попита дали е галилеянин човекът. **7** И като узна, ще рекат: Блажени неплодните, и утробите, които че е от Иродовата област, изпрати Го до Ирода, не са раждали, и съсците, които не са кърмили. който и той беше през тия дни в Ерусалим. **8** А **30** Тогава ще почнат да казват на планините: Ирод, като видя Иисуса, много се зарадва, защото Падните върху нас, и на хълмовете: Покрайте ни, отдавна желаше да Го види, понеже бе слушал **31** Защото, ако правят това с суворото дърво, какво за Него; и надяваше се да види някое знамение ще правят със сухото? **32** И с Него караха и други от Него. **9** И запитваше Го с много думи, но Той двама, които бяха злодейци, за да ги побубят. **33** И нищо не му отговори. **10** А главните свещеници и когато стигнаха на мястото, наречено Лобно, там книжниците стояха и силно Го обвиняваха. **11** Но разпнаха Него и злодейците, единият отдясно **My**, Ирод с войниците си, презирали Го, след като **My** а другият отляво. **34** А Иисус каза: Отче, прости им, се поруга, облече Го във великолепна дреха, и Го защото не знаят какво правят. И като разделиха прати обратно на Пилата. **12** В същия ден Ирод и дрехите **My**, хвърлиха жребие за тях. **35** И людете Пилат се сприятелиха помежду си, защото преди стояха та гледаха. Още и началниците Го ругаеха, това враждуваха един против друг. **13** Тогава Пилат казва: Други е избавил; нека избави Себе Си, свика главните свещеници, началници и народа, и ако Този е Божият Христос, Неговият Избранник. рече им: **14** Доведохте ми Тоя човек като един, **36** Тоже и войниците **My** се подиграваха като се който развращава людете; но, ето, аз Го разпитах приближаваха и **My** поднасяха оцет, и казва: пред вас, и не намерих в Тоя човек никаква вина **37** Ако си Юдейският цар, избави Себе Си. **38** относно онова, за което Го обвинявате. **15** Нито пък А над него имаше и надпис: Тоя е Юдейският Ирод е намерил; защото Го е изпратил обратно до Цар. **39** И един от обесените злодейци Го хулеши, нас; и ето, Той не е сторил нищо, което заслужава казва: Нали си Ти Христос? Избави Себе Си смъртно наказание. **16** И тъй, като Го накажа, ще и нас! **40** А другият в отговор го смъмра, като Го пусна. **17** А той се задължаваше да им пуща каза: Ни от Бога ли се не боиш ти, който си на всеки празник по един затворник]. **18** Но те под същото осъждение? **41** И ние справедливо всички едногласно изкрешаха, казва: Махни сме осъдени, защото получаваме заслуженото Този и пусни ни Варава. **19** (който, за никаква от това, което сме сторили; а Този не е сторил размирица, станала в града, и за убийство, бе нищо лошо. **42** И каза: [Господи] Иисусе, спомни хвърлен в тъмница). **20** И Пилат пак им извика, си за мене, когато дойдеш в Царството Си. **43** А като желаеше да пусне Иисуса. **21** А те крещяха, [Иисус] му рече: Истина ти казвам, днес ще бъдеш казва: Разпни Го! Разпни Го! **22** А той трети с Мене в рая. **44** А беше вече около шестия час, път им каза: Че какво зло е сторил Той? Аз не и тъмнина покриваше цялата земя до деветия намирам в Него нищо, за което да заслужава час, **45** като потъмня слънцето; и завесата на смърт; и тъй, като Го накажа, ще Го пусна. **23** Но храма се раздразни през средата. **46** И Иисус извика те настояваха със силни гласове, искайки да бъде със силен глас и рече: Отче, в Твоите ръце разпнат; и техните гласове надделяха. **24** И Пилат предавам духа Си. И това като рече, издъхна. **47** И реши да изпълни искането им: **25** Пусна онзи, стотникът като видя станалото, прослави Бога, когото искаха, който за размирица и убийство бе като каза: Наистина този човек бе праведен. **48** А хвърлен в тъмница; а Иисус предаде на волята им. всичките множества, надошли на това зрелище, **26** И когато Го поведоха, хванаха никакого си Симона като виждаха какво стана, връщаха се биещи

се в гърди. 49 А всичките негови познайници и очите им се удържаха да Го не познаят. 17 И рече жените, които бяха дошли подир Него от Галилея, им: Какви са тия думи, които разменявате помежду стояха надалеч и гледаха това. 50 И ето, един си, като пътувате? И те се спряха натъжени. 18 И човек, на име Иосиф, който беше съветник, човек един от тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: добър и праведен, 51 който не беше се съгласил Само ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеш с намерението и делото им, - от юдейския град станалото там тия дни? 19 И рече им: Кое? А те му Ариматея, човек, който очидаше Божието царство, рекоха: Станалото с Исуса Назарянина, Който бе 52 той отиде при Пилата и искаше да го предаде на смъртта. 20 И как нашите главни свещеници в гроб, изсечен в скала, гдето никой не бе още и началници Го предадоха да бъде осъден на полаган. 54 И беше пригответел ден, и съботата смърт и Го разпнаха. 21 А ние се надявахме, че настъпваше. 55 И жените, които бяха дошли с Той е Онзи, Който ще избави Израил. И освен Него от Галилея, вървяха изподире и видяха гроба всичко това, вече е трети ден, откак стана това. и как беше положено тялото Му. 56 И като се 22 При туй и някои жени измежду нас ни смяхаха, върнаха, приготвиха аромати и миро; и в съботата които като отишли отзарана на гроба, 23 и не си почиваха според заповедта.

24 А в първия ден на седмицата, сутринта рано,

жените дойдоха на гроба, носещи ароматите, които бяха приготвили. 2 О и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. 3 И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса. 4 И когато бяха в недоумение за това, ето застанаха пред тях двама мъже с ослепително облекло. 5 И обзети от страх, те наведоха лицата си до земята; а мъжете им рекоха: Защо търсите живия между мъртвите? 6 Няма Го тута, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея, 7 като казвахше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човеци, да бъде разпнат, и в третия ден да възкръсне. 8 И спомниха си думите му. 9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всичките други. 10 А бяха Магдалина Мария, и Иоанна, и Мария Якововата майка и другите жени с тях, които казаха тия неща на апостолите. 11 А тия думи им се видяха като празни приказки, и не вярваха. 12 А Петър стана и изтича на гроба, и, като надникна, видя саваните, сложени отделно; и отиде у дома си, чудейки се за станалото. 13 И, ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, шестдесет стадии(Около 11 километра.) далеч от Ерусалим. 14 И те се разговаряха помежду си за всичко онова, що бе станало. 15 И като се разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях; 16 Но

и видение на ангели, които казали, че Той бил жив. 24 И някои от ония, които бяха с нас, отидоха на гроба, и намериха тъй както рекоха жените; а Него не видели. 25 И Той им рече: О несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците! 26 Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в славата Си? 27 И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания. 28 И приближиха селото, в което отиваха; Той се държеше, като че отива по-надалеч. 29 Но те Го нудеха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях. 30 И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчули и даде им. 31 И очите им се отвориха и Го познаха; а Той стана невидим за тях. 32 И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията? 33 И в същия час станаха и се върнаха в Ерусалим, гдето намериха събрани единадесетте и тия, които бяха с тях, 34 които и казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симона. 35 Те пък разправиха станалото по пътя, и как Го познаха, когато разчули хляба. 36 И когато говореха за това, сам Исус застана посред тях и каза им: Мир вам! 37 А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух. 38 И Той им рече: Защо се смущавате? И защо се пораждат такива мисли в сърцата ви? 39 Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз

същият; попипайте Мe и вижте, защото дух няма
меса и кости, както виждате, че Аз имам. 40 И
като рече това, показа им ръцете и нозете си.
41 Но понеже те от радост още не вярваха и се
чудеха, Той рече: Имате ли тук нещо за ядене? 42
И дадоха му част от печена риба [и меден сок]. 43
И взе та яде пред тях. 44 И рече им: Тия са думите,
които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва
да се изпълни всичко, което е писано за Мене в
Моисеевия закон, в пророците и в псалмите. 45
Тогава им отвори ума, за да разберат писанията.
46 И рече им: Така е писано, че Христос трябва
да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия
ден, 47 и че трябва да се проповядва в Негово
име покаяние и прощение на греховете между
всичките народи, като се започне от Ерусалим. 48
Вие сте свидетели на това. 49 И, ето, Аз изпращам
върху вас обещанието на Отца Ми; а вие стойте в
града [Ерусалим], докато се облечете със сила от
горе. 50 И ги заведе до едно място срещу Витания;
и дигна ръцете Си да ги благослови. 51 И като ги
благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на
небето. 52 И те Mu се поклониха, и върнаха се в
Ерусалим с голяма радост; 53 и бяха постоянно в
храма, [хвалещи и] благославящи Бога. [Амин].

Йоан

1 В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. **2** То в началото беше у Бога. **3** Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. **4** В Него беше животът и животът беше светлина на човечите. **5** И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана. **6** Яви се човек изпратен от Бога, на име Иоан. **7** Той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, за да повярват всички чрез него. **8** Не беше той светлината, но дойде да свидетелствува мене беше пръв. **9** И Иоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идеше на света. **10** Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна. **11** У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха. **12** А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име; **13** които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога. **14** И словото стана пълт и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина. **15** Иоан свидетелствува за Него, и викаше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Който иде подир мене, достигна да бъде пред мене, понеже спрямо мене беше пръв. **16** Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат; **17** понеже законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината дойдоха чрез Иисуса Христа. **18** Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го извяи. **19** И ето, свидетелството, което Иоан даде, когато юдейте пратиха до него свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Ти кой си? **20** Той изповяда, и не отрече, а изповяда: Не съм аз Христос. **21** И попитаха го: Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк ли си? И отговори: Не съм. **22** На това му рекоха: Кой си? за да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що казваш за себе си? **23** Той рече: Аз съм глас на единого, който вика в пустинята; Прав правете пътя за Господа, както рече пророк Исаия. **24** А изпратените бяха от фарисеите. **25** И попитаха го, като му рекоха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито пророкът? **26** В отговор

Иоан им рече: Аз кръщавам с вода. Посред вас стои Един, Когото вие не познавате, **27** Онзи, Който иде подир мене, [Който преден ми биде], Комуто аз не съм достоен да развържа ремика на обущата My. **28** Това стана във Витавара, отвъд Йордан, дето Иоан кръщаваше. **29** На следния ден Иоан вижда Иисуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света! **30** Той е за Когото рекох: Подир мене иде човек, Който достигна да бъде пред мене, защото спрямо мене беше пръв. **31** И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с вода затова, за да бъде Той изявен на Израил. **32** И Иоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът Него. **33** И аз Го не познах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода Той ми рече: Онзи, над Когото видиш да слизи Духът и да почива върху Него, Той е Който кръщава със Светия Дух. **34** И видях и свидетелствува, че Той е Божият Син. **35** На следния ден Иоан пак стоеше с двама от учениците си. **36** И като съгледа Иисуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец! **37** И двамата ученика го чуха да говори така, и отидоха подир Иисуса. **38** И като се обърна Иисус и видя, че идат подире Му, каза им: Що търсите? А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю), где живееш? **39** Казва им: Дойдете и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и останаха при Него тия ден. **40** Беше около десетия час. **41** Единият от двамата, който чуха от Иоана за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симона Петра. **42** Като го заведе намира своя брат Симона и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос). **43** Като го заведе при Иисуса, Иисус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър Значи: Канара). **44** На другия ден Иисус възнамери да отиде в Галилея; и намира Филипа и му казва: Дойди след Мене. **45** Филип беше от Витсаида, от града на Андрея и Петра. **46** Натанаил му рече: От Назарет може ли намира Натанаила и му казва: Намерихме Онзи, за когото писа Моисей в закона и за Когото писаха пророците, Иисус, Йосифовия син, Който е от Назарет, **47** Натанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди и виж. **48** Иисус видя Натанаила да дохожда към Него, и казва за него: Ето истински израилтянин,

у когото няма лукавщина. **48** Натанаил Му каза: юдите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение Отгде ме познаваш? Иисус в отговор му рече: ще ни покажеш, тъй като правиш това? **19** В Преди да те повика Филип, видях те като беше под отговор Иисус им рече: Разрушете тоя храм и за смоковницата. **49** Натанаил му отговори: Учителю, три дни ще го издигна. **20** Затова юдите рекоха: Ти си Божи син, Ти си Израилев цар. **50** Иисус в За четиридесет и шест години е бил граден той отговор му каза: Понеже ти рекох видях те под храм, та Ти за три дни ли ще го издигнеш? **21** Но смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще Той говореше за храма на тялото Си. **22** И тъй, видиш. **51** И рече му: Истина, истина ви казвам, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му [Отсега] ще видите небето отворено, и Божияте си спомниха, че беше казал това; и повярваха на ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.

2 На третия ден имаше сватба в Кана галилейска

и Иисусовата майка беше там. **2** И Иисус и учениците Му бяха поканени на сватбата. **3** И когато се свърши виното, майката на Иисуса Му казва: Вино нямат. **4** А Иисус - казва: Какво има между Мене и тебе жено? частът Ми още не е дошъл. **5** Майка Му казва на слугите: Каквото ви рече, сторете. **6** А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очищение, които побираха по две или три мери. **7** Иисус им казва: Напълнете делвите с вода. И напълниха ги до горе. **8** Тогава им казва: Налейте сега та занесете на настойника на угощението. И те занесоха. **9** И когато настойникът на угощението вкуси от водата, сега превърната на вино, и не знаеше от къде беше, (но слугите, които бяха налили водата знаеха), настойникът на угощението повика младоженеца и му каза: **10** Всеки човек слага първо доброто вино, и по-долното след като се понапият; ти си задържал доброто вино до сега. **11** Това извърши Иисус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него. **12** След това слезе в Капернаум, Той и майка Му, братята Му, и учениците Му, и там преседяха не много дни. **13** И като наближаваше пасхата на юдите, Иисус възлезе в Ерусалим. **14** И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари; **15** и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете и воловете; изсипа парите на среброменителите, и прекатури трапезите им; **16** и на тия, които продаваха гълъбите рече: Дигнете ги оттук; не правете Бащиния Ми дом, дом на търговия. **17** Учениците Му си спомниха, че е писано: Ревността за Твоя дом ще ме изяде. **18** По повод на това,

за четиридесет и шест години е бил граден той отговор му каза: Понеже ти рекох видях те под храм, та Ти за три дни ли ще го издигнеш? **21** Но смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще Той говореше за храма на тялото Си. **22** И тъй, видиш. **51** И рече му: Истина, истина ви казвам, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му [Отсега] ще видите небето отворено, и Божияте си спомниха, че беше казал това; и повярваха на писаното, и словото, което Иисус беше говорил. **23** И когато беше в Ерусалим, на пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше. **24** Но Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци, **25** и защото Той нямаше нужда да Му свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

3 Между фарисеите имаше един човек на име

Никодим, юдейски началник. **2** Той дойде при Иисус наощет и Му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него. **3** Иисус в отговор му рече: Истина, истина ви казвам, ако се роди някой отгоре Или: Изново., не може да види Божието царство. **4** Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? **5** Иисус отговори: Истина, истина ви казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. **6** Роденото от пътта е път, а роденото от Духа е дух. **7** Не се чуди, че ти рекох: трябва да се родите отгоре. **8** Въятьрът духа где то ще, и чуваш шума му; но не знаеш от где иде и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа. **9** Никодим в отговор Му рече: Как може да бъде това? **10** Иисус в отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш ли това? **11** Истина, истина ви казвам, това, което знаем, говорим, и свидетелствуваме за това, което сме видели, но не приемате свидетелството ни. **12** Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните? **13** И никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който е на небето. **14** И както Моисей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син, **15**

та всеки, който вярва в Него [да не погине, но] да има вечен живот. (aiōnios g166) 16 Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот: (aiōnios g166) 17 Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него. 18 Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не повярвал в името на Единородния Божий Син. 19 И ето че е осъждането: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му; 21 но който постъпва според истината отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога. 22 След това дойде Исус с учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с тях и кръщаваше. 23 Също и Иоан кръщаваше в Еон, близо до Салим, защото там имаше много вода; и людете дохождаха и се кръщаваха. 24 Понеже Иоан още не беше хвърлен в тъмница. 25 И така възникна препирня от страна на Иоановите ученици с един юдеин относно очистването. 26 И дойдоха при Иоана и му рекоха: Учителю, Онзи, Който беше с тебе отвъд Иордан, за Когото ти свидетелствува, ето, Той кръщава, и всички отиват при Него. 27 Иоан в отговор рече: Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от небето. 28 Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. 29 Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженца; и така, тая моя радост е пълна. 30 Той трябва да расте, а пък да се смалявам 31 Онзи, Който дохожда отгоре, е от всички по-горен; който е от земята, земен е, и земно говори. Който дохожда от небето е от всички по-горен. 32 Каквото е видял и чул, за Него свидетелствува; но никой не приема свидетелството Му. 33 Който е приел Неговото свидетелство потвърдил е с печата си, че Бог е истинен. 34 Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божиите думи; понеже Той не Му дава Духа с мярка. 35 Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка. 36 Който вярва в Сина има вечен живот; а който не слуша Сина, няма да види живот, но Божият гняв остава върху него. (aiōnios g166)

4 Прочее, Когато Господ узна, че фарисеите чули, какво Исус придобивал и кръщавал повече ученици от Иоана, 2 (не че сам Исус кръщаваше, а учениците Mu), 3 напусна Юдея и отиде пак в Галилея. 4 И трябваше да мине през Самария. 5 И така, дойде в един самарийски град наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Иосифа. 6 Там беше Яковият кладенец

FOOTNOTE (Гръцки: Извор.) Исус, прочее, уморен от пътуването, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час. 7 Доходжа една самарянка да си начерпи вода. Казва - Исус: Дай Mi да пия. 8 (Защото учениците Mu бяха отишли в града да купят храна). 9 Впрочем, самарянката Mu казва: Как Ti, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдите не се сношават със самаряните). 10 Исус в отговор - каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Mi да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода? 11 Казва Mu жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава отгде имаш живата вода? 12 Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитькът му? 13 Исус в отговор - каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее; 14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Казва Mu жената: Господине, дай mi тая вода, за да не ожаднявам нито да извърявам толкова път до тук да изваждам. 16 Казва - Исус: Иди, повикай мъжа си и дойди тука. 17 В отговор жената Mu каза: Нямам мъж. Казва - Исус: Право каза, че нямаш мъж; 18 защото петима мъже си водила, и този, който сега имаш не ти е мъж. Това си право казала. 19 Казва Mu жената: Господине, виждам, че Ti си пророк. 20 Нашите бащи в тоя хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото где трябва да се покланяме. 21 Казва - Исус: Жено, вярвай Mi, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте

на Отца. 22 Вие се покланяте на онова, което пророк няма почит в родината си. 45 И тъй, когато не знаете; ние се покланяме на онова, което дойде в Галилея, галилеяните Го приеха, като бяха знаем; защото спасението е от юдейите. 23 Но видели всичко що стори в Ерусалим на празника; иде час, и сега е, когато истинските поклонници защото и те бяха отишли на празника. 46 Прочее, ще се покланят на Отца с дух и истина; защото Иисус пак дойде в Кана Галилейска, където беше такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. 24 превърнал водата на вино. И имаше един царски Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух чиновник, чийто син бе болен в Капериаум. 47 и истина трябва да се покланят. 25 Казва му Той, като чу, че Иисус дошъл от Юдея в Галилея жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича отиде при него и Го помоли да слезе и да изцели Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко. 26 сина му, защото беше на умирание. 48 Тогава Иисус Казва - Иисус: Аз, Който се разговаря с тебе съм му рече: Ако не видите знамения и чудеса никак Месия. 27 В това време дойдоха учениците Му, няма да повярвате. 49 Царският чиновник Му каза: и се почудиха, че се разговаря с жена; но никой Господине, слез докле не е умряло детенцето ми. не рече: Какво търсиш? или: Защо разговаряш с 50 Каза му Иисус: Иди си; син ти е жив. Човекът нея? 28 Тогава жената остави стомната си, отиде повярва думата, която му рече Иисус, и си отиде в града и каза на хората: 29 Дойдете да видите 51 И когато той слизаше към дома си, слугите му човек, който ми каза всичко, което съм сторила. Да го срещнаха и казаха, че син му е жив. 52 А той ги не би Той да е Христос? 30 Те излязоха от града попита в кой час му стана по-леко. Те му казаха: В и отиваха към Него. 31 Между това учениците седмия час треската го остави. 53 И така бащата молеха Иисуса, казвайки: Учителю, яж. 32 А Той разбра, че това е станало в същия час, когато им рече: Аз имам храна да ям, за която вие не Иисус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целия знаете. 33 Затова учениците думаха помежду си: му дом. 54 Това второ знамение извърши Иисус, Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене? като дойде пак из Юдея в Галилея.

34 Каза им Иисус: Моята храна е да върша волята на Онзи, Който ме е пратил, и да върша Неговата работа. 35 Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. 36 Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радвате заедно и който се и който жъне. (aiōnios g166) 37 Защото в това отношение истинна е думата, че един се, а друг жъне. 38 Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд. 39 И от този град много самаряни повярваха в Него поради думите на жената, която свидетелствуваше: Той ми каза всичко, което съм сторила. 40 И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни. 41 И още мнозина повярваха поради неговото учение; 42 и на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че той е наистина [Христос] Спасителят на света. 43 След два дни Той излезе оттам и отиде в Галилея. 44 Защото сам Иисус заяви, че

5 Подир това имаше юдейски празник, и Иисус влезе в Ерусалим. 2 А в Ерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалня, наречена по еврейски Витесда, която има пет предверия. 3 В тях лежаха множество болни, слепи, куци и изсъхнали, [които чакаха да се раздвижи водата]. 4 Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато и болест да беше болен]. 5 И там имаше един човек болен от тридесет и осем години. 6 Иисус, като го видя да лежи, и узна, че от дълго време вече боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш? 7 Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слиза преди мене. 8 Иисус му казва: Стани, дигни постелката и си ходи. 9 И на часа човекът оздравя, дигна постелката си, и започна да ходи. А той ден беше събота. 10 Затова юдейите казаха на изцеления: Събота е, и не ти е позволено да дигнеш постелката си. 11 Но той им отговори: Онзи, Който ме изцели, Той ми

рече: Дигни постелката си и ходи? **12** Попитаха има, Който свидетелствува за Мене; и зная, че го: Кой човек ти рече: Дигни постелката си и свидетелството, което Той дава за Мене е истинно. ходи? **13** А изцеленият не знаеше Кой е; защото **33** Вие пратихте до Иоана; и той засвидетелствува Иисус беше се изпълънал оттам, тъй като имаше за истината. **34** (Обаче свидетелството, което множество народ на това място. **14** По-после Иисус Аз приемам, не е от человека; но казвам това го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не за да се спасите вие). **35** Той беше светилото, съгрешавай вече, за да те не сполети нещо по-което гореше и светеше; и вие пожелахте да се лошо. **15** Човекът отиде и извести на юдеите, че радвате за малко време на неговото светене. **36** Иисус е, Който го изцели. **16** И затова юдеите гонеха Но Аз имам свидетелство по-голямо от Иоановото; Иисуса, защото вършеше тия неща в събота. **17** А защото делата, които Отец Ми е дал да извърши, Иисус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз самите дела, които върша, свидетелствуват за работя. **18** Затова юдеите искаха още повече да го Мене, че Отец Ме е пратил. **37** И Отец, Който убият; защото не само нарушаваше съботата, но и Ме е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито правеше Бога Свой Отец, и така правеше Себе Си гласа сте My чули някога, нито образа сте My равен на Бога. **19** Затова Иисус им рече: Истина, видели. **38** И нямате Неговото слово постоянно истина ви казвам, не може Синът да върши от в себе си, защото не вярвате Този, когото Той само Себе Си нищо, освен това, което вижда да е пратил. **39** Вие изследвате писанията, понеже върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които и Синът го върши. **20** Защото Отец люби Сина, свидетелствуват за Мене, (αἰῶνιος γ166) **40** и пак не и Му показва все що върши сам; ще Му показва искате да дойдете при Мене, за да имате живот. и от тия по-големи работи, за да се чудите вие. **41** От човеци слава не приемам; **42** но зная, че вие **21** Понеже, както Отец възкресява мъртвите и ги нямате в себе си любов към Бога. **43** Аз дойдох в съживява, така и Синът съживява, тия които иска. името на Отца Си, и не Ме приемате; ако дойде **22** Защото, нито Отец не съди никого, но е дал друг в свое име, него ще приемете. **44** Как можете на Сина да съди всички. **23** за да почитат всички да повярвате вие, които приемате слава един от Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, друг, а не търсите славата, която е от единия Бог. не почита Отца, Който Го е пратил. **24** Истина, **45** Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Отца; истина ви казвам, който слуша Моето учение, има един, който ви обвинява - Моисей, на когото и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен вие се облягате. **46** Защото, ако вярвахте Моисея, живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от повярвали бихте и Мене; понеже той за мене писа. смъртта в живота. (αἰῶνιος γ166) **25** Истина, истина **47** Но ако не вярвате неговите писания, как ще повярвате Моите думи?

ще чутят гласа на Божия Син, и които го чутят ще живеят. **26** Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си; **27** и дал Му е власт да извърши съдба, защото е Човешкият Син. **28** Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чутят гласа My, **29** и ще излязат; ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане. **30** Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя както чуя; и съдбата Ми е справедлива, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил. **31** Ако свидетелствувам Аз за Себе Си; свидетелството Ми не е истинно. **32** Друг

6 След това Иисус отиде на отвъдната страна на галилейското, тоест, тивериадското езеро FOOTNOTE (Гръцки: Море;) и навсякъде другаде в това евангелие. **2** И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледзяя **3** И Иисус се изкачи на хълма, и там седеше с учениците Си. **4** А наблизаваше юдейският празник пасхата. **5** Иисус, като подигна очи и видя, че иде към Него народ, каза на Филипа: Отгде да купим хляб да ядат тия? **6** (А това каза за да го изпита; защото Той си знаеше какво щеше да направи). **7** Филип му отговори: за двеста динари хляб не ще им стигне, за да вземе всеки по малко. **8** Един от

учениците Му, Андрей, брат на Симона Петра, печата Си. (aiōnios g166) 28 Затова те Му рекоха: Му каза: 9 Тук има едно момченце, у когото се Какво да сторим, за да вършим Божиите дела? намират пет ечемичени хляба и две риби; но какво 29 Иисус в отговор им рече: Това е Божието дело, са те за толкова хора. 10 Иисус рече: накарайте да повярвате в Този, Когото Той е изпратил. 30 човеците да насядат. А на това място имаше много Тогава Му рекоха: Че Ти какво знамение правиш, трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш? на брой. 11 Иисус, прочее, взе хлябовете и, като 31 Баштите ни са яли манната в пустинята, както е благодари, раздаде ги на седналите; така и на писано: Хляб от небето им даде да ядат. 32 На рибите колкото искаха. 12 И като се наситиха, каза това Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не на учениците Си: Съберете останалите къщи, за Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава да не се изгуби нищо. 13 И тъй, от петте ечемичени истинския хляб от небето. 33 Защото Божият хляб хляба събраха, и напълниха дванадесет коша е хлябът, който слиза от небето и дава живот на с къши, останали на тия, които бяха яли. 14 света. 34 Те, прочее, Му рекоха: Господи, давай ни Тогава човеците, като видяха знамението, което винаги тоя хляб. 35 Иисус им рече: Аз съм хлябът Той извърши, казаха: Наистина, Тоя е пророкът, на живота; който дойде при Мене никак няма да Който щеше да дойде на света. 15 И тъй, Иисус огладнее, и който вярва в Мене никак няма да като разбра, че ще дойдат да Го вземат на сила, за ожаднее. 36 Но казвам ви, че вие Ме видяхте, и да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма. пак не вярвате. 37 Всичко, което Ми дава Отец, ще 16 А когато се свечери, учениците Му слязоха на дойде при Мене, и който дойде при Мене никак езерото, 17 и влязоха в ладия и отиваха отвъд няма да го изпъдя; 38 защото слязох от небето езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило а не Моята воля да върща, а волята на Този, Който Иисус не бе дошъл още при тях; 18 и езерото се Ме е изпратил. 39 И ето волята на Този, Който вълнуващо, понеже духаше силен вятър. 19 И като Ме е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не бяха гребали около двадесет и пет или тридесет изгубя нищо, но да го възкреся в последния ден. стадии, видях Иисуса, че ходи по езерото и се 40 Защото това е волята на Отца Ми: всеки, който приближава към ладията; и уплашиха се. 20 Но види Сина и повярва в Него, да има вечен живот, той им каза: Аз съм; не бойте се! 21 Затова бяха и Аз да го възкреся в последния ден. (aiōnios g166) готови да Го вземат в ладията; и веднага ладията 41 Тогава юдите роптаха против Него, за гдето се намери при сушата, към която отиваха. 22 На рече: Аз съм хлябът, който е слязъл от небето. другия ден, народът, който стоеше отвъд езерото, 42 И казаха: Не е ли този Иисус, Иосифовият син, като бе видял, че там няма друга ладийка, освен Чито баша и майка ние познаваме? Как казва Той едната, и че Иисус не беше влязъл с учениците Си сега: Аз съм слязъл от небето? 43 Иисус в отговор в ладийката, но че учениците Му бяха тръгнали им рече: Не роптайте помежду си. 44 Никой не сами, 23 (обаче други ладийки бяха дошли от може да дойде при Мене, ако не го привлече Тивериада близо до мястото где то бяха яли хляба, Отец, Който Мe е пратил и Аз ще го възкреся в след като Господ бе благодарил), 24 и тъй, народът, последния ден. 45 Писано е в пророците: Всички като видя че няма там Иисуса, нито учениците ще бъдат научени от Бога. Всеки, който е чул от Му, те сами влязоха в ладийката и дойдоха в Отца, и се е научил, дохожда при Мене. 46 Не, че Капернаум и търсиха Иисуса. 25 И като Го намериха е видял някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. отвъд езерото, рекоха Му: Учителю, кога си дошъл Той е видял Отца. 47 Истина, истина ви казвам, тук? 26 В отговор Иисус им рече: Истина, истина ви Който вярва [в Мене] има вечен живот. (aiōnios казвам, търсите Мe, не защото видяхте знамения, g166) 48 Аз съм хлябът на живота. 49 Баштите ви а защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27 ядоха манната в пустинята и все пак измряха. 50 Работете, не за храна, която се разваля, а за храна Тоя е хлябът, който слиза от небето, за да яде която трае за вечен живот, която Човешкият Син някой от него и да не умре. 51 Аз съм живият ще ви даде; защото Отец, Бог, Него е потвърдил с хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от

този хляб, ще живее до века; да! и хлябът, който искаха да Го убият. 2 А наближаваше юдейският Аз ще дам, е Моята плът [която Аз ще дам] за празник шатроразпъване. 3 Затова Неговите братя живота на света. (aiōn g165) 52 Тогава юденте взеха Му рекоха: Замини от тута и иди в Юдея, така че и да се препират помежду си, казвайки: Как може твоите ученици да видят делата, които вършиш; 4 Този да ни даде да ядем от плътта My? 53 Затова защото никой, като иска сам да бъде известен, Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта яви Себе Си на света. 5 (Зашто нито братята My My, нямаете живот в себе си. 54 Който се храни с вярваха в Hero). 6 А Иисус им каза: Моето време плътта Mi и пие кръвта Mi, има вечен живот; и още не е дошло; а вашето време винаги е готово. Аз ще го възкреся в последния ден. (aiōnios g166) 7 Вас светът не може да мрази; а Мене мрази, 55 Зашто моята плът е истинска храна, и Моята защото Аз заявявам за него, че делата му са кръв е истинско питие. 56 Който се храни с Моята нечестиви. 8 Възлете вие на празника; Аз няма плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз още да възляза на тоя празник, защото времето в него. 57 Както живият Отец Me е пратил, и Аз Mi още не се е навършило. 9 И като им рече живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с това, остана си в Галилея. 10 А когато братята My Мене, ще живее чрез Мене. 58 Тоя е хлябът, който бяха възлезли на празника, тогава и Той възлезе, слезе от небето; онзи който се храни с тоя хляб, не явно, а тайно никак си. 11 Юденте, прочее, Го ще живее до века, а не както башите ви ядоха и търсеха на празника, и казваха: Къде е Онзи? 12 И измряха. (aiōn g165) 59 Това рече Иисус в синагогата, имаше за Него много гълъчка между народа; един като поучаваше в Капернаум. 60 И тъй, мнозина казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но от учениците My, като чуха това, рекоха: Тежко е заблуждава народа. 13 Обаче никой не говореше това учение; кой може да го слуша? 61 Но Иисус положително за Него поради страха от юденте. 14 като знаеше в Себе Си, че учениците My за туй Но като се преполовяваше вече празникът, Иисус негодуват, рече им: Това ли ви съблазнява? 62 възлезе на храма и почна да поучава. 15 Затова им е, който дава живот; плътта нищо не ползува; каза: Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Me думите, които съм ви говорил, дух са и живот са. 63 Духът като не се е учили? 16 Иисус, прочее, в отговор им воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Иисус отначало знаеше кои са невярващите, и кой е Себе Си говоря. 18 Който говори от себе си търси тоя, който щеше да Го предаде. 65 И каза: Затова своята си слава; а който търси славата на Онзи, ви рекох, че никой не може да дойде при Мене ако Който Go е пратил, Той е истински, и в Него няма не му е дадено от Отца. 66 Поради това мнозина неправда. 19 Не даде ли ви Моисей закона? но пак от учениците My отстъпиха, и не ходеха вече с никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да Hero. 67 За туй Иисус рече на дванадесетте: Да не Me убиете? 20 Народът отговори: Бяс имаш. Кой искате и вие да си отидете? 68 Симон Петър My искате да Те убие? 21 Иисус в отговор им рече: Едно отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш дело извърших и всички се чудите на Мене поради думи на вечен живот. (aiōnios g166) 69 и ние вярваме от Моисея, но от башите); и в събота обрязвате Светият Божий. 70 Иисус им отговори: Не Аз ли человека. 23 Ако се обрязва човек в събота, за да избрах вас дванадесет, и един от вас е дявол? се не наруши Моисеевия закон, на Мене ли се 71 Той говореше за Юда Симонов Искариотски; гневите за гдето изцяло оздравих човек в събота. защото той, един от дванадесетте, щеше да Go 24 Не съдете по изглед, но съдете справедливо. предаде. 25 Тогава някои от ерусалимляните казаха: Не

7 След това Иисус ходеше по Галилея; защото е ли Този човекът, Когото искат да убият? 26 не искаше да ходи по Юдея, понеже юденте Ето Той явно говори, и нищо не My казват. Да

не би първенците положително да знаят, че Този Тоя Човек]. 47 А фарисеите им отговориха: И вие е Христос? 27 Обаче Този знаем от къде е; а ли сте заблудени? 48 Появрвал ли е в Него някои когато дойде Христос, никой няма да знае от първенците или от фарисеите? 49 Но това къде е. 28 Затова Исус, като поучаваше в храма простолюдие, което не знае закона проклело е. 50 извика казвайки: И Мене познавате, и от къде съм Никодим, който беше един от тях, (същият, който знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но бе ходил при Него нощем по-рано), им казва: 51 истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие Нашият закон осъжда ли человека, ако първо не го не познавате. 29 Аз Го познавам, защото съм от изслуша и не разбере що върши? 52 Те в отговор Него, и Той Ме е пратил. 30 И тъй, искаха да Го му рекоха: Да не си и ти от Галилея? Изследвай и хванат; но никой не тури ръка на Него, защото виж, че от Галилея пророк не се издига. 53 И всеки часът Му още не беше дошъл. 31 Обаче, мнозина отиде у дома си.

от народа повярвала в Него, като казвала: Като дойде Христос, нима ще извърши повече знамения от тия, които Този е извършил? 32 Фарисеите чуха, че тъй шушукал народът за Него; и главните свещеници и фарисеите пратиха служители да Го хванат. 33 Исус, прочее, рече: Още малко време съм с вас, и тогава ще отиде при Онзи, Който Ме е пратил. 34 Ще ме търсите и няма да Ме намерите; и гдето съм Аз, вие не можете да дойдете. 35 На това юдите рекоха помежду си: Къде ще отиде Тоя та няма да можем да Го намерим? Да не би да отиде при разпърнатите между гърците и да поучава гърците? 36 Какво значи тази дума, която рече: Ще Me търсите, и няма да Me намерите; и, гдето към Аз вие не можете да дойдете? 37 А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие. 38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието. 39 А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото [Светият] Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил. 40 За туй, някои от народа, които чуха тия думи казвала: Наистина Тоя е пророкът. 41 Други казвала: Тоя е Христос. Някои пък казвала: Нима от Галилея ще дойде Христос? 42 Не рече ли писанието, че Христос ще дойде от Давидовото потомство, и от градец Витлеем, гдето беше Давид? 43 И така възникна раздор между народа за Него. 44 И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не тури ръце на Него. 45 Тогава служителите си дойдоха при главните свещеници и фарисеите; и те им рекоха: Защо Го не доведохте? 46 Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така [както

8 А Исус отиде на Елеонския хълм. 2 И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките люде доходаха при Него, и Той седна и ги поучаваше. 3 И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодеяние и, като я поставиха нарасред, казаха Mu: 4 Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодеяние. 5 А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? 6 И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Исус се наведе на долу и пишеше с пръст на земята. 7 Но като постоянно върваша да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен Или: невинен. нека пръв хърли камък на нея. 8 И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята. 9 А те, като чуха това разотдоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, нарасред. 10 И когато се изправи, Исус - рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди? 11 И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече. 12 Тогава Исус пак им говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота. 13 Затова фарисеите Mu рекоха: Ти сам свидетелствуващ за Себе Си; Твоето свидетелство не е истинно. 14 Исус в отговор им рече: Ако и да свидетелствува за Себе Си, пак свидетелството Mi е истинно; защото знае от къде съм дошъл и на къде отивам; а вие не знаете от къде ида или на къде отивам. 15 Вие съдите по плът; Аз не съдя никого. 16 И даже ако съдя Моята съдба е истинна, защото не съм сам, но Аз съм,

и Отец, който Мe е изпратил. 17 И в закона, да, въс. 38 Аз говоря това, което съм видял у Моя във вашия закон, е писано, че свидетелството Отец; също и вие вършите това, което сте чули от на двама човека е истинно. 18 Аз съм, Който вашия баща. 39 Те в отговор Му казаха: Наш баща свидетелствувам за Себе Си; и Отец, Който Мe е Авраам. Иисус им каза: Ако бяхте Авраамови е пратил, свидетелствува за Мене. 19 Тогава Му чада, Авраамовите дела щяха да вършите. 40 казаха: Где е Твойят Отец? Иисус отговори: Нито А сега искате да убийете Мене, Човека, Който ви Мене познавате, нито Отца Ми; ако познавахте казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не Мене, бихте познавали и Отца Ми. 20 Тия думи е сторил. 41 Вие вършите делата на баща си. Тe Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в Му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един храма; и никой не Го хвана, защото часът Му не Отец имаме, Бога. 42 Иисус им рече: Ако беше Бог беше още дошъл. 21 И пак им рече Иисус: Аз си вашият Отец, то вие щяхте да Мe любите, защото отивам; и ще Мe търсите, но в греха си ще умрете. Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете. 22 дошъл от Себе Си, но Той Мe прати. 43 Защо не Затова юдите казаха: Да не би да се самоубие, че разбирате Моето говорене? Защото не можете да казва: Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете? слушате Моето учение. 44 Вие сте от баща дявола, 23 И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз и желаете да вършите похотите на баща си. Той съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; а Аз не съм от този свят. 24 По тая причина ви защото в него няма истината. Когато изговаря лъжа, рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата повярвате, че съм това, което казвам, в греховете баща. 45 А понеже Аз говоря истината, вие не Мe си ще умрете. 25 Тe, прочее, Му рекоха: Ти кой вярвате. 46 Кой от вас Мe обвинява в грях? Но си? Иисус им каза: Преди всичко, Аз съм именно ако говоря истината, защо не Мe вярвате? 47 Който това, което ви казвам. 26 Много нещо имам да е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова говоря и да съдя за вас; но Този, Който Мe е не слушате, защото не сте от Бога. 48 Юдите в пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това отговор Му рекоха: Не казваме ли ние право, че си говоря на света. 27 Тe не разбраха, че им говореше самарянин и имаш бяс? 49 Иисус отговори: Нямам за Отца. 28 Тогава рече Иисус: Когато издигнете бяс; но Аз почитам Отца Си, а вие Мe позорите. 50 Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това Но Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който което казвам, и че от Себе Си нищо не върша, но търси и съди. 51 Истина, истина ви казвам, ако каквото Мe е научил Отец, това говоря. 29 И Този, някой опази Моето учение, няма да види смърт до Който Мe е пратил, с Мене е; не Мe е оставил века. (aiōn g165) 52 Юдите Му рекоха: Сега знаем, сам, Аз върша всяка онова, което е Нему угодно. че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците; а 30 Когато говореше това, мнозина повярваха в Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма Него. 31 Тогава Иисус каза на повярвалите в Него да вкуси смърт до века. (aiōn g165) 53 Нима Ти юдеи: Ако пребъдете в Моето учение, наистина си по-голям от баща ни Авраама, който умря? И сте Мoи ученици; 32 и ще познаете истината и пророците умряха. Ти на какъв се правиш? 54 истината ще ви направи свободни. 33 Отговориха Иисус отговори: Ако славя Аз Себе Си, славата Мi My: Ние сме Авраамово потомство и никога никому е нищо; Отец Ми е, Който Мe слави, за Когото вие не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете казвате, че е ваш Бог; 55 и пак не сте Гo познали. свободни. 34 Иисус им отговори: Истина, истина Но Аз Гo познавам; и ако река, че не Гo познавам, ви казвам, всеки, който върши грях, слуга е на ще бъда като вас лъжец; но Аз Гo познавам и пазя греха. 35 А слугата не остава вечно в дома; синът словото Mу. 56 Баща ви Авраам се възхищаваше, остава вечно. (aiōn g165) 36 Прочее, ако Синът ви че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва. освободи, ще бъдете наистина свободни. 37 Зная, 57 Юдите Му рекоха: Петдесет години още нямаш, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Мe и Авраама ли си видял? 58 Иисус им рече: Истина, убиете, защото за Моето учение няма място във истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз

съм. 59 Тогава взеха камъни да хвърлят върху Му; защото се бояха от юдите; понеже юдите се но Иисус се скри и излезе от храма, [минавайки през сред; и така си отиде].

9 И когато заминаваше, видя един сляпороден човек. 2 И учениците му Го попитаха казвайки: Учителю, поради чий грях, негов ли, или на родителите му, той се е родил сляп? 3 Иисус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божияте дела. 4 Ние трябва до вършил делата на Този, Който Мe е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. 5 Когато съм в света, светлина съм на света. 6 Като рече това, плюна на земята, направи кал с плонката и намаза с калта очите му; 7 и рече му: Иди, омий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, оми се, и дойде прогледнал. 8 А съседите и онния, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли е този, който седеше и просеше? 9 Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм. 10 Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите? 11 Той отговори: Човекът който се нарича Иисус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и омий се. И тъй отидох, и като се омих прогледах. 12 Тогава му рекоха: Где е Той? Казва: Не знам. 13 Завеждат при фарисеите някогашния слепец. 14 А беше събота, когато Иисус направи калта и му отвори очите. 15 И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми, омих се и гледам. 16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор по между им. 17 Казват пак на слепеца: Ти що казваш за Него, като ти е отворил очите? И той рече: Пророк е. 18 Но юдите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия, 19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда? 20 Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е нашият син, и че се роди сляп; 21 а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека говори за себе си. 22 Това казаха родителите му,

бяха вече споразумели помежду си да отълчат от синагогата онзи, който би Го изповяддал, че е Христос. 23 По тая причина родителите му, рекоха: Той е на възраст, него питайте. 24 И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник. 25 А той отговори: Дали е грешник, не знам; едно знам, че бях сляп, а сега виждам. 26 Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите? 27 Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици? 28 Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. 29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е. 30 Човекът в отговор им каза: Това е чудно, че вие не знаете откъде е, но пак ми отвори очите. 31 Знаем, че Бог не слуша грешниците; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша. 32 А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на сляпороден човек. (а иб g165) 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори. 34 Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И го изпъдиха вън Или: отълчиха го. 35 Чу Иисус, че го изпъдиха вън, и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син? 36 Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него? 37 Иисус му рече: И видял си Го, и Който говори с тебе, Той е. 38 А той рече: Вярвам Господи; и поклони Му се. 39 И Иисус рече: За съдба дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят. 40 Онния от фарисеите, които бяха с Него, като чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние слепи? 41 Иисус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грех, но по зяя

10 Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата на овцете, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник. 2 А който влиза през вратата, овчар е на овцете. 3 Нему вратарят отваря; и овцете слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда. 4 Когато е изкаран всичките свои, върви пред тях; и овцете го следват, защото познават гласа му.

5 А подир чужд човек няма да следват, но ще може да ги грабне от ръката на Отца. 30 Аз и Отец побягнат от него; защото не познават гласа на едно сме. 31 Юдеите пак взеха камъни за да го чуждите. 6 Тази притча им каза Иисус; но те не убият. 32 Иисус им отговори: Много добри дела ви разбраха какво им говореше. 7 Тогава Иисус пак показах от Отца, за кое от тия дела искате да ме рече: Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на убиете с камъни? 33 Юдеите му отговориха: Не за овцете. 8 Всички, които са дошли преди мене, са добро дело искаме да те убием с камъни, а за крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха. богохулство, и защото Ти, бидейки човек, правиш 9 Аз съм вратата; през мене ако влезе някой, ще Себе Си Бог. 34 Иисус им отговори: Не е ли писано бъде спасен, и ще влеза, и ще излиза, и паша във вашия закон: Аз рекох, богове сте вие? 35 Ако ще намира. 10 Крадецът влиза само да открадне, са наречени богове ония, към които дойде Божието да заколи и да погуби; Аз дойдох за да имат слово, (и написаното не може да се наруши), 36 живот, и да го имат изобилно. 11 Аз съм добрият то на Този, Когото Бог освети и прати на света, пастир; добрият пастир живота си дава за овцете. казвате ли, богохулствуващ, защото рекох, Аз съм 12 Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин Божий Син? 37 Ако не върша делата на Отца Си, на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя недейте Ми вярва; 38 но ако ги върша, то, макар овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпърска. да не вярвате на мене, вярвайте на делата, за да 13 Той бяга защото е наемник, и не го е грижа за познаете и разберете, че Отец е в мене, и Аз в овцете. 14 Аз съм добрият пастир, и познавам Отца. 39 Пак искаха да Го хванат; но Той избяга от Моята, и Моята мене познават, 15 също както ръката им. 40 И отиде отвъд Йордан, на мястото Отец познава мене, и Аз познавам Отца; и Аз гдето Иоан по-преди кръщаваше и остана там. давам живота Си за овцете. 16 И други овце имам, 41 И мнозина дойдоха при него; и казаха: Иоан които не са от тая кошара, и тях трябва да доведа; не извърши никое знамение; но всичко, що каза 17 Затова ме люби Отец, защото Аз Иоан за Този беше истинно. 42 И там мнозина един пастир. повярваха в него.

давам живота Си, за да го взема пак. 18 Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема. Тая заповед получих от Отца Си. 19 Поради тия думи пак възникна раздор между юдеите. 20 Мнозина от тях казваха: Бял има, и луд е; защо Го слушате? 21 Други казваха: Тия думи не са на човек хванат от бял. Може ли бял да отваря очи на слепи? 22 И настъпи в Ерусалим празникът на освещението на храма. Беше зима; 23 и ходеше Иисус в Соломоновия трем на храма. 24 Между това юдеите Го заобиколиха и му казаха: До кога ще ни държиш в съмнение? Ако си Ти Христос, кажи ни ясно. 25 Иисус им отговори: Казах ви, и не вярвате. Делата, които върша в името на Отца Си, те свидетелствуват за мене. 26 Но вие не вярвате, защото не сте от Моята овце. 27 Моята овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те ме следват. 28 И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не

11 Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра - Марта, беше болен. 2 (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе оная, която помаза Господа с миро и отри нозете му с косата си). 3 И тъй, сестрите пратиха до него да му кажат: Господи, ето този, когото обичаш, е болен. 4 А Иисус, като чу това, рече: Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея. 5 А Иисус обичаше Марта, и сестра й, и Лазара. 6 Тогава откак чу, че бил болен, престоя два дни на мястото, гдето се намираше. 7 А подир това, казаха на учениците: Да отидем пак в Юдея. 8 Казват му учениците: Учителю, сега юдеите искаха да те убият с камъни, и пак ли там отиваш? 9 Иисус отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако ходи някой денем, не се препъва, защото вижда виделината на този свят. 10 Но ако ходи някой нощем, препъва се, защото не е осветлен. 11 Това изговори, и подир туй им каза: Нашият приятел Лазар заспа; но Аз отивам да го събудя. 12 Затова учениците му рекоха: Господи, ако е заспал, ще

оздравее. 13 Но Иисус бе говорил за смъртта му; Марта, сестрата на умрелия, Му казва: Господи, а те мислеха, че говори за почиване в сън. 14 смърди вече, защото е от четири дни в гроба. 40 Тогава Иисус им рече ясно: Лазар умря. 15 И заради Казва - Иисус: Не рекох ли ти, че ако повярваш въс, радвам се, че не бях там, за да повярвате; ще видиш и Божията слава? 41 И тъй, отместиха обаче, нека да отидем при него. 16 Тогава Тома, камъкъ. А Иисус подигна очи нагоре и рече: Отче, наречен близнак, каза на съучениците: Да отидем благодаря Ти, че Ме послуша. 42 Аз знаех, че Ти и ние, за да умрем с Него. 17 И тъй, като дойде винаги Ме слушаш; но това казах заради народа, Иисус, намери, че Лазар бил от четири дни в гроба. който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме 18 А Витания беше близо до Ерусалим, колкото пратил. 43 Като каза това, извика със силен глас: петнадесет стадии; 19 и мнозина от юдите бяха Лазаре, излез вън! 44 Умрелият излезе, с ръце при Марта и Мария да ги утешават за брата им. 20 и нозе повити в саван, и лицето му забрадено с Марта, прочее, като чу, че идел Иисус, отиде да кърпа. Иисус им каза: Разповийте го и оставете го Го посрещне; а Мария още седеше в къщи. 21 да си иде. 45 Тогава мнозина от юдите, които бяха Тогава Марта рече на Иисус: Господи, да беше дошли при Мария и видяха това що стори Иисус, Ти тук, не щеше да умре брат ми. 22 Но и сега повярваха в Него. 46 А някои от тях отдоха при зная, че каквото и да поискаш от Бога, Богът фарисеите и казаха им какво бе извършил Иисус. 47 Ти даде. 23 Казва - Иисус: Брат ти ще възкръсне. Затова главните свещеници и фарисеите събраха 24 Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне съвет и казаха: Какво правим ние? Защото Този възкресението на последния ден. 25 Иисус - рече: човек върши много знамения. 48 Ако Го оставим Аз съм възкресението и живота; който вярва в така, всички ще повярват в Него; и римляните Мене, ако и да умре, ще живее; 26 и никой, който като дойдат ще отнемат и страната ни и народа е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. 49 А един от тях на име Каиафа, който беше Вярваш ли това? (а^ип g165) 27 Казва му: Да Господи, първосвещеник през тая година, им рече: Вие вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има нищо не знаете, 50 нито вземате в съображение, да дойде на света. 28 И като рече това, отиде че за вас е по-добре един човек да умре за людете, да повика скришом сестра си Мария, казвайки: а не да загине целият народ. 51 Това не каза от Учителят е дошъл и те вика. 29 И тя, щом чу това, себе си, но бидейки първосвещеник през онай стана бързо и отиде при Него. 30 Иисус още не година, предсказа, че Иисус ще умре за народа, 52 беше дошъл в селото, а беше на мястото, где Го и не само за народа, но и за да събере в едно посрещна Марта. 31 А юдите, които бяха с нея в разпръснатите Божии чада. 53 И тъй, от онзи ден къщи и я утешаваха, като видяха, че Мария стана те се съветваха да Го умъртвят. 54 Затова Иисус бързо и излезе, отдоха подире и, като мислеха че вече не ходеше явно между юдите, но оттам отива на гроба да плаче там. 32 И тъй, Мария, отиде в страната близо до пустинята, в един град като дойде там гдето беше Иисус и Го видя, падна наречен Ефраим, и там остана с учениците. 55 пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше Ти А наближаваше юдейската пасха; и мнозина от тук, нямаше да умре брат ми. 33 Иисус, като я провинцията отдоха в Ерусалим преди пасхата, видя, че плаче, и юдите, които я придружаваха, за да се очистят. 56 И така, те търсеха Иисуса, и, че плачат, разтъжи се в духа си и се смущи. 34 стойки в храма, разговаряха се помежду си: Как И рече: Где го положихте? Казват Му: Господи, ви се вижда? няма ли да дойде на празника? 57 дойди и виж. 35 Иисус се просълзи. 36 Затова А главните свещеници и фарисеите бяха издали юдите думаха: Виж колко го е обичал! 37 А някои заповед, щото, ако узнае някой къде е, да извести, от тях рекоха: Не можеше ли Този, Който отвори за да Го уловят.

очите на слепеца, да направи така, че и този да не умре? 38 Иисус, прочее, като тъжеше пак в Себе Си, дохожда на гроба. Беше пещера, и на нея бе привален камък. 39 Казва Иисус: Отместете камъка.

12 А шест дни преди пасхата Иисус дойде във Витания, где беше Лазар, когото Той възкреси от мъртвите. 2 Там му направиха вечеря,

и Марта прислужваше; а Лазар беше един от тия, Дойде часът да се прослави Човешкият Син. 24 който седяха с Него на трапезата. з Тогава Мария, Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не взе един литьър миро от чист и скъпоценен падне в земята и не умре, то си остава самотно; но наред, помаза нозете на Иисуса, и с косата си отри ако умре, дава много плод. 25 Който обича живота нозете Му; и къщата се изпълни с благоухане си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този от мирото. 4 Но един от учениците Му, Юда свят, ще го запази за вечен живот. (αἰδοῖς γ166) 26 Искариотски, който щеше да Го предаде, рече: 5 Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; Защо не се продаде това миро за триста динара, и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. 27 за да се раздадат на сиромасите? 6 А това рече Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми. 28 не защото го беше грижа за сиромасите, а защото Сега душата ми е развълнувана; и какво да кажа? бе крадец, и като държеше касата FOOTNOTE Отче, избави Мене от този час. Но за това дойдох (Гръци: Торбичката или, кутийката.) вземаше от на този час. 28 Отче, прослави името Си. Тогава това, което пускаха в нея. 7 Тогава Иисус рече: дойде глас от небето: И Го прославих, и пак ще Го Оставете я; понеже го е запазила за деня на прославя. 29 На това, народът, който стоеше там, погребението Ми. 8 Защото сиромасите всяка се като чу гласа каза: Гръм е. Други пък казаха: Ангел намират между вас но Аз не се намирам всякога. Му проговори. 30 Иисус в отговор рече: Този глас 9 А голямо множество от юдейте узнаха, че е не дойде заради Мене, но заради вас. 31 Сега е там; и дойдоха, не само поради Иисуса, но за да съдба на този свят; сега князът на този свят ще видят и Лазара, когото възкресил от мъртвите. 10 бъде изхвърлен вън. 32 И когато бъда Аз издигнат А главните свещеници се наговориха да убият и от земята, ще привлече всички при Себе Си. 33 А Лазара, 11 защото поради него мнозина от юдейте като казваше това, Той означаваше от каква смърт отиваха към страната на Иисуса и вярваха в Него. щеше да умре. 34 Народът, прочее, Му отговори: 12 На следния ден едно голямо множество, което Ние сме чули от закона, че Христос пребъдва до бе дошло на празника, като чуха, че Иисус идел в века: тогава как казваш Ти, че Човешкият Син Ерусалим, 13 взеха палмови клони и излязоха да трябва да бъде издигнат? Кой е Тоя Човешки Син? Го посрещнат, викайки: Осана! благословен, Който (αἰδοῖς γ165) 35 Тогава Иисус им рече: Още малко иде в Господното име, Израилевият Цар! 14 А Иисус време светлината е между вас. Ходете докле като намери едно осле, възседна го, според както имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. е писано: 15 Защото ви дадох пример да правите Който ходи в тъмнината не знае къде отива. 36 и вие както Аз направих на вас. 16 Учениците Му Докле имате светлината, вярвайте в светлината, за изпърво не разбраха това: а когато се прослави да станете просветени чрез FOOTNOTE (Гръци: Иисус, тогава си спомниха, че това бе писано за Синове на.) светлината. Това изговори Иисус, и Него, и че Му сториха това. 17 Народът, прочее, отиде да се скри от тях. 37 Но ако и да бе извършил който беше с Него, когато повика Лазара от гроба толкова знания пред тях, те пак не вярваха в и го възкреси от мъртвите, свидетелствуващо за Него; 38 за да се изпълни казаното от пророка това чудо. 18 По същата причина Го посрещна и Исаия, който рече: "Господи, кой от нас е повярвал народът, защото чуха, че извършил това знамение. на онова, което сме чули? И мишцата Господня 19 Затуй фарисеите рекоха помежду си: Вижте, че на кого се е открила"? 39 Те за това не можаха нищо не постигате! Ето, светът отиде след Него. да вярват, защото Исаия пак е рекъл: 40 Ослепил 20 А между ония, които дойдоха на поклонение по е очите им, и закоравил сърцата им, Да не би празника, имаше и някои гърци. 21 Те, прочее, с очи да видят, и със сърца да разберат, За да дойдоха при Филипа, който беше от Витсайда се обърнат и да ги изцеля. 41 Това каза Исаия галилейска, и го помолиха, казвайки: Господине защото видя славата Му и говори за Него. 42 Но искаме да видиме Иисуса. 22 Филип дохожда и пак мнозина от първенците повярваха в Него; но казва на Андрея; Андрей дохожда, и Филип, и те поради фарисеите не Го изповядаха, за да не казват на Иисуса. 23 А Иисус в отговор им казва: бъдат отльчени от синагогата; 43 защото обикнаха

похвалата от човеците повече от похвалата от Бога. 44 А Иисус извика и рече: Който вярва в Мене, Сионова. Ето твойт Цар иде, Възседнал на осле": не в Мене вярва, но в Този, Който Мене е пратил. 45 И който гледа Мене, гледа Онзи, Който Мене е от господаря си, нито пратеникът е по-горен от пратил. 46 Аз дойдох като светлина на света, за да онзи, който го е изпратил. 47 Като знаете това, не остане в тъмнина никой, който вярва Мене. 48 блаежени сте, ако го изпълнявате. 49 Не говоря за И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го всички вас; Аз знай кои съм избрали; но това стана, съдия; защото не дойдох да съдя света, но да спася за да се събудне писаното: Който яде хляба Ми, света. 50 Който Мене отхвърля, и не приема думите той дигна своята пета против Мене. 51 Отсега ви Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, казвам това нещо преди да е станало, та когато то ще го съди в последния ден. 52 Защото Аз от стане да повярвате, че съм Аз това, което рекох. Себе Си не говорих; но Отец, Който Мене прати, Той 53 И знае, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И тъй, това, което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец. (aiōnios g166)

13 А преди празника на пасхата, Иисус, знаейки, че е настанал часът Мене да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до край ги възлюби. 2 И когато беше готова вечерята, (като вече дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонова Искариотски да Го предаде), з като знаеше Иисус, че Отец, е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, 4 стана от вечерята, сложи мантията Си FOOTNOTE (Гръцки: Дрехите си.), взе престилка и се препаса. 5 После наля вода в омивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан. 6 И тъй дохожда при Симона Петра. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми омиеш нозете? 7 Иисус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш. 8 Петър Му казва: Ти няма да омиеш моите нозе до века. Иисус му отговори: Ако не те омия нямаш дял с Мене. (aiōn g165) 9 Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата. 10 Иисус му казва: Който се е окъпал няма нужда да омие друго освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички. 11 Защото Той знаеше онзи, който щеше да Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти. 12 А като оми нозете им и си взе мантията седна пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих? 13 Вие Мене наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв. 14 И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви омих нозете, то и вие сте длъжни един

на друг да си миете нозете. 15 "Не бой се дъщеръю на

Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от пратил.

блажени сте, ако го изпълнявате.

Не говоря за

Мене, приема Този, Който Мене е пратил.

Като

рече това, Иисус се развълнува в духа Си, и заяви,

казвайки: Истина, истина ви казвам, че един от

вас ще Мене предаде.

Учениците се спогледваха помежду си, недоумявайки за кого говори.

А на трапезата един от учениците, когото обичаше Иисус, беше се облегнал на Исусовото лоно.

Затова Симон Петър му кимва и му казва: Кажи ни за кого говори.

А той като се обърна така на гърдите на Иисуса, каза му: Господи, кой е?

Иисус отговори: Той е онзи, за когото ще затопи залъка и ще му го дам.

И тъй, като затопи залъка, взема и го подаде на Юда Симонова Искариотски.

И тогава подир залъка, сатана влезе в него; и така, Иисус му казва: Каквото вършиш, върши го по-скоро.

А никой от седящите на трапезата не разбра защо Мене рече това;

защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата FOOTNOTE (Гръцки: Торбичката или, кутийката.), че Иисус му казва: Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на сиромасите.

И тъй, като взе залъка, веднага излезе; а беше нощ.

А когато излезе, Иисус казва: Сега се прослави Човешкият Син, и Бог се прослави в Него;

и Бог ще Го прослави в Себе Си, и скоро ще Го прослави.

Дечица, още малко съм с вас. Ще Мене търсите, и както рекох на юдите, така и вам казвам сега гдето отивам Аз вие не можете да дойдете.

Нова заповед ви давам, да се любите един другого; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другого.

По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

Симон Петър Му казва: Господи, къде отиваш?

Иисус отговори:

Къдото отивам не можеш сега да дойдеш след и ги пази, той Ме люби; а който Мене, но после ще дойдеш. **37** Петър Му казва: възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го възлюбя, и ще Господи, защо да не мога да дойда след Тебе сега? **38** Иисус отговори: Животът си ще дам за Тебе. **39** Иисус отговори: Животът си ли за мене ще дадеш? Истина, истина на нас, а не на света? **40** Иисус в отговор му рече: ти казвам, петелът няма да е пропял преди да си Ако Мене люби някой, ще пази учението Ми; и Отец се отрекъл три пъти от мене.

14 Да се не смущава сърцето ви; вие вярвайте в Бога, вярвайте и мене. **2** В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви пригответя място. **3** И като отида и ви пригответя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие. **4** И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете]. **5** Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя? **6** Иисус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез мене. **7** Ако бяхте познали мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели. **8** Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е. **9** Иисус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли ме Филип? Който е видял мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца? **10** Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си

ги говоря; но пребъдващият в мене Отец върши Своите дела. **11** Вярвайте ме, че Аз съм в Отца и че Отец е в мене; или пък вярвайте ме поради самите дела. **12** Истина, истина ви казвам, който вярва в мене, делата, които върши Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца. **13** И каквото и да поискате в мое име, ще го сторя, за да се не може да даде плод от самосебе си, ако не прослави Отец в Сина. **14** Ако поискате нещо в мое име, това ще сторя. **15** Ако Мене любите ще пазите моите заповеди. **16** И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. (апл 165) **17** Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда и не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод. **18** Няма и да ви оставя сираци; ще дойда при вас. **19** Още това се прославя Отец Мене, да принасят много малко, и светът няма вече да ме вижда, а вие ме виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете. **20** В ония ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си, и вие в пребъдвате в Моята любов. **21** Ако пазите моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Мене, и Аз във вас.

Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него. **24** Който Мене люби не пази думите Ми; и учението, което слушате, не е Мое, а на Отца, Който Мене е пратил. **25** Това ви изговорих докато още пребъдват с вас. **26** А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал. **27** Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои. **28** Чухте как Аз ви рекох, отивам си, и пак ще дойда при вас. Ако Мене любехте, бихте се зарадвали загдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям от мене. **29** И сега виказах това преди да е станало, та когато стане, да повярвате. **30** Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на [този] свят. Той няма нищо в мене; **31** но това става, за да познае светът, че Аз любя Отца, и че както Мене е заповядал Отец, така правя. Станете, да си отидем оттук.

15 Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земеделецът. **2** Всяка пръчка в мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод. **3** Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих. **4** Пребъдвате в мене, и Аз във вас. Както пръчката остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в мене. **5** Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в мене, и Аз в изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; и събират във вас. **6** Ако някой не пребъдве в мене, той бива във вас. **7** Ако нито го познавате, защото той пребъдете в мене и думите Мене пребъдват във вас, пребъдва във вас, и във вас ще бъдете. **8** Искайте каквото и да желаете, и ще ви бъдете. **9** В да ви оставя сираци; ще дойда при вас. **10** Още това се прославя Отец Мене, да принасят много малко, и светът няма вече да ме вижда, а вие ме виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете. **11** Отец възлюби мене, така и Аз възлюбих вас;

Аз упазих заповедите на Отца Си и пребъдвах в Мене е пратил; и никой от вас не Мене пита: Къде Неговата любов. 11 Това ви говорих, за да бъде отиваш? 6 Но понеже ви казах това, скръб изпълни Моята радост във вас, и вашата радост да стане сърцата ви. 7 Обаче Аз ви казвам истината, за пълна. 12 Това е Моята заповед, да се любите във е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, един друг, както Аз ви възлюбих. 13 Никой няма Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, по-голяма любов от това щото да даде живота си ще ви го изпратя. 8 И той, когато дойде, ще обвини за приятелите си. 14 Вие сте Ми приятели, ако света за грях, за правда и за съдба; 9 за грех, вършите онова, което ви заповядвам. 15 Не ви защото не вярвате в Мене; 10 за правда, защото наричам вече слуги, защото слугата не знае що отивам при Отца, и няма вече да Мене виждате; 11 а върши Господарят му; а ви наричам приятели, за съдба, защото князът на тоя свят е осъден. 12 защото ви явявам всичко що съм чул от Отца Си. Имам още много неща да ви кажа; но не можете 16 Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас, и ви да ги понесете сега. 13 А когато дойде онзи, Духът определих да излезете в света и да принасяте на истината, ще ви упътва на всяка истини; защото плод и плодът ви да бъде траен; та каквото и няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще да поискате от Отца в Мое име, да ви даде. 17 говори, и ще ви извести за идните неща. 14 Той Това ви заповядвам да се любите един друг. 18 Мене ще прослави, защото от Моето ще взема Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас и ще ви известява. 15 Всичко, що има Отец, е е намразил. 19 Ако бяхте от света, светът щеше Мое; затова казах, че от Моето като взема, ще ви да люби своето; а понеже не сте от света, но известява. 16 Още малко, и няма да Мене виждате; Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. и пак малко, и ще Мене видите. 17 Затова някои от 20 Помните думата, която ви казах, слугата не учениците Му продумаха помежду си: Какво е това е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и що ни казва: Още малко, и няма да Мене виждате; и ви ще гонят; ако са упазили Моето учение, и пак малко, и ще Мене видите; и това, защото отивам вашето ще пазят. 21 Но всичко това ще ви сторят при Отца. 18 И рекоха: Какво е това, което казва: поради Моето име, защото не познават Онзи, Още малко? Не знаем какво иска да каже. 19 Който Мене е пратил. 22 Ако не бях дошъл и не Иисус, като разбра, че желаят да Го питат, рече им: бях им говорил, грех не биха имали; сега, обаче, Затова ли се запитвате помежду си дето рекох: нямат извинение за греха си. 23 Който мрази Мене, Още малко, и няма да Мене виждате; и пак малко, и мрази и Отца Ми. 24 Ако не бях сторил между ще Мене видите? 20 Истина, истина ви казвам, че тях делата, който никой друг не е сторил, грех не вие ще заплачете и ще заридаете, а светът ще биха имали; но сега видяхи и намразиха и Мене се радва; вие ще скърбите, но скръбта ви ще се и Отца Ми. 25 Но това става и да се изпълни обърне в радост. 21 Жена, когато ражда, е в скръб, писаното в закона им слово, Намразиха Мене без защото е дошъл часът й; а кога роди детенцето, причина. 26 А когато дойде Утешителят, когото Аз не помни вече тъгата си поради радостта, че се ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който е родил човек на света. 22 И вие, прочее, сега изхожда от Отца, той ще свидетелствува за Мене. 23 И вони се скръбят; но Аз пак ще ви видя, и сърцето 27 Но и вие свидетелствувате, защото сте били с ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да Мене отначало.

16 Това ви казах, за да се не съблазните. 2 Ще ви отльчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. 3 И това ще сторят защото не са познали нито Отца, нито Мене. 4 Но Аз ви казах тия неща, та, кога дойде часът им, да помните, че съм ви ги казал. Отначало не ви ги казах, защото бях с вас; 5 а сега отивам при Онзи, Който

ви отнеме. 23 И в онзи ден няма да Мене питате за нищо. Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца, Той ще ви го даде в Мое име. 24 До сега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна. 25 Това съм ви говорил с притчи. Настава час, когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно ще ви известя за Отца. 26 В онния ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам

от Отца за вас; **27** защото сам Отец ви люби, ги пазиш от лукавия. **16** Те не са от света както и понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз Аз не съм от света. **17** Освети ги чрез истината; от Отца излязох. **28** Излязох от Отца и дойдох на Твоето слово е истина. **18** Както Ти прати Мене в света; и пак напускам света и отивам при Отца. **29** света, така и Аз пратих тях в света; **19** и заради тях Казват учениците My: Ето, сега ясно говориш, и Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени никаква притча не казваш. **30** Сега сме уверени, чрез истината. **20** И не само за тях се моля, но и за че Ти всичко знаеш, и няма нужда да Те пита ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното някой, за да му отговаряш. По това вярваме, че учение, **21** да бъдат всички едно; както Ти Отче, си излязъл от Бога. **31** Иисус им отговори: Сега ли си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, вярвате? **32** Ето, настава час, даже дошъл е, да се разпръснете всеки при своите си, и Мене да оставите сам; обаче не съм сам, защото Отец е с мене. **33** Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте Аз победих света.

17 Това като изговори Иисус, дигна очите си към небето, и рече: Отче настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти, **2** според както си Му дал власт над всяка твар да даде вечен живот на всички, които си Му дал. (aiōnios g166) **3** А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Иисуса Христа, Когото си изпратил. (aiōnios g166) **4** Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша. **5** И сега прослави Мене, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създанието на света. **6** Изявих името Ти на човеците, които Ми даде от света. Те бяха Твои, и Ти ги даде на Мене, и те упазиха Твоето слово. **7** Сега знаят, че всичко, което си Ми дал е от Тебе; **8** защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях, и те ги приеха; и наистина знаят че, от Тебе излязох, и вярват, че Ти си Мe пратил. **9** Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои. **10** И всичко Мое е Твое, Твоето Мое, и Аз се прославям в тях. **11** Не съм вече на света, а тия са на света, и Аз ида при Тебе, Отче свети, опази в името Си тия, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. **12** Докато бях с тях, Аз пазех в Твоето име тия, които Ми даде; упазих ги, и нито един от тях не погина, освен сина на погибелта, за да се изпълни писанието. **13** А сега ида при тебе; но докато съм още на света казвам това, за да имат Моята радост пълна в себе си. **14** Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него. **15** Не се моля да ги вземеш от света, но да

за да повярва светът, че Ти си Мe пратил. **22** И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; **23** Аз в тях, и Ти в Мене, за да бъдат съвършени в единство; за да познае светът, че Ти си Мe пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене. **24** Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които

FOOTNOTE (Гръцки: Каквото.) си Ми дал, за да

гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си

Мe възлюбил преди създанието на света. **25** Отче

праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах;

и тия познаха, че Ти си Мe пратил. **26** И явих им

Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Мe

възлюбил, да бъде в тях и Аз в тях.

18 Като изговори това, Иисус излезе с учениците

Си отвъд потока Кедрон, гдето имаше

градина, в която влезе Той и учениците My. **2** А

и Юда, който Го предаваше, знаеше това място;

защото Иисус често се събираще там с учениците

Си. **3** И тъй, Юда като взе една чета войници и

служители от главните свещеници и фарисеите,

дойде там с фенери, факли и оръжия. **4** А Иисус

като знаеше всичко, което щеше да Го сполети,

излезе и им рече: Кого търсите? **5** Отговориха My:

Иисуса Назарянина. Иисус им каза: Аз съм. С тях

стоеше и Юда, който Го предаваше. **6** И когато

им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха

на земята. **7** Пак ги попита: Кого търсите? А те

рекоха: Иисуса Назарянина. **8** Иисус отговори: Рекох

ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите, оставете

ти да си отидат; **9** (за да се изпълни думата

казана от Hero: От тия, които си Ми дал, ни един

не изгубих). **10** А Симон Петър, като имаше нож,

измъкна го, удари слугата на първосвещеника, и

му отсече дясното ухо; а името на слугата беше

Малх. **11** Тогава Иисус рече на Петра: Тури ножа

в ножницата. Чашата, която ми даде Отец, да влезе в преторията, повика Иисуса и му каза: Ти я не пия ли? 12 И тъй, четата, хилядникът и юдейски Цар ли си? 13 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 14 А Кайафа, беше онзи, който беше първоночалник през тая година. 15 И подир Иисуса вървяха Симон Петър и един друг ученик; и този ученик, като беше познат на първосвещеника, влезе с Иисуса в двора на главните свещеници. 16 А Петър стоеше вън до вратата; и тъй другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе та каза на вратарката и за това дойдох на света, да свидетелствувам и въведе Петра. 17 И слугинята вратарка каза на Петра: И ти ли си от учениците на Този човек? Той Моя глас. 18 А слугите и служителите бяха излезе при юдеите и каза им: Аз наклали огън, защото беше студено, и стояха та не намирам никаква вина в него. 19 А у вас има се грееха; а и Петър стоеше с тях и се грееше. 20 Иисус му отговори: Аз говорих обичай да ви пушам по един на пасхата; желаете ли, прочее, да ви пусна юдейския цар? 21 Защо питаш Мене? питай ония, които са ме слушали, какво съм им говорил; ето, те знаят що съм казвал. 22 Когато рече това, един от служителите, който стоеше наблизо, удари плесница на Иисуса и рече: Така ли отговаряш на първосвещеника? 23 Иисус му отговори: Ако съм продумал нещо зло, покажи злото; но ако добро, защо ме биеш? 24 Анна, прочее, Го прати вързан при първосвещеника Кайафа. 25 А Симон Петър стоеше и се грееше; и рекоха му: Не си ли и ти от Неговите ученици? Той отрече казвайки: Не съм. 26 Един от слугите на първосвещеника Кайафа, а беше рано. Но сами те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата. 27 Тогава излезе при тях и каза: В какво обвинявате Той човек? 28 Итъкът на Кайафа в преторията; а беше рано. Но и според вашия закон. Юдеите му рекоха: Нам не е позволено да умъртвим никого, 29 Затова Пилат излезе при тях и каза: На мене ли не говориш? 30 Итъкът на Кайафа в преторията и каза на Иисуса: Ти от къде си? А Иисус не му даде отговор. 31 А Пилат им рече: Вземете Го вие и разпнете Го; защото аз не намирам вина в него. 32 (за да се изпълни думата, която рече Иисус, като означаваше с каква смърт щеше да умре). 33 И тъй, Пилат пак

рече това, пак излезе при юдеите и каза им: Аз не съм виновен. 34 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 35 Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? 36 Итъкът на Кайафа, който беше първосвещеник през тая година. 37 Тогава Пилат Му каза: На мене. Какво си сторил? 38 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 39 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 40 Тогава Пилат Му каза: Що е истината? И като казва: Не съм. 41 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 42 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 43 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 44 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 45 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 46 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 47 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 48 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 49 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 50 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 51 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 52 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 53 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 54 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 55 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 56 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 57 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 58 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 59 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 60 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 61 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 62 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 63 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 64 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 65 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 66 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 67 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 68 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 69 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 70 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 71 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 72 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 73 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 74 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 75 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 76 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 77 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 78 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 79 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 80 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 81 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 82 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 83 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 84 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 85 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 86 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 87 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 88 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 89 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 90 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 91 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 92 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 93 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 94 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 95 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 96 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 97 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 98 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 99 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите. 100 Итъкът на Кайафа, който беше предаден на юдеите.

Ако пуснеш Тогова, не си Кесарев приятел; всеки, И понеже беше Приготвителният ден, то, за да не който прави себе си цар, е противник на Кесаря. останат телата на кръста във съботата, (зашто онай 13 А Пилат, като чу тия думи, изведе Иисуса вън и събота беше голям ден), юдеите помолиха Пилата седна на съдийския стол, на мястото наречено да им се пребият пищялите, и да ги дигнат оттам. каменно настлание, а по еврейски, Гавата. 14 32 Затова дойдоха войниците и пребиха пищялите Беше денят на приготовление за пасхата, около на единия и на другия, които бяха разпнати с шестия час; и той казва на юдеите: Ето вашият Иисус. 33 Но когато дойдоха при Иисуса и Го видяха цар! 15 А те извикаха: Махни Го! махни! разпни вече умрял не Му пребиха пищялите. 34 Обаче, Го! Пилат им казва: Вашия цар ли да разпна? един от войниците прободе с копие ребрата му; и Главните свещеници отговориха: Нямаме друг цар веднага изтече кръв и вода. 35 И тоя, който видя, освен Кесаря. 16 Затова той им Го предаде да бъде свидетелствува за това, и неговото свидетелство разпнат. 17 И така, взеха Иисуса; и Той сам носейки е вярно; и той знае, че говори истината, за да кръста Си излезе; и дойде на мястото наречено повярвате и вие. 36 Зашто това стана, за да Лобно, което по еврейски се казва Голгота. 18 гдето се изпълни написаното: Кост Негова няма да се Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от строши; 37 и пак на друго място писанието казва: другата страна, а Иисуса посред. 19 А Пилат написа Ще погледнат на него, Когото прободоха. 38 След и надпис, който постави над него на кръста. А това, Иосиф от Аrimатея, който беше Иисусов писаното бе: Иисус Назарянин, юдейският цар. 20 ученик, но таен, поради страха от юдеите, помоли Тоя надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото Пилата да му позволи да вземе Иисусовото тяло; мястото гдето разпнаха Иисуса беше близо до и Пилат позволи. Той, прочее, дойде та вдигна града, и написаното бе на еврейски, на латински тялото му. 39 Дойде и Никодим, който бе дохождал и на гръцки. 21 А юдейските главни свещеници изпърво при него нощем, и донесе около сто литри казаха на Пилата: Недей писа: юдейски цар, но смес от смирна и алой. 40 И тъй, взеха Иисусовото - Самозваният юдейски цар. 22 Пилат отговори: тяло и Го обвиха в плащаница с ароматите, според Каквото писах, писах. 23 А войниците като разпнаха юдейския обичай на погребване. 41 А на мястото, Иисуса, взеха дрехите му и ги разделиха на четири гдето бе разпнат, имаше градина, и в градината дяла, на всеки войник по един дял; взеха и дрехата. нов гроб, в който още никой не бе полаган. 42 А дрехата не беше шита, а изтъкана цяла от горе Там, прочее, положиха Иисуса поради юдейския до долу; 24 затова те рекоха помежду си: Да не я Приготвителен ден; защото гробът беше наблизо. раздираме, а да хвърлим жребие за нея чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: - "Разделиха си дрехите Ми, И за облеклото Ми хвърлиха жребие". Войниците, прочее, сториха това. 25 А при кръста на Иисуса стояха майка му, и сестрата на майка му, Мария Клеопова и Мария Магдалина. 26 А Иисус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше близо, каза на майка Си: Жено, ето син ти! 27 После каза на ученика: Ето майка ти! И от онзи час ученикът я прибра у дома си. 28 След това, Иисус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се съдне писанието рече: Жаден съм. 29 А като беше сложен там съдът пълен с оцет, натъкнаха на исопова тръст една гъба натопена в оцет, и я поднесоха до устата му. 30 А Иисус като прие оцета рече: Свърши се, и наведе глава, и предаде дух. 31

20 В първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба. 2 Затова се затича и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото обичаше Иисус, и им казва: Дигнали Господа от гроба, и не знаем где са Го положили. 3 И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отиваха на гроба; 4 и двамата тичаха заедно, но другият ученик надвари Петра и стигна пръв на гроба. 5 И като надникна, видя плащаниците сложени, но не влезе вътре. 6 След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; видя плащаниците сложени, 7 и кърпата, която беше на главата му, не сложена с плащаниците, а свита на отделно място. 8 Тогава влезе другият ученик, който пръв стигна на гроба; и видя и повярва. 9 Защото още не бяха разбрали писанието, че

Той трябваше да възкръсне от мъртвите. **10** И блажени ония, които, без да видят, са повярвали. тъй, учениците се върнаха пак у тях си. **11** А **зо** А Иисус извърши пред учениците още много Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, други знамения, които не са вписани в тая книга. като плачеше надникна в гроба, **12** и вижда два **31** А тия са написани за да повярвате, че Иисус е ангела в бели дрехи седнали там где то бе лежало Христос, Божият Син, и, като вярвате, да имате Исусовото тяло, един откъм главата, и един откъм живот в Неговото име.

нозете. **13** И те - казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили. **14** Като рече това, тя се обърна назад и видя Иисуса, че стои, но не позна, че беше Иисус. **15** Казва - Иисус: Жено защо плачеш? кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва Му: Господине, ако ти си го изнесъл, кажи ми где си Го положил, и аз ще Го дигна. **16** Казва - Иисус: Марийо! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! което значи, Учителю! **17** Казва - Иисус: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята Ми и кажи им: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог. **18** Мария Магдалина дохожда и известява на учениците, че видяла Господа, и че Той - казал това. **19** А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, где бяха учениците, беше заключена поради страха от юдите, Иисус дойде, застана посред, и каза им: Мир вам! **20** И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си. И зарадваха се учениците като видяха Господа. **21** И Иисус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. **22** И като рече това, духовна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. **23** На които прости грешовете, прости им са, на които задържите задържани са. **24** А Тома, един от дванадесетте наречен Близнак, не беше с тях, когато дохожда Иисус. **25** Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не тури ръката си в ребрата Му, няма да повярвам. **26** И подир осем дни учениците Му пак бяха вътре, и Тома с тях. А Иисус дохожда, като беше заключена вратата, застана насред, и рече: Мир вам! **27** Тогава каза на Тома: Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, и дай ръката си и тури я в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ. **28** Тома в отговор Му рече: Господ мой и Бог мой! **29** Иисус му казва: Понеже Мe видя, [Томо], ти повярва,

21 Подир това Иисус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви: **2** там бяха заедно Симон Петър, Тома наречен Близнак, Натаанаил от Кана галилейска, Заведеевите синове, и други двама от учениците Му. **3** Симон Петър им казва: Отивам да ловя риба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо. **4** А като се разсымваше вече Иисус застана на брега; учениците, обаче, не познаха, че е Иисус. **5** Иисус им казва: Момчета, имате ли нещо за ядене? Отговориха Му: Нямаме. **6** А Той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията и ще намерите. Те, прочее, хвърлиха; и вече не можаха да я извлекат поради многото риби. **7** Тогава оня ученик, когото обичаше Иисус, казва на Петра: Господ е. А Симон Петър, като чу, че бил Господ, препаса си връхната дреха (защото беше гол) и се хвърли в езерото. **8** А другите ученици дойдоха в ладията, (защото не бяха далеч от сушата, на около двеста лакти), и влячаха мрежата с риба. **9** И като излязоха на сушата, видяха жарава положена, и риба турена на нея и хляб. **10** Иси эяя **11** Затова Симон Петър се качи на ладията та извлече мрежата на сушата, пълна с едри риби на брой сто и петдесет и три; и при все, че бяха толкова, мрежата не се съдра. **12** Иисус им казва: Дойдете да закусите. (И никой от учениците не смееше да го попита: Ти Кой си? понеже знаеха че е Господ). **13** Дохожда Иисус, взема хляба, и им дава, също и рибата. **14** Това беше вече трети път как Иисус се яви на учениците след като възкръсна от мъртвите. **15** А като позакусиха, Иисус казва на Симона Петра: Симоне Ионов, любиш ли Мe повече отколкото Мe любят тия? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Тe обичам. Той му казва: Паси агънцата Мi. **16** Пак му каза втори път: Симоне Ионов, любиш ли Мe? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Тe обичам. Той му казва: Паси овцете Мi. **17** Казва му

трети път: Симоне Ионов, Обичаш ли Мe? Петър се наскърби за гдото трети път му рече: Обичаш ли Мe? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Тe обичам. Иисус му казва: Паси овцете Мi. 18 Истина, истина ти казвам, когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше където си щеше; но когато остарееш ще простиш ръцете си, и друг ще те опасва, и ще те води където не щеш. 19 А това рече като означаваше с каква смърт Петър щеше да прослави Бога. И като рече това казва му: Върви след Мене. 20 Петър обръщайки се вижда, че иде подире му ученикът, когото обичаше Иисус, този, който на вечерята се обърна на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще те предаде? 21 Него, прочее, като видя, Петър казва на Иисуса, Господи, а на този какво ще стане? 22 Иисус му казва: Ако искам да остане той докле дойда, тебe що ти e? Ти върви след Мене. 23 И така, разнесе се между братята тази дума, че този ученик нямаше да умре. Иисус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: Ако искам да остане той докле дойда, тебe що ти e? 24 Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно. 25 Има още и много други дела, които извърши Иисус; но ако се напишаха едно по едно, струва ми се, че цял свят не щеше да побере написаните книги. [Амин].

Деяния

1 Първата повест, написах, о Теофиле, за всичко що Иисус вършеше и учеше, откак почна до деня, когато се възнесе, след като даде чрез Светия Дух заповеди на апостолите, които беше изbral; з на които и представи себе си жив след страданието си с много верни доказателства, като им се явяваше през четиридесет дена и им говореше за Божието царство. **4** И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза той, чухте от мене. **5** Защото Иоан е и следва до деня, когато се възнесе от нас, кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни. **6** И тъй, веднъж, като се събраха, те го питаха, казвайки: Господи, сега ли, ще възвърнеш на Израиля царството? **7** А той рече: Не с за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в собствената си власт. **8** Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светия Дух, и ще бъдете свидетели за мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята; **9** И като изрече това, и те го гледаха, той се възнесе, и облак го прие от погледа им. **10** И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, **11** които и рекоха: Галилеяни, защо стоите та гледате към небето този Иисус, който се възнесе от вас на небето, така ще дойде както го видяхте да отива на небето. **12** Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма, наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим, на разстояние един съботен ден път. **13** И когато влязоха в града, качиха се в Горната стая, дето живееха Петър и Иоан, Яков и Андрей: Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, и Юда Яковов. **14** Всички тия единодушно бяха в постоянна молитва, [и моление], с някои жени и Мария, майката на Иисуса, и с братята му. **15** През тия дни Петър стана посред братята, (а имаше събрано множество около сто и двадесет души), и рече: **16** Брата, трябаше да се изпълни написаното, което Светия Дух предсказа чрез Давидовите уста за Юда, който стана водител на тия, които хванаха Иисуса. **17** Защото той се числеше между нас, и получи дял в това служение.

18 Той, прочее, придоби нива от заплатата на своята неправда; и като падна стремглав, пукна се през сред, и всичките му черва изтекоха. **19** И това стана известно на всичките Ерусалимски жители, така щото тая нива се наименува по езика им Акелдама, сиреч, кръвната нива. **20** Защото е писано в книгата на Псалмите: - "Жилището му да запустее, И да няма кой да живее в него; "Друг нека вземе чина му". **21** И тъй, от човеците, които дружеха с нас през всичкото време, когато Господ Иисус влизаше и излизаше м е ж д у нас, **22** като почна от времето, когато Иоан кръщаваше един от тях трябва да стане свидетел с нас на тия двама, когото си изbral **23** да вземе мястото в това служение и апостолството, от което отстъпи бе Юст, и Матия. **24** И помолиха се, казвайки: Ти, Господи, сърцеведче на всички, покажи оногова от тия двама, Иосифа наречен Варсава, чието презиме бе Юст, и Матия. **25** И хвърлиха жребие за тях, и жребието падна на Матия; и той се причисли към единадесетте апостоли.

2 О Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Киринея, и посетители от Рим **2** О Сълнцето, ще се превърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде великият И бележит ден Господен. **3** О И тъй, понеже беше пророк, и знаеше, че Бог с клетва му се обеща, че от плода на неговите чресла [по път ще въздигне Христа, да го] постави на престола му, **4** И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят. **5** А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. **6** И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смущиха се, защото всеки един ги слушаше: да говорят на неговия език. **7** И всички, смаяни и зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, не са ли Галилеяни? **8** Тогава както ги слушаше да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени? **9** Партияни, Мидяни и Еламити и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия Понт и Азия, **11** критяни и араби слушаме ги да говорят

по нашите езици за великите Божии дела. 12 И те изля това, което виждате и чуете. 34 Защото Давид всички се смяха, и в недоумението си думаха не се е възнесъл на небесата; но сам той каза: един на друг: Какво значи това? 13 А други им се "Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно ми, 35 присмихваха, казвайки: Те са се напили със сладко Докле положа враговете ти за твое подножие", вино. 14 А Петър, като се изправи с единадесетте, 36 И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, издигна гласа си и им проговори, казвайки: юдеи и че тогова Иисуса, когото вие разпнахте, него Бог всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви е направил и Господ и Помазаник. 37 Като чуха стане знайно това, и внимавайте в моите думи. това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петър и 15 Защото тия не са пияни, както вие мислите, на другите апостоли: Какво да сторим братя? 38 А понеже е едва третия час на деня; 16 но това е Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека казаното чрез пророк Йоила: 17 "И в последните се кръсти в името Иисус Христово за прощение на дни, казва Бог, Ще излея от Духа си на всяка греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух. твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, 39 Защото на вас е обещанието и на чадата ви, и Юношите ви ще виждат видения, И старците ви на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще сънуват сънища; 18 Още и на слугите си и ще призове при себе си. 40 И с много други думи на слугините си ще изливам от Духа си в ония заявяваше и ги увещаваше, казвайки: Избавете дни, и ще пророкуват. 19 И ще покажа чудеса на се от това изпорочено поколение. 41 И тъй, тия, небето горе, И знамения на земята долу, Кръв, и които приеха поучението му, се покръстиха; и огън, и пара от дим; 21 И всеки, който призове в същия ден се прибавиха около три хиляди името Господне, ще се спаси". 22 Израиляни, души. 42 И те постоянно възнуваха в поучението на послушайте тия думи: Иисус Назарянина, мъж апостолите, в общението, в преломяването на засвидетелствуван между вас от Бога чрез мощн хляба, и в молитвите. 43 И страх обзе всяка дела, чудеса, и знамения, които Бог извърши душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез него посред вас, както сами вие знаете, 23 апостолите. 44 И всичките вярващи бяха заедно, него, предаден според определената Божия воля и имаха всичко общо; 45 и продаваха стоката и предузнание, вие разпнахте и убихте чрез ръката имота си, и разподеляха парите на всички, според на беззаконници; 24 когото Бог възкреси, като нуждата на всекиго. 46 И всеки ден прекарвала развърза болките на смъртта, понеже не беше единствено в храма, и разчула хляб по къщите възможно да бъде държан той от нея. 25 Защото си, и приемаха храна с радост и простосърдечие, Давид казва за него: "Винаги гледах Господа пред 47 като хвалеха Бога, и печелеха благоволението себе си; Понеже той е отдясно ми, за да се не на всичките люде. А Господ всеки ден прибавяше поклата; 26 Затова се зарадва сърцето ми, и на църквата ония, които се спасяваха.

развесели се езикът ми, А още и пътта ми ще престоява в надежда; 27 Защото няма да оставиш душата ми в ада, нито, ще допуснеш твоя светия да види изтление. (Hadēs g86) 28 Извял си ми пътищата на живота; в присъствието си, ще ме изпълниш с веселба." 29 Братя, мога да ви кажа свободно за Патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до този ден. 31 той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито той беше оставен в ада, нито пътта му видя изтление. (Hadēs g86) 32 Тогова Иисуса Бог възкреси, на което ние всинца сме свидетели. 33 И тъй, като се възвиси до Божията десница, и взе от Отца обещания Свети Дух, той

3 О и познаха го, че беше същия, който седеше за милостния при Красната порта на храма; и изпълниха се с очудване и удивление за това, което бе станало с него. 2 О и той да ви изпрати определения за вас Христа Иисуса, 3 Той, като видя Петра и Йоана, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостния. 4 А Петър, с Йоана, се взря в него и рече: Погледни ни. 5 И той внимаваше на тях, като очакваше да получи нещо от тях. 6 Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам това ти давам; в името на Иисуса Христа Назарянина, [стани и] ходи. 7 И като го хвана за дясната ръка, дигна го

и начаса нозете и глезните му добиха сила. 8 ви когато каза на Авраама, "В твоето потомство ще се благословят всички земни племена". 26 Бог, с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше като възкреси Служителя си, първом до вас го Божа. 9 И всичките люде го видяха да ходи и да изпрати за да ви благослови, като отвръща всеки слави Бога, 10 и познаха го, че беше същият, от вас от нечестието ви.

които седеше за милостния при Красната порта на храма; и изпълниха се с учудване и удивление за това, което беше станало с него. 11 И понеже [изцеленият куц] човек се държеше за Петра и Йоана, то всичките люде смяни се стекоха при тях в тъй наречените Соломонов Трем. 12 А Петър като видя това, проговори на людете: Израиляни, защо се чудите за тоя човек? или защо се взирате на нас като че от своя сила или благочестие сме го направили да ходи? 13 Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, Бог на бащите ни, прослави служителя си Иисуса, когото вие предадохте, и от когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да го пусне. 14 Но вие се отрекохте от Светия и праведния, и, като поискахте да ви се пусне един убиец, 15 убихте Началника на живота. Но Бог го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели. 16 И на основание на вяра в името му, неговото име укрепи тогова, когото гледате и познавате; да! тая вяра, която е чрез него, му даде пред всички вас това съвършено здраве. 17 И сега, братя, аз зная, че вие, както и началниците ви, сторихте това от незнание. 18 Но Бог по тоя начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всичките пророци, че неговият Христос ще пострада. 19 Затова, покайт се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа, 20 и Той да ви изпрати определения за вас Христа Иисуса, 21 когото трябва да приемат небесата до времето когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите си пророци. (aiōn g165) 22 Защото Моисей е казал, "Господ Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както въздигна мене; него слушайте във всичко каквото би ви рекъл; 23 и всяка душа, която не би послушала тия пророк, ще бъде изтребена от людете". 24 И всичките пророци от Самуила и насетне, колцината са говорили, и те са известили за тия дни. 25 Вие сте потомци на пророците, и наследници на завета; който Бог направи с бащите

4 И когато те още говореха на людете, свещениците и началникът на храмовата стража и Садуките надойдоха върху тях, 2 възмутени задето те поучаваха людете и проповядваха, в лицето на Иисуса, възкресението на мъртвите. 3 И тъй, туриха ръце на тях и поставиха ги под стража за утешния ден, защото беше вече привечер. 4 А мнозина от тия, които чуха словото, повярваха; и числото на повярвалите мъже стигна до пет хиляди. 5 И на утешния ден се събраха в Ерусалим началниците им, Старейшините, и книжниците; 6 и първосвещеникът Анна, и Каиафа, Йоан, Александър и всички които бяха от първосвещеническия род. 7 И като поставиха Петра и Йоана на сред, питаха ги: С каква сила, или в кое име, извършихте това? 8 Тогава Петър, изпълнен със Светия Дух, им рече: Началници народни и Старейшини, 9 ако ни изпитвате днес за едно благодеяние сторено на немощен човек, чрез какво биде той изцелен, 10 да знаете всички вие и всичките Израилеви люде, че чрез името на Иисуса Христа Назарянина, когото вие разпнахте, когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това име тия човек стои пред вас здрав. 11 Той е камъкът, който вие зидарите презряхте, който стана глава на ъгъла. 12 И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между човечите, чрез което трябва да се спасим. 13 А те, като гледаха с дързост на Петра и Йоана и бяха вече забележили, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Иисуса. 14 А като видяха изцеления човек стоящ с тях, нямаха какво да противоречат. 15 Затова, като им заповядаха да излязат вън от синедриона, съвещаваха се помежду си, казвайки: 16 Какво да сторим на тия човеци, защото на всичките Ерусалимски жители е известно, че бележито знамение стана чрез тях и не можем да го опровергаем. 17 Но, за да се не разнася повече между людете, нека ги заплашим, та да не говорят вече никому в това име. 18 прочее, те ги повикаха та им заръчаха да

не говорят никак, нито да поучават в Исусовото Левит, родом Кипрянин, 37 като имаше земя, име. 19 А Петър и Йоан в отговор им рекоха: продаде я, и донесе парите та ги сложи пред Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бог, нозете на апостолите.

разсъдете; 20 Защото ние не можем да не говорим това що сме видели и чули. 21 А те, като ги заплашиха изново, пуснаха ги, понеже не знаеха как да ги накажат, поради людете; защото всички славеха Бога за станалото. 22 Защото човекът, над когото се извърши това чудо на изцеление, беше на повече от четиридесет години. 23 И когато ги пуснаха, те дойдоха при своите си и известиха всичко що им рекоха първосвещениците и старейшините. 24 А те като чуха, издигнаха единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, ти си Бог, който си направил небето, земята, морето, и всичко що е в тях, 25 ти чрез Светия Дух, говорещ чрез устата на слугата ти, баща на Давида, си рекъл: "Защо се разярваха народите, и людете намислюваха суети? 26 Опълчаваха се земните царе, И управниците се събраха заедно, против Господа и против неговия Помазаник". 27 Защото наистина и Ирод и Понтийски Пилат, с езичниците н израилевите люде, се събраха в тоя град против твоя свят Служител Исуса, когото си помазал, 28 за да извършат всичко що твоята ръка и твоята воля са определили да стане. 29 И сега, Господи, погледни на техните заплашвания, и дай на своите слуги да говорят твоето слово с пълна дързост. 30 докато ти простираш ръката си за да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на твоя свет служител Исуса. 31 И като се помолиха, потресе се мястото дето бяха събрани, и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието слово. 32 А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и ни един от тях не казваше, че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо. 33 И апостолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях. 34 Па и никой от тях не беше в лишение, защото всички, които бяха стопани на ниви или, на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаденото, 35 и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда. 36 Така Йосиф, наречен от апостолите Варава (което значи син на увещание),

5 А някой си човек на име Анания, с жена си Сапфира, продаде имот, 2 и задържа нещо от цената, със знанието и на жена си и донесе една част и я сложи пред нозете на апостолите. 3 А Петър, рече: Анание, защо изпълни Сатана сърцето ти, да изльжеш Светия Дух и да задържиш от цената на нивата? 4 Додето стоеше непродадена не беше ли твоя? И след като се не бяха ли патите в твоя власт? Защо си намислил това нещо в сърцето си? Не си изльгал човеци, но Бога. 5 И Анания, като слушаше тия думи, падна и издъхна; и голям страх обзе всички, които чуха това. 6 И по-младите мъже станаха, обвиха го, и го изнесоха па го погребаха. 7 И като се минаха около три часа; влезе и жена му без да знае за станалото. 8 И Петър я попита: Кажи ми, за толкова ли продадохте нивата? И тя рече за толкова. 9 А Петър и рече: защо се съгласихте да изкусите Господния Дух? Ето нозете на тия, които погребаха мъжа ти, са на вратата, и ще изнесат и тебе. 10 И тя начаса падна до нозете му и издъхна; а момците като влязоха, намериха я мъртва и изнесоха я та я погребаха до мъжа ѝ. 11 И голям страх обзе цялата църква и всички, които чуха това. 12 И чрез ръцете на апостолите ставаха много знамения и чудеса между людете, [и те всички бяха единодушни в Соломоновия Трем; 13 а от другите никой не смееше да се присъедини към тях; людете обаче ги величаяха; 14 и още по-голямо множество повярвали в Господа мъже и жени се прибавяха], 15 така щото даже изнасяха болните по улиците и ги слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше Петър, поне сянката му да засене някого от тях. 16 Събираще се още и множество от градовете около Ерусалим та носеха болни и измъчваните от нечисти духове и всички се изцеляваха. 17 Тогава станаха първосвещеникът и всички, които бяха с него, съставляващи Садукийската Секта, та изпълнени със завист, 18 туриха ръце на апостолите и положиха ги в тъмница. 19 Но ангел от Господа през нощта отвори вратата на тъмницата та ги изведе и рече. 20 Идете, застанете в храма та говорете на

люде всичките думи на тоя живот. 21 Те, като чуха които му се покоряваха, се разпърснаха. 38 И сега това на съмване влязоха в храма и поучаваха. А ви казвам, Оттеглете се от тия човеци и оставете първосвещеникът дойде и ония, които бяха с него, ги защото ако това намерение или това дело е и като свикаха синедриона и цялото старейшинство от човеци, ще се повали; 39 но ако е от Бога, не на Израиляните, пратиха в тъмницата да доведат ще можете го повали. Пазете се да не би да се апостолите. 22 Но служителите, като отидаха, намерите и богопротивници. 40 И те го послушаха; не ги намериха в тъмницата; и върнаха се та и, като повикаха апостолите, биха ги, и заръчаха известиха, казвайки: 23 Тъмницата намерихме им да не говорят в Исусово име, и ги пуснаха. 41 заключена твърде здраво, и стражарите да стоят А те си отидаха от присъствието на синедриона, при вратата; но като отворихме, не намерихме възрадвани задето се удостоиха да претърпят никого вътре. 24 А Началникът на храмовата опозоряване за Исусовото име. 42 И ни един ден стража и първосвещениците като чуха тия думи, не преставаха да поучават и да благовествуват и бяха в недоумение поради тях, та се чудеха какво в храма и по къщите си, че Иисус е Христос.

ще последва от това. 25 Но дойде някой си та им извести: Ето, човеците, които турихте в тъмницата, стоят в храма и поучават людете. 26 Тогава отиде началникът със служителите и ги доведе, обаче без насилие; защото се бояха от людете, да не би да ги замерват с камъни. 27 И като ги доведоха, поставиха ги пред синедриона; и първосвещеникът ги попита, казвайки: 28 Строго ви запретихме да не поучавате в това име; но ето, напълнили сте Ерусалим с учението си, и възнамерявате да докарате върху нас кръвта на тия човек. 29 А Петър и апостолите в отговор рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците. 30 Бог на башите ни възкреси Иисуса, когото вие убихте като го повесихте на дърво. 31 Него Бог, възвиси до десницата си за началник и спасител, да даде покаяние на Израили и прощение на греховете. 32 И ние сме свидетели [нему] за тия неща, както е и Светия дух, когото Бог даде на ония, които му се покоряват. 33 А те, като чуха това, късаха се от яд, и възнамеряваха да ги убият. 34 Но един фарисей на име Гамалиел, законоучител, почитан от всичките люде, се изправи в синедриона и заповяда да извадят вън апостолите за малко време; 35 и рече на събора: Израиляни, внимавайте добре какво ще направите на тия човеци. 36 Защото в предишни дни възстана Тевда и представяше себе си за голям човек, към когото се присъединиха около четиристотин мъже на брой, който биде убит, и всички, които му се покоряваха, се разпилиха и изчезнаха. 37 След него възстана Галилеянинът Юда през времето на записването, и отвлече след себе си някои от людете; и той загина, и всички,

6 О Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа с който той говореше. 2 По това, дванадесетте свикаха всичките ученици и рекоха: Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези. 3 И тий, братя, изберете между вас седем души с удобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да поставим на тая работа. 4 А ние ще постоянно възстановим в молитвата и в служение на словото. 5 И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефана, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и Николая, е д и н прозелит от Антиохия, 6 Тях поставиха пред апостолите; и те, като се помолиха, положиха ръце на тях. 7 И Божието учение растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше твърде много; и голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата. 8 А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между людете. 9 Тогава някои от синагогата, наречена Синагога на Либертинците, и от Киринейците и Александринците, и от Киликия и Азия, подигнаха се и се препираха със Стефана. 10 Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа, с който той говореше. 11 Тогава подучиха човеци да казват: Чухме го да говори хулни думи против Мойсей и против Бога. 12 И подбудиха людете със старейшините и книжниците, и, като дойдоха върху него, уловиха го и го докараха в синедриона, 13 дето поставиха лъжесвидетели, които казаха: Той говори думи против това свето място и

против закона; 14 защото го чухме да казва, че Сихем, който Авраам беше купил, с цена в сребро той Иисус Назарянин ще разруши това място, и от синовете на Емора. 17 А като наближаваше времето да се изпълни обещанието, което Бог беше утвърдил на Авраама, людете бяха нарасли и се умножили в Египет, 18 докле се издигна друг цар над Египет, който не познаваше Йосифа. 19 Той с коварно постъпване против нашия род дотолкова притесняваше бащите ни, щото да хвърля децата им за да не остават живи. 20 В това време се роди Моисей, който беше прекрасно дете, и когото храниха три месеца в бащиния му дом. 21 И когато го хвърлиха, фараоновата дъщеря го взе и го отхрани за свой син. 22 И Моисей биде научен на всичката Египетска мъдрост; и бе силен в слово и в дело. 23 А като навършваше четиридесетата си година, дойде му на сърце да посети братята си Изрияните. 24 И бидейки, един от тях онеправдан, защити го, и отмъсти за притеснения като порази Египтянина. 25 мислейки, че братята му ще разберат какво Бог чрез негова ръка им дава избавление; но те не разбраха. 26 На утрешния ден той им се яви когато двама от тях се биеха, и като искаше да ги помири, каза, Човеци, вие сте братя; защо се онеправдавате един, друг? 27 А тоя, който онеправдаваше ближния си, го отблъсна, и рече, Кой те е поставил началник и съдия над нас? 28 И мене ли искаш да убиеш както уби вчера Египтянина? 29 Поради тая дума, Мойсей побягна, и стана пришелец в Мадиамската земя, дето роди двама сина. 30 И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел [Господен] в пустинята на Синайската планина, всред пламъка на една запалена къпина. 31 А Мойсей, като видя гледката, почуди се; но когато се приближаваше да прегледа, дойде глас от Господ, 32 "Аз съм Бог на бащите ти, Бог Авраамов, Исааков, и Яковов". И Моисей се разтрепери и не смееше да погледне.

33 И Господ му рече, "изуй обущата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свeta земя. 34 Видях, видях злостраданието на людете, които са в Египет, чух стенанието им, слязох за да ги избавя. Дойди, прочее, и ще те изпратя в Египет". 35 Този Моисей, когото бяха отказали да приемат като му рекоха, Кой те поставил началник и съдия? него Бог, чрез ръката на ангела, който му се яви в къпината, прати и за началник и за избавител.

7 О и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред Египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом. 2 А той каза: Братя и бащи, слушайте: Бог на славата се яви на отца ни Авраама когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, и му рече, 3 О И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел Господен в пустинята на Синайската планина, всред пламъка на една запалена къпина. 4 Тогава той излезе от Халдейската земя и се засели в Харан. И оттам, след смъртта на баща му, Бог го пресели в тая земя, в която вие сега живеете. 5 И не му даде наследство в нея ни колкото една стъпка от нога, а обеща се да я даде за притежание нему и на потомството му след него, докато той още нямаше чадо. 6 И Бог му говори в смисъл, че неговите потомци щяха да бъдат преселени в чужда земя, дето щяха да ги поробят и притесняват четиристотин години. 7 Но аз, рече Бог, ще съдя народа, на който ще робуват: и подир това ще излязат и ще ми служат на това място. 8 И му даде в завет обвязването; и така Авраам роди Исаака, и обряза го в осмия ден; Исаака роди Якова, а Яков дванадесетте патриарси. 9 А патриарсите завидяха на Йосифа та го продадоха в Египет; Бог обаче беше с него, 10 и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом. 11 И настана глад по цялата Египетска и Ханаанска земя и голямо бедствие; и бащите ни не намираха прехрана. 12 А Яков, като чу, че имало жито в Египет, изпрати първи път бащите ни; 13 и на втория път Йосиф се опозна на братята си, и Йосифовия род стана известен на Фараона. 14 Йосиф прати да повикат баща му Якова и целия му род, седемдесет и пет души. 15 И тъй Яков слезе в Египет, дето умря, той и бащите ни; 16 и пренесоха ги в Сихем, та ги положиха в гроба в

36 Той ги изведе, като върши чудеса и знамения чрез ангелско служение, и го не опазихте. 54 А като в Египет, в Червеното море, и в пустинята през слушаха това, сърцата им се късаха от яд, и те четиридесет години. 37 Това е същия Моисей, скърцаха със зъби на него. 55 А Стефан, бидейки който рече на израиляните: "Бог ще ви въздигне от пълен със Светия Дух, погледна на небето, и братята ви пророк, както въздигна и мене". 38 Това видя Божията слава и Иисус стоящ отдясно на е оня, който е бил в църквата в пустинята заедно с Бога; 56 И Рече: Ето, виждам небесата отворени, ангела, който му говореше на Синайската планина, и Човешкият Син стоящ отдясно на Бога. 57 Но както и с бащите ни, който и прие животворни те, като изкрещяха със силен глас, запушиха думи, да ги предаде на нас; 39 когото нашите си ушите и единодушно се спуснаха върху него. бащи не искаха да послушат, но го отхвърлиха, и 58 И като го изтласкаха вън от града, хвърляха се повърнаха със сърцата си в Египет, 40 казвайки камъни върху него. И свидетелите сложиха дрехите на Аарона, "Направи ни богове, които да ходят си при нозете на един момък на име Савел. пред нас; защото тоя Моисей, който ни изведе из 59 И хвърлиха камъни върху Стефана, който Египетската земя, не знаем що му стана". 41 И през призоваваше Христа, казвайки: Господи Иисусе, ония дни те си направиха теле, и принесоха жертва приими духа ми. 60 И като коленичи, извика със на идола, и се веселяха в това, което техните силен глас: Господи, не им считай тоя грях. И като ръце бяха направили. 42 Затова Бог се отвърна рече това, заспа.

от тях, и ги предаде да служат на небесното войнство, както е писано в книгата на пророците: - "Доме Израилев, на Мене ли принасяхте заклани животни и жертви Четиридесет години в пустинята? 43 Напротив, носехте скинията на Молоха, И звездата на бога Рефана, Изображенията, които си направихте за да им се кланяте; Затова ще ви преселя оттатък Вавилон". 44 Скинията на свидетелството беше с бащите ни в пустинята, според както заповядда оня, който каза на Мойсей да я направи по образа който бе видял; 45 която нашите бащи по реда си приеха и внесоха с Иисус Навиева във владенията на народите, които Бог изгони пред нашите бащи: и така стоеше до дните на Давида, 46 който придоби Божието благоволение, и поискава да намери обиталище за Яковия Бог. 47 А Соломон му построи дом. 48 Но всевишния не обитава в ръкотворни храмове, както казва пророка: 49 "Небето ми е престол, А земята е мое подножие; Какъв дом ще построите за мен? Казва Господ, Или какво е мястото за моя покой?" 50 Не направи ли моята ръка всичко това? 51 Коравовратни и с необрязано сърце и уши! вие всяка се противите на Светия Дух; както правеха бащите ви, така правите и вие. 52 Кого от пророците не гониха бащите ви? а още и избиха ония, които предизвестиха за дохождането на тогова Праведника, на когото вие сега станахте предатели и убийци, 53 вие, които приехте закона

8 А Савел одобряваше убиването му. И на същия ден се подигна голямо гонение против църквата в Ерусалим; и те всички с изключение на апостолите, се разпръснаха по Юдейските и Самарийските окръзи. 2 И някои благочестиви човеци погребаха Стефана и ридаха за него твърде много. 3 А Савел опустошаваше църквата, като влизаше във всяка къща и завличаше мъже и жени та ги предаваше в тъмница. 4 А тия, които бяха се разпръснали, обикаляха и разгласяваха благовестието. 5 Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. 6 И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко, И виждаха знаменията, които вършеше. 7 Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени; 8 тъй щото настана голяма радост в оня град. 9 А имаше от по-напред в града един човек на име Симон, който, като представяше себе си за някаква велика личност, правеше магии и очудваше населението на Самария. 10 На него внимаваха всички, от малък до голям, казвайки: Тоя е така наречената Велика Божия Сила. 11 И внимаваха на него, понеже за доста време ги беше учудвал с магиите си. 12 Но когато повярваха на Филипа, който благовестяваше за Божието царство и за Иисус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени. 13 И

самият Симон повярва и, като се кръсти, постоянно съдбата му, А поколението му, Кой ще го изкаже? приджуряваше Филипа, та, като гледаше, че стават Защото се взе живота Му от земята" 34 И скопецът знамения и велики дела, удивяваше се. 14 А продума та рече на Филипа: Кажи ми, моля ти се, апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, за кого казва това пророкът, - за себе си ли, или че Самария приела Божието учение, пратиха им за някой друг? 35 А Филип отвори уста, и като Петра и Йоана, 15 които, като слязоха, помолиха почна от това писане, благовести му Иисуса. 36 се за тях за да приемат Светия Дух; 16 Защото И като вървяха по пътя, дойдоха до една вода; той не беше слязъл още ни на един от тях; а и скопецът каза: Ето вода; какво ми пречи да се само бяха кръстени в Иисус Христовото име. 17 кръстъ? 37 и Филип рече: Ако вярваш от все сърце Тогава апостолите полагаха ръце на тях, и те можеш. А той в отговор каза: Вярвам, че Иисус приемаха Светия Дух. 18 А Симон, като видя, че Христос е Син Божий. 38 Тогава заповяда да се с полагането на апостолските ръце, се даваше спре колесницата; и двамата слязоха във водата, Светия Дух, предложи им пари, казвайки: 19 и Филип и скопецът; и кръсти го. 39 А когато Дайте и на мене тая сила щото на когото положа излязоха из водата, Господния Дух грабна Филипа; ръце, да приема Светия Дух. 20 А Петър му рече: и скопецът вече го не видя, защото възрадван Парите ти с тебе заедно де погинат, защото си продължи пътя си. 40 А Филип се намери в Азот; и, помислил да придобиеш Божий дар с пари. 21 като преминаваше, проповядваше благовестието Ти нямаш нито участие, нито дял в тая работа, по всичките градове докле стигна в Кесария. защото сърцето ти не е право пред Бога. 22 Затуй, покай се от това твое нечестие, и моли се Господу дано ти се прости тая помисъл на сърцето ти; 23 понеже гледам, че си в горчива жълчка и си вързан в неправда. 24 А Симон в отговор рече: молете се вие на Господа за мене, да ме не постигне нищо от онова що рекохте. 25 Те прочее, след като засвидетелствуваха и разгласяваха Господното учение, върнаха се в Ерусалим, като по пътя проповядваха благовестието на много Самарийски села. 26 А ангел от Господа говори на Филипа, казвайки: Стани, иди към юг, по пътя, който слиза от Ерусалим през пустинята за Газа. 27 И той стана да отиде. И, ето, човек от Етиопия, скопец, велможа на Етиопската царица Кандакия, който беше поставен над всичкото и съкровище, и беше дошъл в Ерусалим да се поклони, 28 на връщане седеше в колесницата си и четеше пророка Исаия. 29 А Духът рече на Филипа: приближи се и придружи тая колесница. 30 И Филип се завлече та го чу като прочиташе пророка Исаия, и каза: Ами разбиращ ли какво четеш? 31 А той рече: Как да разбера, ако ме не опъти някой? И помоли Филипа да се качи и да седне с него. 32 А мястото от писанието, което четеше, беше това: "Като овца биде заведен на клане: И както агне пред стригача си не издава глас, Така не отваря устата си; 33 В унижение отмени се

9 О А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. 2 О и почна веднага да проповядва по синагогите, че Иисус е Божия Син. 3 О Но братята, като разбраха това, заведоха го в Кесария и изпратиха го в Тарс. 4 И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо ме гониш? 5 А той рече: Кой си ти, Господи? И той отговори: Аз съм Иисус, когото ти гониш. 6 Но стани, влез в града, и ще ти се каже какво трябва да правиш. 7 А мъжете, които го приджуряваха, стояха като вцепенени, понеже чуха гласа, а не видяха никого. 8 И Савел стана от земята, и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка та го въведоха в Дамаск. 9 И прекара три дни без да види, и не яде нито пи. 10 А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. 11 И Господ му рече: Стани та иди на улицата, която се нарича Права, и попитай в къщата на Юда за един Тарсянин на име Савел; защото, ето, той се моли; 12 и е видял един човек на име Анания да влеза и да полага ръце на него за да прогледа. 13 Но Анания отговори: Господи, чул съм от мнозина за тия човек, колко зло е сторил на твоите светии в Ерусалим. 14 И тук имал власт от първосвещениците да върже

всички, които призовават твоето име. 15 А Господ направи леглото си. И веднага той стана. 35 И му рече: Иди, защото той ми е съд избран да всички, които живееха в Лида и в Саронското поле разгласява моето име пред народите и царе и видяха, и се обрнаха към Господа. 36 А в Иопия пред Израиляните; 16 защото аз ще му покажа имаше една ученица на име Тавита (което значи колко много той трябва да пострада за името ми. Сърна). Тая жена вършеше много добри дела и 17 И тъй, Анания отиде и влезе в къщата; и като благодеяния. 37 И през тия дни тя се разбрала и положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ умря; и като я окълаха, положиха я в една горна ме изпрати, - същият Иисус Който ти се яви на стая. 38 И понеже Лида беше близо до Иопия, пътя, по който ти идеше, - за да прогледаш и да учениците, като чуха, че Петър бил там, изпратиха се изпълни със Светия Дух. 18 И начаса паднаха до него двама човека да го помолят: Не се бави от очите му като люспи, и той прогледа; и стана да дойдеш при нас. 39 И Петър стана и отиде с та се кръсти. 19 А като похапна, доби сила, и тях. И като дойде, заведоха го в горната стая; и преседя няколко дни с учениците в Дамаск. 20 И всичките вдовици стояха около него та плачеха, и почна веднага да проповядва по синагогите, че му показваха многото ризи и дрехи, които правеше Иисус е Божият Син. 21 И всички, които го слушаха, Сърна когато бе с тях. 40 А Петър изкара всички се удивляваха, и казваха: Не е ли той, който в навън, коленичи та се помоли, и се обрна към Ерусалим съсипвал тия, които призовавали това тялото и рече: Тавито, стани. И тя отвори очите си, име, и дошъл тука за да закара такива вързани при и като видя Петра, седна. 41 И той и подаде ръка първосвещениците? 22 А Савел се засилваше още и я изправи; после повика светиите и вдовиците и повече, и преодоляваше юдейте, които живееха в представи им я жива. 42 И това стана известно по Дамаск, като доказваше, че това е Христос. 23 И цяла Иопия; и мнозина повярваха в Господа. 43 А когато се минаха доста дни, юдейте се наговориха Петър преседя дълго време в Иопия у някого си да го убият; 24 но техният заговор стана известен Симон.

на Савла. И те даже вардеха портите дения и ноща за да го убият, 25 но учениците му го взеха през нощта и го свалиха през стената, като го спуснаха с кош. 26 И когато дойде в Ерусалим, той се стараеше да дружи с учениците; но всички се боеха от него, понеже не вярваха че е ученик. 27 Но Варнава го взе та то доведе при апостолите, и разказа им как бил видял Господа по пътя, и че му говорил, и как в Дамаск дързостно проповядвал в Иисусовото име. 28 И той влизаше и излизаше с тях в Ерусалим, като дързостно проповядваше в Господнето име. 29 И говореше и се препираше с гръцките Юдеи. а те търсеха случай да го убият. 30 Но братята, като разбраха това, заведоха го в Кесария и изпратиха го в Тарс. 31 И тъй по цяла Юдея, Галилея и Самария църквата имаше мир и се назидаваше, и, като ходеше в страх от Господа и в утехата на Светия Дух, се умножаваше. 32 И Петър, като обикаляше всичките вярващи, слезе и светиите, които живееха в Лида. 33 И там намери един човек на име Еней, който бе пазел легло осем години, понеже беше парализиран. 34 И Петър му рече: Енене, Иисус Христос те изцелява; стани,

10 Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения Италийски Полк. 2 Той беше благочестив и боеше се от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на людете, и непрестанно се молеше на Бога. 3 Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който слезе при него и му рече: Корнилие! 4 О Него Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви, 5 И сега изпрати човеци в Иопия да повикат единого Симона, чието презиме е Петър. 6 Той гостува у някой си кожар Симон, чиято къща е край морето, (той ще ти каже що трябва да правиш). 7 И като си отиде ангелът, който му говореше, той повика двама от слугите си и един благочестив войник от тия, които редовно му служеха; 8 и като им разказа всичко, прати ги в Иопия. 9 А на утрешния ден, когато те пътуваха и наближаваха до града, около шестия час Петър се качи на къщния покрив да се помоли. 10 И като огладня, поискаш да яде; но докато приготвяха, той дойде в изстъпление, 11 И видя небето отворено и някакъв

съд, като голяма плащаница, да слиза, спускан презиме е Петър; той гостува у дома на един чрез четирите ъгъла към земята. **12** В него имаше кожар Симон, край морето, (той като дойде, ще ти всякакви земни четвероноги и гадини и небесни говори). **13** Начаса, прочее, пратих до тебе и ти птици. **13** И дойде глас към него: Стани, Петре, си сторил добре да дойдеш. И тъй, ние всинца заколи и яж. **14** А Петър рече: Никак, Господи; присъствуваме тук пред Бога за да чуем все що защото никога не съм ял нищо мяръсно и нечисто. ти е заповядано от, Господа. **14** А Петър отвори **15** И пак дойде към него втори път глас; Което уста и рече: Наистина виждам, че Бог не гледа на Бог е очистил, ти за мяръсно го не считай. **16** И лице; **15** но във всеки народ оня, който му се бои и това стана три пъти, след което съда се вдигна върши правото, угоден му е. **16** Словото, което той веднага на небето. **17** А докато Петър беше в прати на Израиляните та им благовестяваше мир недоумение, какво значеше видението, което беше чрез Иисуса Христа, (който е господар на всички), видял, ето, изпратените от Корнилия човеци, като **17** това слово вие знаете, което, след кръщението, бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха проповядвано от Йоана, се разпространи по цяла пред портата, **18** и повикаха та попитаха: Тука Юдея, начиная от Галилея, **18** именно, Иисус от ли гостува Симон, чието презиме е Петър? **19** И Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със докато Петър още размишляваше за видението, сила; Който обикаляше да прави благодения и духът му рече: Ето, трима човека те търсят. **20** да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Стани, слез, та иди с тях; и никак не се съмнявай, Бог беше с Него. **20** И ние сме свидетели на защото аз съм ги изпратил. **21** И тъй, Петър слезе всичко що извърши той и в Юдейската земя и в при човеците и рече: Ето, аз съм оня, когото Ерусалим; когото и убиха, като го повесиха на търсите. По коя причина дойдохте? **22** А те рекоха: дърво. **20** Него Бог възкреси на третия ден, и даде Стотникът Корнилий, човек праведен и който се **21** му да се яви, **21** не на всичките люде, а на нас бои от Бога, и с добро име между целия юдейски предизбрани от Бога свидетели, които ядохме и народ, биде уведомен от Бога чрез един свет ангел **22** пихме с него след като възкръсна от мъртвите. да го повика у дома си и да чуе думи от тебе. **23** **23** И заръча ни да проповядваме на людете, и Тогава той ги покани вътре та ги нагости. И на да свидетелствува, че тоя е определеният от сутринта той стана та излезе с тях; а някои от Бога Съдия на живите и мъртвите. **24** За него братята от Иопия го придружиха. **24** И на другия свидетелствуваат всичките пророци, че всеки, който ден влязоха в Кесария; а Корнилий ги чакаше, като повярва в него, ще получи чрез неговото име беше свикал роднините си и близките си приятели. прощение на греховете си. **25** Докато Петър още **25** И когато влизаше Петър, Корнилий го посрещна, говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, падна пред нозете му, и се поклони. **26** А Петър които слушаха словото. **26** И обрязаните вярващи, го дигна, казвайки: Стани; и аз съм човек. **27** И дошли с Петра се смяха задето дарът на Светия разговоряйки се с него той влезе и намери мнозина Дух, се изля и на езичниците; **26** защото ги чуеха събрани. **28** И рече им: вие знаете колко незаконно да говорят чужди езици и да величат Бога. Тогава е за юдеин да има сношение или да дружи с Петър проговори: **47** Може ли някой да забрани иноплеменник; Бог обаче ми показа, че не бива водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия да наричам никого мяръсен или нечист; **29** Затова, Дух, както и ние? **48** И заповяда да бъдат кръстени щом ме повикахте, дойдох без да възражавам; и в името на Иисуса Христа. Тогава му се примолиха тъй, питам аз, по коя причина сте ме повикали? **30** да преседи няколко дни у тях.

И Корнилий рече: Преди четири дена, в тоя час, прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със светло облекло, който каза, **31** Корнилие, твоята молитва е послушана и твоите милостини се помнят пред Бога. **32** Прати, прочее, в Иопия да повикай Симона, чието

11 И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чуха, че и езичниците приели Божието слово. **2** И когато Петър възлезе в Ерусалим, ония, които бяха от обрязаните, се препираха с него, казвайки: **3** При необрязани човеци си влизал и си ял с тях. **4** А Петър захвания та им изложи наред станалото,

като каза: 5 Аз бях на молитва в град Иопия, и в Светия Дух и с вяра; и значително множество се изстъпление видях видение: един съд като голяма плащаница слизаше, спускан чрез четирите ъгъла от небето, и дойде дори до мене. 6 В него като се зврое, и гадини, и небесни птици. 7 Чух още в Антиохия учениците се нарекоха Християни. 8 И през тия дни слязоха пророци от Ерусалим в Но аз рекох, Никак Господи, защото не е влизало Антиохия, 9 Обаче, и обяви чрез Духа, че щеше да настане голям втори глас от небето продума, Което е Бог очистил, глад по цялата вселена; каквото и стана в дните ти за мръсно го не считай. 10 Това стана три пъти, на Клавдия. 29 Затова, учениците наредиха да след което всичко се дръпна пак на небето. 11 Изпратят всеки според състоянието си, помощ на И, ето, същия час трима человека, изпратени от братята, които живееха в Йодея; 30 което и сториха, Кесария до мене, пристигнаха пред къщата, в и я изпратиха до презвитерите чрез ръката на която бяхме. 12 И Духът ми каза да отида с тях, и Варнава и Савла.

никак да не правя разлика между човеците, а с мене дойдоха и шестимата тия братя, и влязохме в къщата на человека. 13 И той ни разказа как видял ангела да стои в къщата му и да казва, Прати човеци в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър; 14 той ще ти каже думи чрез които ще се спасиш и целия ти дом. 15 И когато почнах да говоря, Светият Дух слезе на тях както и на нас изначало. 16 Тогава си спомних думата на Господа, как каза, Йоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух. 17 И тъй, ако Бог даде същия дар и на тях, когато повярваха в Господа Иисуса Христа, както и на нас, кой бях аз та да можех да възпрепятствам на Бога? 18 Като чуха това, те престанаха да възражават, и славеха Бога, казвайки: И на езичниците Бог даде покаяние за живот. 19 Между това, разпръснатите от гонението, което стана по убиването на Стефана, пътуваха дори до Финикия, Кипър, и Антиохия, като на никой друг не известяваха словото, освен на юдеите. 20 Обаче между тях имаше някои Кипряни и Киринейци, които, като пристигнаха в Антиохия, говореха и на гърците, благовествявайки Господа Иисуса. 21 Господната ръка беше с тях; та голямо число човеци повярваха и се обрънаха към Господа. 22 И стигна известие за тях в ушите на църквата в Ерусалим; и те изпратиха Варнава в Антиохия; 23 който, като дойде и видя делото на Божията благодат, зарадва се, и увещаваше всички да пребъдват в Господа с непоколебимо сърце. 24 Понеже той беше добър човек пълен със

12 Около това време цар Ирод простря ръцете си да притесни някои от църквата. 20 А Ирод беше много разгневен на Тирците и Сидонците; и те дойдоха единодушно при него, и, като спечелиха поддръжката на царевия постелник Власта, просеха помирение; защото тяхната област се хранеше от царевата. 3 и, като видя, че беше угодно на юдеите, той при това улови и Петра, това беше през дните на безквасните хлябове, 4 И като го хвана, хвърли го в тъмница, и предаде го на четири четворки войници да го варят, с намерение да го изведе пред людете подир пасхата. 5 И така, те вардеха Петра в тъмницата; а църквата принасяше пред Бога усърдна молитва за него. 6 И през същата нощ когато Ирод щеше да го изведе, Петър спеше между двама войника, окован с две вериги; и стражари пред вратата вардеха тъмницата. 7 И, ето, един ангел от Господа застана до него, и светлина осия килията; и като побутна Петра по ребрата, разбуди го и рече му: Ставай бърже. И веригите паднаха от ръцете му. 8 И ангелът му рече: Опashi се и обуй сандалите си. И той стори така. Тогава му каза: Облечи дрехата си и дойди подир мене. 9 И Петър излезе и вървеше изподире, без да знае, че извършеното от ангела е действителност, но си мислеше, че вижда видение. 10 А като преминаха първата и втората стража, дойдоха до железната порта, която води в града, и тя им се отвори сама; и като излязоха през нея, изминаха една улица, и ангелът веднага се оттегли от него. 11 И Петър, когато дойде на себе

си, рече: Сега наистина знаят, че Господ изпрати свой прислужник. 6 И като преминаха целия ангела си и ме избави от ръката на Ирода, и остров до Пафса, намериха някой си магьосник, от всичко, което юдейските люде очакваха. 12 И лъжепророк, юдеин, на име Варинус, 7 който като поразмисли, дойде при къщата на Мария, беше с управителя Сердика Павла, един разумен майката на Йоана, чието презиме бе Марко, дето човек. Тоя последния повика Варнава и Савла и бяха събрани мнозина да се молят. 13 И когато поиска да чуе Божието слово. 8 Но магьосникът похлопа на вратичката в портата, една слугиня Елима (защото така се превежда името му) им се на име Рода излезе да послуша кой е. 14 И противеше, и стараеше се да отвърне управителя щом позна Петровия глас, от радост не отвори от вярата. 9 Но Савел, който се наречаше и Павел, портата, а се завече и извести, че Петър стои изпълнен със Светия Дух, се вгледа в него и рече: пред портата. 15 А те ѝ рекоха: Ти си луда, но 10 О, ти, пълен с всякакви лукавщини и с всякакво тя настояваше, че това що им казва е вярно. коварство, сине дяволски, враже на всичко що Тогава те думаха: Тогава е неговият ангел. 16 А е право, няма ли да престанеш да извращаваш Петър продължаваше да хлопа; и като отвориха, правите пътища на Господа? 11 И сега, ето, видях го и се смяхах. 17 А той им помаха с ръка Господната ръка е върху тебе; ти ще ослепееш, да мълчат, и им разказа как го изведе Господ из и няма да виждаш сънцето за известно време. тъмницата. И като им каза: Явете това на Якова И начаса падна на него помрачаване и тъмнина; и на братята, излезе та отиде на друго място. и той се луташе, търсейки да го води някой за 18 А като се съмна, стана не малко смущение ръка. 12 Тогава управителят, като видя станалото, между войниците - какво стана Петър. 19 А Ирод, повярва, смяян от Господното учение. 13 А Павел като го потърси и не го намери изпита стражарите и дружината му, като отплуваха от Пафса, дойдоха и заповяда да ги погубят. И слезе от Юдея, в в Перга Памфилийска; а Йоан се отдели от тях и Кесария, и там живееше. 20 И като поразмисли, се върна в Ерусалим. 14 А те заминаха от Перга и дойде при къщата на Мария, майката на Йоана, стигнаха в Антиохия Писидийска; и в съботния чието презиме бе Марко, гдето бяха събрани ден влязоха в синагогата и седнаха. 15 И след мнозина да се молят. 21 И в един определен ден прочитането на закона и пророците, началниците Ирод, облечен в царска одежда, седна на престола на синагогата пратиха до тях да им кажат: Брата, и държа реч пред тях. 22 А народът извика: Глас ако имате някоя увещателна дума за людете, Божий, а не човешки! 23 И понеже не въздаде кажете. 16 Павел, прочее, стана та помаха с ръка, слава на Бога, начаса един ангел от Господа го и рече: Израиляни, и вие, които се боите от Бога, порази, та биде изяден от червеи и умря. 24 Между слушайте. 17 Бог на тоя израилски народ избра това, Божието учение растеше и се умножаваше. бащите ни, и взвиси народа когато престояваха в 25 А Варнава И Савел, като свършиха службата Египетската земя, и с издигната мишица ги изведе си, върнаха се от Ерусалим в Антиохия и взеха из нея. 18 И за около четиридесет години ги води и храни в пустинята. 19 И като изтреби седем народа в Ханаанската земя, раздели им тяхната земя да им бъде наследство за около четиристотин и петдесет години. 20 След това им дава съдии до пророка Самуил. 21 После поискаха цар; и, Бог им даде Саула, Кисовия син, мъж от Вениаминовото племе, за четиридесет години. 22 И него като отмахна, издигна им за цар Давида, за когото свидетелствува, казвайки, "Намерих Давида, Йесеевия син, човек според сърцето ми, който ще изпълни всичката ми воля". 23 От неговото потомство Бог, според обещанието си,

13 О О, ти, пълен с всякакви лукавщини и с всякакво коварство, сине дяволски, враже на всичко що е право, няма ли да престанеш да извращаваш правите пътища на Господа? 2 И като служеха на Господа и постеха, Светия Дух рече: Отделете ми Варнава и Савла за работата, на която съм ги призвал. 3 а да бъдеш за спасение до края на земята". 4 И така те, изпратени от Светия Дух слязоха в Селевкия, и оттам отплуваха за Кипър. 5 И когато бяха в Саламин, проповядваха Божието слово в юдейските синагоги; и имаха Йоана за

въздигна на Израиля спасител, Иисуса, 24 след като събота. 43 И когато се разиде синагогата, мнозина Йоан, преди неговото идване, беше проповядвал от юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха кръщението на покаяние на целия Израилски след Павла И Варнава; които, като се разговаряха народ. 25 И като свършваше попрището си, Йоан с тях увещаваха ги да постоиствуват в Божията казваше, Според както мислите, кой съм аз? Не благодат. 44 На следващата събота се събра почти съм оня, когото очаквате; но, ето, подир мене иде целия град да чутят Божието слово. 45 А юдеите един, комуто не съм достоен да развържа обувката като видях множествата, изпълниха се със завист, на нозете. 26 Брата, потомци от Авраамовия опровергаваха това, което говореше Павел, и род, и които измежду вас се боят от Бога, нам хулеха. 46 Но Павел и Варнава говориха дързостно се изпрати вестта на това спасение. 27 Защото и рекоха: Нужно беше да се възвести първом Ерусалимските жители и техните началници, като на вас Божието учение; но понеже го отхвърляте не го познаха, а без да разберат пророческите и считате себе си недостойни за вечния живот, думи, които се прочитат всяка събота, изпълниха то обръщаме се към езичниците. (aiōnios g166) ги като го осъдиха. 28 Без да намерят в него нещо 47 Защото така ни заповядва Господ, казвайки: достойно за смърт, пак изискаха от Пилата да "Поставих Те за светлина на народите, За да бъде убит. 29 И когато изпълниха всичко, що бе бъдеш за спасение до края на земята" 48 И писано за него, счеха го от дървото и положиха го езичниците, като слушаха това, радваха се, и в гроб. 30 Но Бог Го възкреси от мъртвите. 31 И той славеха Божието учение; и повярваха всички, които в продължение на много дни се явяваше на тия, бяха отредени за вечния живот. (aiōnios g166) 49 И които бяха възлезли с него от Галилея в Ерусалим, Господното учение се разпространяваше по цялата които сега са свидетели за него пред людете. 32 тая страна. 50 А юдеите подбудиха набожните И ние ви донесохме блага вест за обещанието, високопоставени жени и градските първенци, и, дадено на бащите ни, 33 че Бог го изпълни на като повдигнаха гонение против Павла и Варнава, техните чада, като възкреси Иисуса; както е писано изпъдиха ги из пределите си. 51 А те оттърсиха и във втория псалом: - "Ти си Мой Син, Аз днес против тях праха от нозете си, и дойдоха в Икония. Те родих". 34 А че го е възкресил от мъртвите, 52 А учениците се изпълниха с радост и със Святия никога вече да се не връща в изтлението, казва Дух.

така: "Ще ви дам Верните милости, [обещани] на Давида". 35 Защото и в друг Псалом казва, "Няма да оставиш Светеца си да види изтление". 36 Обаче, Давид, след като в своето си поколение послужи на Божието намерение, заспа и биде положен при бащите си, и видя изтление. 37 А тоя, когото Бог възкреси не видя изтление. 38 И така, братя, нека ви бъде известно, че чрез него се проповядва на вас прощение на греховете, 39 и че всеки, който вярва, се оправдава чрез него от всичко, от което не сте могли да се оправдате чрез Мойсейевия закон. 40 Затова внимавайте да не би да ви постигне казаното от пророците: 41 "Погледнете, презрители, очудете се, и се погубете; Защото аз ще извърша едно дело във вашите дни, Дело, което никак няма да повярвате, ако и да ви го разкаже някой". 42 Когато си излизаха (из юдейската синагога, езичниците) ги молеха да им се проповядват тия думи и следващата

14 О рече със силен глас: Стани прав на нозете си. И той скочи и ходеше. 2 О когато учениците още стояха около него, той стана да влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия. 3 Но пак, те преседяха там доста време и дързостно говореха в Господа, който свидетелствуваше за словото на своята благодат като даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце. 4 И множеството в града се раздои; един бяха с юдеите, а други с апостолите. 5 И когато се породи стремеж у езичниците и юдеите с началниците им за да ги опозорят и да ги убият с камъни, 6 те се научиха и избягаха в Ликаонските градове, Листра и Дервия, и в околните им места, 7 и там проповядваха благовестието. 8 А в Листра седеше някой си човек немощен в нозете си, куч от рождението си, който никога не бе ходил. 9 Той слушаше Павла като говореше; а Павел като се взря в него и видя, че има вяра да бъде изцелен,

10 рече със силен глас: Стани на нозете си. И той за езичниците врата за да повярват. 28 И там скочи и ходеше. 11 А народът, като видя какво преседяха доста време с учениците.

извърши Павел, извика със силен глас, казвайки по Ликаонски: Боговете, оприличени на човеци са слезли при нас. 12 И наречаха Варнава Юпитер, а Павла Меркурий, понеже той беше главният говорител. 13 И жрецът при Юпитеровото капище, което беше пред града, приведе юнаци и донесе венци на портите, и заедно с народа се канеше да принесе жертва. 14 Като чуха това апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха всред народа, та извикаха, казвайки: 15 О, мъже, защо правите това: и ние сме човеци със същото естество като вас, и благовестяваме ви да се обърнете от тия суети към живия Бог, който е направил небето, земята, морето, и всичко що има в тях; 16 който през миналите поколения е оставил всичките народи да ходят по своите пътища, 17 ако и да не е преставал да свидетелствува за себе си, като е правил добрини и давал ви е от небето дъждове родовити времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба. 18 И като казваха това, те едвам възпряха множествата да им не принасят жертва. 19 Между това, дойдоха юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народа; и те биха Павла с камъни и го извлякоха вън от града, като мислеха че е умрял. 20 А когато учениците още стояха около него, той стана та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия. 21 И след като проповядваха благовестието в този град и придобиха много ученици, върнаха се в Листра, Икония и Антиохия, 22 и утвърдяваха душите на учениците, като ги увещаваха да постоянно провеждат във вратата, и ги учеха, че през много скърби трябва да влезем в Божието царство. 23 И след като им ръкоположиха презвитери във всяка църква и се помолиха с пост, препоръчаха ги на Господа, в когото бяха повярвали. 24 И като минаха през Писидия, дойдоха в Памфилия; 25 И проповядваха ученикето в Перга, и слязоха в Аталия. 26 Оттам отплуваха за Антиохия, откъдето бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което сега бяха извършили. 27 И като пристигнаха и събраха църквата, те разказаха всичко, което беше извършил Бог чрез тях, и как беше отворил

15 А някои слязоха от Юдея и учеха братята, казвайки: Ако се не обрежете според Мойсеевия обред, не можете се спаси. 2 И тъй, като стана не малко препирня и разискване между тях и Павла и Варнава, братята наредиха Павел и Варнава и някои други от тях да възлязат за тоя въпрос в Ерусалим до апостолите и презвитерите. 3 Те, прочее, изпратени от църквата, минаваха и през Финикия и през Самария, та разказваха за обръщането на езичниците, причиняваха голяма радост на всичките братя. 4 А като стигнаха в Ерусалим, бяха приети от църквата и от апостолите и презвитерите, и разказваха все що беше извършил Бог чрез тях. 5 Но, рекоха те, някои от повярвалите между фарисейската секта станаха та казаха, Нужно е да се обрязват езичниците, и да им се заръча да пазят Мойсеевия закон. 6 Тогава апостолите и презвитерите се събраха да разискат този въпрос. 7 И след много разпитване Петър стана та им каза: Братя, вие знаете че в първите дни Бог избра между вас мене, щото езичниците чрез моите уста да чутят евангелското учение и да повярват. 8 И сърцеведец Бог им засвидетелствува като даде и на тях Светия Дух, както и на нас; 9 И не направи никаква разлика между нас и тях, като очисти сърцата им чрез вяра. 10 Сега, прочее, защо изпитвате Бога, та да налагате на шията на учениците хомот, който, нито бащите ни, нито ние можехме да носим? 11 Но вярваме, че ние ще се спасим чрез благодатта на Господа Иисуса, също както и те. 12 Тогава цялото множество млъкна и слушаше Варнава и Павла да разказват какви знамения и чудеса Бог беше извършил чрез тях между езичниците. 13 И след като свършиха те да говорят, Яков взе думата и каза: Братя, послушайте мене: 14 Симон обясни по кой начин Бог най-напред посети езичниците, за да вземе измежду тях люде за своето име. 15 С това са съгласни и пророческите думи, както е писано: 16 "След това ще се върна. И пак ще въздигна падналата Давидова скиния, И пак ще издигна развалините й, И ще я изправя; 17 За да потърсят Господа останалите от човеците, И всичките народи, които се наричат с името ми,

18 Казва Господ, който прави да е известно това от века". (*aiōn g165*) **19** Затуй, аз съм на мнение да не отегчаваме тия измежду езичниците, които се обръщат към Бога; **20** но да им пишем да се въздържат от оскверненията чрез идоли, чрез още от старо време по всичките градове е имало такива, които са проповядвали Мойсеевия закон, и Тогава апостолите и презвитерите с цялата църква намериха за добре да изберат изпомежду си човеци, и да ги пратят в Антиохия с Павла и Варнава, - [а именно]: Юда, наречен Варсава, и Сила, водители между братята. **23** И писаха им по тях следното: От апостолите и по-старите братя, поздрав до братята, които са от езичниците в Антиохия, Сирия, и Киликия. **24** Понеже чухме, че някои, които са излезли от нас, ви смутили с думите си, и извратили душите ви, [като ви казват да се обрязвате и да пазите закона.] без да са приели заповед от нас, **25** то ние, като дойдохме до единодущие, намерихме за добре да изберем мъже и да ги пратим до вас заедно с любимите ни Варнава и Павла, **26** човеци, които изложиха живота си на опасност за името на нашия Господ Иисус Христос. **27** И така, изпращаме Юда и Сила, да ви съобщят и те устно същите неща. **28** Защото се видя за добре на Светия Дух и на нас да ви не налагаме никоя друга тегота, освен следните необходими неща: **29** да се въздържате от ядене идоложертвено, кръв, и удавено, тоже и от блудство; от които ако се пазите, добре ще ви бъде. Зравейте. **30** И така, изпратените слязоха в Антиохия, и като събраха всичките вярващи дадоха им посланието. **31** И те, като го прочетоха, зарадваха се за успокоението що им даваше. **32** А Юда и Сила, които бяха и сами пророци, увещаваха братята с много думи и ги утвърдиха. **33** И след като преседяха там няколко време, братята ги оставиха с мир да се върнат при ония, които ги бяха изпратили. **34** Но Сила видя за добре да поседи още там. **35** А Павел и Варнава останаха в Антиохия, и, заедно с мнозина други поучаваха и проповядваха Господното учение. **36** А след няколко дни Павел рече на Варнава: Да се върнем сега по всички градове дето сме проповядвали Господното учение, и да нагледаме братята, как са. **37** И Варнава беше на мнение да вземат със себе си Йоана, наречен Марко; **38** а Павел не намираше за добре да вземат със себе си тогава, който се бе отделил от тях още от Памфилия, и не блудство, и чрез яденето удавено и кръв. **21** Защото отиде с тях на делото. **39** И тъй, възникна разпра още от старо време по всичките градове е имало (помежду им), така че те се отделиха един от друг; такива, които са проповядвали Мойсеевия закон, и Варнава взе Марка да отплува за Кипър, **40** а който се и прочита всяка събота в синагогите. Павел си избра Сила, и тръгна, препоръчен от **22** Тогава апостолите и презвитерите с цялата братята на Господната благодат. **41** И заминуваше през Сирия и Киликия та утвърждаваше църквите.

16 О И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. **2** О И като ги изведоха при градските съдии рекоха: Тия човеци са Юдеи и много смущават града ни, з Него Павел пожела да води със себе си, затова взе та го обряза поради юдите, които бяха по онни места; понеже всички знаяха, че баща му беше, грък. **4** И като ходеха по градовете, предаваха им наредбите определени от апостолите и презвитерите в Ерусалим, за да ги пазят. **5** Така църквите се утвърждаваха във врата, и от ден на ден се умножаваха числено. **6** И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им се забрани от Светия Дух да проповядват словото в Азия; **7** и като дойдоха срещу Мизия, опитаха се да отидат във Витиния, но Исусовия Дух не им допусна. **8** И тъй, като изминаха Мизия слязоха в Троада. **9** И яви се на Павла нощя видение: един македонец стоеше и се молеше, казвайки: Дойди в Македония и помогни ни. **10** И като видя видението, веднага потърсихме [случай] да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. **11** И тъй, като отплувахме от Троада, отправихме се право към Самотрак, на утрешния ден в Неапол, **12** и оттам във Филипи, който е главният град на оная Македония, и Римска колония. В той град преседяхме няколко дни. **13** А в събота излязохме вън от портата край една река, дето предполагахме, че става молитва; и седнахме та говорихме на съ branите там жени. **14** И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от град Тиатир, продавачка на морави

платове, слушаше; и Господ отвори сърцето й да внимава на това, което Павел говореше. **15** И та им изми раните; и без забава се кръсти, той като се кръсти тя и домът и, помоли ни, казвайки: и всичките негови. **34** И като ги заведе в къщата Ако ме признавате за вярна Господу, влезте в си, сложи им трапеза; и, повярвал в Бога, зарадва къщата ми и седете. И принуди ни. **16** И един ден, се с целия си дом. **35** А когато се разсъмна, като отивахме на молитвеното място, срещна ни градските съдии пратиха палачите да рекат: Пусни една мома, която имаше предсказвателен дух и ония човеци. **36** И началникът съобщи думите на чрез прокобяването си докарваше голяма печалба Павла, казвайки: Градските съдии са пратили да на господарите си. **17** Тя вървеше подир Павла ви пуснем; сега, прочее, излезте и си идете с мир. и нас та викаше, казвайки: Тия човеци са слуги на всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение. **18** Това тя правеше много дни наред, А хвърлиха в тъмница; и сега тайно ли ни изваждат? понеже търде детегна на Павла, той се обрна и рече на духа: Заповядвам ти в името на Иисуса Христа да излезеш от нея. И излезе в същия час. **19** А господарите и като видяха, че излезе и надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила като ги изведоха при градските съдии, рекоха: Тия човеци са юдеи и смущават града ни, 21 като проповядват обичаи, които не е позволено на нас, като Римляни, да приемаме или да пазим.

22 На това, народът купно се подигна против тях, и градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги. **23** И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница, и заръчаха на тъмничния началник да ги варди здраво; **24** който като получи такава заповед, хвърли ги в по-вътрешната тъмница, и стегна добре нозете им в клада. **25** Но по среднощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха, **26** внезапно стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всичките се развързаха. **27** И началникът, като се събуди и видя тъмничните врати отворени, измъкна ножа си и щеше да се убие, мислейки, че затворниците са избягали. **28** Но Павел извика със силен глас, думайки: Недей струва никакво зло на себе си, защото всички сме тука. **29** Тогава началникът поиска светила, скочи вътре, и разтреперан падна пред Павла и Сила; **30** и изведе ги вън и рече: Господа, що трябва да сторя за да се спася? **31** А те казаха: повяррай в Господа Иисуса (Христа), и ще се спасиш, ти и домът ти. **32** И говориха Господното учение на него и на всички, които бяха

17 И като минаха през Амфипол и Аполония, пристигнаха в Солун, дето имаше юдейска синагога. **2** О Защото внасяш нещо странно в ушите ни; бихме общали, прочее, да узнаем какво ще е то. **3** та им поясняваше и доказваше, че Христос трябваше да пострада и да възкръсне от мъртвите, и че тоя Иисус, когото, каза той, аз ви проповядвам, е Христос. **4** и някои от тях се убедиха и дружеха с Павла и Сила, така и голямо множество от набожните гърци и не малко от по-първите жени. **5** Но юденте, подбудени от завист, взеха си неколцина лоши човеци от мързеливците по пазаря, и като събраха тълпа, размириваха града; и нападнаха на Ясоновата къща та търсеха Павла и Сила за да ги изведат пред народа. **6** Но като ги не намериха, завлякоха Ясона и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тия, които изопачиха света, дойдоха и тука; **7** и Ясон ги е приел; и те всички действуват против Кесаревите укази, казвайки, че имало друг цар, Иисус. **8** И народът и градоначалниците, като чуха това, се смутиха. **9** Но като взеха поръчителство от Ясона и от другите пуснаха ги. **10** А братята незабавно изпратиха Павла и Сила през нощ в Берия; и те като стигнаха там, отдоха в юдейската синагога. **11** И Беряните бяха по-благородни от

Солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък, и всеки ден изследваха писанията да видят дали това е вярно. 12 И така мнозина от тях повярваха, и от високопоставените гъркини от мъжете не малко. 13 Но Солунските юдеи, като разбраха, че и в Берия се проповядва от Павла сме". 14 Тогава братята изведнъж и смутиха народа. 15 А ония, които изпратиха Павла да отиде към морето; а Сила изкуство и измишление. 16 А като ги чакаше Павел в Атина, определил; за което и е дал уверение на всички, духът му се възмущаваше дълбоко, като гледаше како го е възкресил от мъртвите. 17 И тъй разискваше в синагогата с юдеите и с набожните, и по пазаря 18 Тоже и някои от Епикурейските и Стоическите философи се препираха с него; и един рекоха: Които беше и Дионисий Ареопагит, още и една Какво иска да каже тоя празнословец? а други: жена на име Дамар, и други с тях.

види се, че е проповедник на чужди богове: защото проповядваше Исуса и възкресението. 19 Прочее, взеха та го заведоха на Ареопага, като казваха: можем ли да знаем какво е това ново учение, което ти проповядваш? 20 Защото внасяш нещо странно в ушите ни; бихме обичали, прочее, да узнаем какво ще е то. 21 (А всичките Атиняни и чужденци, които престояваха там, не си прекарваха времето с нищо друго, освен да разказват или да слушат нещо по-ново). 22 И тъй, Павел застана сред Ареопага и каза: Атиняни, по с и ч к о гледам, че сте много набожни. 23 Защото, като минавах и разглеждах предметите, на които се кланяте, намерих н един жертвенник, на който бе написано: На непознатия Бог. Онова, прочее, на което се кланяте, без да го знаете, това ви проповядвам. 24 Бог, който е направил света и всичко що е в него, като е Господар на небето и на земята, не обитава в ръкотворни храмове, 25 нито му са потребни служения от човешки ръце, като да би имал нужда от нещо, понеже сам той дава на всички и живот и дишане и всичко; 26 и направил е от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята, като им е определил предназначени времена и пределите

на заселищата им; 27 за да търсят Бога, та дано не е далеч от всеки един от нас; 28 защото в него живеем, движим се, и съществуваме; както и някои от вашите поети са рекли, "Защото дори негов род

18 Подир това Павел тръгна от Атина и дойде в Коринт, 2 О А когато го замолиха да посedi повечко време, той не склони; 3 И понеже имаше същото занятие, седеше у тях и работеха; защото занятието им беше да правят шатри. 4 И всяка събота той разискваше в синагогата с юдеи и гърци, и се стараеше да ги убеждава. 5 А когато Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел се притесняваше от своя дух да свидетелствува на юдеите, че Исус е Христос. 6 Но понеже те се противяха и хулеха, той отърси дрехите си и рече: Кръвта ви да бъде на главите ви; аз съм чист от нея; отсега ще отивам между езичниците. 7 И като се премести оттам, дойде в дома на някого си на име Тит Юст, който се кланяше на Бога, и чиято къща беше до синагогата. 8 А Крисп, началникът на синагогата, повярва в Господа с целия си дом; и мнозина от Коринтяните, като слушаха, вярваха и се кръщаваха. 9 И Господ каза на Павла нощя във видение: Не не бой се, но говори и не мълквай; 10 защото аз съм с тебе, и никой няма да те нападне та да ти стори зло; защото имам много люде в този град. 11 И той преседя там година и шест месеца та ги поучаваше в Божието слово. 12 А когато Галион беше управител в Ахая, юдеите се

подигнаха единодушно против Павла, доведоха те рекоха: В Йоановото кръщение. 4 А Павел го пред съдилището, и казаха: 13 Тоя убеждава рече: Йоан е кръщавал с кръщението на покаяние, човеците да се кланят на Бога несъгласно закона. като е казвал на людете да вярват в тогова, 14 Но когато Павел щеше да отвори уста, Галион който щеше да дойде подир него, сиреч в Иисуса. рече на юдите: Ако беше ако беше въпрос за 5 И като чуха това, кръстиха се в името на някоя неправда или грозно злодеяние, о юдеи, Господа Иисуса. 6 И като положи Павел ръце на разбира се би трябвало да ви търпя; 15 но ако тях, Светия Дух дойде на тях; и говореха други въпросите са за учение, за имена и за вашия езици и пророкуваха. 7 И те всички бяха около закон, гледайте си сами; аз не ща да съм съдия на дванадесет мъже. 8 И той влезе в синагогата, такива работи. 16 И изпъди ги от съдилището. 17 дето говореше дързостно; и в разстояние на три Тогава те всички хванаха началника на Синагогата месеца разискваше с людете и ги увещаваше за Состена, та го биха пред съдилището; но Галион, някои неща отнасящи се до Божието царство. 9 не искаше и да знае за това. 18 А Павел, след А понеже някои се закоравяваха и не вярваха, като поседя там още доволно време, прости се с но злословеха учението пред народа, той се братята си, и отплува за Сирия (и с него Прискила оттегли от тях и отдели учениците та разискваше и Акила), като си острига главата в Кенхрея, всеки ден в училището на Тирана. 10 И това се защото имаше обрек. 19 Като стигнаха Ефес, той ги продължава две години, така щото всички, които остави там, а сам влезе в Синагогата и разискваше живееха в Азия, и юдеи и гърци, чуха Господното с юдите. 20 но се прости с тях, казвайки; Ако учение. 11 При това, Бог вършеше особено велики ще Бог, пак ще се върна при вас. И отплува от дела чрез ръцете на Павла; 12 дотолкоз щото, Ефес. 21 А когато го замолиха да поседи повечко когато носеха по болните кърпи или престилики от време, той не склони; 22 И като слезе в Кесария, неговото тяло, болестите се отмахваха от тях, и възлезе в Ерусалим та поздрави църквата и после злите духове излизаха. 13 А някои от юдейските слезе в Антиохия. 23 И като поседя там няколко скитници заклинатели предприеха да произнасят време, излезе и обикаляше наред Галатийската и името на Господа Иисуса над тия, които имаха зли Фригийската страна та утвърждаваше всичките духове, казвайки: Заклевам ви в Иисуса, когото ученици. 24 И някой си юдеин на име Аполос, роден Павел проповядва. 14 И между тия, които вършеха в Александрия, човек учен и силен в писанията, това, бяха седемте синове на някой си юдеин дойде в Ефес. 25 Той беше наставен в Господния Скева, главен свещеник. 15 Но веднъж злият дух в път, и, бидейки по дух усърден, говореше и отговор им рече: Иисуса признавам, и Павла зная; поучаваше приложно за Иисуса то а познаваше но вие кои сте? 16 И човекът, в когото беше злия само Йоановото кръщение, 26 Той почна да говори дух, скочи върху тях, и, като надви на драмата, дързостно в синагогата; но Прискила и Акила, превъзмогна над тях, така щото голи и ранени като го чуха, прибраха го и му изложиха по-точно избягаха от онай къща. 17 И това стана известно Божия път. 27 И когато се канеше да замине на всички Ефески жители, и юдеи и гърци; и страх за Ахая, братята го насърчиха, и писаха до обзе всички тях, и името на Господа Иисуса се учениците да го приемат; и той като дойде помогна възвеличаваше. 18 И мнозина от повярвалите много на повярвалите чрез благодатта; 28 защото дохождаха та се изповядваха и изказваша делата си. 19 Мнозина още и от тия, които правеха магии, донасяха книгите си и ги изгаряха пред всичките; и като пресметнаха цената им, намериха, че бе петдесет хиляди сребърници. 20 Така силно растеше и преодоляваше Господното учение.

19 А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, дето намери някои ученици. 2 И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Свети Дух. 3 И рече: А в що се кръстихте? А

трябва да видя и Рим. 22 И прати в Македония нека се съдят едни други. 39 Но ако търсите двама от тия, които му помагаха, Тимотея и нещо друго, то ще се реши в редовното събрание. Ераста; а той остана за още няколко време в 40 Защото има опасност да ни обвинят поради Азия. 23 А по онова време се подигна голямо днешното размирие, понеже няма никаква причина размирие относно Господния път. 24 Защото един за него; и колкото за това, ние не ще можем да златар на име Димитър, който правеше сребърни оправдаем това стичане. 41 И като рече това, храмчета на Даниното капище, и докарваше не разпусна събранието.

малко печалба на занаятчиите, 25 като събра и тях и ония, които работеха подобни неща, рече: О мъже, вие знаете, че от тая работа иде нашето богатство. 26 И вие виждате и чуете, че не само в Ефес, но почти в цяла Азия, тоя Павел е придумал и обърнал големи множества, казвайки, че не са богове тия, които са с ръка направени. 27 И има опасност не само това наше занятия да изпадне в презрение, но и капището на великата богиня Диана да счита за нищо, и даже да се свали от величието си оная, на която цяла Азия и вселената се кланя. 28 Като чуха това, те се изпълниха с гняв та викаха, казвайки: Велика е Ефеската Диана! 29 И смущението се разпростря по града; и като уловиха македонците Гая и Аристарх, Павловите спътници, единодушно се спуснаха в театъра. 30 А когато Павел искаше да влезе между народа, учениците не го пуснаха. 31 Така някой от Азийските началници, понеже му бяха приятели, пратиха до него да го помолят да се не показва в театъра. 32 И тъй, едни викаха едно, а други друго; защото навалицата беше разбъркана и знаеше защо се бяха стекли. 33 А някои се бяха стекли от народа изкараха Александра да говори, понеже юдейте посочиха него; и Александър помаха с ръка и щеше да даде обяснение пред народа. 34 Но като го познаха, че е юдеин, всички едногласно викаха за около два часа: Велика е Ефеската Диана! 35 Тогава градският писар, като въдвори тишина между народа, каза: Ефесяни, кой е оння човек, който не знае, че град Ефес е пазач на капището на великата Диана и на падналия от Юпитера идол? 36 И тъй, понеже това е неоспоримо, вие трябва да мирувате и да не правите нищо несмислено. 37 Защото сте довели тук тия човеци, които нито са светотатци, нито хулят нашата богиня. 38 Прочее, ако Димитър и занаятчиите, които са с него, имат спор с някого. съдилищата заседават, има и съдийски чиновници,

20 След утихването на мълвата Павел повика учениците и, като ги увеща, прости се с тях и тръгна да отиде в Македония. 2 И като мина през ония места та увеща учениците с много думи, дойде в Гърция. 3 И като преседя там три месеца, понеже юдейте направиха заговор против него във времето на тръгването му за Сирия, той реши да се върне през Македония, 4 И придвижиха го до Азия Берянина Сосипатър Пиров, и от Солунците Аристарх и Секунд; още и Гай от Дервия и Тимотей, а от Азия Тихик и Трофим. 5 А тия бяха отишли по-напред, та ни чакаха в Троада; 6 и ние отплувахме от Филипи подир дните на безквасните хлябове, и за пет дена дойдохме при тях в Троада, дето преседяхме седем дена. 7 И в първия ден на седмицата, когато бяхме събрани за разчупването на хляба, Павел беседваше с тях понеже щеше да отпътува на сутринта; и продължи словото си до среднощ. 8 И имаше много светила в горната стая, дето бяхме събрани. 9 И едно момче, на име Ефтих, което седеше на прозореца, беше заспало дълбоко, и когато Павел беседваше още по-надълго, бидейки обладано от сън, падна долу от третия етаж; и дигнаха го мъртво. 10 Но Павел слезе и, като падна на него, прегърна го, и рече: Не се беспокойте, защото животът му е в него. 11 След това той се качи горе, разчули хляба та похална, и приказва пак надълго до зори, и така тръгна. 12 А момчето доведоха живо, и не малко се утешиха. 13 А ние тръгнахме по-напред за кораба и отплувахме за Асон, дето щяхме да приберем Павла; понеже така беше поръчал, като щеше да отиде пеш. 14 И когато се събра с нас в Асон, прибрахме го и дойдохме в Митилин. 15 И оттам като отплувахме, на утрешния ден дойдохме срещу Хиос, а на другия стигнахме в Самос; и [като преседяхме в Трогилия] на следващия ден дойдохме в Милит. 16 Защото Павел бе решил да отмине Ефес, за

да не се бави в Азия, понеже бързаше, ако му на Господа Иисуса, как той е казал, По-блажено беше възможно, да се намери в Ерусалим за деня е да дава човек отколкото да приема. **36** Като на Петдесетницата. **17** А от Милит прати в Ефес изговори това, коленичи и се помоли с всички тях. да повикат църковните презвитери. **18** И като **37** И всички плакаха много; и паднаха на шията на дойдоха при него, рече им: Вие знаете по какъв Павла и го целуваха. **38** насъкърбени най-много за начин, още от първия ден когато стъпих в Азия, думата, която каза, че няма вече да видят лицето прекарах всичкото време между вас **19** в служене му. И го изпратиха до кораба.

на Господа с пълно смиреномъдрение, със сълзи, и с напасти, които ме сполетяха от заговорите на юдите; **20** как не се посвених да ви изява всичко що е било полезно, и да ви поучавам и публично и къщите, **21** като проповядвах и на юдеи и на гърци покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ Иисус Христос. **22** И сега, ето, аз заставен духом, отивам в Ерусалим, без да зная какво ще ме сполети там, **23** освен че Светият Дух ми свидетелствува във всеки град, казвайки, че вързвания и скърби ме очакват. **24** Но не се скъпя за живота си, като че ми се свиди за него, в сравнение с това, да изкарам пътя си и служенето, което приех от Господа Иисуса, да проповядвам благовестието на Божията благодат. **25** И сега, ето, аз зная, че ни един от вас, между които минах та проповядвах Божието царство, няма вече да види лицето ми. **26** Затова, свидетелствувах ви в този ден, че аз съм чист от кръвта на всички; **27** защото не се посвених да ви изява всичката Божия воля. **28** Внимавайте на себе си и на цялото стадо, в което Светият Дух ви е поставил епископи, да пасете църквата на Бога, която той придоби със собствената си кръв. **29** Аз зная, че подир моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жалят стадото; **30** и от самите вас ще се издигнат човеци, които ще говорят извратено, та ще отвлечат учениците след себе си. **31** Затова, бдете, и помнете, че за три години, дене и нощем, не престанах да поучавам със сълзи всеки един от вас. **32** И сега препоръчвам ви на Бога и на словото на неговата благодат, което може да ви назидава и да ви даде наследството между всичките осветени. **33** Никому среброто или златото или облеклото не съм пожелал. **34** Вие сами знаете, че тия мои ръце послужиха за моите нужди и за нуждите на ония, които бяха с мене. **35** Във всичко ви показах, че така трудещи се трябва да помагате на немощните, и да помните думите

21 Като се разделихме от тях и отплувахме, дойдохме право на Кос, а на утрешния ден на Родос, и оттам на Патара. **2** И като намерихме кораб, който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплувахме. **3** И когато Кипър се показа, оставихме го отляво, плувахме към Сирия, и слязохме в Тир; защото там щеше кораба да се разтовари. **4** О И като му позволи, Павел застана на стъпалата и помаха с ръка на людете; а като се възврди голяма тишина, почна да им говори на еврейски, казвайки: **5** И когато прекарахме тия дни, излязохме и отивахме си; и те всичките с жените и децата си, ни изпратиха до отвън града; и, коленичили на брега, помолихме се. **6** И като се простихме един с друг, ние се качихме на кораба, а те се върнаха у дома си. **7** И ние, като отплувахме от Тир, стигнахме в Птолемаида, дето поздравихме братята и преседяхме у тях един ден. **8** А на утрешния ден тръгнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къщата на благовестителя Филипа, който бе един от Седмината дякони и останахме у него. **9** А той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха. **10** И след като бяхме преседяли там много дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея. **11** И като дойде при нас, взе Павловия пояс та си върза нозете и ръцете, и рече: Ето що казва Светия Дух, Така юдите в Ерусалим ще вържат човека чийто е той пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците. **12** И като чухме това, и ние и тамошните го молихме да не възлиза в Ерусалим. **13** Тогава Павел отговори: Що правите вие, като плачете та ми съкрушавате сърцето? защото аз съм готов не само да бъда вързан, но и да умра в Ерусалим, за името на Господа Иисуса. **14** И понеже той беше неумолим, ние мълкнахме и рекохме: да бъде Господнята воля. **15** И след тия дни пригответихме се за път и възлязохме в Ерусалим. **16** С нас дойдоха и някои от учениците в Кесария, и ни водеха при някого си

Мнасона, Кипрянин, отдавнашен ученик, у когото тях. А те, като видяха хилядника и войниците, щяхме да бъдем гости. 17 И като стигнахме в престанаха да бият Павла. 33 Тогава хилядникът Ерусалим, братята ни приеха с радост. 18 И на се приближи та го хвана и заповяда да го оковат с утрешния ден Павел влезе с нас при Якова, дето две вериги, и разпиваше, кой е той и що е сторил. присъствуваха всичките презвитери. 19 И като 34 А между навалицата едни викаха едно а други ги поздрави, разказа им едно по едно всичко друго; и понеже не можеше да разбере същността що Бог беше извършил между езичниците чрез на работата поради смущението, заповяда да го неговото служение. 20 А те, като чуха, прославиха закарата в крепостта. 35 А като стигна до стъпалата, Бога. Тогава му рекоха: Ти виждаш, брате, колко войниците го дигнаха и носеха поради насилието десетки хиляди повярвали юдеи има, и те всички на навалицата; 36 защото всичките люде вървяха ревностно поддържат закона. 21 А за тебе са подире и викаха: Махни го от света! 37 И когато уведомени, че ти си бил учен всичките юдеи, които щяха да въведат Павла в крепостта, той каза на са между езичниците, да отстъпят от Мойсеевия хилядник: Позволено ли ми е да ти кажа нещо? А закон, като им казваш да не обрязват чадата си, той рече: Знаеш ли гръцки! 38 Не си ли тогава оня нито да държат старите обреди. 22 И тъй, какво египтянин, който преди няколко време размири и да се направи? [Без друго ще се събере тълпа, изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци? защото] те непременно ще чуят, че си дошъл. 23 39 А Павел рече: Аз съм юдеин от Тарс Киликийски, Затова направи каквото ти кажем. Между нас има гражданин на тоя знаменит град; и ти се моля да четирима мъже, които имат обрек; 24 земи ги, ми позволиши да поговоря на людете.

извърши очищението си заедно с тях, и иждиви за тях за да обръснат главите си; и така всички ще знаят, че не е истинна това, което са чули за тебе, но че и ти постъпваш порядъчно и пазиш закона. 25 А колкото за повярвалите езичници, ние писахме решението си да се вардят от ядене идоложертвено, кръв, удавено, тоже и от блудство. 26 Тогава Павел взе мъжете; и на утрешния ден, като извърши очищението заедно с тях, влезе в храма и обяви кога щяха да свършат дните, определени за очищението, когато щеше да се принесе приноса за всеки един от тях. 27 И когато седемте дена бяха на свършване, юдете от Азия, като го видяха в храма, възбудиха целия народ, туриха ръце на него, и викаха: 28 О, Израиляни, помогайте! Това е човекът, който на всяка душа учи всичките против народа ни, против закона, и против това място; а освен това въвведе и гръцци в храма, и оскверни това свято място. 29 (Зашто преди това бяха видели с него в града Ефесянина Трофим и мислеха, че Павел го е въвел в храма.) 30 И целият град се развърнува и людете се стекоха; и като уловиха Павла, извлякоха го вън от храма; и веднага се затвориха вратите. 31 И когато щяха да го убият, стигна известие до хилядника на полка, че целият Ерусалим е размирен; 32 и той завчас взе войници и стотници та се завлече долу върху

22 О И рекох, Какво да сторя Господи? И Господ ми реше, Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш. 2 (И като чуха, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той каза): 3 Аз съм юдеин, роден в Тарс Киликийски, а възпитан в този град при Гамалииловите нозе, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както сте и всички вие днес, 4 и гонех смърт последователите на тия път, като връзвах и предавах на затвор и мъже и жени; 5 както свидетелствува за мене и първосвещеникът и цялото старейшинство, от които бях взел и писма до братята евреи в Дамаск, дето отивах да закарам вързани в Ерусалим и ония, които бяха там, за да ги накажат. 6 И когато вървях и приближих Дамаск, къде пладне, внезапно блесна от небето голяма светлина около мене. 7 И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, защо ме гониш? 8 А аз отговорих, Кой си ти, Господи? И рече ми, Аз съм Иисус Назарянин, когото ти гониш. 9 А другарите ми видяха светлината, но не чуха гласа на тогова, който ми говореше. 10 И рекох: Какво да сторя Господи? И Господ ми рече: Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш. 11 И понеже от блъсъка на оная светлина изгубих зрението си, другарите

ми ме поведоха за ръка, и така влязох в Дамаск. синедрион, и доведе долу Павла та го постави пред тях.

12 И някой си Анания, човек благочестив по закона, удобрен от всички там, живеещи юдеи, 13 дойде при мене, и като застана и се наведе над мене, рече ми, Брате Савле, прогледай. И аз начаса получих зрението си и прогледнах на него. 14 А той рече, Бог на башите ни те е предназначил да познаеш неговата воля, да видиш праведника, и да чуеш глас от неговите уста; 15 защото ще бъдеш свидетел за него пред всичките човеци за това, което си видял и чул. 16 И сега, защо се бавиш? Стани, кръсти се и се омий от греховете си, и призови неговото име. 17 И като се върнах в Ерусалим, когато се молех в храма, дойдох в изстъпление, 18 и видях го да ми казва: Побързай да излезеш скоро из Ерусалим; защото няма да приемат твоето свидетелство за мене. 19 И аз рекох, Господи, те знаят, че аз затварях и биех по синагогите ония, които вярваха в тебе; 20 и когато се проливаше кръвта на твоя мъченик Стефана, и аз бях там и одобрявах, като вардех дрехите на тия, които го убиваха. 21 Но той ми рече, Иди, защото ще те пратя далеч между езичниците. 22 До тая дума го слушаха; а тогаз извикаха със силен глас, казвайки: Да се махне такъв от земята! защото не е достоен да живее. 23 И понеже те викаха, мятаха дрехите си, и хвърляха прах по въздуха, 24 хилядникът заповяда да го закарат в крепостта, и заръча да го изпитат с биене, за да узнае, по коя причина викат така против него. 25 И когато го бяха разтегнали с ремъци, Павел рече на стотника, който стоеше там: Законно ли е вам да бичувате един римлянин, и то неосъден? 26 Като чу това, стотникът отиде да извести на хилядника, казвайки: Какво правиш? защото тоя човек е римлянин. 27 Тогава хилядникът се приближи и му рече: Кажи ми, римлянин ли си ти? А той каза: римлянин. 28 Хилядникът отговори: С много пари съм добил това гражданство. А Павел рече: Но аз съм се и родил в него. 29 Тогава веднага се оттеглиха от него тия, които щяха да го изпитват. А хилядникът се уплаши като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал. 30 На утринта, като искаше да разбере същинската причина, по която юдеите го обвиняваха, той го развърза, заповяда да се съберат първосвещениците и целият им

23 И Павел, като се вгледа в синедриона рече: Брата, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест. 2 О А той рече: Юдеите се нагласиха да те замолят да заведеш Павла утре долу в Синедриона, като че ли искаш да разпиташ по-точно за него. 3 Тогава Павел му рече: Бог ще удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме ударят! 4 А стоящите наоколо рекоха: Божия първосвещеник ли хулиш? 5 И Павел рече: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: "Да не злословиш началника на рода си." 6 А когато Павел позна, че едната част са садукеи, а другите фарисеи, извика в синедриона: Брата, аз съм фарисей, син на фарисей; съдят ме поради надеждата и учението за възкресението на мъртвите. 7 И когато рече това, възникна разпра между фарисеите и садукеите; И събранието се раздели. 8 Защото садукеите казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а фарисеите признават и двете. 9 И така възникна голяма гълчка; и някои книжници от фарисейската страна станаха та се препираха казвайки: Никакво зло не намираме у тия човек; и какво да направим ако му е говорил дух или ангел? 10 И понеже разпрата стана голяма, хилядникът, боенки се да не би да разкъсат Павла, заповяда на войниците да слязат и да го грабнат изпомежду им, и да го заведат в крепостта. 11 И през следващата нощ Господ застана до него и рече: Дерзай, защото както си свидетелствувал за мене в Ерусалим, така трябва да свидетелствуваш и в Рим. 12 И като се разсымна, юдеите направиха заговор, влязоха под проклетия, и рекоха, че няма да ядат нито да пият додето не убият Павла. 13 Тия, които направиха тия заговор, бяха повече от четиридесет души. 14 Те дойдоха при първосвещениците и старейшините и рекоха; влязохме под проклетия, да не вкусим нищо докле не убием Павла. 15 Сега, прочее, вие със синедриона заявете на хилядника да го доведе долу при вас, уж че искате да изучите по-точно неговото дело; а ние, преди да се приближи той, сме готови да го убием. 16 Но Павловият сестрин син, като ги завари, чу

заговора и влезе в крепостта та обади на Павла. че е от Киликия, рече: 35 Ще те изслушам когато
17 Тогава Павел повика един от стотниците и му дойдат и обвинителите ти. И заповядда да го вардят
рече: Заведи това момче при хилядника, защото в Иродовата претория.

има да му обади нещо. 18 И той, го взе, заведе
го при хилядника, и каза: Запреният Павел ме
повика и ми се помоли да доведа това момче
при тебе, защото имало да ти каже нещо. 19
(А хилядникът го взе за ръка, и като се оттегли
настрани, попита го насаме; Какво да ми обадиш?
20 А той рече: Юдеите се нагласиха да те замолят
да заведеш Павла утре долу в синедриона, като
че ли искаш да разпиташ по-точно за него. 21 Но
ти недей ги слуша; защото го причакват повече
от четиридесет души от тях, които влязоха под
проклетия; задължавайки се да не ядат нито да
пият додето го не убият. Те още сега са готови, и
чакат само да им се обещаеш. 22 И тъй хилядникът
остави момчето да си отиде, като му заръча:
никому да не кажеш, че ми си обадил това. 23
Тогава повика двама от стотниците та им рече:
Пригответе двеста пехотинци, седемдесет конници,
и двеста копиеносци да заминат за Кесария на
третия час през нощта. 24 Пригответе и добитък, на
който да възкачат Павла, и да го отведат безопасно
до управителя Феликса. 25 Той написа и писмо,
което имаше следното съдържание: 26 От Клавдия
Лисия до негово превъзходителство управителя
Феликса, поздрав. 27 Тоя човек биде уловен от
юдеите, които щаха да го убият; но аз пристигнах
с войниците та го избавих, понеже се научих,
че бил римлянин. 28 И като поисках да разбера
причината, по която го обвиняваха, заведох го долу
в синедриона им; 29 и намерих, че го обвиняват за
въпроси от техния закон; нямаше обаче никакво
обвинение в нещо достойно за смърт или окови. 30
И понеже ми се подсказа, че щяло да има заговор
против човека, веднага го изпратих при тебе, като
заръчах и на обвинителите му да се изкажат пред
тебе против него. [Остани със здраве]. 31 И тъй,
войниците, според дадената им заповед, взеха
Павла и го заведоха през нощта в Антипатрида.
32 И на утринта оставиха конниците да отидат с
него, а те се върнаха в крепостта. 33 А конниците,
като влязоха в Кесария и връчиха писмото на
управителя, представиха му и Павла. 34 А като го
прочете, попита го от коя област е; и като разбра,

24 О А когато управителят кимна на Павла да
вземе думата, той отговори: Понеже зная, че
от много години ти си бил съдия на тоя народ, аз
на ради сърце говоря в своя защита; 2 О Или тия
сами нека кажат каква неправда са намерили в
мене когато застанах пред синедриона, з то ние с
пълна благодарност по всякаъв начин и всяъкде
посрещаме това. 4 Но за да те не отегчавам
повече, моля те да имаш снизходение и ни
изслушащ накратко, 5 понеже намерихме, че тоя
човек е заразител и размирник между всичките
юдеи по вселената, още и водач на Назарейската
ерес; 6 който се опита и храма да оскверни; но ние
го уловихме, [и поискахме да го съдим по нашия
закон; 7 но хилядникът Лисий дойде и с голямо
насиливо го изтръгна от ръцете ни, и заповядда
на обвинителите му, да дойдат при тебе]. 8 А
ти, като сам го изпиташ, ще можеш да узнаеш
от него всичко това, за което го обвиняваме. 9 И
юдеите потвърдиха, казвайки, че това е вярно. 10
А когато управителят кимна на Павла да вземе
думата, той отговори: Понеже зная, че от много
години ти си бил съдия на тоя народ, аз на драго
сърце говоря в своя защита, 11 защото можеш да
се научиш, че няма повече от дванадесет дена
откак възлязох на поклонение в Ерусалим. 12 И не
са ме намирали нито в храма, нито в синагогите,
нито в града, да се препирам с някого или да
размирявам народа. 13 И те не могат да докажат
пред тебе това, за което ме обвиняват сега. 14
Но това ти изповядвам че, според учението което
те наричат ерес, така служа на бащиния ни Бог,
като вярвам⁸всичко що е по закона и е писано в
пророците, 15 и че се надявам на Бога, че ще има
възкресение на праведни и неправедни, което и те
сами приемат. 16 Затова и аз се старая да имам
всякога непорочна съвест и спрямо Бога и спрямо
човечите. 17 А след изтичането на много години,
дойдох да донеса милостини, на народа си и
приноси. 18 А когато ги принасях те ме намериха в
храма очищен, без да има навалица или размире;
19 но имаше някои юдеи от Азия, които трябваше
да се представлят пред тебе и да ме обвинят, ако

имаха нещо против мене. **20** Или тия сами нека на юдите, в отговор на Павла каза: Щеш ли кажат каква неправда са намерили [в мене], когато да възлезеш в Ерусалим, и там да се съдиш за застана пред синедриона, **21** освен ако е само това пред мене? **10** А Павел каза: Аз стоя пред в този вик, който издадох като стоях между тях, Кесаревото съдилище, дето трябва да бъда съден. Поради учението за възкресението на мъртвите ме **На юдите не съм сторил никаква вреда, както съдите днес.** **22** А Феликс, като познаваше доста и ти твърде добре знаеш. **11** Прочее, ако съм добре това учение, ги отложи, казвайки: Когато злодеец, и съм сторил нещо достойно за смърт, не слезе хилядникът Лисий ще разреша делото ви. **бягам от смъртта;** но ако ни едно от нещата, за **23** И заповяда на стотника да вардят Павла, но които ме обвиняват тия не е истинно, никой не да му дават известна свобода, и да не възпират може да ме предаде за да им угоди. Отнасям се никого от приятелите му да му прислужва. **24** След до Кесаря. **12** Тогава Фест, след като поразиска няколко дни Феликс дойде с жена си Друсилия, въпроса със съвета, отговори: Отнесъл си се до която беше юдейка, и прати да повикат Павла, от Кесаря; при Кесаря ще отидеш. **13** А като изминаха когото слуша за вярата в Христа Иисуса. **25** И когато няколко дни, цар Агріпа и Верникия дойдоха в този говореше за правда, за себеобуздане, и за Кесария да поздравят Феста. **14** И като се бавиха бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: За сега там доста време, Фест доложи Павловото дело си иди; и когато намеря време, ще те повикам. пред царя, казвайки: Има един човек оставен от **26** Между това, той се надяваше, че ще получи Фелиска в окови. **15** За него когато бях в Ерусалим, пари от Павла; затова и по-честично го викаше та първосвещениците и юдейските старейшини ми приказваше с него. **27** Но като се навършиха две подадоха жалба и искаха да го съдят. **16** Но им години, Феликс биде заместен от Порций Фест, отговорих, че римляните нямат обычай да предават а понеже искаше да спечели благоволението на някой човек [на смърт,] преди обвиняемият да е бил поставен лице с лице с обвинителите си, и да му е дал случай да говори в своя защита относно обвинението. **17** И тъй, когато дойдоха тук заедно с мене, на следния ден незабавно седнах на съдийския стол и заповядах да доведат човека. **18** Но когато обвинителите му застанаха, не го обвиниха в никое от лошите дела каквито аз предполагах; **19** но имаха против него някакви разисквания за техните си вярвания, и за някой си Иисус, който бил умрял, за когото Павел твърдеше, че е жив. **20** И аз, понеже бях в недоумение как да изпитам за такива неща, попитах да ли би отишъл в Ерусалим, там да се съди за това. **21** Но понеже Павел се отнесе до решението на Августа, за да се опази за него, заповядах да го пазят докле го изпратя при Кесаря. **22** Тогава Априла рече на Феста: Искаше ми се и мене да чуя този човек. И той каза: Утре ще го чуеш. **23** На утрешния ден, когато Агріпа и Верникия дойдоха с голям блъсък и влязоха в съдебната стая с хилядниците и по-видните граждани, Фест заповяда та доведоха Павла. **24** Тогава Фест каза: Царю Агріпо, и всички, които присъствувате с нас, ето човека, за когото целият юдейски народ ми

25 А Фест, като засе областта си, подир три дни

възлезе от Кесария в Ерусалим. **2** Тогава първосвещениците и юдейските първенци му подадоха жалба против Павла, **3** и молейки му се искаха да склони на това против него, - да изпрати да го доведат в Ерусалим; като [крояха да] поставят засада и да го убият на пътя. **4** Фест обаче отговори, че Павел вече се пази под стража в Кесария, и че сам той скоро щеше да тръгне за там; **5** затова, рече той, влиятелните между вас нека слязат с мене; а ако има нещо криво в човека, нека го обвинят. **6** И като преседя между тях не повече от осем или десет дена, той слезе в Кесария, и на утрешния ден седна на съдийския стол и заповяда да доведат Павла. **7** И като дойде, юдите, които бях слезли от Ерусалим, го обиколиха и обвиняваха го с много и тежки обвинения, които не можеха да докажат; **8** но Павел в защитата си казваше: Нито против юдейския закон, нито против храма, нито против Кесаря съм извършил някакво престъпление. **9** Но Фест, понеже искаше да спечели благоволението,

представиха жалба, и в Ерусалим и тука, като като паднахме всинца на земята, чух глас, който крещяха, че той не трябва вече да живее. 25 Но аз ми казваше на еврейски, Савле, Савле, защо ме намирих, че не е сторил нищо достойно за смърт; гониш? Мъчно ти е да риташ срещу оsten. 15 И понеже той сам се отнесе до Августа, реших да И аз рекох, Кой си ти, Господи? А Господ рече, го изпратя. 26 А за него нямам нищо положително Аз съм Исус, когото ти гониш. 16 Но стани и се да пиша на господаря си; затова го изведох пред изправи на нозете си; понеже за туй ти се явих, да вас, и особено пред тебе, царю Агрисо, та, като те назнача служител и свидетел на това, че си стане разпитването му, да имам какво да пиша. 27 ме видял, и на онова, което ще ти открия, 17 като Защото ми се вижда неразумно, като изпращам те избавям от юдейския народ и от езичниците, човек вързан, да не изложа и обвиненията против между които те пращам, 18 да им отвориш очите, него.

26 Тогава Агрисо рече на Павла: Позволява ли

се да говориш за себе си. И така, Павел простира ръка и почна да говори в своя защита:

2 Честит се считам, царю Агрисо, задето пред тебе ще се защища днес относно всичко, за което

ме обвиняват юдеите, з а най-вече защото си вещ във всичките обреди и разисквания между юдеите; затова ти се моля да ме изслушаши с търпение. 4 Какъв, прочее, беше Моя живот още от младини, това всичките юдеи знаят, понеже се прекара отначало между народа ми в Ерусалим.

5 Защото ме познават от начало, (ако искаха да засвидетелствуват), че според най-строгото учение

на нашето вероизповедание живях фарисей, 6 И сега стоя пред съда понеже имам надежда на обещанието, което Бог е дал на бащите ни,

7 до изпълнението на, което нашите дванадесет племена се надяват да достигнат, като служат на Бога усърдно ноща и деня. За тая надежда, царю [Агрисо], ме обвиняват юдеите! 8 Защото

да се мисли между вас нещо не за вяране, че Бог възкресява мъртвите? 9 И аз си мислех, че трябаше да върша много неща против името на Исуса Назарянина; 10 което и върших в Ерусалим, понеже затварях в тъмница мнозина от светиите, като се снабдих с власт от първосвещениците, и за

убиването им давах глас против тях. 11 И като ги мъчех много пъти във всичките синагоги стараех се да ги накарам да хулят; и в чрезмерната си ярост против тях гонех ги даже и по чуждите градове. 12 По която работа когато пътувах за

Дамаск с власт и поръка от първосвещениците, 13 по пладне, царю, видях на пътя светлина от небето, която надминаваше слънчевия блъскъ, и осия мене и тия, които пътуваха с мене, 14 И

за смърт или окови. 32 А Агрипа рече на Феста: 17 и когато я издигнаха, употребяваха всякакви средства, и препасваха кораба изотдолу; и бойки се да не бъдат тласнати върху Сиртис, свалиха платната и се носеха така. 18 И понеже бяхме в голяма беда от бурята, на следния ден хванаха да изхвърлят товара. 19 И на третия ден те със своите ръце изхвърлиха вещите на кораба. 20 И понеже за много дни не се виждаше ни сълнце ни звезди, и силната буря напираше, то изчезна вече всяка надежда да бъдем спасени. 21 А подир дълго неядене Павел застана между тях и рече: Господа, трябващ да ме слушате да се не дигаме от Крит, та да ни не постигнеше тая повреда и пагуба. 22 Но и сега ви съветвам да сте бодри, защото ни една душа от вас няма да се изгуби, но само кораба; 23 защото ангел от Бога, чийто съм аз и комуто служа, застана до мене тая нощ и рече, 24 Не бой се, Павле, ти трябва да застанеш пред Кесаря; и, ето, Бог ти подари всички, които плуват с тебе. 25 Затова, господа бъдете бодри; защото вярвам в Бога, че ще бъде тъй както ми бе казано. 26 Обаче ние трябва да бъдем изхвърлени на някой остров. 27 А когато настана четиринацетата нощ, и ние се тласкахме насамнатам по Адриатическото море, около, среднощ корабниците усетиха, че се приближават до някоя суша. 28 И като измериха дълбината, намериха, че е двадесет разтега; и отивайки малко по-нататък

пак измериха, и намериха че е петнадесет разтега. 29 Затова, бойки се да не бъдат изхвърлени на каменисти места, спуснаха четири котви от задницата, и очидаха да съмне. 30 И понеже корабниците възnamеряваха да излягат от кораба, и бях свалили ладията в морето под предлог, че щели да спуснат котви откъм предницата, 31 Павел рече на стотника и на войниците: Ако тия не останат в кораба, вие не можете се избави. 32 Тогава войниците отрязаха въжата на ладията и оставиха я да се носи от морето. 33 А на съмване Павел канеше всички да похапнат, казвайки: Днес е четиринацетият ден как чакате и стоите гладни, без да сте вкусили нещо. 34 Затуй ви моля да похапнете, защото това ще помогне за вашето избавление; понеже никому от вас ни косъм от главата няма да загине. 35 И като рече това, взе хляб, благодари Богу пред всички та разчули, и

почна да яде. 36 От това всички се ободриха, та 9 Като стана това, и другите от острова, които ядоха и те. 37 И в кораба бяхме всичко двеста имаха болести, дохоядаха и се изцеляваха; 10 седемдесет и шест души. 38 И като се нахраниха, които и ни показваха много почести, и, когато облекчаваха кораба, като изхвърляха житото в тръгнахме, туриха в кораба потребното за нуждите морето. 39 И когато се разсымна, те не познаваха ни. 11 И тъй, подир три месеца отплувахме с един земята; обаче забелязаха един залив с песъчлив Александрийски кораб, който беше презимувал в бряг, в който се решиха да тикнат кораба, ако бе острова, и който имаше за знак Близнаките. 12 И възможно. 40 И като откачиха котвите, оставиха ги в като стигнахме в Сиракуза, преседяхме там три морето, развързаха още и връзките на кормилата, дни. 13 И оттам, като лъкатушехме, стигнахме до развиха малкото платно по посоката на вятъра, Ригия; и след един ден, като повея южен вятър, и се отправиха към, брега. 41 Но изпаднаха на втория ден дойдохме в Потиоли, 14 гдето едно място, дето морето биеше от две страни, намерихме братя, които ни замолиха да преседим и там кораба заседна; предницата се заби и не у тях седем дни. Така дойдохме в Рим. 15 отгдeto мърдаше, а задницата взе да се разглобява от братята, като чули за нас, бяха дошли до Апиеовото напора на вълните. 42 И войниците съветваха да тържище и до трите кръчми да ни посрещнат; и се избият запрените, да не би да изплува някой и Павел като ги видя, благодари на Бога и се ободри да избяга. 43 Но стотникът като искаше да избави 16 А когато влязохме в Рим, стотникът предаде Павла, възпря ги от това намерение, и заповяда запряните на войводата; а на Павла се позволи да скочат в морето първо ония, които знаяха да живее отделно с войника, който го вардеше. 17 И плават, и да излязат на сухо, 44 а останалите да се подир три дни той свика по-първите от юдите спасяват кои на дъски, кои пък на нещо от кораба. и, като се събраха каза им: Братя, без да съм И така стана та всички излязоха безопасно на сушата.

28 И когато се избавихме, познахме, че остворът

се наричаше Малта. 2 А туземците ни показаха необикновено човеколюбие; защото приеха всички нас, и, понеже валеше дъжд и беше студено накладоха огън. 3 И когато Павел натрупа един куп хрости и го тури на огъня, една ехидна излезе от топлината и се залепи за ръката му. 4 А туземците, като видяха змията, как висеше от ръката му, думаха помежду си: Без съмнение той човек ще е убиец, който, ако и да се е избавил от морето, пак правосъдието не го остави да живее. 5 Но той тръсна змията в огъня и не почувствува никакво зло. 6 А те очакваха, че ще отече, или внезапно ще падне мъртъв; но като чакаха много време и гледаха, че не му става никакво зло, промениха мнението си и думаха, че е бог. 7 А около това място се намираха именията на първенеца в острова, чието име беше Поплий, който ни прие и гощава приятелски три дни. 8 И случи се Поплиевият баща да лежи болен от треска и дизентерия; а Павел влезе при него, и като се помоли, положи ръце на него и го изцели.

9 Като стана това, и другите от острова, които ядоха и те. 10 седемдесет и шест души. 11 И тъй, подир три месеца отплувахме с един земята; обаче забелязаха един залив с песъчлив Александрийски кораб, който беше презимувал в бряг, в който се решиха да тикнат кораба, ако бе острова, и който имаше за знак Близнаките. 12 И възможно. 13 И оттам, като лъкатушехме, стигнахме до развиха малкото платно по посоката на вятъра, Ригия; и след един ден, като повея южен вятър, и се отправиха към, брега. 14 Но изпаднаха на втория ден дойдохме в Потиоли, 15 гдето едно място, дето морето биеше от две страни, намерихме братя, които ни замолиха да преседим и там кораба заседна; предницата се заби и не у тях седем дни. Така дойдохме в Рим. 16 А когато влязохме в Рим, стотникът предаде Павла, възпря ги от това намерение, и заповяда запряните на войводата; а на Павла се позволи да скочат в морето първо ония, които знаяха да живее отделно с войника, който го вардеше. 17 И плават, и да излязат на сухо, 18 а останалите да се подир три дни той свика по-първите от юдите спасяват кои на дъски, кои пък на нещо от кораба. и, като се събраха каза им: Братя, без да съм 19 Но понеже юдите се възпротивиха на това, принудих се да се отнеса до Кесаря, а не че имах да обвиня в нещо народа си. 20 По тая причина, прочее, ви повиқаха, за да ви видя и да ви поговоря, защото заради това, за което Израил се надява, съм възран с тая верига. 21 А те ми казаха: Нито сме получавали ние писма от Юдея за тебе, нито е дохоядал някой от братята да ни извести, или да ни каже нещо лошо за тебе. 22 Но желаем да чуем от тебе какво мислиш, защото ни е известно, че навсякъде говорят против това учение. 23 И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Иисуса и от Моисеевия закон и от пророците. 24 И един повярваха това, което говореше, а други не вярваха. 25 И те, понеже бяха несъгласни помежду си, се разотиваха, като им рече Павел една дума: Добре е говорил Свиятият Дух чрез пророк Исаи на бащите ви, когато е рекъл:

26 "Иди, кажи на тия люде: Със слушане ще чуете, но никак няма да схванете; И с очи ще видите, но никак няма да разберете. 27 Защото затъся сърцето на тия люде, И ушите им натегнаха, И очите си затвориха, Да не би да гледат с очите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат та да ги изцеля" 28 Затуй, да знаете, че това Божие спасение се изпрати на езичниците; и те ще слушат. 29 И като рече това; юдейте си отидоха с голяма препирня помежду си 30 А Павел преседя цели две години в отделна под наем къща, где приемаше всички, които отиваха при него, 31 като проповядваше Божието царство, и с пълно дръзвенение поучаваше за Господа Иисуса Христа без да му забранява никой.

Римляни

1 Павел, слуга Иисус Христов, призван за апостол, отденен да проповядва благовестието от Бога, 2 (което по-напред Той беше обещал чрез пророците Си в светите писания), 3 за Сина Му нашия Господ Иисус Христос, Който по плът се роди от Давидовото потомство, 4 а по Дух на светост биде със сила обявен като Божий Син чрез възкресението от мъртвите; 5 чрез когото получихме благодат и апостолство, та в Неговото име да привеждаме в послушност към вярата човеци от всичките народи; 6 между които сте и вие призвани от Иисуса Христа: 7 до всички в Рим, които са възлюбени от Бога, призвани да бъдат светии: Благодат и мир да бъдат с вас от Бога, нашия Отец, и Господа Иисуса Христа. 8 Най-напред благодаря на мя Бог чрез Иисуса Христа за всички ви, гдето за вашата вяра се говори по целия свят. 9 Понеже Бог, Комуто служа с духа си в благоденствието на Сина Му, ми е свидетел, че непрестанно ви споменавам в молитвите си, 10 молящ се винаги, дано с Божията воля благоуспя най-после сега да дойда при вас. 11 Защото копнея да ви видя, за да ви предам някоя духовна дарба за вашето утвърждаване, 12 то ест, за да се утеша между вас взаимно с вас чрез общата вяра, която е и ваша и моя, 13 И желая, братя, да знаете, че много пъти се канех да дойда при вас, за да имам някой плод и между вас както между другите народи; но досега съм бил възпиран. 14 Имам длъжност към гърци и към варвари, към учени и към неучени; 15 и така, колкото зависи от мене, готов съм да проповядвам благовестието и на вас, които сте в Рим. 16 Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение

на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после на езичника. 17 Защото в него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както еписано: "Праведният чрез вяра ще живее". 18 Защото Божият гняв се открива от небето против всяко нечестие и неправда на човеците, които препятствуваат на истината чрез неправда. 19 Понеже, това, което е възможно да се знае за Бога, на тях е известно, защото Бог им го извя. 20 Понеже от създанието на това, което е невидимо у

Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение. (αἰδίος γ126) **21** Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. 22 Като се представяха за мъдри, те глупееха, 23 и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици; на четирионги и на гадини. 24 Затова, според страстите на сърцата им, Бог ги предаде на начистота, защото да се обезчестят телата им между сами тях, 25 те които замениха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да се покланят и да служат на тварта, а не на Твореца, Който е благословен до века. Амин. (αἴση γ165) **26** Затова Бог ги предаде на срамотни страсти, като и жените им измениха естественото употребление на тялото в противоестествено. 27 Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разжегаха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздеяние на своето нечестие. 28 И понеже отказваха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично, 29 изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, лакомство, омраза; пълни със завист, убийство, крамола, измама и злоба; 30 шепотници, клеветници, богоненавистници, нахални, горделиви, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите си, 31 безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви; 32 които, при все че знаят Божията справедлива присъда, че тия, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват ония, които ги вършат.

2 Затова и ти си без извинение, о човече, който и да си, когато съдиш другого; защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш; понеже ти, който съдиш, вършиш същото, 2 А знам, че Божията съдба против тия, които вършат такива работи, е според истината. 3 И ти, човече, който съдиш ония, които вършат такива работи, мислиш ли, че ще избегнеш съдбата на Бога, като вършиш и ти същото? 4 Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да

знаеш, че Божията благост е назначена да те води закона; но ако си престъпник на закона, тогава към покаяние? 5 а с упорството си и непокаяното твоето обрязване става необрязване. 26 И тий, си сърце трупаши на себе си гняв за деня на гнева, ако необряззаният пази наредбите на закона, не когато ще се открие праведната съдба от Бога, 6 ще ли неговото необрязване да му се вмени за Който ще въздаде на всеки според делата му: 7 обрязване? 27 и оня, който остане в природното вечен живот на тия, които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие; (*aiōnios g166*) 8 а пък гняв и негодувание на ония, които са търдоглави и не се покоряват на истината, не е юдеин онъ, външно такъв, нито е обрязване а се покоряват на неправдата; 9 скръб и неволя онова, което е вънкашно в плътта; 29 но юдеин е на всяка човешка душа, която прави зло, първо тоя, който е такъв вътрешно; а обрязване е това, на юдеина, после и на гърка, 10 а слава и почест което е на сърцето, в дух, а не в буквата; чията и мир на всеки, който прави добро, първо на похвала не е от човеците, а от Бога.

юдеина, после и на гърка. 11 Понеже Бог не гледа на лице. 12 Защото тия, които са съгрешили без да имат закон, без закон ще и погинат; и които са съгрешили под закон, под закон ще бъдат съдени. 13 Защото не законослушателите са праведни пред Бога; но законоизпълнителите ще бъдат оправдани, 14 (понеже, когато езичниците, които нямат закон, по природа вършат това, което се изиска от закона, то, и без да имат закон, те сами са закон за себе си, 15 по това, че те показват действието на закона написано на сърцата им, на което свидетелствува и съвестта им, а помислите им или ги осъждат помежду си, или ги оправдават), 16 в деня, когато Бог през Иисуса Христа ще съди тайните дела на човеците според моето благовестие. 17 Но ако ти се наричаш юдеин, облягаш се на закон, хвалиш се с Бога, 18 знаеш Неговата воля, и разсъждаваш между различни мнения, понеже се учиш от закона: 19 ако при това си уверен в себе си, че си водител на слепите, светлина на тия, които са в тъмнина, 20 наставник на простите, учител на младенците, понеже имаш в закона олицетворение на знанието и на истината, 21 тогава ти, който учиш другите, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да не крадат, крадеш ли? 22 Ти, който казваш да не прелюбодействуват, прелюбодействуваш ли? Ти, който се гнушиш от идолите, светотатствуваш ли? 23 Ти, който се хвалиш в закона, опозоряваш ли Бога като престъпваш закона? 24 Питам това, защото според както е писано, поради вас се хули Божието име между езичниците. 25 Понеже обрязването наистина ползува, ако изпълняваш

3 Тогава, какво предимство има юдеинът? или каква полза има от обрязването? 2 Много във всяко отношение, а първо, защото на юдите се повериха Божествените писания. 3 Понеже, ако някои бяха без вяра, що от това? тяхното неверие ще унищожи ли Божията вярност? 4 Да не бъде! но Бог нека бъде признат за верен, а вски човек лъжлив, според както е писано: 5 Но ако нашата неправда изтъква Божията правда, що има да кажем? Несправедлив ли е Бог, когато нанася гняв? (По човешки говоря). 6 Да не бъде! понеже тогава как Бог ще съди света? 7 Обаче, казваш ти, ако с моята невярност Божията вярност стане появна, за Неговата слава, то защо и аз, въпреки това, да бъда осъждан като грешник? 8 И защо да не вършим зло, за да дойде добро? (както някои клеветнически твърдят, че ние така говорим). На такива осъждането е справедливо. 9 Тогава що следва? Имаме ли ние някакво предимство над езичниците? Никак; защото вече обвинихме юдеи и гърци, че те всички са под грях. 10 Както е писано: 11 Няма никой разумен, Няма кой да търси Бога. 12 Всички се отклониха, заедно се развратиха; Няма кой да прави добро, няма ни един". 13 "Гроб отворен е гърлото им; С езиците си ласкаят". "Аспидова отрова има под устните им" 14 "Техните уста са пълни с клевета и горест". 15 "Нозете им бързат да проливат кръв; 16 Опустощение и разорение има в пътищата им; 17 И те не знаят пътя на мира", 18 "Пред очите им няма страх от Бога". 19 А знам, че каквото казва законът, казва го за ония, които са под закона; за да се затулят

устата на всекиго, и цял свят да се доведе под ли, или необрязан? Не когато беше обрязан, но съдбата на Бога. 20 Защото ни една твар няма да се необрязан. 11 И той обрязването като знак и оправдае пред Него чрез дела изисквани от закона, печат на правдата от вяра, която имаше, когато понеже чрез закона става само познаването на беше необрязан, за да бъде той отец на всички, греха. 21 А сега и независимо от закон се яви които вярват, ако и необрязани, за да се вмени правдата от Бога, за която свидетелствуват законът правдата на тях. 12 и отец на ония обрязани, които и пророците, 22 сиреч правдата от Бога, чрез не само са обрязани, но и ходят в стълките на вяра в Иисус Христос, за всички [и на всички], които оная вяра, която нашият отец Авраам е имал, вярват; защото няма разлика 23 Понеже всички когато бе необрязан, 13 Понеже обещанието към съгрешиха и не заслужават да се прославят от Авраама или към потомството му, че ще бъде Бога, 24 а с Неговата благост се оправдават даром наследник на света, не стана чрез закон, но чрез чрез изкуплението, което е в Христа Иисуса, 25 правдата от вяра. 14 Защото, ако са наследници Когото Бог постави за умилиостивение чрез кръвта тия, които се облягат на закона, то вярата, то Му посредством вяра. Това стори за да покаже вярата е празна, и обещанието осуетено; 15 правдата Си в прощаване на греховете извършени понеже законът докарва, не обещание, а гняв; но по-напред, когато Бог дълготърпеше, 26 за да гдето няма закон, там няма нито престъпление. покаже, казвам правдата Си в настоящето време, 16 Затова наследството е от вяра, за да бъде по та да се познае, че Той е праведен и че оправдава благодат, така щото обещанието да е осигурено този, който вярва в Иисуса. 27 И тъй, где остава за цялото потомство, не само за това, което се хвалбата? Изключена е. Чрез какъв закон? чрез обляга на закона, но и за онова, което е от вярата закона на делата ли? Не, но чрез закона на вярата. на Авраама, който е отец на всички ни, 17 (както е 28 И така, ние заключаваме, че човек се оправдава писано: "Направих те отец на много народи"), пред чрез вяра, без делата на закона. 29 Или Бог е Бог Бога Когото повярва, Който съживява мъртвите, само на юдите, а не и на езничците? Да, и на и повиква в действително съществуване онова, езничците е. 30 Понеже същият Бог ще оправдае което не съществува. 18 Авраам, надявайки се без обрязаните от вяра и необрязаните чрез вяра. 31 да има причина за надежда, повярва, за да стане Тогава, чрез вяра разваляме ли закона? Да не отец на много народи, според реченото: "Толкова бъде! но утвърждаваме закона. ще бъде твоето потомство". 19 Без да ослабне във вяра, той вземаше предвид, че тялото му е вече замъртвяло, като бе на около сто години, вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утроба, 20 обаче, относно Божието обещание не се усъмни чрез неверие, но се закрепи във вяра, и даде Богу слава, 21 уверен, че това, което е обещал Бог, Той е силен да го изпълни. 22 Затова му се вмени за правда. 23 Това пък, че му се вмени за правда, не се написа само за него, 24 но и за нас, на които ще се вменива за правда, като вярваме в Този, Който е възкресил от мъртвите Иисус, нашия Господ, 25 Който биде предаден за прегрешенията ни, и биде възкресен за оправданието ни.

4 И тъй, какво ще кажем, че нашият отец Авраам, е намерил по плът? 2 Защото ако Авраам се е оправдал от дела, има с какво да се хвали, само не пред Бога. 3 Понеже какво казва писанието: "Авраам повярва в Бога, и това му се вмени за правда". 4 А на този, който върши дела, наградата му се не счита като благодеяние, но като дълг; 5 а на този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който оправдава нечестивия, неговата вяра му се вменява за правда. 6 Както и Давид говори за блаженството на човека, комуто Бог вменява правда независимо от дела: 7 "Блажени ония, чито беззакония са простени Чито грехове са покрити; 8 Блажен е онът човек, комуто Господ няма да вмени гръх". 9 Прочее, това блаженство само за обрязаните ли е, или за необрязаните? Понеже казваме: "На Авраама вярата се вмени за правда". 10 то как му се вмени? Когато беше обрязан

5 И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Иисус Христос; 2 посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава. 3

И не само това, но нека се хвалим и в скръбта Защото, както чрез непослушанието на единия си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, човек станаха грешни мнозината, така и чрез 4 а твърдостта изпитана правда; а изпитаната послушанието на единия мнозината ще станат правда надежда. 5 А надеждата не посрамява, праведни. 20 А отгоре на това дойде и законът, защото Божият любов е изляна в сърцата ни да се умножи прегрешението; а где се умножи чрез дадения нам Свети Дух. 6 Понеже, когато грехът преумножи се благодатта; 21 така щото, ние бяхме още немощни, на надлежното време както грехът бе царувал и докара смъртта, така Христос умря за нечестивите. 7 Защото едва ли де царува благодатта чрез правдата и да докара ще се намери някой да умре даже за праведен вечен живот чрез Иисуса Христа нашия Господ. човек; (при все че е възможно да дръзне някой да (aiōnios g166)

умре за благия); 8 Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато бяхме още грешници, Христос умря за нас. 9 Много повече, прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта му, ще се избавим от Божия гняв чрез него. 10 Защото, ако бидохме примирени с Бога чрез смъртта на Сина му, когато бяхме неприятели, колко повече сега, като сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот! 11 И не само това, но се и хвалим в Бога чрез Нашия Господ Иисус Христос, чрез Когото получихме сега това примирение. 12 Затова, както чрез един човек грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всичките човеци, понеже всички съгрешиха 13 (защото и преди закона грехът беше в света, грях, обаче, не се вменява, когато няма закон; 14 при все това от Адама до Моисея смъртта царува и над онния, които не бяха съгрешили според престъплението на Адама, който е образ на бъдещия; 15 но дарбата не е такава каквото бе прегрешението; защото ако поради прегрешението на единия измръжа мнозината, то Божият благодат и дарбата чрез благодатта на един човек, Иисус Христос, много повече се преумножи за мнозината; 16 нито е дарбата, каквато бе съдбата, чрез съгрешението на един; защото съдбата беше от един грях за осъждане, а дарбата от много прегрешения за оправдание; 17 защото, ако чрез прегрешението на единия смъртта царува чрез този един, то много повече тия, които получават изобилието на благодатта и на дарбата, сиреч, правдата, ще царуват в живот чрез единия, Иисус Христос), 18 и тъй, както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всичките човеци, така и чрез едно праведно дело дойде на всичките човеци оправданието, което докарва живот. 19

6 Тогава какво? Да речем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта? 2 Да не бъде! Ние, които сме умрели към греха, как ще живеем вече в него? 3 Или не знаете, че ние всички, които се кръстихме да участвувахме в Иисуса Христа, кръстихме се да участвувахме в смъртта му? 4 Затова, чрез кръщението ние се погребахме с него да участвувахме в смъртът, тъй щото, както Христос биде възкресен от мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим в нов живот. 5 Защото, ако сме се съединили с него чрез смърт подобна на Неговата, ще се съединим и чрез възкресение, подобно на Неговото; 6 като знаем това, че нашето старо естество бе разпнато с него за да се унищожи тялото на греха, та да не робуваме вече не греха. 7 Защото, който е умръял, той е оправдан от греха. 8 Но ако сме умрели с Христа, вярваме, че ще и живеем с него, 9 знаейки, че Христос, като биде възкресен от мъртвите, не умира вече; смъртта няма вече власт над него. 10 Защото, смъртта, с която умря, Той умря за греха единаж за винаги; а животът, който живее, живее go за Бога. 11 Така и вие считайте себе си за мъртви към греха, а живи към Бога в Христа Иисуса. 12 И тъй, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се покоряват на неговите страсти. 13 Нито представяйте телесните си части като оръдия на неправдата; но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите, и телесните си части на Бога като оръдия на правдата. 14 Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат. 15 Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде! 16 Не знаете ли, че комуто предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на онъ, комуто се покорявате, било на греха, който докарва смърт,

или на послушанието, което докарва правда? 17 грехът оживя, а пък аз умрях: 10 намерих, че Благодарение, обаче, Богу, че като бяхте слуги на самата заповед, която бе назначена да докара греха, вие се покорихте от сърце на онъя образец живот, докара ми смърт. 11 Защото грехът, като взе на вероучението, в който бяхте обучени, 18 и, повод чрез заповедта, измами ме и ме умъртви освободени от греха, станахте слуги на правдата. чрез нея. 12 Тъй щото законът е свят, и заповедта 19 (По човешки говоря поради немощта на вашето свята, праведна и добра. 13 Тогава, това ли, което е естество). Проче, както предавахте телесните си добро, стана смърт за мене? Да не бъде! Но грехът части като слуги на нечистотата и на беззаконието, ми причинява смърт чрез това добро нещо, за да което докарва още беззаконие, така сега предайте се показва, че е грях, тъй щото чрез заповедта, частите си като слуги на правдата, която докарва грехът да стане много грешен. 14 Защото знаем, че светост. 20 Защото, когато бяхте слуги на греха законът е духовен; а пък аз съм от плът, продаден не бяхте обуздавани от правдата. 21 Какъв плод под греха. 15 Защото не зная какво правя: понеже имахте тогава от онъя неща? 22 Но сега като се не върша това, което искам; но онова което мразя, освободихте от греха, и станахте слуги на Бога, него върша. 16 Обаче, ако върша, това което не имате за плод това, че отивате към светост, на която истината е вечен живот. (aiōnios g166) 23 Защото заплатата на греха е смърт; а Божията дар е вечен живот в Христа Иисуса, нашия Господ. (aiōnios g166)

7 Или не знаете, братя, (защото говоря на човеци, които знаят що е закон), че законът владее над човека само, докогато той е жив? 2 Защото омъжена жена е вързана чрез закона за мъжа, докогато е жив; но когато мъжът умре тя се освобождава от мъжовия закон. 3 И тъй, ако при живота на мъжа си тя се омъжи за друг мъж, става блудница; но ако умре мъжът й, свободна е от тия закон, и не става блудница, ако се омъжи за друг мъж. 4 И тъй, братя мои, и вие умряхте спрямо закона чрез Христовото тяло, за да се свържите с друг, сиреч, с възкресения от мъртвите, за да принасяме плод на Бога. 5 Защото, когато бяхме плътски, греховните страсти, които се възбудждаха чрез закона, действуваха във вашите телесни части, за да принасяме плод който докарва смърт; 6 но сега, като умряхме към това, което ни държеше, освободихме се от закона; тъй щото ние служим по нов дух, а не по старата буква. 7 Тогава що? Да речем ли, че законът е на смъртта. 8 Но грехът понеже взе повод чрез заповедта, произведе в мене всякакво пожелание; изискванията на закона на нас, които ходим, не по защото без закон грехът е мъртъв. 9 И аз бях плът, но по Дух. 5 Защото тия, които са плътски, жив никога без закон, но когато дойде заповедта, копнеят за плътското; а тия, които са духовни, за

не върша това, което искам; но онова което мразя, него върша. 16 Обаче, ако върша, това което не искам, съгласен съм със закона, че е добър. 17 Затова не аз сега върша това, но грехът, който живее в мене. 18 Защото зная, че в мене, сиреч в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам; но злото, което не желая, него върша. 19 Защото не върша доброто, което желая; но злото, което не желая, него върша. 20 Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее в мене. 21 И тъй, намирам тия закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близу. 22 Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон; 23 но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми, и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. 24 Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт? 25 Благодарение Богу! има избавление чрез Иисуса Христа, нашия Господ. И тъй, сам аз с ума служувам на Божия закон, а с плътта

8 Сега проче, няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Иисуса, [които ходят, не по плът но по Дух]. 2 Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христа Иисуса от закона на греха и грях, и осъди греха в плътта. 3 Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез греха освен чрез закона, защото не бих познал, че плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в пожеланието е грях, ако законът не беше казвал: плът подобна на греховната плът и в жертва за "Не пожелавай". 8 Но грехът понеже взе повод чрез грях, и осъди греха в плътта, 4 за да се изпълнят заповедта, произведе в мене всякакво пожелание; изискванията на закона на нас, които ходим, не по защото без закон грехът е мъртъв. 5 Защото тия, които са плътски, жив никога без закон, но когато дойде заповедта, копнеят за плътското; а тия, които са духовни, за

духовното. 6 Понеже копнежът на плътта значи с търпение го чакаме. 26 Така също и Духът ни смърт; а копнежът на Духа значи живот и мир. 7 помага в нашата немощ; понеже не знаем да се Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, молим както трябва; но самия Дух ходатайствува понеже не са покорява на Божия закон, нито пък в нашите неизговорими стенания; 27 а той, който може; 8 и тия, които са плътски не могат да угодят изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, на Бога. 9 Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, защото той ходатайствува за светиите по Божията ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма воля. 28 Но знаем, че всичко съдействува за добро Христовия Дух, той не е Негов. 10 Обаче, ако на тия, които любят Бога, които са призовани Христос е във вас, то при все, че тялото е мъртво според Неговото намерение. 29 Защото, който поради греха, духът е жив поради правдата. 11 предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни И ако живее във вас Духът на Този, Който е с образа на Сина Му, за да бъде Той пъвроден възкресил Иисуса от мъртвите, то Същият, Който между много братя 30 а които предопредели, възкреси Христа Иисуса от мъртвите, ще съживи и тях и призова; а които призова, тях и оправда, а вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава които оправда, тях и прослави. 31 И тъй, какво във вас. 12 И тъй, братя, ние имаме длъжност, да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще обаче, не към плътта, та да живеем плътски. бъде против нас? 32 Оня, Който не пожали Своя 13 Защото, ако живеете плътски, ще умрете; но Син но Го предаде за всички ни, как не ще ни ако чрез Духа умъртвите телесните действия, подари заедно с Него и всичко? 33 Кой ще обвини ще живеете. 14 Понеже които се управляват от Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? Божия Дух, те са Божии синове 15 Защото не 34 Кой е оня, който ще ги остьжда? Христос Иисус сте приели дух на робство, та да бъдете пак на ли, Който умря, а при това и биде възкресен от страх, но приели сте дух на осиновение, чрез мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и който и викаме: Авва Отче! 16 Така самият Дух Който ходатайствува за нас? 35 Кой ще ни отльчи свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии от Христовата любов? скръб ли, или утеснение, чада. 17 И ако сме чада то сме и наследници, гонение или глад, голота, беда, или нож? 36 наследници на Бога, и сънаследници с Христа, (защото, както еписано. "Убивани сме заради Тебе та, ако страдаме с Него, да се и прославяме цял ден; Считани сме като овци за клане"). 37 Не; заедно с Него. 18 Понеже смятам, че сегашните във всичко това отиваме повече от победители временни страдания не заслужават да се сравнят чрез Този, Който ни е възлюбил. 38 Понеже съм със славата, която има да се открие към нас. 19 уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, Защото създанието с усърдно очакване ожидва нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито откриването ни като Божии синове. 20 Понеже сили, 39 нито височина, нито дълбочина, нито кое създанието беше подчинено на немощ (Гръцки: да било друго създание ще може да ни отльчи от Суетност), не своеvolно, но чрез Този, Който го Божията любов, която е в Христа Иисуса, нашия подчини, 21 с надежда, че и самото създание ще се Господ.

освободи от робството на тленietо, и ще премине в славната свобода на Божиите чада. 22 Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега. 23 И не то само, но и ние, които имаме Духа в начатък, и сами ние въздишаме в себе си и очидаме осиновението си, сиреч, изкупването на нашето тяло. 24 Защото в тая надеждане ние се спасихме; а надежда, когато се вижда вече изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се надявал за това, което вижда? 25 Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава

9 Казвам истината в Христа, не лъжа, и съвестта ми свидетелствува с мене в Светия Дух, 2 че имам голяма скръб и непрестанна мъка в сърцето си. 3 Защото бих желал сам аз да съм анатема (Сиреч: Отльчен) от Христа, заради моите братя, моите по плът роднини: 4 които са израилтяни, на които принадлежат осиновението на славата, заветите и даването на закона, богослужението и обещанията: 5 чиито са и отците, и от които се роди по плът Христос, Който е над всички Бог, благословен до века. Амин. (aiōn g165) 6 Обаче, не

е пропаднало Божието слово; защото не всички ония са Израил, които са от Израиля; 7 нито са всички чада, понеже са Авраамово потомство; Силите не бе ни оставил потомство, Като Содом но "в Исаака" каза Бог, "ще се наименува твоето потомство". 8 Значи, не чадата, родени по плът, са зо И тъй, какво да кажем? Това, че езичниците, Божии чада; но чадата, родени според обещанието които не търсеха правда, получиха правда, и то се считат за потомство. 9 Защото това беше нещо правда, която е чрез вярване; 31 а Израил, който обещано, понеже каза: "Ще дойда по това време, търсеше закон за придобиване правда, не стигна и Сара ще има син". 10 И не само това, но и до такъв закон. 32 Защо? затова, че не го търси когато Ребека зачена от единого, сиреч от нашия чрез вярване, а някак си чрез дела. Те се спънаха отец Исаака, 11 макар че близнците не бяха още о камъка, о който хората се спъват; 33 както е родени и не бяха още сторили нещо добро или зло, писано:

то, за да почива Божието по избор намерение, не на дела, но на онзи, който призовава, 12 рече й се: "По-големият ще слугува на по-малкия"; 13 както е писано: "Якова възлюбих, а Иисава намразих". 14 И тъй, какво? Да речем ли, че има неправда у Бога? Да не бъде! 15 Защото казва на Моисея: "Ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожаля, когото ще пожаля". 16 И тъй, не зависи от този, който иска, нито от този, който тича, но от Бога, Който показва милост. 17 Защото писанието казва на Фараона: "Именно за това те издигнах, за да покажа в тебе силата Си, и да се прочуе името Ми по целия свят" 18 И тъй, към когото ще, Той показва милост, и когото ще закоравява. 19 На това ти ще речеш: А защо още обвинява? Кой може да противостои на волята Му? 20 Но, о човече, ти кой си, що отговаряш против Бога? Направеното нещо ще рече ли на онзи, който го е направил: Защо си ме така направил? 21 Или грынчарят няма власт над глината, с част от същата буца да направи съд за почит, а с друга част 22 А какво ще кажем, ако Бог, при все, че е искал да покаже гнева Си и да изяви силата Си, пак е търпял с голямо дълготрпение съдовете, предмети на гнева Си, пригответи за погибел, 23 и е търпял, за да изяви богатството на Славата Си, над съдовете, предмети на милостта Си, които е пригответ отнапред за слава 24 над нас, които призова, не само между юдеите, но и измежду езичниците? 25 както и в Осия казва: 26 И на същото място, где им се казва: "Не сте мои люди, Там ще се нарекат чада на живия Бог". 27 А Исаия вика на Израиля: 28 Защото Господ ще изпълни на земята казаното [по правда] от Него",

10 Брата, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога е за спасението на Израиля.

2 Защото свидетелствувам за тях, че те имат ревност за Бога, само че не е според пълното знание. 3 Понеже, ако не знаят правдата, която е от Бога и искат да поставят своята, те не се покориха на правдата от Бога. 4 Понеже Христос изпълнява целта на закона, да се оправдава всеки, който вярва. 5 Защото Моисей пише, че човек, който върши правдата, която е чрез пазенето на закона, ще живее чрез нея. 6 А правдата, която е чрез вяра, говори така: "Да не речеш в сърцето си: Кой ще се възкачи на небето, сиреч, да свали Христа? 7 или: Кой ще слезе в бездната, сиреч да възведе Христа от мъртвите?" (Abyssos g12) 8 Но що казва тя? Казва, че "думата е близу при тебе, в устата ти и в сърцето ти", сиреч думата на вратата която проповядваме. 9 Защото, ако изповядваш с устата си, че Иисус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш; 10 Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с устата прави изповед и се спасява. 11 Защото писанието казва: "Никой, който вярва в Него, не ще се посрами". 12 Понеже няма разлика между юдеин и грък защото същият Господ е Господ на всички, богат към всички, които Го призовават. 13 Защото "всеки, който призове Господното име, ще се спаси". 14 Как, проче, че призоват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този за Когото не са чули? А как ще чутят без проповедник? 15 И как ще проповядват, ако не бъдат пратени? Както е писано: 16 Но не всички послушаха благовестието; Защото Исаия казва: "Господи, кой от нас е повярвал на онова,

което сме чули"? 17 И тъй, вярването е от слушане, поради неверие те се отрязаха, а ти поради вяра а слушането 18 Но казвам: те не са ли чули? стоиш. Не високоумствуй, но бой се. 21 Защото, Наистина чули са: 19 Но пак казвам: Израил не ако Бог не пощади естествените клони, нито тебе е ли разбрал? Разбрал е, защото първо Моисей ще пощади. 22 Виж, прочее, благостта и строгостта казва: 20 А Исаия се осмелява да каже: 21 а за Божии; строгост към падналите, а божествена Израиля казва: благост към тебе, ако останеш в тая благост; иначе, и ти ще бъдеш отсечен. 23 Така и те, ако не останат в неверие, ще се присядат; защото Бог

11 И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своите люде? Да не бъде! Защото и аз съм израилтянин, от Авраамовото потомство, от Вениаминовото племе. 2 Не е отхвърлил Бог людете Си, които е предузнал. Или не знаете що казва писанието за Илия? как вика към Бога против Израиля, казвайки: з "Господи, избиха пророците Ти, разкопаха олтарите Ти, и аз останах сам; но и моя живот искат да отнемат". 4 Но що му казва божественият отговор? 5 Така и в сегашно време има остатък, избран по благодат 6 Но, ако е по благодат, не е вече от дела, иначе благодатта не е вече благодат [а ако е от делата, не е вече благодат, иначе делото не е вече дело]. 7 Тогава какво? Онова, което Израил търсеше, това не получи, но избраните го получиха, а останалите се закоравиха даже до днес: 8 както е писано: "Бог им даде дух на безчувствие, очи 9 И Давид казва: 10 Да се помрачат очите им, та да не виждат, И сърби гърба им за винаги". 11 Тогава казвам: Спънаха ли се, та да паднат? Да не бъде! Но чрез тяхното отклонение дойде спасението на езичниците, за да ги възбуди към ревност. 12 А, ако тяхното отклонение значи богатство за света и тяхното отпадане 13 Защото на вас, които бяхте езичници, казвам, че понеже съм апостол на езичниците, аз славя моята служба, 14 дано по някакъв начин възбудя към ревност тия, които са моя път, и да спася накои от тях. 15 Защото, ако тяхното отхвърляне значи примирение на света, какво ще бъде приемането им, ако не оживяване от мъртвите? 16 А ако първото от тестото е свято, то и цялото засягане е свято; и ако коренът е свят, то и клоните са свети. 17 Но, ако някои клони са били отрязани, и ти, бидейки дива маслина, си бил присаден между тях, и си станал съучастник с тях в тълстия корен на маслината, 18 не се хвали между клоните; но ако се хвалиш, знай, че ти не държиш корена, а коренът тебе. 19 Но ще речеш: отколкото трябва да мисли, но да разсъждава Отрязаха се клони, за да се присядат аз. 20 Добре, така, щото да мисли скромно, според делата на

12 И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, света, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. 2 И недейте се съобразява с тоя век (Или: свети), но преобразявайте се чрез обновяване на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, (aiōn g165) 3 Защото, чрез дадената ми благодат, казвам на всеки един измежду вас, който е по-виден да не мисли за себе си по-високо,

вярата, които Бог е на всекиго разпределил. 4 Си. з Защото владетелите не причиняват страх Защото, както имаме много части в едно тяло, а на добротворец, но на злосторец. Искаш ли, не всичките части имат същата служба, 5 така прочее, да се не боиш от властта? Върши добро, и ние мнозината сме едно тяло в Христа, а сме и ще бъдеш похвален от нея; 4 понеже владетелят части, всеки от нас, един на друг. 6 И като имаме е Божий служител за твоя полза. Но ако вършиш дарби, които се различават според дадената ни зло, да се боиш; защото той не носи напразно благодат, ако е пророчество, нека пророкуваме сабята, понеже е Божий служител, мъздовъздал съразмерно с вярата; 7 ако ли служене, нека за докарване гняв, върху (Гръцки: за гнева спрямо) прилежаваме в служенето, ако някой поучава, този, който върши зло. 5 Затова нужно е да се нека прилежава в поучаването: 8 ако увещава, в покорите не само поради страх от гнева, но и увещаването: който раздава, да раздава щедро; заради съвестта. 6 Понеже за тая причина и който управлява, да управлява с усърдие; който данък плащате. Защото владетелите са Божии показва милост, да я показва доброволно. 9 служители, които постоянно се занимават с тая Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте длъжност. 7 Отдавайте на всички длъжимото: се от злото, а прилепявайте се към доброто. 10 комуто се дължи данък, данъка; комуто мито, В братолюбието си обичайте се един друг, като митото; комуто страх, страхът; комуто почит, сродници; изпреварявайте да си отдавате един на почитта. 8 Не оставайте никому длъжни в нищо, друг почит. 11 В усърдието бивайте нелениви, освен един друг да се обичате, защото, който обича пламенни по дух, като служите на Господа. 12 другого, изпълнява закона. 9 Понеже [заповедите]: Радвайте се в надеждата, в скръб бивайте твърди, "Не прелюбодействуй"; "Не убивай"; "Не кради"; в молитва постоянни. 13 Помагайте на светите "Не пожелавай"; и коя да било друга заповед в нуждите им; предавайте се на гостолюбие. 14 се заключават в тия думи: "Да обичаш близкия Благославявайте ония, които ви гонят, благославявайте, си както себе си". 10 Любовта не върши зло и не кълнете 15 Радвайте се с ония, които се на близкия; следователно, любовта изпълнява радват; плачете с ония, които плачат. 16 Бъдете закона. 11 И това вършете като знаете времето, единомислени един към друг; не давайте ума си че часът е вече настъпил да се събудите от на високи неща, но предавайте се на скромни сън; защото спасението е по-близу до нас сега, неща; не считайте себе си за мъдри. 17 Никому отколкото, когато изпърво повярвахме. 12 Нощта не връщайте зло за зло; промишлиявайте за това, премина а денят наближи: и тъй нека отхвърлим което е добро пред всичките човеци; 18 ако е делата на тъмнината, и да се облечем в оръжието възможно, доколкото зависи от вас, живейте в на светлината. 13 Както в бял ден нека ходим мир с всичките човеци. 19 Не си отмъстявайте, благопристойно, не по пироре и пиянства, не по възлюбени, но дайте място на Божия гняв; защото блудство и страстолюбие, не по крамоли и зависти. еписано: "На мене принадлежи отмъщението, 14 Но облечете се с Господа Иисуса Христа, и не Аз ще сторя въздаяние, казва Господ". 20 Но, промишлиявайте за страстите на плътта.

"Ако е гладен неприятелят ти, на храни го; Ако е жаден, напой го; Защото, това като правиш, ще натрупаш жар на главата му". 21 Не се оставай да те побеждава злото; но ти побеждавай злото чрез доброто.

13 Всеки човек да се покорява на властите, които са над него; защото няма власт, която ти, що съдиш чужд слуга? Пред своя си господар да не е от Бога, и колкото власти има, те са той стои или пада. Но ще стои, защото Господ отредени от Бога. 2 Затова, който се противи е силен да го направи да стои. 4 Кой си ти, що на властта, противи се на Божията наредба; а съдиш чужд слуга? Пред своя си господар той които се противят ще навлекат осъдане на себе стои или пада. Но ще стои, защото Господ е силен

14 Слабия във вярата приемайте, но не за да се препирате за съмненията му, 2 Един вярва, че може всичко да яде; а който е слаб във вярата яде само зеленчук. 3 Който яде, да не презира този, който не яде; и който не яде; да не осъжда този, който яде; защото Бог го е приел. Кой си

да го направи да стои. 5 Някой уважава един ден себе си. 2 Всеки от нас да угождава на ближния повече от друг ден; а друг човек уважава всеки си, с цел към това, което е добро за назиданието ден еднакво. Всеки да бъде напълно уверен в му. 3 Понеже и Христос не угоди на Себе Си, своя ум. 6 Който пази деня, за Господа го пази; [а но, както е писано: 4 Защото всичко, що е било който не пази деня, за Господа не го пази]; който от по-напред писано, писано е било за наша яде, за Господа яде, защото благодари на Бога; поука, та чрез твърдостта и утехата от писанията и който не яде, за Господа не яде, и благодари да имаме надежда. 5 А Бог на твърдостта и на на Бога. 7 Защото никой от нас не живее за себе утехата да ви даде единомислие помежду ви по си, и никой не умира за себе си. 8 Понеже, ако примера на Христа Иисуса. 6 щото единодушно живеем, за Господа живеем, и ако умираме, за и с едни уста да славите Бога и Отца на нашия Господа умираме: и тъй живеем ли, умираме ли, Господ Иисус Христос. 7 Затова приемайте се един Господни сме. 9 Защото Христос затова умря и друг, както и Христос ви прие, за Божията слава. оживя 10 И тъй, ти защо съдиш брата си? а пък ти 8 Защото казвам, че Христос, заради Божията защо презираш брата си? Понеже ние всички ще вярност, стана служител на обрязаните, за да застанем пред Божието съдилище. 11 Защото е утвърди обещанията дадени на башите, 9 и за да писано: "Заклевам се в живота Си, казва Господ, прославят езичниците Бога за Неговата милост, че всяко коляно ще се преклони пред Мене, И както е писано: 10 И пак казва: 11 И пак: 12 И всеки език ще словослови Бога" 12 И тъй, всеки от пак Исаия казва: "Ще се яви Иесаевият корен", и, нас за себе си ще отговаря пред Бога. 13 Като е "Който ще се надигне да владее над народите; тъй, да не съдим вече един друг; но по-добре е да На Него ще се надяват народите". 13 А Бог на бъде разсъждението ви това. 14 Зная и уверен съм надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир в Господа Иисуса, че нищо не е само по себе си във вярването, тъй щото чрез силата на Светия нечисто; с това изключение, че за този, който счита Дух да се преумножава надеждата ви. 14 И сам аз нещо за нечисто, нему е нечисто. 15 Защото, ако съм уверен за вас, братя мои, че сами вие сте брат ти се осърби поради това, което ядеш, ти пълни с благост, изпълнени от всяко знание, и че вече не ходиш по любов. С яденето си не погубвай можете да се наставлявате един друг. 15 Но, за онзи, за когото е умрял Христос. 16 Прочее, да да ви напомня, пиша ви донякъде по-дързостно се не хули това, което вие считате за добро, 17 поради дадената ми от Бога благодат, 16 да Защото Божието царство не е ядене и пиене, но бъда служител Иисус Христов между езичниците, и правда, мир и радост в Светия Дух. 18 Понеже, да свещенослужба в Божието благовестие, за да който така служи на Христа, бива угоден на Бога бъдат езичниците благоприятен принос, осветен и одобрен от човеците. 19 И тъй, нека търсим от Светия Дух. 17 И тъй, колкото за това, което се това, което служи за мир и за взаимно назидание. отнася до Бога, аз имам за какво да се похваля 20 Заради ядене недей съсипва Божията работа. в Христа Иисуса. 18 Защото не бих се осмелил Всичко наистина е чисто; но е зло за човека, който да говоря за нещо освен онова, което Христос е с яденето си причинява съблазън. 21 Добре е извършил чрез мене за привеждане езичниците да не ядеш мясо, нито да пиеш вино, нито да в покорност на вярата чрез моето слово и дело, сториш нещо, чрез което се спъва брат ти, [или се 19 със силата на знамения и чудеса, със силата съблазнява, или изнемощява]. 22 Вярата, която на Светия Дух [Божий], така щото от Ерусалим имаш за тия неща, имай я за себе си пред Бога. и околностите му дори до Илирик напълно съм Блажен оня, който не осъжда себе си в това, което проповядвал Христовото благовестие. 20 Обаче одобрява. 23 Но оня, който се съмнява, осъжда се имах за цел да проповядвам благовестието така, ако яде, защото не яде от убеждение; а всичко, 21 но, както е писано: 22 Това ме е възприяло много което не става от убеждение е грях.

15 Прочее, ние силните сме длъжни да носим
немощите на слабите и да не угаждаме на

пъти, та не съм дохождал при вас. 23 Но сега, като няма вече място за моето работене по тия страни, и понеже от много години съм желал да дойда

при вас, 24 на отиването си в Испания ще дойда, от Наркисовото семейство тия, които са в Господа. защото се надявам да ви видя като минавам, и 12 Поздравете Трифена и Трифоса, които работят в вие да ме изпратите до там, след като се наситя Господа. Поздравете любезната Пероида, която е донякъде чрез общение с вас. 25 А сега отивам работила много в Господа. 13 Поздравете избрания в Ерусалим да послужа на светиите. 26 Защото от Господа Руфа, и неговата майка, която е и Македония и Ахая благоволиха да дадат известна моя. 14 Поздравете Асинкрита, Флегоита, Ерма, помощ за бедните между светиите в Ерусалим. 27 Петрова, Ермия и братята, които са с тях. 15 Благоволиха наистина, но и длъжни им са, защото, Поздравете Филолога и Юлия, Нирея и сестра ако езичниците участват с тях и в духовните му, и Олимпана, и всичките светии, които са с неща, длъжни са да им послужат и в телесните. тях. 16 Поздравете се един друг с свeta целувка. 28 Прочее, когато свърша това, като им осигуря Поздравяват ви всичките Христови църкви. 17 този плод, ще мина през вас в Испания. 29 И зная, И моля ви се, братя, да забележите тия, които че когато дойда при вас, ще дойда с изобилно причиняват раздори и съблазни, противно на благословение от [благовествуването на] Христа. учението, което сте научили, и отстранявайте се 30 А моля ви се, братя, заради нашия Господ Иисус от тях. 18 Защото такива човеци не служат на Христос, и заради любовта, която е плод на Духа, нашия Господ [Иисус] Христос, а на своите си охоти да ме придружават усърдна молитва към Бога (Гръцки: на своя си търбух), и съблигат и ласкави за мене, 31 та да се избави от противниците на думи прильгват сърцата на простодушните. 19 вярата в Юдея, и моята услуга за Ерусалим да Защото вашата послушност е известна на всички, бъде благоприятна на светиите; 32 и с Божията по която причина аз се радвам за вас. Но желал воля да дойда радостен при Вас, и да си почина бих да бъдете мъдри относно доброто, а прости между вас. 33 А Бог на мира да бъде с всички Вас. относно злото. 20 А Бог на мира, скоро ще смаже сатана под нозете ви. Благодатта на нашия Господ Иисус Христос да бъде с вас. 21 Поздравяват ви съработникът ми Тимотей, и сродниците ми Лукий, Ясон и Сосипатър. 22 Аз Тертий, който написах това послание, ви поздравявам в Господа. 23 Поздравява ви Гай, гостоприемникът на мене и на цялата църква. Поздравява ви градския ковчежник Ераст и брат Кварт. 24 Благодатта на нашия Господ Иисус Христос да бъде всички вас. Амин. 25 А на Този, Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта за Иисуса Христа, според откриването на тайната, която е била замълчана от вечни времена, (aiōnios g166) 26 а сега се е явила, и чрез пророческите писания по заповедта на вечния Бог е станала позната на всичките народи за тяхно покоряване на вярата, (aiōnios g166) 27 на единния премъдър Бог да бъде слава чрез Иисуса Христа до века. Амин. (aiōn g165)

16 Препоръчвам ви нашата сестра Фива, която е служителка на църквата в Кенхрея, 2 да я приемете в Господа, както е прилично на светиите, и да помогнете в каквото би имала нужда от вас; защото и тя е помогала на мнозина, както на самия мене. 3 Поздравете моите съработници в Христа Иисуса, Прискила и Акила, 4 които за моя живот си положиха вратовете под нож, на които не само благодаря, но и всички църкви между езичниците; поздравете и домашната им църква. 5 Поздравете любезната ми Епинета, който е първият плод на Азия за Христа. 6 Поздравете Мария, която се е трудила много за вас. 7 Поздравете Андроника и Юния, моите сродници и никога заедно с мене затворници, които между apostолите се считат за бележити и които още преди мене бяха в Христа. 8 Поздравете любезната ми в Господа Амплият. 9 Поздравете нашия съработник в Христа Урвана и любезната ми Стакия. 10 Поздравете одобрения за верен в Христа Апелият. Поздравете ония, които са от Аристовуловото семейство. 11 Поздравете роднината ми Иродиона. Поздравете

1 Коринтяни

1 Павел, с Божията воля призван да бъде апостол Иисус Христов, и брат Состен, 2 до Божията църква, която в Коринт, до осветените в Христа Иисуса, призовани да бъдат светии заедно с всички, които призовават на всяко място името на Иисуса Христа, нашия Господ, Който е и тихен и наш: з Благодат и мир да бъде на вас от Бога нашия Отец и от Господа Иисуса Христа. 4 Винаги въздавам благодарения на моя Бог за вас за Божията благодат, която ви е била дадена в Христа Иисуса 5 че обогатихте се чрез Него в всичко, в пълна сила да говорите за Него. 6 (по който начин се потвърди свидетелствуването за Христа между вас), 7 така щото вие не оставате назад в никоя дарба, като чакате явлението на нашия Господ Иисус Христос, 8 Който и докрай ще ви отвърждава, та да бъдете безупречни в деня на нашия Господ Иисус Христос. 9 Верен е Бог, чрез Когото сте били призовани в общението на Сина Му Иисуса Христа нашия Господ. 10 Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Иисус Христос, всички да говорите в съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл. 11 Защото някои от Хлоините домашни ми явиха за вас, братя мои, че между вас имало разпри. 12 С това искам да кажа, че всеки от вас дума: Аз съм Павлов; а аз Аполосов; а аз Кифов; а пък аз Христов. 13 Нима се е разделил Христос? Павел ли се разпна за вас? Или в Павловото име се кръстихте? 14 Благодаря Богу, че не съм кръстил никого от вас, освен Криспа и Ганя, 15 да не би да каже някой, че сте били кръстени в мое име. 16 Кръстих още и Стефаниновия дом; освен тия, не помня да съм кръстил никой друг. 17 Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да проповядвам благовестието; не с мъдри думи, да не се лиши Христовия кръст от значението си. 18 Защото словото на кръста е безумие за тия, които погиват; а за нас, които се спасяваме, то е Божия сила. 19 Понеже е писано: "Ще унищожа мъдростта на мъдриите, И разума на разумните ще отхвърля". 20 Где е мъдрият? Где книжникът? Где е разисквачът на този век? Не обърна ли Бог в глупост светската мъдрост? (aiōn g165) 21 Защото, понеже в

Божията мъдра наредба светът с мъдростта си не позна Бога, благоволи Бог чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси върващите. 22 Понеже юдите искат знания, а гърците търсят мъдрост; 23 а ние проповядваме разнотия Христос, за юдите съблазън, и за езичниците глупост; 24 но за самите призвани, и юдеи и гърци, Христос е Божия Сила и Божия премъдрост. 25 Защото Божието глупаво е по-мъдро от човеците, и Божието немощно е по-силно от човеците. 26 Понеже, братя, вижте какви сте вие призвани, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. 27 Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрани мъдриите; също избра Бог немощните неща на света, за да посрани силните; 28 още иолните и презрените неща на света избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да унищожи тия които ги има, 29 за да не се похвали нито една твар пред Бога. 30 А от Него сте вие в Христа Иисуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление; 31 тъй щото, както е писано, "който се хвали, с Господа да се хвали".

2 И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; 2 защото бях решил да не зная между вас нещо друго, освен Иисуса Христа, и то Христа (Гърци: Него.) разнат. 3 Аз бях немощен между вас, страхувах се и много треперех. 4 И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила; 5 за да бъде върването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила. 6 Обаче, ние поучаваме мъдрост между съвършените, ала не мъдрост от тия век, нито от властниците на тия век, които преминават; (aiōn g165) 7 но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. (aiōn g165) 8 Никой от властниците на тия век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата. (aiōn g165) 9 А, според както е писано: 10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът изdirва всичко, даже и Божиите дълбочини. 11 Защото

кой човек знае що има у человека, освен духът на него? Така и никой не знае що Дух живее във вас? 17 Ако някой развали Божия има у Бога, освен Божият Дух. 18 А ние получихме храм, него Бог ще развали; защото Божият храм не е духа на света, но Духа, който е от Бога, за да е свет, който храм сте вие. 19 Никой да не се познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; 20 и пак: "Господ което е от Божия Дух, защото за него е глупост; знае, разсъжденията на мъдрите са суетни". 21 и не може да го разбере, понеже, то се изпитва. Затова никой да се не хвали с човеците. Защото духовно. 22 било Павел, или Аполос, или него никой не изпитва. 23 Защото, "Кой е познал Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или ума на Господа, За да може да го научи?" А ние сегашното, или бъдещето, всичко е ваше; 24 а вие имаме ум Христов.

25 Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият дух на човека, който е във вас? 26 Ако някой развали храма, защото Божият храм не е духа на света, но Духа, който е от Бога, за да е свет, който храм сте вие. 27 Никой да не се познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; 28 и пак: "Господ което е от Божия Дух, защото за него е глупост; знае, разсъжденията на мъдрите са суетни". 29 и не може да го разбере, понеже, то се изпитва. Затова никой да се не хвали с човеците. Защото духовно. 30 Но духовният човек изпитва всичко; а всичко е ваше; 31 било Павел, или Аполос, или него никой не изпитва. 32 Защото, "Кой е познал Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или ума на Господа, За да може да го научи?" А ние сегашното, или бъдещето, всичко е ваше; 33 а вие имаме ум Христов.

3 И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на **4** Така всеки човек да ни счита за Христови духовни, но като на плътски, като на младенци **5** служители и настойници на Божиите тайни. 2 в Христа. **6** С мялко ви храних, не с твърда храна; **7** При туй, което тук се изиска от настойниците е, защото още не можете да го приемете, а и сега всеки да се намери верен. **8** А за мене е твърде още не можете. **9** Понеже и досега сте плътски; **10** малко нещо да бъда съден от вас или от човешки защото, докато има между вас завист и разпра, не съд; даже аз не съдя сам себе си. **11** Защото, при сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки? **12** все че съвестта ми в нищо не ме изобличава, **13** Защото, кога един казва: Аз съм Павлов, а друг: пак с това не съм оправдан; защото Господ е, Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби? Който ще ме съди. **14** Затова недейте съди нищо **15** Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те преждевременно, докле не дойде Господ, Който са служители, чрез които повярвахте, и то както ще извали на видело скритото в тъмнината, и ще Господ е дал на всеки от тях. **16** Аз насадих, Аполос изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки ще напои, но Господ прави да расте. **17** И тъй, нито получи подобаващата нему похвала от Бога. **18** И който сади е нещо, нито който пои, а Господ, Който това, братя, преносно приспособих към себе си и прави да расте. **19** Прочее, тоя, който сади, и тоя, към Аполоса заради вас, за да се научите чрез който пои, са равни, обаче всеки според своя нас да не престъпвате границата на писаното, труд ще получи своята награда; **20** защото сме да се не гордее някой от вас с един против съработници на Бога, като вие сте Божия нива, друг. **21** Защото, кой те прави да се отличаваш от Божие здание. **22** Според дадената ми Божия другого? И що имаш, което да не си получил? благодат, като изкусен строител аз положих основа; Но ако си го получил, защо се хвалиш, като че а друг гради на нея. **23** Защото никой не може да не си го получил? **24** Сити сте вече, обогатихте положи друга основа, освен положената, която е се вече, царувате и то без нас. И дано царувате, Иисус Христос. **25** И ако някой гради на основата та ние заедно с вас да царуваме; **26** защото злато, сребро, скъпоценни камъни, дърво, сено, струва ми се, че Бог изложи нас, апостолите, слама, **27** всекиму работата ще стане явна каква е; най-последни, като човеци осъдени на смърт; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез защото станахме показ на света, на ангели и на огън се открива; и самият огън ще изпита работата човеци; **28** ние безумни заради Христа, а вие на всеки каква е. **29** Тоя, комуто работата, която разумни в Христа, ние немощни, а вие силни, е градил, устои, ще получи награда. **30** А тоя, вие славни, а ние опозорени. **31** Ние до тоя комуто работата изгори, ще претърпи загуба; а час и гладуваме и жадуваме, и сме голи, бити сам той ще се избави, но тъй като през огън. **32** сме и се скитаме. **33** трудим се, работейки със

своите ръце; като ни хулят, благославяме; като ни гонят, постоянно възстановяме; 13 като ни злопоставят, станахме до днес като измет на света, измет на всичко. 14 Не пиша това, да ви посрещам, но да ви увещая, като любезни мои чада. 15 Защото, ако имахме десетки хиляди наставници в Христа, пак мнозина бащи нямате; понеже аз ви родих в Христа Иисуса чрез благовестието. 16 Затова ви се моля, бъдете подражатели на мене. 17 По тая причина ви пратих Тимотея, който ми е възлюбено и вярно чадо в Господа; той ще ви напомни моите пътища в Христа, такива пътища, каквито получавам навсякъде във всяка църква. 18 Но някои се възгордяха, като че нямаше да дойда при вас. 19 Но, ако ще Господ, аз скоро ще дойда при вас, и ще изпитам, не думите, но силата на тия, които са се възгордели. 20 Защото Божието царство не се състои в думи, а в сила. 21 Що искате? С тояга ли да дойда при вас? Или с любов и кротък дух?

5 Дори се чува, че между вас имало блудодеяние, и то такова блудодеяние, каквото нито между езичниците се намира, именно, че един от вас има бащината си жена. 2 И вие сте се възгордели, вместо да сте скърбили, за да се отълчи измежду вас тоя, който е сторил туй нещо. 3 Защото аз, ако и да не съм телесно при вас, но като съм при вас с духа си, като че ли съм при вас, 4 (като се събра мялото с духа с вас заедно с властта на нашия Господ Иисус), 5 да предадем такъв човек на сатана за погубване на плътта му, за да се спаси духа му в деня на Господа Иисуса. 6 Хвалбата ви не е добра. Не знаете ли, че малко кvas заквасва цялото тесто? 7 Очистете стария кvas, за да бъдете ново тесто, 8 Затова нека празнуваме, не със стар кvas, нито с кvas от злоба и безчестие, а с безквасни хлябове от искреност и истина. 9 Писах ви в посланието си да се не сношавате с блудници, 10 не че съм искал да кажа за блудниците на тоя свят, или за сребролюбците и грабителите, или за идолопоклонниците, понеже тогава би трябало да излезете от света. 11 Но в действителност ви писах да се не сношавате с някого, който се нарича брат, ако е блудник, или сребролюбец, или идолопоклонник, или грабител, с такъв нито да ядете заедно. 12 Защото, каква

работа имам да съдя вънкашни човеци? Не съдите ли вие вътрешните. 13 докато вънкашните Бог съди? Отълчете нечестивия човек изпомежду си.

6 Когато някой от вас има нещо против другого, смее ли да се съди пред неправедните, а не пред светиите? 2 Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малките работи? 3 Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житетски работи; 4 Тогава, ако имате житетски тъжби, поставяте ли за съдии ония, които от църквата се считат за нищо? 5 Казвам това за да ви направя да се засрамите. Истина ли е, че няма между вас ни един мъдър човек, който би могъл да отъди между братята си, 6 но брат с брата се съди, и то пред невярващите? 7 Даже, преди всичко, е голям недостатък у вас гдето имате тъжби помежду си. Защо по-добре не оставате онеправдани? защо по-добре не бъдете ограбени? 8 А напротив, вие сами онеправдавате и ограбвате, и то братя. 9 Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Недайте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците, 10 нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство. 11 И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господа Иисуса Христа и в Духа на нашия Бог. 12 Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но не ща да съм обладан от нищо. 13 Храната е за стомаха, и стомахът е за храната; но Бог ще унищожи и него и нея. А тялото не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за тялото, 14 а Бог, Който е възкресил Господа, ще възкреси и нас със силата Си. 15 Не знаете ли, че вашите тела са части на Христа? И тъй, да отнема ли от Христа частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде? 16 Или не знаете, че който се съвъркупява с блудница е едно тяло с нея? защото "ще бъдат", казва, "двамата една плът". 17 Но, който се съединява с Господа е един дух с Него. 18 Бягайте от блудодеянието. Всеки друг гръх, който би сторил човек, е вън от тялото;

но който блудствува, съгрешава против своето си тяло. 19 Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, 20 защото сте били с цена купени; затова прославяте Бога с телата си, [и с душите си, които са Божии].

18 Обрязан ли е бил призван някой във вратата, да не крие обрязването. Необрязан ли е бил някой призван, да се не обрязва. 19 Обрязването е нищо, и необрязването е нищо, но важното е пазенето на Божиите заповеди. 20

7 А относно това, що ми писахте: Добре е човек да се не докосва до жена. 2 Но, за да се избягват блудодействията, нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж. 3 Мъжът нека има с жената дължимото към нея сношение; подобно и жената с мъжа. 4 Жената не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът не владее своето тяло, а жената. 5 Не лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предават на молитва, и пак бъдете заедно, да не би сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате. 6 Но, това казвам, като позволение, а не като заповед. 7 Обаче, бих желал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг инак. 8 А на неженените и вдовците казвам: Добре е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз. 9 Но, ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват. 10 А на жените заръчвам, и то не аз, но Господ: Жена да не оставя мъжа си; 11 (но ако го остави, нека остане неомъжена, или нека се помира с мъжа си;) и мъж да не напушта жена си. 12 А на другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена, и тя е съгласна да живее с него, да не я напушта. 13 И жена, която има невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея, да не напушта мъжа си. 14 Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж; инак чедата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети. 15 Но, ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са поробени на брачния закон. Бог, обаче, ни е призвал към мир. 16 Защото отгде знаеш жено, дали не ще спасиш мъжа си? или отгде знаеш мъжо, дали не ще спасиш жена си? 17 Само нека всеки постъпва така, както Господ му е отделил сили, и всеки, както Бог го е призовал; и така заръчвам по всичките

Всеки нека си остава в това звание, в което е бил призван във вратата. 21 В положение на роб ли си бил призван? да те не е грижа, (но ако можеш и свободен да станеш, по-добре използуй случая); 22 защото, който е бил призван в Господа като роб, е свободен човек на Господа; така и който е бил призван като свободен човек, е роб на Христос. 23 С цена сте били купени; не ставайте роби на човеци. 24 Брата, всеки в каквото е бил призван във вратата, в него нека си остане с Бога. 25 Относно девиците нямам заповед от Господа; но давам мнение като един, който е получил милост от Господа да бъде верен. 26 И тъй, поради настоящата неволя, ето какво мисля за доброто, че е добре за човека така да остане както си е. 27 Вързан ли си в жена? не търси развързване. Отвързан ли си от жена? не търси жена. 28 Но, ако се и ожениш, не съгрешаваш; и девица, ако се омъжи, не съгрешава; но такива ще имат житетски скърби, а пък аз ви жаля. 29 Това само казвам, братя, че останалото време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека бъдат, като че нямат; 30 и които плачат, като че не плачат; които се радват; като че не се радват; които купуват, като че нищо не притежават; 31 и които си служат със света, като че не са преданни на него: защото сегашното състояние (Гръцки: Образът) на тоя свят преминава. 32 А аз желая вие да бъдете безгрижни. Нежененият се грижи за това, което е Господно, как да угажда на Господа; 33 а жененият се грижи за това, което е световно, как да угажда на жена си. 34 Тъй също има разлика между жена и девица. Неомъжената се грижи за това, което е Господно, за да бъде света и в тяло и в дух; а омъжената се грижи за това, което е световно, как да угажда на мъжа си. 35 И това казвам за вашата собствена полза, не да ви държа с оглавник, но заради благоприличието, и за да служите на Господа без отвлечение на ума. 36 Пак, ако някой мисли, че постъпва неприлично към дъщеря си девица, ако й е минала цветущата възраст, и ако

трябва така да стане, нека прави каквото ще; не моето дело в Господа? 2 На други, ако не съм съгрешава, нека се женят. 37 Но който стои твърдо апостол, то поне на вас съм; защото в Господа в сърцето си, и не бива принуден, но има власт вие сте печата на моето апостолство. 3 Ето моето да изпълни волята си, и е решил в сърцето си оправдание пред тия, които изпитват поведението да държи дъщеря си девицата неомъжена, ще ми; 4 Нямаме ли право да ядем и да пием за направи добре. 38 Така щото, който омъжи дъщеря сметка на църквата? 5 Нямаме ли право и ние, си девицата добре прави; а който я не омъжи, ще както другите апостоли, и братята на Господа и направи по-добре 39 Жената е вързана до когато Кифа, да водим жена от сестрите? 6 Или само е жив мъжът й; но ако мъжът умре, свободна е да аз и Варнава нямаме право да не работим за се омъжи за когото ще, само в Господа. 40 Но, по прехраната си? 7 Кой войник служи никога на свои моето мнение, по-щастлива е, ако си остане така; разноски? Кой насажда лозе и не яде плода му? а мисля, че и аз имам Божия Дух.

8 А относно идоложертването: Знам, че ние всички уж имаме знание да разрешим въпроса! Но знанието възгордява, а любовта назидава. 2 Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал както трябва да познава. 3 Но, ако някой люби Бога, той е познат от Него. 4 Прочее, относно яденето от идоложертвеното, знаем, че никакъв бог, изобразен от идол, няма на света, и че няма друг Бог освен един. 5 Защото, ако и да има така наричани богове, било на небето или на земята, (както има много богове, и господари много), 6 но за нас има само един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние за Него, и един Господ, Иисус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него. 7 Но това знание го няма у всички; и някои, както и до сега имат съзнание за идолите, ядат месото като жертва на идолите; и съвестта им като слаба, се осквернява. 8 А това що ядем, не ще ни препоръчва на Бога; нито ако не ядем, губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо. 9 Но внимавайте да не би по някакъв начин тая ваша свобода да стане спънка на слабите. 10 Защото, ако някой види, че ти, който имаш знание, седиш на трапеза в идолско капище, не ще ли съвестта му да се одързости, ако е slab, та и той да яде идоложертвено? 11 И поради твоето знание slabият погива, братът, за когото е умръял Христос. 12 А като съгрешавате така против братята, и наранявате слабата им съвест, вие съгрешавате против Христа, 13 Затуй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз няма да ям до века, за да не съблазня брата с. (αἰσθάνομαι g165)

9 Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не видях ли Иисуса нашия Господ? Не сте ли вие

разноски? Кой насажда лозе и не яде плода му?

Или кой пасе стадо и не яде от мялкото на стадото?

8 По човешки ли говоря това? Или не казва същото и законът? 9 Защото в Моисеевия закон е писано:

"Да не обвързваш устата на воля, когато вършее". За воловете ли тук се грижи Бог, 10 или го казва несъмнено заради нас? Да; заради нас е писано това; защото който оре, с надежда трябва да оре; и който вършее, трябва да вършее с надежда, че ще участвува в плода. 11 Ако ние сме посяли у вас духовното, голямо нещо ли е, ако пожънем от вас телесното? 12 Ако други участвуват в това право над вас, не участвуваме ли ние повече? Обаче, ние не използвахме това право, но търпим всичко, за да не причиним някакво препятствие на Христовото благовестие. 13 Не знаете ли, че тия, които свещенодействуват, се хранят от светилището? и че тия, които служат на олтара, вземат дял от олтара? 14 Така и Господ е наредил, щото проповедниците на благовестието да живеят от благовестието. 15 Но аз не съм използвал ни една от тия наредби, нито пиша това, за да се направи за мене така; защото за мене е по-добре да умра, отколкото да осути някой моята похвала. 16 Защото, ако проповядвам благовестието, няма с какво да се похвала; понеже нужда ми се налага; защото горко ми ако не благовествувам. 17 Понеже, ако върша това доброволно, имам награда, но ако с принуждение, то само изпълнявам повереното ми настойничество: 18 И тъй, каква е моята награда? Тая, че, като проповядвам евангелието, да мога да направя благовестието безплатно, така щото да не използвам напълно моето право в благовестието. 19 Защото, при все че съм свободен от всичките човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия мнозината. 20 На юдейите станах

като юдеин, за да придобия юдеи; на тия, които са под закон, станах като под закон, (при все че сам аз не съм под закон), за да придобия тия, които са като че нямам закон, (при все че не съм без закон спрямо Христа), за да придобия тия, които нямам закон. **21** На тия, които нямат закон, станах слабите. На всички станах всичко, та по всяка въвлюбени мои, бягайте от идолопоклонството. **15** като че нямам закон, говоря като на разумни човеци; сами вие съдете за това, което казвам. **16** Чашата, която биде благословена, и която ние благославяме, не е ли това да имаме обещание в Христовата кръв? начин да спася неколцина. **23** Всичко това върша Хлябът, който пречупваме, не е ли да имаме заради благовестието, за да участвувам и аз в общение в Христовото тяло? **17** Тъй като ние, ако и него. **24** Не знаете ли, че, които тичат на игрището, да сме мнозина, сме един хляб, едно тяло, понеже всички тичат, а само един получава наградата? **25** И всеки, Израилia по плът; тия, които ядат жертвите, нямат който се подвизава, се въздържа от всичко. Те ли общение в олтара? Тогава що? **19** Казвам ли вършат това за да получат тленен венец, а ние аз, че идоложертвеното е нещо, или че идолът е нетленен. **26** И тъй, аз така тичам, не към нещо нещо? Не. **20** Но казвам, че онова, което жертвуват неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха; езичниците, жертвувват го на бесовете, а не на Бога; но аз не желая вие да имате общение с бесовете. **21** Не можете да пияте Господната чаша и бесовската чаша; не можете да участвувате в Господната трапеза и в бесовската трапеза. **22** Или искаме да подбудим Господа на ревност? Ние по-силни ли сме от Него? **23** Всичко е позволено, но не всичко е полезно; всичко е позволено, но не всичко е назидателно. **24** Никой да не търси своята лична полза, но всеки ползата на другого. **25** Всичко, що се продава на месарницата, яжте без да изпитвате за него заради съвестта си; **26** защото "Господна е земята и всичко що има в нея". **27** Ако някой от невярващите ви покани на угощение, и вие желаете да отидете, яжте каквото сложат пред вас, без да изпитвате за него заради съвестта си. **28** Но, ако някой ви рече: Това е било принесено в жертва, не яжте, заради тогова, който ви е известил, и заради съвестта, **29** съвест, казвам, не твоята, но на другия; (понеже, защо да се съди моята свобода от друга съвест?) **30** Ако аз с благодарение Богу участвувам в яденето, защо да ме злословят за онова, за което благодаря?) **31** И тъй, ядете ли, пияте ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава. **32** Не ставайте съблазни на юдеи, ни на гърци, нито на Божията Църква; **33** както и аз угождавам на всички във всичко, като търся не своята си полза, но ползата на мнозина, за да се спасят.

10 Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето, **2** и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея, **3** и всички да са яли от същата духовна храна, **4** и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пияха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос), **5** пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята. **6** А в тия неща те ни станаха примери, та да не похотствуваме за злото, както и те похотствуваха. **7** Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях според писаното: "Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят". **8** Нито да блудствуваме, както блудствуваха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет и три хиляди души. **9** Нито да изпитваме Господа, както някои от тях Го изпитваха, и погинаха от змиите. **10** Нито роптайте, както вързоптаха някои от тях, и погинаха от изтребителя. **11** А всичко това им се случи за примери, и се записа за поука нам, върху които са стигнали последните времена. (αἰσθένεται για τον Ιησού)

12 Тако щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне. **13** Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави

11 Бивайте подражатели на мене, както съм и аз
на Христа. 2 А похвалявам ви, че ме помните и, като благодари, разчули и рече: Това е Моето
за всичко, като държите преданията тъй, както ви
ги предадох. 3 Но желая да знаете, че глава на Мое възпоменение. 25 Така взе и чашата след
всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, вечерята и рече: Тая чаша е новият завет в Моята
глава пък на Христа е Бог. 4 Всеки мъж, който се кръв; това правете вски път, когато пиете, за Мое
моли или пророкува с покрита глава, засрамва възпоменание. 26 Защото вски път, когато ядете
главата си. 5 А всяка жена, която се моли или тоя хляб и пиете [тая] чаша, възвествявате смъртта
пророкува гологлава, засрамва главата си, защото на Господа, докле дойде Той. 27 Затова, който яде
това е едно и също, като да е с бръсната глава. 6 хляба или пие Господната чаша недостойно, ще
Заштото, която жена се не покрива, нека остреже и бъде виновен за грях против тялото и кръвта на
косата си. Но ако е срамотно за жена да си стриже Господа. 28 Но да изпитва човек себе си, и така да
косата, или да си бръсне главата, то нека се от хляба и да пие от чашата; 29 защото, който яде
покрива. 7 Защото мъжът не трябва да си покрива и пие без да разпознава Господното тяло, той яде
си покрива главата, понеже е образ и слава на и пие осъждане на себе си. 30 По тая причина
Бога; а жената е слава на мъжа. 8 (Защото мъжът мнозина между вас са слаби и болnavи, а доста и
не е от жената, а жената е от мъжа; 9 понеже, са починали. 31 Но, ако разпознавахме сами себе
мъжът не бе създаден за жената, а жената за си, не щяхме да бъдем съдени заедно със света.
мъжа). 10 Затова жената е длъжна да има на 32 А когато биваме съдени от Господа, с това се
главата си белег на власт, заради ангелите. 11 наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със
(Обаче, нито жената е без мъжа, нито мъжът без света. 33 Затова, братя мои, когато се събирайте да
жената, в Господа; 12 защото, както жената е от ядете, чакайте се един друг. 34 Ако някой е гладен,
мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е нека яде у дома си, за да не бъде събирането
от Бога). 13 Сами в себе си съдете: Прилично ви за осъждане. А за останалите работи, ще ги
ли е, жената да се моли Богу гологлава? 14 Не наредя, когато дойда.

учи ли и самото естество, че, ако мъж оставя
косата си да расте, това е позор за него, 15 но,
ако жена оставя косата си да расте, това е слава
за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало?
16 Но, ако някой мисли да се препира за това, 17
А като ви заръчвам следното, не ви похвалявам,
защото се събирайте, не за по-добро, но за по-
лошо. 18 Защото, първо, слушам, че когато се
събирайте в църква, ставали разделения помежду
ви; (и отчасти вярвам това; 19 защото е нужно
да има и разцепление между вас, за да се яви,
кои са удобрените помежду ви); 20 прочее, когато
така се събирайте заедно, не е възможно да ядете
Господната вечеря; 21 защото на яденето вски
бърза да вземе своята вечеря преди другого; и
така един остава гладен, а друг се напива. 22
Що! къщи ли нямате, где да ядете и пиете? Или
презирате Божията църква и посрещате тия, които
нямат нищо? Що да ви кажа? Да ви похваля ли за
това? Не ви похвалявам. 23 Защото аз от Господа
приех това, което ви и предадох, че Господ Иисус

през нощта, когато беше предаден, взе хляб, 24
Тяло, което е [разчулено] за вас; туй правете за
гии предадох. 3 Но желая да знаете, че глава на Мое възпоменение. 25 Така взе и чашата след
всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, вечерята и рече: Тая чаша е новият завет в Моята
глава пък на Христа е Бог. 4 Всеки мъж, който се кръв; това правете вски път, когато пиете, за Мое
моли или пророкува с покрита глава, засрамва възпоменание. 26 Защото вски път, когато ядете
главата си. 5 А всяка жена, която се моли или тоя хляб и пиете [тая] чаша, възвествявате смъртта
пророкува гологлава, засрамва главата си, защото на Господа, докле дойде Той. 27 Затова, който яде
това е едно и също, като да е с бръсната глава. 6 хляба или пие Господната чаша недостойно, ще
Заштото, която жена се не покрива, нека остреже и бъде виновен за грях против тялото и кръвта на
косата си. Но ако е срамотно за жена да си стриже Господа. 28 Но да изпитва човек себе си, и така да
косата, или да си бръсне главата, то нека се от хляба и да пие от чашата; 29 защото, който яде
покрива. 7 Защото мъжът не трябва да си покрива и пие без да разпознава Господното тяло, той яде
си покрива главата, понеже е образ и слава на и пие осъждане на себе си. 30 По тая причина
Бога; а жената е слава на мъжа. 8 (Защото мъжът мнозина между вас са слаби и болnavи, а доста и
не е от жената, а жената е от мъжа; 9 понеже, са починали. 31 Но, ако разпознавахме сами себе
мъжът не бе създаден за жената, а жената за си, не щяхме да бъдем съдени заедно със света.
мъжа). 10 Затова жената е длъжна да има на 32 А когато биваме съдени от Господа, с това се
главата си белег на власт, заради ангелите. 11 наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със
(Обаче, нито жената е без мъжа, нито мъжът без света. 33 Затова, братя мои, когато се събирайте да
жената, в Господа; 12 защото, както жената е от ядете, чакайте се един друг. 34 Ако някой е гладен,
мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е нека яде у дома си, за да не бъде събирането
от Бога). 13 Сами в себе си съдете: Прилично ви за осъждане. А за останалите работи, ще ги
ли е, жената да се моли Богу гологлава? 14 Не наредя, когато дойда.

12 При това, братя, желая да разбирате и за
духовните дарби. 2 Вие знаете, че когато
бяхте езичници, отвличахте се към нямите идоли,
както и да ви водеха. 3 Затова ви уведомявам,
че никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да
бъде проклет Иисус! и никой не може да нарече
Иисуса Господ, освен със Светия Дух. 4 Дарбите
са различни; но Духът е същият. 5 Службите
са различни; но Господа е същият. 6 Равните
са и действията; но Бог е същият. Който върши
всичко във всичките човеци. 7 А на вски се дава
проявлението на Духа за обща полза. 8 Защото на
един се дава чрез Духа да говори с мъдрост, а
на друг да говори със знание, чрез същия Дух;
9 на друг вяра чрез същия Дух, а пък на друг
изцелителни дарби чрез единния дух; 10 на друг да
върши велики дела, а на друг да пророкува; на друг да разпознава духовете; на друг да говори
разни езици; а пък на друг да тълкува езици. т 11
А всичко това се върши от един и същи Дух, който
разделя на вски по особено, както му е угодно. 12

Защото, както тялото е едно, а има много части, и дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са ако имам пълна вяра, тъй щото планини да едно тяло, така е и Христос. 13 Защото ние всички, премествам, а любов нямам, нищо не съм. 3 било юдеи или гърци, било роби или свободни, И ако раздам всички си имот за прехрана на се кръстихме в един Дух да съставляваме едно сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, тяло, и всички от един Дух се напоихме. 14 Защото а любов нямам, никак не ме ползува. 4 Любовта тялото не се състои от една част, а от много. 15 дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; Ако речеше ногата: Понеже не съм ръка, не съм от любовта не се превъзнася, не се гордее, 5 не тялото, това не я прави да не е от тялото. 16 И ако безобразници, не търси своето, не се раздрязнява, рече ухото: Понеже не съм око, не съм от тялото, не държи сметка за зло, 6 не се радва на това не го прави да не е от тялото. 17 Ако цялото неправдата, а се радва заедно с истината, 7 всичко тяло беше око, где щеше да е слухът? Ако цялото премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се тяло слух, где щеше да е обонянието? 18 Но надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада; сега Бог е поставил частите, всяка една от тях, другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се в тялото, както му е било угодно. 19 Пак, ако те прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, бяха всички една част, где щеше да е тялото? 20 ще се прекрати. 9 Защото отчасти знаем и отчасти Но сега те са много части, а едно тяло. 21 И окото проракуваме; 10 но когато дойде съвършеното, не може да рече на ръката: Не ми трябаш; или това, което е частично, ще се прекрати. 11 Когато пък главата на нозете: Не сте ми потребни. 22 бях дете, като дете говорех, като дете чувствувах, Напротив, тия части на тялото, които се виждат като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал да са по-слаби, са необходими; 23 и тия части на съм детинското. 12 Защото сега виждаме нещата тялото, които ни се виждат по-малко честни, тях неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим обличаме с повече почит; и неблагоприличните лице с лице; сега познавам отчасти, а тогава ни части получават най-голямо благоприличие. ще познавам напълно, както и съм бил напълно 24 А благоприличните ни части нямат нужда от познат. 13 И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.

14 Следвайте любовта; но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате. 2 Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни. 3 А който пророкува, той говори но човеци за назидание, за уважение и за утеша. 4 Който говори на непознат език, назидава себе си; а който пророкува, назидава църквата. 5 Желал бих всички вие да говорите езици, а повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидава църквата. 6 Кажете сега, братя, ако дойда при вас и говоря непознати езици, какво ще ви ползувам, ако не ви съобщя или някое откровение, или знание, или пророчество, или поука? 7 Даже и бездушните неща, като свирка и гъдулка, когато издават глас, ако не издават отличителни звукове, как ще се познае това, което свирят със свирката или с гъдулката? 8 Защото тръбата ако издадеше

13 Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, как ще се познае това, което свирят със свирката или кимвал що дрънка. 2 И ако имам пророческа

неопределен глас, кой би се приготвил за бой? 9 по двама, или най-много по трима, и то по ред; Също така, ако вие не изговаряте с гласа си думи с а един да тълкува. 28 Но ако няма тълкувател, никакво значение, как ще се знае какво говорите? такъв нека мълчи в църква, и нека говори на себе защото ще говорите на вятъра. 10 Има, може си и на Бога. 29 От пророците нека говорят само да се каже, толкова вида гласове на света; и ни двама или трима, а другите да разсъждат. 30 един от тях не е без значение. 11 Ако, прочее, не Ако дойде откровение на някой друг от седящите, разбера значението на гласа, ще бъда другоезичен първият нека мълкva. 31 Защото един след друг за този, който говори; И тоя, който говори ще всички можете да пророкувате, за да се поучават бъде другоезичен за мене. 12 Така и вие, понеже всички и всички да се наಸърчават; 32 и духовете копнешете за духовните дарби, старайте се да се на пророците се покоряват на самите пророци. 33 преумножат те у вас за назидание на църквата. 13 Защото Бог не е Бог на безредие, а на мир, както Затова, който говори на непознат език, нека се и поучавам по всичките църкви на светиите. 34 моли за дарбата и да тълкува. 14 Защото, ако се Жените нека мълчат в църквите, защото не им е моли на непознат език, духът ми се моли а умът позволено да говорят; а нека се подчиняват, както ми не дава плод. 15 Тогава що? Ще се моля с духа казва законът. 35 Ако искат да научат нещо, нека си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но питат мъжете си у дома; защото е срамотно жена ще пея и с ума си. 16 Иначе, ако славословиш с да говори в църква. 36 Що? Божието слово от вас духа си как ще рече: Амин, на твоето благодарение ли излезе? Или само до вас ли е достигнало? оня, който е в положението на простите, като знае 37 Ако някой мисли, че е пророк или духовеня, що говориш? 17 Защото ти наистина благодариш нека признае, че това, което ви пиша е заповед добре, но другият не се назидава. 18 Благодаря от Господа. 38 Но ако някой не иска да признае, Богу, че аз говоря повече езици от всички ви; нека не признае. 39 Затова, братя мои, копнайте 19 обаче, в църквата предпочитам да изговоря за дарбата да пророкувате, и не забранявайте да пет думи с ума си, за да наставя и други, а не се говорят и езици. 40 Обаче, всичко нека става с десет хиляди думи на непознат език. 20 Братя, приличие и ред.

не бивайте деца по ум, но, бидейки дечица по злобата, бивайте пълнолетни по ум. 21 В закона е писано: "Чрез другоезични човеци и чрез устните на чужденци ще говоря на тия люде; и нито така ще Мe послушат", казва Господ. 22 Прочее, езиците са белег не за вярващите, а за невярващите; а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите. 23 И тъй, ако се събере цялата църква, и всички говорят на непознати езици, и влизат хора прости или невярващи, не ще ли кажат, че вие сте полудели? 24 Но ако всички пророкуват, и влезе някой невярващ или прост, той се обвинява от всички, и се осъжда от всички; 25 тайните на сърцето му стават явни; и тъй, той ще падне на лицето си, ще се поклони Богу и ще изповядва, че наистина Бог е между вас. 26 Тогава, братя, що става между вас? Когато се събирате, всеки има да предлага псалом, има поучение, има откровение, има да говори непознат език, има тълкуване. Всичко да става за назидание. 27 Ако някой говори на непознат език, нека говорят

15 Още, братя, напомнювам ви благовестието, което ви проповядвах, което приехте, в което стоите, 2 чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, 3 Защото първо ви предадох онова, което приех, че Христос умря за греховете ни според писанията; 4 че бе погребан; че биде възкресен на третия ден според писанията; 5 и че се яви на Кира, после на дванадесетте, 6 че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха; 7 че после се яви на Якова, тогава на всички апостоли; 8 а най-после от всички яви се на мене, като на някой изверг. 9 Защото аз съм най-нищожният от апостолите, който не съм достоен и апостол да се нарека защото гоних Божията църква, 10 Но с Божията благодат съм каквото съм; и дадената на мене Негова благодат не бе напразно, но трудих се повече от всички тях, 11 И тъй, било че аз се трудих повече, било че те, така проповядвахме и те и аз, и вие така сте повярвали. 12 Ако се проповядва, че

Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои защото някои от вас не познават Бога. Това казвам, между вас, че няма възкресение на мъртвите? за да ви направя да се засрамите. 35 Но някой ще 13 Ако няма възкресение на мъртвите, то нито рече; Как се възкресяват мъртвите? и с какво тяло Христос е бил възкресен; 14 и ако Христос не е бил ще дойдат? 36 Безумецо, това което ти сееш, не възкресен, то празна е нашата проповед, празна оживява, ако не умира. 37 И когато го сееш, не е нашата вяра. 15 При това, ние се намираме посияш тялото, което ще изникне, а голо зърно, лъжесвидетели Божии; защото свидетелствувахме каквото се случи, пшенично или някое друго; 38 за Бога, че е възкресил Христа, Когото не е но Бог му дава тяло, каквото му е угодно, и на възкресил, ако е тъй, че мъртвите не възкресяват; всяко семе собственото му тяло. 39 Всяка плът не 16 защото, ако мъртвите не се възкресяват, то нито е еднаква; но друга е плътта на човеците, а друга Христос е бил възкресен; 17 и ако Христос не е на животните, друга пък на птиците и друга на бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още рибите. 40 Има и небесни тела и земни тела, друга в греховете си. 18 Тогава и тия, които са починали е, обаче, славата на небесните, друга на земните. в Христа, са погинали. 19 Ако само в тоя живот се 41 Друг е блъсъкът на сълнцето, друг на луната и надяваме на Христа, то от всичките човеци ние друг блъсъкът на звездите; па и звезда от звезда се сме най-много за съжаление. 20 Но сега Христос е различава по блъсъка. 42 Така е и възкресението бил възкесен, първият плод на починалите. 21 на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така в нетление; 43 се се в безчестие, възкръсва в чрез човека дойде възкресението на мъртвите. 22 слава; се се в немощ, възкръсва в сила; 44 се се Защото, както в Адама всички умират, така и в одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има Христа всички ще оживеят. 23 Но всеки на своя ред: одушевено тяло, то има и духовно тяло. 45 Така е и Христос първия плод, после, при пришествието писано: Първият човек Адам "стана жива душа", а на Христа, тия, които са Негови; 24 Тогава ще последният Адам стана животворещ дух. 46 Обаче, бъде краят, когато ще предаде царството на Бога не е първо духовното, а одушевеното, и после и Отца, след като унищожи всяко началство и духовното. 47 Първият човек е от земята, пръстен; всяка власт и сила. 25 Защото Той трябва да вторият човек е от небето. 48 Какъвто е пръстният, царува, докато положи всички врагове под нозете такива са и пръстните; и какъвто е небесният, Си. 26 И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде такива са и небесните. 49 И както сме се облечли унищожена, 27 защото Бог "е покорил всичко под в образа на пръстния, ще се облечем и в образа нозете My" А когато ще е казъл, че всичко е вече на небесния. 50 А това казвам, братя, че плът покорено, (с явно изключение на Този, Който My е и кръв не могат да наследят Божието царство, покорил всичко), 28 когато казвам, че My е било нито тленното наследява нетленни, и ние ще се не се възкресяват, защо и ще се кръщават заради изменим. 52 Защото това тленното трябва да се тях? 30 Защо и ние се излагаме на бедствия всеки облече в нетление, и това смъртното да се облече час? 31 Братя, с похвалата, с която се гордея в безсмъртие. 54 А когато това тленното се облече за вас в Христа Иисуса нашия Господ, аз всеки в безсмъртие, тогава ще се събудне писаното ден умирам. 32 Ако, по човешки казано, съм се слово: "Погълната биде смъртта победоносно". 55 борил с зверовете в Ефес, какво ме ползва? О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е Ако мъртвите не се възкресяват "нека ядем и жилото? (Hadēs g86) 56 Жилото на смъртта е грехът, пием, защото утре ще умрем". 33 Не се мамете. и силата на греха е законът; 57 но благодарение "Лошите другари покваряват добрите нрави". 34 Богу, Който ни дава победа чрез нашия Господ Отрезнявайте към правдата. и не съгрешавайте, Иисус Христос. 58 Затова възлюбени мои братя,

бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте Господа да бъде проклет. Господ наш иде. 23 всяко в Господното дело, понеже знаете, че в Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде с Господа трудът ви не е празден.

24 Любовта ми да бъде с всички вас в Христа Иисуса. Амин.

16 А колкото за събирането на милостинята

за светиите, правете и вие както наредих в галатийските църкви. 2 В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя според успеха на работите си, и да го има при себе си, за да не стават събирания, когато дойда. 3 И когато дойда, ще изпратя с писма ония, които ще одобрите, да отнесат подаръка ви в Ерусалим; 4 и ако заслужавам да отида и аз, те ще отидат с мене. 5 Защото ще дойда при вас след като мина през Македония; (понеже през Македония минавам); 6 а може би да поостана при вас, или даже и да презимувам, за да ме изпратите вие на където отида. 7 Защото не ми се иска да ви видя сега на заминаване; но надявам се да остана при вас известно време, ако позволи Господ. 8 А ще се бавя в Ефелс до Петдесетницата, 9 защото ми се отвориха големи врата за работа, има и много противници. 10 Ако дойде Тимотей, внимавайте да бъде без страх между вас; защото и той работи Господното дело както и аз; 11 затова, никой да не го презира. Но изпратете го с мир да дойде при мен, защото го очаквам с братята. 12 А колкото за брат Апостола, много му се молих да дойде при вас с братята; но никак не му се искаше да дойде сега; ще дойде, обаче, когато намери случай. 13 Бдете, стойте твърдо във врата си, бъдете мъжествени, укрепявайте се. 14 Всичко у вас да става с любов. 15 Още ви моля, братя: вие знаете, че Стефаниновото семейство е първият плод на Ахая, и че те са посветили себе си да служат на светиите; 16 добре, на такива да се подчинявате и вие, и на всеки, който помага в делото и се труди. 17 Радвам се за дохождането на Стефанина, на Фортуната и на Ахайка, защото те запълниха лишението ми от власт; 18 понеже успокоиха моя дух и вашия, затова признавайте такива човеци. 19 Поздравяват ви църквите, които са в Азия. Нарочно ви поздравяват в Господа Акила и Прискила с домашната си църква. 20 Поздравяват ви всички братя. Поздравете се един друг със свeta целувка. 21 Поздравът пиша аз, Павел, със собствената си ръка. 22 Който не люби

2 Коринтяни

1 Павел, с Божията воля апостол Иисус Христос, и брат Тимотей, до Божията църква, която е в Коринт, и до всички светии, които са по цяла Ахая: **2** Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец и Господа Иисуса Христа. **3** Благословен Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеша. **4** Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утешата, с която и ние се утешаваме от Бога. **5** Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеша изобилва чрез Христа. **6** Но, ако ни наскърбяват, това е за ваша утеша и спасение, или ако ни утешават, това е за вашата утеша [и спасение], която действува да устоявате в същите страдания, които понасяме и ние. **7** И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че, както сте участници в страданията, така сте и в утешата. **8** Защото желаем да знаете, братя, за скръбта, която ни сполетя в Азия, че се отеготихме чрезмерно вън от силата си, така щото отчаяхме се дори за живота си: **9** даже ние сами счетохме, че бяхме приели смъртна присъда в себе си, **10** И Той ни избави от толкоз близка смърт, и още избавя, и надяваме се на Него, че пак ще ни избави, **11** като ни съдействувате вие чрез молитва, тъй щото, поради стореното на нас чрез мнозина добро, да благодарят мнозина за нас. **12** Защото нашата похвала е тая, свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със светост и искреност пред Бога, не са плътска мъдрост, а са Божия благодат. **13** Защото не ви пишем друго освен това, което четете и даже признавате и което надявам се че и до край ще признавате, **14** (както и отчасти ни признахте), че сме похвала за вас, както и вие за нас, в деня на нашия Господ Иисус. **15** С тая увереност възнамерявам да дойда първо при вас, за да имате двояка полза, **16** като през вас мина за Македония; а от Македония да дойда пак при вас, и тогава вие да ме изпратите за Юдея. **17** Добре, когато имах това намерение, лекоумно ли съм постъпил? или намерението ми е било плътско

намерение, та да казвам и: Да, да, и: Не, не? **18** Заради Божията вярност, проповядването ми към вас не е било Да и Не? **19** Защото Божият Син, Иисус Христос, Който биде проповядван помежду ни от нас, (от мене, Сила и Тимотея), не стана Да и Не но в него стана Да; **20** понеже в Него е Да за всичките Божи обещания, колкото и много да са; затова и чрез Него е Амин, за Божията слава чрез нас. **21** А тоя, който ни утвърждава заедно с вас в Христа, и Който ни е помазал, е Бог, **22** Който ни е запечатил, и е дал в сърдцата ни Духа В залог. **23** Но аз призовавам Бог за свидетел на моята душа, че за да ви пощадя, въздържах се да дойда в Коринт; **24** защото не господаруваме над вярата ви, но сме помощници на радостта ви; понеже, колкото за вярата, вие стоите твърди.

2 Обаче това реших, заради себе си, да не дохождам при вас със скръб. **2** Защото, ако аз ви наскърбявам, то кой ще развесели мене, ако не тоя, който е бил наскърбен от мене? **3** И това писах нарочно, да не би кога дойда да бъда наскърбен от онния, които би трябвало да ме зарадват, като имам уверение във всички ви, че моята радост е радост на всички ви. **4** Защото от голяма скръб и сърдечна тъга ви писах с много сълзи, не за да се наскърбите, а за да познаете любовта, която питая особено към вас. **5** Но ако някой ме е наскърбил, не е наскърбил само мене, но всички ви отчасти (да не кажа премного). **6** За такъв един доста е наказанието, което му е било наложено от повечето от вас; **7** така че сега вече (Гръцки: Напротив.) вие трябва по-добре да му простите и да го утешите, да не би такъв да бъде погълнат от чрезмерна скръб. **8** Затова ви моля да го уверите в любовта си към него. **9** Понеже затова и писах, за да ви позная чрез опит, дали сте послушни във всичко. **10** А комуто вие прощавате нещо, прощавам и аз; защото, ако съм и простили нещо, простих го заради вас пред Христа, **11** да не би сатана да използува случая против нас; защото ние знаем неговите замисли. **12** А когато дойдох в Троица да проповядвам Христовото благовестие, и когато ми се отвори врата в Господното дело, **13** духът ми не се успокои, понеже не намерих брат си Тита, а, като се простих с тях, отпътувах за Македония. **14** Но благодарение Богу, Който

винаги ни води в победително шествие в Христа, при прочитането на Моисея, покривало лежи на и на всяко място изявява чрез нас благоуханието сърдцето им, 16 но когато Израил се обърне към на познанието на Него. 15 Защото пред Бог Господа, покривалото ще се снеме. 17 А Господ е ние сме Христово благоухание за тия, които се Духът; и гдето е Господният Дух, там е свобода. спасяват, и за ония, които погиват. 16 На едните 18 А ние всички, с открыто лице, като в огледало, сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, гледайки Господната слава, се преобразяваме в а на другите животворно ухание, което докарва същия образ, от слава в слава, както от Духа живот. И за това дело кой е способен? 17 Ние сме, Господен.

защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, но говорим искрено в Христа, като от Бога, пред Бога.

3 Так ли започваме да се препоръчваме? Или имаме нужда, както някои, от препоръчителни писма до вас или от вас? 2 Вие сте нашето писмо, написано в сърдцата ни, узнатано и прочитано от всичките човеци; 3 и явявате се, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът 4 Такава увереност имаме спрямо Бога чрез Христа. 5 Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога, 6 Който ни направи такава слава, щото израилтяните не можеха да гледат Моисея в лице, поради блясъка на лицето му, който впрочем преминаваше, 8 как не ще бъде служението на духа с по-голяма слава? 9 Защото, ако служението на онова, което докарва осъждане, стана със слава, служението на онова, което докарва правда, го надминава много повече в слава. 10 (И наистина, онова, което е било прославено, изгуби славата си в това отношение, поради славата, която превъзхожда). 11 Защото, ако това, което преминаваше, бе със слава, то такава надежда, говорим с голяма откровеност, 13 и не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израилтяните да видят изчезването на това, което преминаваше. Но техните умове бяха заслепени; защото и е заради вас, тъй щото благодатта, увеличена до днес, когато прочitat Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тия покривало получили, да умножи завет преминава в Христа. 15 А и до днес, ние не се обезсърдчаваме: но ако и да тле-

4 Затуй, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърдчаваме; 2 но се отрекохме от тайни и срамотни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но, като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога. 3 Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тия, които погиват, 4 за тия, невярващи, чийто ум богът на този свят заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога. (aiōn g165) 5 (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Иисуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Иисуса). 6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърдцата ни, за да се просвети света ако служението на онова, което докарва смърт, с познаването на Божията слава в лицето Иисус написано с букви, издълбани на камък, стана с Христово. 7 А ние имаме това съкровище в пръстни такава слава, щото израилтяните не можеха да гледат Моисея в лице, поради блясъка на лицето Бога, а не от нас. 8 Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до съдове, за да се види, че превъзходната сила е от гледането на Божията слава в лицето Иисуса, за да се яви на тялото и живота на Иисуса. 11 Защото ние живите сме, но не погубени. 10 Всякога носим на тялото си убиването на [Господа] Иисуса, за да се яви на тялото ни и живота на Иисуса. 11 Защото ние живите в слава. 10 (И наистина, онова, което е било винаги сме предавани на смърт за Иисуса, за да се прославено, изгуби славата си в това отношение, яви и живота на Иисуса в нашата смъртна плът. поради славата, която превъзхожда). 11 Защото, 12 Така щото смъртта действува в нас, а животът ако това, което преминаваше, бе със слава, то във вас. 13 А като имаме същият дух на вяра, много по-славно е трайното. 12 И тъй, като имаме според писаното: "Повярвах, за това и говорих", такава надежда, говорим с голяма откровеност, 13 то и ние, понеже вярваме, затова и говорим; 14 и не сме като Моисея, който туряше покривало понеже знаем, че Тоя, Който е възкресил Господа на лицето си, за да не могат израилтяните да видят изчезването на това, което преминаваше. представи заедно с вас. 15 Защото всичко това 14 Но техните умове бяха заслепени; защото и е заради вас, тъй щото благодатта, увеличена до днес, когато прочitat Стария завет, същото чрез мнозината, които са я получили, да умножи покривало остава, като не им е открито, че тия благодарението, за Божията слава. 16 Затова покривало остава, като не им е открито, че тия благодарението, за Божията слава. 16 Затова завет преминава в Христа. 15 А и до днес, ние не се обезсърдчаваме: но ако и да тле-

външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се е ново създание; старото премина; ето, [всичко] подновява. 17 Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас, (aiōnios g166) 18 които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни. (aiōnios g166)

5 Защото знаем, че ако се развали земният ни дом, телесната скиния, имаме от Бога здание на небесата, дом неръкторен, вечен. (aiōnios g166)
2 Понеже в този дом и стенем като очидаме да се облечем с нашето небесно жилище, з стига само, облечени с него, да не се намерим голи.

4 Защото ние, които сме в тая телесна скиния, като обременени, стенем; не че желаем да се съблечем, но да се облечем още повече, за да бъде смъртното погълнато от живота. 5 А Бог е, Който ни е образувал нарочно за това, и ни е дал Духа в залог на това. 6 И тъй, понеже винаги се одързояваме, като знаем, че, докато сме у дома в тялото, ние сме отстранени от Господа, 7 (защото Господът и ревностно се стараем, да бъдем у дома при Господа. 9 Затова и ревностно се стараем, било у дома или отстранени, да бъдем угодни на Него. 10 Защото всички трябва да застанем открыти пред Бога в тялото, било добро или зло. 11 И тъй, като съзнаваме, що е страхът от Господа, 12 Защото, ако сме отишли до крайности, то е било за Бога; или ако сега умерено мъдруваме, то е заради вас. 14 Защото Христовата любов ни принуждава, като разсъждаваме така, че, понеже един е умрял за всички, то всички са умрели; 15 и че Той умря за всички, за да не живеят вече 16 Затова, отсега нататък и че Той умря за всички, за да не живеят вече 17 За туй, ако е някой в Христа, той

стана ново. 18 А всичко е от Бог, Който ни примири със Себе Си чрез [Иисуса] Христа, и даде на нас да служим за примирение; 19 сиреч, че Бог в Христа примирияше света със Себе Си, като не вменявша на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението. 20 И тъй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примирайте се с Бога, 21 Който за нас направи грешен (Гръцки: Грях) Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни (Гръцки: Правда) пред Бога.

6 И ние, като съдействуваме с Бога, този ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат. 2 (Защото казва: з Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служение; 4 но във всичко биваме одобрени, като божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, 5 чрез бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в с вярване ходим, а не с виждане). 8 - понеже, неспане, в неядене, 6 с чистота, с благоразумие, 7 с дълготърпение, с благост, със Светия Дух, с сме отстранени от тялото и да бъдем у дома при Господът и ревностно се стараем, било у дома или отстранени, да бъдем угодни на Него. 10 ръка и в лявата; 8 всред слава и опозорение, 9 като непознати, а пък добре 11 познати; като на умиране, а, ето, живеем; като И тъй, като съзнаваме, що е страхът от Господа, 12 С винаги радостни, като сиромаси, но обогатяваме 13 Защото, ако сме отишли до крайности, то е било за Бога; или ако сега умерено мъдруваме, 14 Защото Христовата любов ни разширие и вие сърдцата си. 14 Не се влягайте 15 и че Той умря за всички, за да не живеят вече 16 Затова, отсега нататък и какво общо имат 17 За туй, ако е някой в Христа, той 18 А всичко е от Бог, Който ни примири със Себе Си, и даде на нас да служим за примирение; 19 сиреч, че Бог в Христа примирияше света със Себе Си, като не вменявша на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението. 20 И тъй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примирайте се с Бога, 21 Който за нас направи грешен (Гръцки: Грях) Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни (Гръцки: Правда) пред Бога.

Ми бъдат люде". 17 Затова 18 И ще ви бъда Отец, и похвалата ни с вас пред Тита излезе истинска. И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва 15 И той още повече милее за вас, като си спомня всемогъщият Господ.

7 И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога. 2 Сторете място в сърдцата си за нас; никого не сме онеправдали, никого не сме развратили, никого не сме изкористили. 3 Не казвам това за да ви осъдя; защото по-напред казах, че сте в сърдцата ни, така щото да бъдем заедно и като умрем и като живеем. 4 Голяма е моята увереност към вас, много се хваля с вас, напълно се утешавам; даже във всяка наша скръб радостта ми е преизобилна. 5 Защото откак дойдохме в Македония, плътта ни нямаше никакво спокойствие, но отвсякъде бяхме в утеснение: отвън борби, отвътре страхове. 6 Но Бог, Който утешава смирените, утеши ни с дохождането на Тита; 7 и не просто с дохождането му, но и поради утешата, с която вие го бяхте утешили, като ни извести копнежа ви, плача ви, ревността ви за мене; така щото още повече се зарадвах. 8 Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкявам; ако и да бях се поразкял, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време. 9 Сега се радвам не за наскърбяването ви, но защото наскърбяването ви доведе до покаяние; понеже скърбяхте по Бога, та да се не повредите от нас в нищо. 10 Защото скръбта по Бога докарва спасително покаяние, което не причинява разкаяние; но светската скръб докарва смърт. 11 Защото, ето, това гдето се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във вас, какво себеочистване, какво негодуване, какъв страх, какво ожидане, каква ревност, какво мъздовъздаване! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо. 12 И тъй, ако и да ви писах това, не го писах заради обидника, нито заради обидения, но за да ви се яви пред Бога до колко имате усърдие спрямо нас. 13 Затова се утешихме; и в тая наша утеша още повече се зарадвахме поради радостта на Тита, за гдето вие всички сте успокоили духа му. 14 Защото, ако му съм се похвалил малко с вас, не се засрамих; но както всичко, що ви говорихме, беше истинно, така

и похвалата ни с вас пред Тита излезе истинска. И той още повече милее за вас, като си спомня послушността на всички ви, как сте го приели със страх и трепет. 16 Радвам се, че във всичко съм насырден за вас.

8 При това, братя, известявам ви Божията благодат, дадена на църквите в Македония, 2 че, макар и да търпят голямо утеснение, пак великата им радост и дълбоката им беднотия дадоха повод да преизобилва богатството на тяхната щедрост. 3 Защото свидетелствувам, че те дадоха доброволно според силата си, и даже вън от силата си, 4 като ни умоляваха с голямо настояване, относно това даване (Гръцки: Относно благодатта), дано да участвуват и те в служенето на светиите. 5 И те не само дадоха, както се надявахме, но първо предадоха себе си на Господа и, по Божията воля на нас; 6 така щото помолихме Тита да довърши между вас и това благодеяние, както го беше и започнал. 7 И тъй, както изобилвате във всяко нещо, 8 Не казвам това като по заповед, но за да опитам искреността на вашата любов чрез усърдието на другите. 9 Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че, богат като бе, за вас стана сиромах, за да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия. 10 А относно това нещо аз давам тоя съвет, че така да го направите е полезно за вас, които лани бяхте първи не само да го правите, но и да желаете да го направите. 11 А сега го свършете и на дело, така щото както сте били усърдни в желанието, така да бъдете и в доизкарването, според каквото имате. 12 Защото, ако има усърдие, то е прието според колкото има човек, а не според колкото няма. 13 Понеже не искам други да бъдат облекчени, а вие утеснени; 14 но да има равенство, така щото вашето сегашно изобилие да запълни тяхната осъдност, та и тяхното изобилие да послужи на вашата осъдност; така щото да има равенство, 15 според както е писано: "Който беше съbral много, нямаше излишък; и който беше съbral малко, не му беше осъдно". 16 А благодарение на Бога, Който туря в сърдцето на Тита същото усърдие за вас, което имаме и ние; 17 защото наистина прие молбата ни, а при това, като беше сам много усърден, тръгна към вас самоволно. 18

Пратихме с него и брата, чиято похвала в делото на Защото извършването на това служение не само благовестието е известна във всичките църкви; **19** запълва нуждите на светите, но и чрез многото и не само това, но още беше избран от църквите благодарения се излива и пред Бога; **13** понеже да пътува с нас за делото на това благодеяние, те славят Бога поради доказателството, което на което служим за славата на Господа, и за да това служение дава за вашата послушност на се покаже нашето усърдие, **20** като изявяваме Христовото благовестие, което изповядвате, и за това, **21** понеже се грижим за това, което е честно, щедростта на вашето общение към тях и към не само пред Господа, но и пред човечите. **22** всички. **14** А и те, с молитви за вас, копнеят за вас Пратихме с тях и другия ни брат, чието усърдие поради дадената вам изобилна Божия благодат. много пъти и в много неща сме опитали, и който **15** Благодарение Богу за Неговия неизказан дар! сега е много по усърден поради голямата му към вас доверие. **23** Колкото за Тита, той е мой другар и съработник между вас; а колкото за нашите братя, те са пратеници на църквите, те са слава на Христа. **24** Покажете им, прочее, пред църквите доказателство на вашата любов и на справедливостта на нашата похвала с вас.

9 А за даване помощ на светите излишно е да ви пиша, **2** понеже знай вашето усърдие, за което се хваля с вас пред македонците, че Ахаия още от лани е приготвена; и вашата ревност е подбудила по-голямата част от тях. **3** А пратих братята, да не би да излезе праздна моята похвала с вас в това отношение, та да бъдете, както казвах, приготвени; **4** да не би, ако дойдат с мене македонци, та ви намерят неприготвени, да се посраним ние, да не кажа вие, в тая наша увереност. **5** И тъй, намерих за нуждно да помоля братята да идат по-напред при вас и да пригответят предварително вашата по-отрано обещана милостиня, за да бъде готова като милостиня, а не като изнудване. **6** А това казвам, че който се осъкъдно, осъкъдно ще и да пожъне; а който се щедро, щедро ще и да пожъне. **7** Всеки да дава според както е решил в сърдцето си, без да се скъпъ, и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърдце. **8** А Бог е силен да преумножи на вас всякакво благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилвате във всяко добро дело; **9** както еписано: (*aiōn g165*) **10** А Тоя, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилват плодовете на вашата правда, **11** та да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога. **12** Ни е определил, като мярка, която да достигне **10** И сам аз, Павел, ви моля поради Христовата кротост и нежност, аз, който съм смирен когато съм между вас, а когато отсъствуваам ставам смел към вас, **2** моля ви се, когато съм при вас да се не принудя да употребя смелост с онай увереност, с която мисля да се одързостя против някои, които разчитат, че ние плътски се обхождаме. **3** Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. **4** Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне на крепости. **5** Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа. **6** И готови сме да накажем всяко непослушание, щом стане пълно вашето послушание. **7** Вие гледате на външното. Ако някой е уверен в себе си, че е Христов, то нека размисли още веднаж в себе си, че, както той е Христов, така и ние сме Христови. **8** Защото, ако бих се и нещо повечко похвалил с нашата власт, която Господ даде за назиданието ви, а не за разорението ви, не бих се засрамил. **9** Обаче нека се не покажа, че желая да ви заплашвам с посланията си. **10** Понеже, казват някои, посланията му са строги и силни, но личното му присъствие е слабо и говоренето нищожно. **11** Такъв нека има предвид това, че, каквито сме на думи в посланията си, когато сме далеч от вас, такива сме и на дело, когато сме при вас. **12** Защото не смеем да считаме или сравняваме себе си с някои от ония, които препоръчват сами себе си; но те, като мерят себе си със себе си, и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно. **13** А ние няма да се похвалим с това, което е вън от мярката ни, но според мярката на областта, която Бог

дори до вас. **14** Защото ние не се простираме апостоли. **14** И не е чудно; защото сам сатана се чрезмерно, като че ли не сме достигнали до вас; преправя на светъл ангел; **15** тъй че, не е голямо защото ние първи достигнахме до вас с Христовото нещо, ако и неговите служители се преправят на благовестие. **15** И не се хвалим с това, което е вън служители на правдата. Но тяхната сетнина ще от мярката ни, тоест, с чужди трудове, но имаме бъде според делата им. **16** Пак казвам, никой да имаме по-голяма област за работа между вас, безумен, та да се похваля и аз малко нещо. **17** и то премного, **16** така щото да проповядваме (Това, което казвам, не го казвам по Господа, но благовестието и от вас по-нататък, а не да се като в безумие, в тая моя увереност на хваленето. хвалим с готовото в чужда област. **17** А който се **18** Тъй като мнозина се хвалят по плът, ще се хвали, с Господа да се хвали. **18** Защото не е похваля и аз). **19** Защото вие, като сте разумни, с одобрен той, който сам себе си препоръчва, но готовност търпите безумните; **20** понеже търпите, тоя, когото Господ препоръчва.

11 Дано бихте потърпели малко моето безумие;

да! потърпете ме, **2** защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. **3** Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа. **4** Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Иисус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите. **5** Обаче мисля, че аз не съм в нищо по-долен от тия превъзходни апостоли! **6** А пък, ако и да съм в говоренето прост, в знанието не съм; дори ние по всякашъв начин сме ви показали това във всичко. **7** Грях ли съм сторил, като смирявах себе си, за да се издигнете вие, понеже ви проповядвах Божието благовестие даром? **8** Други църкви обрах, като вземах заплата от тях, за да служа на вас; **9** а когато бях при вас и изпаднах в нужда, не отегчих никого, защото братята, които дойдоха от Македония, задоволиха нуждата ми. Така във всичко се пазих, и ще се пазя, да не ви отегча. **10** Заради Христовата истинност, която е и в мене, никой няма да ми отнеме тая похвала в ахайските места. **11** Защо? Защото ви не обичам ли? Знае Бог! **12** А каквото правя, това и ще правя, за да отсека причината на тия, които търсят причина против мене, та относно това, с което те се хвалят, да се намерят също такива, каквито сме и ние. **13** Защото такива човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които се преправят на Христови

ако някой ви заробва, ако ви изпояжда, ако ви обира, ако се превъзнася, ако ви бие по лицето. **21** За свое унижение го казвам, като че ли сме били слаби; но с каквото се осмелява някой да се хвали, (в безумие говоря), осмелявам се и аз. **22** Ереи ли са? И аз съм; израилтяни ли са? И аз съм; Авраамово потомство ли са? И аз съм; **23** служители Христови ли са? (в безумие говоря), аз повече: бил съм в повече трудове, в тъмници още повече, в бичувания чрезмерно, много пъти и на смърт. **24** Пет пъти юденте ми удариха по четиридесет удара без един; **25** три пъти бях бит с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабокрушение, една нощ и един ден съм бил по морските дълбочини. **26** Много пъти съм бил и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от сътотечественици, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъжебратя; **27** в труд и в мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ и в голота; **28** и, освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден, грижата за всичките църкви. **29** Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се съблазнява без да се разпалям аз? **30** Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се отнася до немощта ми. **31** Бог и Отец на Господа Иисуса [Христа], Който е благословен до века, знае, че не лъжа. (*ἀλη̄ g165*) **32** (В Дамаск областният управител на цар Арета тури стража в град Дамаск за да ме улови; **33** и през прозорец по стената ме спуснаха с кош, та избягах от ръцете му).

12 Принуден съм да се хваля, при все че не Тита да отиде при вас, и с него пратих брата. Тит е за полза; но сега ще дойда до видения и ли припечели нещо от вас? Не със същия ли дух откровения от Господа. **2** Познавам един човек се обхождаме? Не в същите ли стъпки? **19** Още в Христа, който, преди четиридесет години, (в ли мислите, че ние се възхищаваме пред вас? тялото ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог Не, пред Бога говорим това в Христа, и то всичко, знае), бе занесен до третото небе. **3** И такъв човек, любезни мои, за ваше назидание. **20** Защото се познавам, (в тялото ли, без тялото ли, не зная; Бог боя да не би, като дойда, да ви намеря не каквото знае), **4** който бе занесен в рая, и чу неизразими ви желая, и аз да се намеря за вас не каквото ме думи, които на человека не е позволено да изговори. желаете, и да не би да има между вас раздор, **5** С такъв човек ще се похваля; а със себе си няма завист, гняв, партизанства, одумвания, шушукания, да се похваля; освен с немощите си. **6** (Защото, големотувования, безредици; **21** Да не би, когато даже ако поискам да се похваля за други неща, не дойда пак да ме смири моят Бог между вас, и да ще бъда безумен, понеже ще говоря истината; но оплача мнозина, които отнапред са съгрешили, въздържам се, да не би някой да помисли за мене и са се покаяли за нечистотата, блудството и повече от каквото вижда, че съм или каквото чува сладострастието, на които са се предавали.

от мене). **7** А за да се не превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън (Или: Мъченнически кол.) в плътта, пратеник от сатана да ме мъчи, та да се не превъзнасям. **8** Затова три пъти се молих на Господа да се отмажне от мене; **9** и Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена. И тъй, с преоголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. **10** Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен. **11** Станах безумен. Вие ме принудихте, защото вие трябваше да ме препоръчвате, понеже не съм бил по-долен от тия превъзходни апостоли, ако и да не съм нищо. **12** Наистина, признациите на апостолите се показаха между вас с пълно търпение, чрез знамения, чудеса и велики дела. **13** Защото в какво бяхте поставени по-долу от другите църкви, освен в това, където сам аз не ви отегчих? Простете ми тая неправда! **14** Ето, готов съм да дойда при вас трети път и няма да ви отегча, защото не искам вашето, но вас; понеже чадата не са длъжни да събират имот за родителите, но родителите за чадата. **15** А пък аз с преоголяма радост ще иждивя и цял ще се иждивя за душите ви. Ако аз ви обичам повече, вие по-малко ли ще ме обичате? **16** Но, нека е тъй, че аз не съм ви отегчил, обаче като хитър съм ви уловил с измама. **17** Изкорестили ли ви аз чрез някои от ония, които изпратих до вас? **18** Помолих

13 Ето, трети път ида при вас. "От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа". **2** Както, когато бях при вас втори път, ви предупредих така и сега, когато не съм при вас, предупреждавам тия, които отнапред са съгрешили, и всички други, че, ако дойда пак, няма да пощадя. **3** тъй като търсите доказателство, че в мене говори Христос, Който спрямо вас не е немощен, но е силен между вас; **4** защото, при все че Той биде разгнат в немощ, но пак живее чрез Божията сила. И ние също сме немощни в Него, но че сме живи с Него чрез Божията сила спрямо вас. **5** Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли че Христос е във вас, освен ако сте порицани; **6** А надявам се да познаете, че ние не сме порицани; **7** и моля Бога да не сторите никакво зло, **8** Защото не можем да вършим нищо против истината но за истината можем. **9** Понеже се радваме, когато ние сме немощни, а вие сте силни; и за това се молим **10** Затуй, като отсъствува, пиша това, та когато съм при вас, да се не отнеса строго според властта, която ми е дал Господ за назидание, а не за събаряне. **11** Най-после, братя, здравейте. Усъвършенствуйте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живейте в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас. **12** Поздравете се един друг с света целувка. **13** Поздравяват ви всичките светии. **14** Благодатта на Господа Иисуса Христа, и любовта на Бога и общението на Светия Дух да бъде с всички вас. (Амин)

Галатяни

1 Павел, апостол, не от човеци, нито чрез човек,

но чрез Иисуса Христа и Бога Отца, Който Го е възкресил от мъртвите, **2** и всичките братя, които са с мене, към галатийските църкви: **3** Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и от нашия

Господ Иисус Христос, **4** Който даде себе си за нашите грехове, за да ни избави от настоящия нечист свят (Или Век) според волята на нашия Бог и Отец. (αιὸν γε 165) **5** Комуто да бъде славата до вечни векове. Амин (αιὸν γε 165) **6** Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към друго благовестие; **7** което не е друго благовестие, но е дело на неколцинати, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие. **8** Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет. **9** Както ей сега казвахме, така пак го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде проклет. **10** Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга. **11** Защото ви известявам, братя, че проповядваното от мене благовестие не е човешко; **12** понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Иисуса Христа. **13** Защото сте чули за някогашната моя обхода в юдейската религия, как чрезмерно гонех Божията църква и я разорявах. **14** И напредвах в юдейската религия повече от мнозина мои връстници между съотечествениците ми, като бях по-голям ревнител за преданията от башите ми. **15** А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и презовал чрез Своята благодат, **16** благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, от същия час не се допитах до плът и кръв, **17** нито възлязох в Ерусалим при онния, които бях апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се върнах в Дамаск. **18** Тогава, след три години, възлязох в Ерусалим за да се запозная с Кифа, и останах при него петнадесет дни; **19** а друг от апостолите не видях, освен Якова, брата

Господен. **20** (А за това, което ви пиша, ето, пред Бог ви уверявам, че не лъжа). **21** После дойдох в сирийските и киликийските страни. **22** И лично не бях още познат на Христовите църкви в Юдея; **23** а само слушаха, че оня, който по едно време ги е гонел, сега проповядвал вярата, която някога разорявал. **24** И славеха Бога поради мене.

2 Тогава след четиринадесет години, пак възлязох

в Ерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тита. **2** (А възлязох по откровение). И изложих пред братята благовестието, което проповядвам между езичниците, но частно пред по-именитите от тях, да не би напразно да тичам или да съм тичал. **3** Но даже Тит, който бе с мене, ако и да беше грък, не бе принуден да се обреже; **4** и то поради лъжебратята, които бях се вмъкнали да съгледват свободата, която имаме в Христа Иисуса, за да ни поробят; **5** на които, ни за час не отстъпихме да им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието. **6** А тия, които се считаха за нещо, (каквото и да са били, на мене е все едно; Бог не гледа на лицето на човека), **7** а напротив, когато видях, че на мене беше поверено да проповядвам благовестието между необрязаните, както на Петра между обрязаните, **8** (защото, който подействува в Петра за апостолство между обрязаните, подействува и в мене за апостолство между езичниците), **9** и когато познах дадената на мене благодат, то Яков, Кифа и Иоан, които се считаха за стълбове, дадоха десници на общение на мене и на Варнава, за да идем ние между езичниците, а те между обрязаните. **10** Искахам само да помним сиромасите, **11** А когато Кифа дойде в Антиохия, аз му се възпротивих в очи, защото беше се провинил. **12** Понеже, преди да дойдеха някои от Якова, той ядеше заедно с езичниците; а когато те дойдоха, оттегли се и странеше от тях, защото се боеше от образованите. **13** И заедно с него лицемерствуваха и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им. **14** Но, като видях, че не постъпват право по истината на благовестието, рекох на Кифа пред всичките: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, как принуждаваш езичниците да живеят като юдеите? **15** Ние, които сме по природа юдеи, а не грешници от езичниците **16** като знаем

все пак, че човек не се оправдава чрез дела по дадено от Авраама, да дойде чрез Христа Иисуса закона, а само чрез вяра в Иисуса Христа, 17 Но, на езичниците, за да приемем обещания Дух когато искахме да се оправдаем чрез Христа, ако чрез вяра. 15 Братя, (по човешки говор) едно и ние сме се намерили грешни, то Христос на завещание, даже ако е само човешко, еднаж греха ли е служител? Да не бъде! 18 Защото, ако потвърди ли се, не се разваля, нито на него се градя отново онова, което съм развалил, показвам прибавя нещо, от никого. 16 А обещанията се себе си престъпник. 19 Защото аз чрез закона изрекоха на Авраама и на неговия потомък. Не умрях спрямо закона, за да живея за Бога. 20 казва: "и на потомците", като на мнозина, но като Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, за един: "и на твоя потомък", Който е Христос. 17 но Христос живее в мене; а животът, който сега И това казвам, че завет, предварително потвърден, живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия от Бога, не може да бъде развален от закона, Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за станал на четиристотин и тридесет години по-мене. 21 Не осуетявам Божията благодат; обаче, после, така щото да се унищожи обещанието. 18 ако правдата се придобива чрез закона, тогава Защото, ако наследството е чрез закона, не е Христос е умрял напразно.

3 О, неомислени галатяни, кой ви омая, вас, пред чито очи Иисус Христос е бил ясно очертан като разпнат? 2 Това само желая да науча от вас: Чрез дела, изисквани от закона ли получихти Духа, или чрез вяра в евангелското послание? 3 Толко ли сте несмислени, че, като почнахте в Духа, сега се усъвършенствувате в плът? 4 Напусто ли толко з страдахте? Ако наистина е напусто! 5 Прочее, Тоя, Който ви дава Духа и върши велики дела между вас, чрез дела, изисквани от закона да върши това, или чрез вяра в посланието, 6 както с Авраама, който повярва в Бога и му се вмени за правда? 7 Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада; 8 и писанието като предвиде, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраама, казвайки: "В тебе ще се благословят всичките народи". 9 Така щото тия, които имат вяра се благословят с вярващия Авраам. 10 Защото всички, които се облягат на дела, изисквани от закона, са под клетва, понеже е писано: "Проклет е всеки, който не постоянно да изпълнява всичко писано в книгата на закона". 11 А че никой не се оправдава пред Бога чрез закона, е явно от това, "че праведния чрез вяра ще живее"; 12 а законът не действува чрез вяра, но казва: "Който върши това, което заповядва законът, ще живее чрез него". 13

Христос ни изкупи от проклетията на закона, като стана проклет (Гръцки: Проклетия. Виж. 2 Кор-5:21) за нас; защото е писано: "Проклет всеки, който бащата срок. 3 Така и ние, когато бяхме малолетни, виси на дърво"; 14 така щото благословението, бяхме поборени под първоначалните учения на

всички чрез обещание; но Бог го подари на Авраама с обещание. 19 Тогава, защо се даде закона? Прибави се с цел да се изявят престъпленията, докле да дойде Потомъкът, на Когото биде дадено обещанието; и беше прогласен от ангели чрез един ходатай. 20 Но ходатаят не ходатайствува за един; а Бог, Който дава обещание, е един. 21 Тогава, законът противен ли е на Божияте обещания? Да не бъде! Защото, ако беше даден закон, който да може да оживотвори, то наистина правдата щеше да бъде от закона. 22 Но писанието затвори всичко под грях, та обещанието, изпълнявамо чрез вяра в Иисуса Христа, да се даде на тия, които вярват. 23 А преди да дойде вярата ние бяхме под стражата на закона, затворени до времето на вярата, която искаше да се открие. 24 Така, законът стана за нас детеводител, да ни доведе при Христа, за да се оправдаем чрез вяра. 25 Но след идването на вярата не сме вече под детеводител. 26 Защото всички сте Божии чада чрез вяра в Иисуса Христа. 27 Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, с Христа сте се облекли. 28 Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито освободен, няма мъжки пол, нито женски; защото вие всички сте едно в Христа Иисуса. 29 И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

4 Казвам още: До тогаз, докато наследникът е малолетен, той не се различава в нищо от роб, ако и да е господар на всичко, 2 но е под надзоратели и настойници до назначения от башата срок. 3 Така и ние, когато бяхме малолетни, бяхме поборени под първоначалните учения на

света; 4 а когато се изпълни времето, Бог изпрати Синай в Арабия и съответствува на днешния Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под Ерусалим, защото тя е в робство с чадата си. закона, 5 за да изкупи ония, които бяха под закона, 26 А горният Ерусалим е свободен, който е [на та да получим осиновението. 6 И понеже сте всички] майка; 27 защото е писано: "Весели се, синове, Бог изпрати в сърдцата ни Духа на Сина неплодна, която не ражда; Възгласи и извикай, Си, Който вика: Авва, Отче! 7 Затова не си вече ти, която не си била в родилни болки, Защото роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник повече са чедата на самотната, нежели чадата чрез Христа. 8 Но тогава, когато не познавахте на омъжената". 28 А ние, братя, както Исаак, сме Бога, вие робувахте на ония, които по естество чада на обещание. 29 Но, както тогава роденият не са божове; 9 а сега, когато познахте Бога, по плът гонеше родения по Дух, така е и сега. 30 или по-добре, като станахте познати от Бога, как Обаче, що назава писанието? "Изпъди слугинята и се връщате надире към слабите и сиромашки сина й; защо, синът на слугинята няма да наследи първоначални учения, на които наново желаете със сина на свободната". 31 За туй, братя, ние не да робувате? 10 Вие пазите дните, месеците, сме чада на слугиня, а на свободната.

времената и годините. 11 Боя се за вас, да не би напусти да съм се трудил помежду ви. 12 Моля ви се, братя, станете като мене, защото и аз станах като вас. Не сте ми сторили никаква неправда, 13 но сами знаете, че на първия път ви проповядвах благовестието, вследствие на телесна слабост; 14 но пак, това, което ви беше изпитння в моята снага, вие не го презряхте, нито се погнусихте от него, но ме приехте като Божий ангел, като Христа Иисуса. 15 Тогава, къде е онова ваше самочеститяване? Понеже свидетелствувам за вас, че, че ако беше възможно, очите си бихте извъртели и бихте ми ги дали. 16 Прочее, аз неприятел ли ви станах, понеже постъпвам вярно с вас? 17 Тия учители ви търсят ревностно не по добър начин; даже те желаят да ви отълчат от нас, за да търсите тях ревностно. 18 Но добре е да бъдете търсени ревностно за това, което е добро, и то на всяко време, а не само, когато се намирам аз между вас. 19 Дечица мои, за които съм пак в родилни болки докле се изобрази Христос във вас, 20 желал бих да съм сега при вас и да променя гласа си, защото съм в недоумение за вас. 21 Кажете ми вие, които желаете да бъдете под закона, не чувате ли що назава законът? 22 Защото е писано, че Авраам имаше два сина, един от слугинята и един от свободната; 23 но той, който бе от слугинята, се роди по плът, а оня, който бе от свободната, по обещание. 24 И това е иносказание, защото тия жени представляват два завета, единият от Синайската планина, който ражда чада за робство, и той е Агар. 25 А тая Агар представлява планината

5 Стойте, прочее, твърдо в свободата, за която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робско иго. 2 Ето, аз, Павел, ви казвам, че ако се обрязвате Христос никак няма да ви ползува. 3 Да! повторно заявявам на всеки човек, който се обрязва, че е длъжен да изпълни целия закон. 4 Вие, които желаете да се оправдавате чрез закона сте се отълчили от Христа, отпаднали сте от благодатта. 5 Защото ние чрез Духа ожидаме оправданието чрез вяра, за което се надяваме. 6 Понеже в Христа Иисуса нито обрязването има никаква сила, нито необрязването, но вяра, която действува чрез любов. 7 Вие вървяйте добре; кой ви попречи да не бъдете послушни на истината? 8 Това убеждение не беше от Онзи, Който ви е призовал. 9 Малко квас заквасва цялото тесто. 10 Аз съм уверен за вас в Господа, че няма да помислите другояче; а който ви смущава, той ще понесе своето наказание, който и да е бил той. 11 И аз братя, защо още да бъда гонен, ако продължавам да проповядвам обрязване? защото тогава съблазнта на кръста би се махнала. 12 Дано се отсечеха ония, които ви разколебават. 13 Защото вие, братя, на свободата бяхте призовани; само не употребявайте свободата си като повод за угаждане на плътта, но с любов служете си един на друг. 14 Защото целият закон се изпълнява в една дума, сиреч в тая "Да обичаш близния си както себе си". 15 Но ако се хапете и се ядете един друг, пазете се да не би един друг да се изтребите. 16 Прочее казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти. 17 Защото плътта силно

желае противното на Духа, а Духът противното обрязвате вие, за да могат да се хвалят с вашия на плътта; понеже те се противяват едно на друго, плътски живот **14** А далече от мене да се хваля за да можете да правите това, което искате. **18** освен с кръста на нашия Господ Иисус Христос, Но ако се водите от Духа, не сте под закон. **19** чрез който светът за мене е разпнат и аз за света А делата на плътта са явни; те са: блудство, **15** Защото в Христа Иисуса нито обрязването е нечистота, сладострастие, **20** идолопоклонство, нещо, нито необрязването, а новото създание. **16** чародейство, вражди, разпри, ревнования, ярости, И на всички, които живеят по това правило, мир партизанства, раздори, разцепления, **21** зависти, и милост да бъде на тях и на Божия Израил. **17** пиянства, пирувания и там подобни; за които ви Отсега нататък никой да ми не досаждда, защото аз предупреждавам, че които вършат такива работи, нося на тялото си белезите на [Господа] Иисуса. **18** няма да наследят Божието царство. **22** А плодът Брата, благодатта на нашия Господ Иисус Христос на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, да бъде с вашия дух. Амин.

благост, милост, милосърдие, вярност, **23** кротост, себеобуздане; против такива неща няма закон.

24 А които са Иисус Христови, разпнали са плътта заедно със страстите и похотите й. **25** Ако по Дух живеем, по Дух и да ходим. **26** Да не ставаме щеславни, един друг да се не дразним и да си не завиждаме един на друг.

6 Брата, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух; но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен. **2** Един другому тегобите си носете, и така изпълнявайте Христовия закон. **3** Защото, ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си. **4** Но всеки нека изпита своята работа, и тогава ще може да се хвали само със себе си, а не с другого; **5** защото всеки има да носи своя си товар. **6** А тоя, който се поучава в Божието слово, нека прави участник във всичките си блага този, който го учи. **7** Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и покънне. **8** Защото, който се за плътта си, от плътта си ще покънне тление, а който се за Духа, от Духа ще покънне вечен живот. (αἰώνιος γ166) **9** Да не ни дотегнува да вършим добро; защото ако се не уморяваме, своевременно ще покъннем. **10** И тъй, доколкото имаме случай, нека струваме добро на всички, а най-вече на своите по вяра. **11** Вижте с колко едри букви ви писах със собствената си ръка! **12** Ония, които желаят да покажат добра представа в плътския живот, те ви заставят да се обрязвате; те търсят само да не бъдат гонени за Христовия кръст. **13** Защото и сами тия, които се обрязват, не пазят закона, но желаят да се

Ефесяни

1 Павел, с божията воля апостол Иисус Христов,
до светиите и верните в Христа Иисуса, които
са в Ефес: **2** Благодат и мир да бъде на вас от
Бога, нашия Отец, и от Господа Иисуса Христа. **3**
Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ
Иисус Христос, Който в Христа ни е благословил с
всяко духовно благословение в небесни места;
4 като ни е изbral в Него преди създанието
на света, за да бъдем свети и без недостатък
пред Него в любов; **5** като ни е предопределил
да Му бъдем осиновени чрез Иисуса Христа, по
благоволението на Своята воля, **6** за похвала на
славната Си благодат, с която ни е обдарил във
Възлюбения Си, **7** в Когото имаме изкуплението
си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията
ни, според богатството на Неговата благодат, **8**
която е направил да доставя нам изобълно всяка
мъдрост и разумение, **9** като ни е открил тайната
на волята Си според благото намерение, което е
положил в Себе Си, **10** за да се приложи когато
се изпълнят времената, сиреч, да се събере в
Христа всичко **11** в Него казвам, в Когото станахме
и наследство, като бяхме предопределени на това
според намерението на Бога, Който действува
във всичко по решението на Своята воля, **12** тъй
щото, да бъдем за похвала на неговата слава
ние, които отнапред се надяехме на Христа, **13**
в Когото и вие, като чухте словото на истината,
сиреч благовестието на нашето спасение, **14**
които е залог на нашето наследство, докде бъде
изкупено притежанието на Бога, **15** Затова и
аз като чух за вярата ви в Господа Иисуса и
за любовта, която сте показали към всичките
светии, **16** непрестанно благодаря Богу за вас
и ви опоменавам в молитвите си, **17** дано Бог
на нашия Господ Иисус Христос, славният Отец,
ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да
го познаете, **18** и да просвети очите на сърцето
ви, за да познаете, каква е надеждата, към
която ви призовава, какво е богатството между
светиите на славното от Него наследство, **19** и
колко превъзходно велика е силата Му към нас
вярващите **20** с която подействува в Христа, когато
Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от

дясната Си страна на небесата, **21** далече по-горе
от всяко началство и власт, сила и господство,
и всяко име, от което се именуват, не само в
тоя свят, но и в бъдещия. (aiōn g165) **22** И всичко
покори под нозете Му, и постави Го да бъде глава
над всичко в църквата, **23** която е Негово тяло,
изпълнено с пълнотата на Този, който изпълнява
всичко във всички.

2 И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите
престъпления и грехове, **2** в които сте ходили
някога според вървежа на тоя свят, по княза на
въздушната власт, на духа, който сега действува
в синовете на непокорството; (aiōn g165) **3** между
които и ние всички сме живели някога в нашите
плътски страсти, като сме изпълнявали волята
на плътта и на помислите, и по естество сме
били чада на гнева, както и другите. **4** Бог, обаче,
Който е богат с милост, поради голямата любов, с
която ни възлюби, **5** даже, когато бяхме мъртви
чрез престъпленията си, съживи ни заедно с
Христа (по благодат сте спасени), **6** и, като ни
съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни
места, в Христа Иисуса; **7** за да показва през
идните векове премногото богатство на Своята
благодат чрез добрината Си към нас в Христа
Иисуса. (aiōn g165) **8** Защото по благодат сте спасени
чрез вяра, и то не от сами нас; това е дар от Бога;
9 не чрез дела, за да се не похвали никой. **10**
Защото сме Негово творение създадени в Христа
Иисус за добри дела, в които Бог отнапред е
наредил да ходим. **11** Затова помнете, че вие,
някога езичници по плът, наричани необряззани
от тия, които се наричат обрязани с обрязване
на плътта, което се извършва с ръце, **12** в нова
време бяхте отделени от Христа, страни на
Израилевото гражданство и чужденци към заветите
на обещанието, без да имате надежда и без Бог на
света. **13** А сега в Христа Иисуса вие, които някога
сте били далеч, сте поставени близу чрез кръвта
на Христа. **14** Защото Той е нашият мир, който
направи двата отдала едно, и развали средната
стена, която ги отделяше, **15** като в плътта Си
унищожи враждата, сиреч, закона със заповедите
му изразени в постановления, за да създаде в
Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи
мир, **16** и в едно тяло да примери и двата с

Бога чрез кръста, като уби на него враждата. 17 здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, 17 И като дойде, благовествува мир на вас, които чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, бяхте далеч, и мир на тия, които бяха близу; 18 тъй че закоренени и основани в любовта 18 да защото чрез Него и едните и другите имаме своя бъдете силни, да разберете заедно с всичките достъп при Отца в един Дух. 19 Затова вие не светии, що е широчината и дължината, височината сте вече странни и пришелци, но сте съграждани и дълбочината, 19 и да повикате Христовата на светиите и членове на Божието семейство: любов, която никое знание не може да обгърне, за 20 понеже бяхте съградени върху основата на да се изпълните в цялата Божия пълнота. 20 А на апостолите и пророците, като с краеъгълен камък Този, Който, според действащата в нас сила, сам Христос Исус, 21 върху когото всяко здание, може да направи несравнено повече, отколкото стройно сглобено расте за храм свет на Господа; искали или мисли, 21 на Него да бъде слава в 22 в който и вие се вграждате заедно в Духа на църквата и в Христа Иисуса във всичките родове от Божие обиталище века до века. Амин. (aiōn g165)

3 Затова аз, Павел, затворник на Иисуса Христа **4** И тъй, аз, затворник за Господа, моля ви да заради вас езичниците, 2 понеже сте чули се обхождате достойно на званието, към което за нареденото от Божията благодат, която ми бяхте призовани, 2 със съвършено смирене и е дадена заради вас, 3 че по открование ми кротост, с дълготърпение, като си претърпявате стана известна тайната, (както и по-преди вкратце един друг с любов, 3 и се стараете в свръзката на ви писах, 4 от което, като прочитате, може да мира да упазите единството в Духа. 4 Има едно разберете моето проумяване в Христовата тайна) тяло и един Дух, както и бяхте призовани към 5 която в други поколения не биде известна на една надежда на званието ви: 5 един Господ, една човешкия род, както сега чрез Духа се откри на вяра, едно кръщение 6 един Бог и Отец на всички, Неговите свети апостоли и пророци, 6 а именно, Който е над всички, чрез всички и във всички. че езичниците са сънаследници, като съставляват 7 А на всеки от нас се даде благодат според едно тяло, и са съпричасници на [Неговото] мярката на това, което Христос ни е дал 8 Затова обещание в Христа Иисуса чрез благовестието, казва: 9 (А това "възлезе" що друго значи, освен 7 на което станах служител според Божията че бе и [по-напред] слязъл в местата по-долни от благодат, 8 На мене, най-нищожния от всички земята. 10 Тоя, Който е слязъл е същият, Който и светии, се даде тая благодат, да благовестя между възлезе по-горе от всичките небеса, за да изпълни езичниците неизследимото Христово богатство; 9 всичко). 11 И Той даде едни да бъдат апостоли, и да осветявам всичките в наредбата относно други пророци, други пък благовестители, а други тайната, която от векове е била скрита у Бога, пастири и учители, 12 за делото на служението, създателя на всичко, (aiōn g165) 10 тъй щото на за назиданието на Христовото тяло, с цел да небесните началства и власти да стане позната се усъвършенствуват светиите; 13 докле всички сега чрез църквата многообразната премъдрост на достигнем в единството на вратата и на познаването Бога, 11 според превечното намерение, което Той на Божия Син в пълнолетно мъжество, в мярката изработи в Христа Иисуса нашия Господ; (aiōn g165) на ръста на Христовата пълнота; 14 за да не бъдем 12 в Когото имаме своето дръзвонение и достъп с вече деца, бълскани и завличани от всеки вътър увереност чрез вяра в Него; 13 за която причина на учение, чрез човешките заблуди, в лукавство, ви моля да се не обезсърчавате от моите изпитни по измамителни хитрости; 15 но, действуващи за вас, тъй като те са за вас слава, 14 затова, истинно в любов, да порастнем по всичко в Него, прекланям коленете си пред Отца [на нашия Който е главата, Христос, 16 от Когото цялото Господ Иисус Христос], 15 от Когото носи името тяло, сглобявано и свързано чрез доставяното от всеки род на небесата и на земята, 16 да ви даде всеки става, според съразмерното действие на според богатствата на славата Си, да се утвърдите всяка една част, изработка растенето на тялото

за своето назидание в любовта. 17 Проче, това тия неща иде Божият гняв върху синовете на казвам и заявявам в Господа, да не се обхождат непокорството. 7 И тъй, не бивайте съучастници вече, както се обхождат и езичниците, по своя на тях. 8 Тъй като някога си бяхте тъмнина, а сега суетен ум, 18 помрачени в разума, и странни сте светлина в Господа, одхождайте се като чада на живота от Бога поради невежеството, което на светлината; 9 (защото плодът на светлината се е в тях, и поради закоравяването на сърцето състоли във всичко що е благо, право и истинно). им; 19 които, изгубили чувство, са се предали на 10 Опитвайте, що е благоугодно на Господа; 11 и не сладострастие, да вършат ненаситно всяка възможност да участвувате в безплодни дела на тъмнината, а нечистота. 20 Но вие не сте така познали Христа; по-добре ги изобличавайте; 12 защото това, което 21 понеже сте чули, и сте научили от Него, (ако скришом вършат непокорните, срамно е и да се е истината в Исуса), 22 да съблечете, според говори. 13 А всичко, което се изобличава, става предишното си поведение, стария човек, който явно чрез светлината; понеже всяко нещо, което тлее по измамителните страсти, 23 да се обновите става явно е осветено. 14 Затова казва: Стани, в духа на своя ум, 24 и да се облечете в новия ти, който спиш, И възкресни от мъртвите, И ще човек, създаден по образа на Бога в правда и те осветли Христос. 15 И тъй, внимавайте добре светостта на истината. 25 Затова, като отхвърлите как се обхождате, не като глупави, но като мъдри, лъжата, говорете всеки с близния си истина; 16 като изкупвате благовремието, защото дните защото сме части един на друг. 26 Гневете се, са лоши. 17 Затова не бивайте неомислени, но но без да съгрешавате; сълънцето да не залезе проумявайте, що е Господната воля. 18 И не се в разгневяването ви; 27 нито давайте място на опивайте с вино, следствието от което е разврат, дявола. 28 Който е крал, да не краде вече, а но напълняйте се с Духа; 19 и разговаряйте се по-добре да се труди, като върши с ръцете си със псалми и химни и духовни песни, като пеете нещо полезно, за да има да отделя и на този, и възпявате Господа в сърцето си, 20 и като който има нужда 29 Никаква гнила дума да не винаги благодарите за всичко на Бога и Отца в излиза от устата ви, но онова, което е добро, за името на нашия Господ Исус Христос, 21 като назидание според нуждата, за да принесе благодат се подчинявате един на друг в страх от Христа. на тия, които слушат; 30 и не осърбявайте Светия 22 Жени, подчинявайте се на своите мъже, като Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на длъжност към Господа; 23 защото мъжът е глава изкупленето, 31 всяка възможност да се махне от (като само Той е спасител на тялото). 24 Но както вик и хула, заедно с всяка злоба да се махне от вас; 32 а бивайте един към друг благи, милосърдни; църквата се подчинява на Христа, така и жените прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа нека се подчиняват във всичко на своите мъже. 25

5 И тъй, бивайте подражатели на Бога, като възлюбени чада; 2 и ходете в любов, както и Христос ви възлюби и предаде Себе Си за нас принос и жертва на Бога за благоуханна миризма. 3 А блудство и всяка възможност да се сребролюбие да не се даже споменават между вас, както прилича на светии; 4 нито срамотии или празни приказки, нито подигравки, които са неприлични неща, но по-добре благодарение. 5 Защото добре знаете това, че никой блудник, или нечист, или сребролюбец, (който е идолопоклонник), няма наследство в царството на Христа и Бога. 6 Никой да ви не мами с празни думи; понеже поради

Мъже, любете жените си както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, 26 за да я освети, като я е очистил с водно омиване чрез словото, 27 за да й представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде света и непорочна. 28 Така да длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби. 29 Защото никой никога не е намразил своето тяло, но го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата; 30 понеже сме части на Неговото тяло [от Неговата път и от Неговите кости]. 31 "Затова ще остави човек баща си и майка си, и ще се привърже към жена си и двамата ще станат

една плът". 32 Тая тайна е голяма; но аз говоря да знайте и вие за моите работи, и как съм, всичко това за Христа и за църквата; 33 Но и вие, всеки ще ви каже Тихик, любезният брат и верен в до един, да люби своята жена, както себе си; а Господа служител; 22 когото пратих до вас нарочно жената да се бои от мъжа си.

6 Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; 2 "Почитай баща си и майка си", (което е първата заповед с обещание), з "за да ти бъде добре и да живееш много години на земята". 4 И вие, бахци, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в учение и наставление Господне. 5 Слуги, покорявайте се на господарите си по плът със страх и трепет в простотата на сърцето си, като към Христа. 6 Не работете само пред очи като човекоугодници, но като Христови слуги изпълнявайте от душа Божията воля; 7 и слагувайте с добра воля като на Господа, а не на човеци; 8 понеже знаете, че всеки слуга или свободен, ще получи от Господа същото добро каквото върши. 9 И вие, господари, струвайте същото на тях, като се въздържате от заплашването; понеже знаете, че и на тях и на вас има Господар на небесата, у когото няма лицеприятие. 10 Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество. 11 Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. 12 Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места. (ајп g165) 13

Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите. 14 Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, 15 и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. 16 А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия; 17 вземете теже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово; 18 молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии, 19 и за мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дръзновенно тайната на благовестието, 20 за което съм посланик в окови, да говоря за него с дръзновение, както прилича да говоря. 21 Но, за

ФИЛИПЯНИ

1 Павел и Тимотей, слуги Иисус Христови, до всичките в Иисуса Христа светии, които са в Филипи, заедно с епископите и дяконите: **2** Благодат и мир да бъде на Вас от Бога, нашия Отец и от Господа Иисуса Христа. **3** Благодаря на мя съществува до деня на Иисуса Христа. **7** И право е да мисля това за всички вас, понеже ви имам на сърце, тъй като вие всички сте съучастници с мене в благодатта, както в оковите ми, тъй и за защитата и в утвърждението на благовестието. **8** Защото Бог ми е свидетел как ми лея за всички ви с милосърдие Иисус Христово. **9** И затова се моля, щото любовта ви да бъде все повече и повече изobilно просветена и всячески проницателна, **10** за да изпитате нещата, които се различават, та да бъдете искрени и незлобни до деня на Христа, **11** изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Иисуса Христа, за слава и хвала на Бога. **12** А желая да знаете, братя, че това, което ме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието, **13** до толкоз, щото стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христа; **14** и повечето от братята на Господа, одързостени от успеха в оковите ми, станаха по-смели да говорят Божието слово без страх. **15** Някои наистина проповядват Христа дори от завист и от препирлив дух, а някои и от добра воля. **16** Едните правят това от любов, като знаят, че съм изпратен да защищавам благовестието; **17** а другите възвестяват Христа от партизанство, не искрено като мислят да ми турят тяга в оковите ми. **18** Тогава що? Само туй, че по всякакъв начин, било присторено или истинно, Христос се проповядва; и затова аз се радвам, и ще се радвам. **19** Защото зная, че това ще излезе за моето спасение чрез вашата молитва и даването на мене Духа Иисус Христов, **20** според усьрдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрания, но, че, както всяко, така и

сега ще възвелича Христа в тялото си с пълно дръзвновение, било чрез живот, или чрез смърт. **21** Защото за мене да живея е Христос, а да умра, придобивка. **22** Но ако живея в тялото, това значи плод от делото ми; и така що да избера не зная, **23** но съм на тясно между двете, понеже имам желание да отида и да бъда с Христа, защото, това би било много по-добре; **24** но да остана в тялото е по-нужно за вас. **25** И като имам тая увереност, зная, че ще остана и ще преъбъда с всички вас за вашето преуспяване и радост във врата; **26** тъй щото, чрез моето завръщане между вас, да можете поради мене много да се хвалите в Иисуса Христа. **27** Само се обхождайте достойно на Христовото благовестие, тъй щото, било че дойда иви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единодушно във врата на благовестието, **28** и че в нищо не се плашите от противниците; което е доказателство за тяхната погибел, а на вас за спасение, и то от Бога; **29** защото, относно Христа, вам е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него; **30** като имате същата борба, каквато сте видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал.

2 И тъй, ако има някая утеша в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое милосърдие и състрадание, **2** направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единодуши и единомислени. **3** Не правете нищо от партизанство или от щеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. **4** Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. **5** Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Иисуса; **6** Който, както беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, **7** но се отказва всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; **8** и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. **9** Затова и Бог Го превъзвиши и Му подари името, което е над всяко друго име; **10** така щото в Иисусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, **11** и всеки език да изповядва, че Иисус Христос е Господ,

за слава на Бога Отца. 12 Затова, възлюбени пазете се от поборниците на обрязването (Гръцки: мои, както сте били винаги послушни, не само От връзването: презрителен израз); з защото ние както при мое присъствие, но сега много повече сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме, и се при моето отсъствие, изработвайте спасението хвалим с Христа Иисуса, и не уповаваме на плътта. си със страх и трепет; 13 Защото Бог е, Който 4 При все че аз мога и на плътта да уповавам. според благоволението Си действува във вас и Ако някой друг мисли, че може да уповава на да желаете това и да го изработвате. 14 Вършете плътта, то аз повече, 5 бидейки обрязан в осмия всичко без роптане и без препиране, 15 за да ден, от Израиловия род, от Вениаминовото племе, бъдете безукорни и незлобиви, непорочни Божии евреин от евреин, досежно закона фарисей, 6 чада сред опако и извратено поколение, между по ревност гонител на църквата, по правдата, които блестите като светила на света, 16 като която е от закона, непорочен. 7 Но това, което явявате словото на живота; за да имам с какво беше за мене придобивка, като загуба го счетох да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал за Христа. 8 А още всичко считам като загуба напразно, нито съм се трудил напразно. 17 Но заради това превъзходно нещо 9 и да се намеря в макар че се принасям аз като възлияние върху Него, без да имам за своя правда оная, която е жертвата и служението на вашата вяра, радвам се от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, и с всички вас се радвам. 18 Подобно се радвайте то ест, правдата, която е от Бога въз основа на и вие и с мене заедно се радвайте. 19 А надявам вяра, 10 за да позная Него, силата на Неговото се на Господа Иисуса да ви изпратя скоро Тимотея, възкресение, и обещанието в Неговите страдания, та и аз да се утеша, като узная вашето състояние. ставайки съобразуван със смъртта Му, 11 дано 20 Защото нямам никой друг на единакъв дух с всякак достигна възкресението на мъртвите 12 Не мене, който да се погрижи искрено за вас. 21 че съм сполучил вече, или че съм станал вече Понеже всички търсят своето си, а не онова, съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и което е Иисус Христово. 22 А вие знаете неговата аз бидох уловен от Христа Иисуса. 13 Брата, аз не изпитана вярност, че той е служител с мене в считам, че съм уловил, но едно правя, 14 пускам се делото на благовестието, както чадо слугува на към прицелната точка за наградата на горното от баща си. 23 Него, прочее, се надявам да изпратя, Бога признание в Христа Иисуса 15 И тъй, ние, които щом разбера, как ще стане с мене; 24 а уверен съм сме зели, нека мислим така; и ако мислите вие в Господа, че и сам скоро ще дойда. 25 Счетох, нещо другояче, Бог ще ви открие в него. 16 Само обаче за нужно да ви изпратя брата Епафродита, нека [имаме за правило да] живее според това, моя съработник и сподвижник, изпратен от вас в което сме достигнали [същото да мъдруваме]. да ми послужи в нуждите; 26 понеже милееше 17 Брата, бъдете всички подражатели на мене и за всички ви, и тъжеше, защото бяхте чули че внимавайте на тия, които се обхождат така, както бил болен. 27 И наистина той боледува близу имаме пример в нас. 18 Защото мнозина, за които до смърт; но Бог му показа милост, и не само много пъти съм ви казвал, а сега и с плач ви казвам на него, но и на мене, за да нямам скръб върху се обхождат като врагове на Христовия кръст; 19 скръб. 28 Затова и по-скоро го изпратих, та да чиято сетнина е погибел, чиито бог е коремът, и го видите, да се зарадвате пак, и аз да бъда по- чието хвалене е в това, което е срамотно, които малко скръбен; 29 Прочее, приемете го в Господа дават ума си на земните неща. 20 Защото нашето с пълна радост; и имайте такива на почит, 30 гражданство е на небесата, отгдето и очакваме понеже заради Христовото дело той дойде близу Спасител, Господа Иисуса Христа, 21 Който ще до смърт, като изложи живота си на опасност, за преобрази нашето унищожено тяло, за да стане да допълни липсата на вашите услуги към мене.

3 Впрочем, братя мои, радвайте се в Господа. За

мене не е досадно да ви пиша все същото, а за **4** Затова, възлюбени и много желани мои братя, вас е безопасно. 2 Пазете се от злите работници,

моя радост и мой венец, стойте така твърдо в

Господа, възлюбени мои. 2 Моля Еводия, моля а особено тия, които са от Кесаровия дом. 23 и Синтихия, да бъдат единомислени в Господа. Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде с 3 Да! и тебе умолявам, искрени ми сътруднико, духа ви. [Амин].

помагай на тия жени, защото се трудеха за делото на благовестието заедно с мене, и с Климентта, и от другите ми съработници, чито имена са в книгата на живота. 4 Радвайте се всяко в Господа; пак ще кажа: Радвайте се. 5 Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близу. 6 Не се беспокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; 7 и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Иисуса. 8 Най-после, братя, всичко, що е истина, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно, 9 Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мене, него вършете; и Бога на мира ще бъде с вас. 10 Аз много се радвам в Господа, че сега най-после направихте да процъвти наново вашата грижа за мене; за което наистина сте се грижили, ала не сте имали благовремие. 11 Не казвам това поради осъдност; защото се научих да съм доволен в каквото състояние и да се намеря. 12 Зная и в осъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в осъдност. 13 За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява. 14 Но сторихте добро, като заехте участие в скръбта ми. 15 А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, ни една църква, освен едни вие, не влезе във връзка с мене за даване и вземане; 16 защото и в Солун един два пъти ми пращаха за нуждата ми. 17 Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка. 18 Но получих всичко, и имам изобилно; наситих се като получих от Епафродита изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога. 19 А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава на Христа Иисуса. 20 А на нашия Бог и Отец да бъде слава во вечни векове. Амин. (aiōn g165) 21 Поздравете всеки светия в Христа Иисуса. Поздравяват ви братята, които са с мене. 22 Поздравяват ви всичките светии,

Колосяни

1 Павел, с Божията воля апостол Иисус Христов, и брат Тимотей, 2 до светите и верни братя в Христа, които са в Колоса: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец, [и Господа Иисуса Христа], з Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Иисус Христос, (като се молим винаги за вас, 4 и понеже чухме за вашата вяра в Христа Иисуса и за любовта ви към всички светии), 5 по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сме чули от по-напред в истинското слово на благовестието, 6 което дойде до вас; както се принася плод и расте и в целия свят, тъй и между вас, от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат, 7 както сте я научили от нашия възлюбен съработник Епафраса, който е за нас верен Христов служител; 8 който ни и извести за вашата любов в Духа. 9 Затуй и ние, от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаем от Бога да се изпълнят с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване, 10 за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; 11 подкрепяни от пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпите всичко с радост;

12 като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвуваме в наследството на светите в светлината; 13 Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син. 14 В Него имаме изкупленето си, прощението на греховете; 15 в Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание; 16 понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено; 17 и Той е преди всичко, и всичко чрез Него се сплотява. 18 И глава на тялото, то ест, на църквата, е Той, Който е началникът, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко. 19 Защото Отец благоволи да всeli в Него съвършената пълнота, 20 и чрез Него да примери всичко със Себе Си, и земните

небесните, като въдвори мир чрез Него с кръвта, пролътна на Неговия кръст. 21 И вас, които бяхте никога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, 22 примири сега чрез Неговата смърт в пълтското му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни, 23 ако останете основани и твърди във вярата, и без да се помръднете от надеждата, открита във вярата във благовестието, което сме чули, и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на което аз Павел станах служител. 24 Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата; 25 на която аз станах служител, по Божия наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, 26 сиреч, тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на неговите Светии; (aiōn g165) 27 на която Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата. 28 Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек, и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да предоставим всеки човек съвършен в Христа. 29 Затова се и труда, като се подвизавам според Неговата сила, която действува в мене мощно.

2 Защото желая да знаете, какъв голям подвиг имам за вас и за ония, които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично, 2 за да се утешат сърцата им, та, съвързани заедно в любов за всяко обогатяване със съвършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч, Христа. 3 в Когото [са скрити] всички съкровища на премъдростта и на знанието. 4 Това ви казвам, за да не ви измами някой с убедителни думи. 5 Защото, ако и да не съм с вас тялом, пак духом съм с вас, и се радвам като гледам вашата уредба и постоянство на вашата вяра спрямо Христа. 6 И тъй, както сте приели Христа, Иисуса Господа, така се обхождайте в Него, 7 вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и изобилстващи [в няя с] благодарение. 8 Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празната си измама,

по човешко предание, по първоначалните учения нечистота, страст, зла пощявка и сребролюбие, на света, а не по Христа. 9 Защто в Него обитава което е идолопоклонство; 6 поради които иде телесно всичката пълнота на Божеството; 10 и Божия гняв върху рода на непокорните; 7 в които вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко и вие никога сте ходили, когато живеехте в тях. 8 началство и власт. 11 В него бяхте и обвязани с Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, обвязване не от ръка извършено, но с обвязването, злоба, хулене, срамотно говорене от устата си. което е от Христа, като съблъкохте плътското тяло; 9 Не се лъжете един друг, понеже сте съблъкли 12 погребани с Него в кръщението, в което бидохте стария човек с делата му, 10 и сте се облякли в и възкресени с Него чрез вяра в действието на новия, който се подновява в познание по образа на Бога. Който Го възкреси от мъртвите. 13 И вас, Този, Който го е създал; 11 гдето не може да има които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и грях и юдеин, обвязани и необвязани, варварин, необвязаното си плътско естество, вас съживи с скит, роб, свободен; но Христос е всичко и в всичко. Него, като прости всичките ви престъпления; 14 12 И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбленi, и като изличи противния нам в постановленията облечете се с милосърдие, благост, смирене, Му закон, който беше враждебен нам, махна го кротост, дърготърпение. 13 Претърпявайте си един отсред и го прикова на кръста; 15 и като ограби друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има всички началства и властите, изведе ги на показ оплакване против някого; както и Господ е простил явно, възтържествуваики над тях явно чрез Него. вам, така прощавайте и вие. 14 А над всичко това 16 И тъй, никой да не ви осъжда за това, което облечете се в любовта, която свързва всичко в ядете, или което пиете, или за нещо относно съвършенство. 15 И нека царува в сърцата ви някой празник, или новомесечие, или събота; 17 Христовия мир, за който бяхте и призвани и в едно които са сянка на онова, което ще дойде, в тялото тяло; и бъдете благодарни. 16 Христовото слово Христово. 18 Никой да ви не отнема наградата да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост с измама, чрез самоволно смиреномъдрие и учете се и увещавайте се с псалми и химни и ангелослужение, като надничва в къща, който не е духовни песни, като пеете на Бога с благодат в видял и напразно се надува с плътския си ум, 19 а сърцата си. 17 и каквото и да вършите, словом или не държи главата Христа, от когото цялото тяло, делом, вършете всичко в името на Господа Иисуса, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите благодарещи чрез Него на Бога Отца. 18 Жени си, расте с израстване, дадено от Бога. 20 Ако подчинявайте се на мъжете си, както прилича сте умряли с Христа относно първоначалните в Господа. 19 Мъже, любете жените си и не се учения на света, то защо, като че живеете на огорчавайте против тях. 20 Деца, покорявайте се света, се подчинявате на постановления, като, на родителите си във всичко, защото това е угодно 21 "Не похващай", "Не вкусвай", "Не пипай", 22 на Господа. 21 Бащи, не дразнете децата си, за да (които всички се развалят от употреба), по човешки не се обезсърчават. 22 Слуги, покорявайте се във заповеди и учения? 23 Тия неща наистина имат всичко на господарите си по плът, като работите вид на мъдрост в произволно богослужение и не за очи като човекоугодници, но със сърдечна смирене и в нещадене на тялото, но не струват простота, боейки се от Господа. 23 Каквото и за нищо в борбата против угождаването на тялото. да вършите работите от сърце, като на Господа, а не като на човеци; 24 понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството.

3 И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, где седи Христос отдясно на Бога. 2 Мислете за горното, а не за земното; 3 защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. 4 Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава. 5 Затова умъртвете природните си части, които действуват за земята: блудство, като знаете, че и вие имате Господар на небесата.

2 Постоянствайте в молитва, и бдете в нея с благодарение. 3 Молете се още и за нас, да ни отвори Бог вратата за словото, тъй щото да говоря тайната, която е в Христа, за която съм и в окови, 4 да я изявя така, както трябва да говоря. 5 Обхождайте се мъдро към външните, като изкупувате благоговленето. 6 Това, което говорите, да бъде винаги с благодат подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго. 7 Що се касае до мене, всичко ще ви каже любезният брат и верен служител и съработник в Господа, Тихик, 8 когото пратих до вас нарочно за това, да узнаете моето състояние, и той да утеши сърцата ви. 9 Изпратих с него и верният и възлюблен брат Онисима, който е от вас. Те ще ви кажат всичко за тука. 10 Поздравява ви Аристарх, който е затворен с мене, и Варнавовият сестрин син Марко, (за когото получихте поръчката: ако дойде при вас приемете го), 11 и Иисус, наречен Юст. От образованите тия са единствени мои съработници за Божието царство, които са ми били утеша. 12 Поздравява ви служителя Иисус Христов, Елафрас, който е от вас, и който всяка усърдно се моли за вас, да стоите съвършени и напълно уверени в всичко що е Божия воля. 13 Защото свидетелствуваам за него, че се труди много за вас и за тия, които са в Лаодикия и в Иерапол. 14 Поздравяват ви възлюбленият лекар Лука Димас. 15 Поздравете братята, които са в Лаодикия и Нимфана с домашната й църква. 16 И като прочетете това послание помежду си, наредете да се прочете и в лаодикийската църква; и онова, което е от Лаодикия, да го прочетете и вие. 17 И кажете на Архипа: Внимавай на службата, която си приел от Господа, да я изпълниш. 18 Поздрава пиша аз, Павел, със собствената си ръка. Помните оковите ми. Благодат да бъде с вас. [Амин].

1 Солунци

1 Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога Отца и Господа Иисуса Христа: Благодат и мир да бъде на вас. 2 Всякото благодарим на Бога за всички ви и ви споменаваме в молитвите си, з като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец вашата работа с вяра и труд, с любов и твърда надежда в нашия Господ Иисус Христос. 4 Понеже знаем, възлюбени от Бога, братя, че Той ви е изbral; 5 защото нашето благовествуване между вас не беше само с думи, но и със сила, със Светия Дух и с голяма увереност; както и знаете, какви се показахме помежду си заради вас. 6 И вие станахте подражатели на нас и на Господа, като, зарад много скърби, приехте словото с радост, която е от Светия Дух; 7 така щото станахте пример на всички вярващи в Македония и в Ахания. 8 Защото не само се прогласи Господното слово от вас в Македония и Ахания, но се разчу навсякъде и вашата вяра в Бога, така щото ние нямаме нужда да казваме нещо за нея. 9 Защото сами те оповестяват за нас какъв достъп имахме при вас, и как сте се обрънали от идоли към Бога, за да служите на жив и истинен Бог. 10 и да очаквате Неговия Син от небесата, същия Иисус, Когото въскреси от мъртвите, Който ни избавя от идещия гняв.

2 Защото сами вие знаете, братя, че нашия достъп при вас не беше напразно; 2 но както бяхме от по напред пострадали и бяхме опозорени във Филипи, както знаете, одързостихме се в нашия Бог да ви проповядваме Божието Благовестие всред голяма борба. 3 Защото в нашето увещание не е имало самоизмама, нито нечисто подбуждение, нито е било с лукавщина; 4 но както сме били одобрени, от Бога да ни повери делото на благовестието, така говорим, не като да угождаваме на човеците, а на Бога, Който изпитва сърцата ни 5 Защото, както знаете, никога не сме употребявали ласкателни думи, или прикрито сребролюбие, (Бог е свидетел); 6 нито сме търсили слава от човеци, било от вас или от други, (ако и да сме могли да притежаваме власт като Христови апостоли), 7 но сме били нежни поради вас, както доилка, когато се грижи за чадата си. 8 Така, като имахме гореща любов към вас, беше ни драго да ви предадем не само Божието благовестие, но и своите души, защото ни бяхте станали мили. 9 Затова вие, братя, помните нашия труд и усилие, как работещи денем и нощем, за да не отеготим ни един от вас, проповядвахме ви Божието благовестие. 10 Вие сте свидетели, и Бог, как свето, праведно и неукорно се обхождахме към вас, вярващите, 11 като знаете как увещавахме и утешавахме всеки един от вас, като баща чедата си, 12 и ви заръчахме да се обхождате достойно за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава. 13 И за туй и ние непрестанно благодарим на Бога загдето, като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го, не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действува между вас, вярващите. 14 Защото вие, братя, станахте подражатели на Божиите в Христа Иисуса църкви, които са в Юдея, понеже вие пострадахте същото от своите сънародници, както и от юдеите; 15 които и Господа Иисуса и пророците убиха, и нас прогониха, на Бога не угождават и на всичките човеци са противни, 16 като ни забранявят да говорим на езичниците, за да се спасят. Така те допълнят мярката на греховете си; но безграничият гняв ги постигна. 17 А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко време, (колкото за телесно присъствие, а не по сърце), постарахме се още повече, с голямо желание, дано видим лицето ви. 18 Защото поискахте да дойдем при вас (поне аз Павел) един два пъти, но сатана ни попречи. 19 Понеже коя е нашата надежда, или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие, пред нашия Господ Иисус при неговото пришествие? 20 Защото вие сте нашата слава и радост.

3 Затова когато не можахме вече да търпим намерихме за добре да останем сами в Атина; 2 и изпратихме Тимотея нашия брат и Божий служител в Христовото благовестие, да ви, да ви утвърди и да ви утеши във вярата ви, з та да се не колебае никой от тия скърби; защото вие знаете, че на това сме определени. 4 Защото, когато бяхме при вас, казахме ви предварително, че има да

претърпим беди; което и стана, както знаете. 5 И работите с ръцете си, както ви заръчахме; 12 за по тая причина, когато не можах да търпя, пратих да се обхождате благоприлично пред външните да узнаят за вярата ви, да не би да ви е изкусил и да нямате нужда от нищо. 13 А не желаем, изкусителят, и трудът ни да бъде напразно. 6 А братя, да останете в неизвестност за ония, които когато Тимотей дойде още сега при нас, та ни умират, за да не скърбите както другите, които донесе добри вести за вярата и любовта ви, и че нямат надежда. 14 Защото, ако вярваме, че Иисус имате всяка добри спомени за нас и желаете умря и възкръсна, така и починалиите в Иисуса Бог да ни видите, както и ние вас, 7 тогава, братя, ще приведе заедно със Него. 15 Защото това ви при всичката наша нужда и скръб, утешихме се за казваме чрез Господното слово, че ние, които вас поради вярата ви; 8 понеже ние сега живеем, останем живи до Господното пришествие, няма да ако вие стоите твърдо в Господа. 9 Защото как предварим починалиите. 16 Понеже сам Господ ще можем достатъчно да благодарим на Бога за вас слезе от небето с повелителен вик, при глас на поради всичката радост, с която се радваме за арахангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа вас пред нашия Бог? 10 Нощем и денем се молим ще въскръснат по-напред; 17 после ние, които сме преуспърдо да видим лицето ви и да допълним останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях това, което не достига на вярата ви. 11 А сам в облаците да посрещнем Господа във въздуха; нашият Бог и Отец и нашият Господ Иисус дано и така ще бъдем всяка с Господа. 18 И тъй, оправи пътя към вас. 12 И Господ да ви направи насырчавайте се един друг с тия думи.

да растете и да преизобилвате в любов един към друг и към всичките, както и ние преизобилваме към вас, 13 за да утвърди сърцата ви непорочни в светост пред нашия Бог и Отец при пришествието на нашия Господ Иисус с всичките Негови светии.

4 Впрочем, братя, молим и увещаваме ви в непразна жена, и никак няма да избягнат. 4 Но вие,

Господа Иисуса, щото, както сте научили от нас, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне оня как трябва да се обхождате и да угождавате на ден като крадец. 5 Защото вие всички сте синове Бога, (както и се обхождате), така да преуспявате на светлината, синове на деня: не сме от нощта, повече и повече, 2 Защото знаете, какви поръчки нито от тъмнината. 6 И тъй, да не спим, както ви дадохме от името на Господа Иисуса. 3 Понеже другите, но да бъдем будни и трезвени. 7 Защото, това е Божията воля 4 Да знае всеки от вас, как които спят, нощем спят, и които се опиват, нощем да държи своя съсед със святост и почест. 5 не в се опиват; 8 а ние, като сме от деня, нека бъдем страстна похот, както и езичниците, които не знаят трезвени и нека облечем за бронен нагръдник Бога; 6 и да не престъпва никой, та да поврежда вяра и любов и да турим за шлем надежда и брата си в това нещо; защото за всичко това Бог е спасение. 9 Защото Бог ни е определил не на гняв, мъздовъздател, както ви от по напред явихме и но да получим спасение чрез нашия Господ Иисус уговорихме. 7 Защото Бог не ни е призовал на Христос, 10 Който умря за нас, тъй щото, било нечистотата, а на светост. 8 Затуй, който отхвърля че сме живи, или че сме починали, да живеем това, не отхвърля человека, но Бога. Който ви дава заедно с Него. 11 Затова насырчавайте се един Светият Си Дух. 9 А за братолюбието няма нужда друг, както и правите. 12 И молим ви, братя, да да ви пиша; защото сами вие ще сте научени признавате тия, които се трудят между вас, като от Бога да се любите един друг; 10 понеже и ваши настойници в Господа, и ваши увещатели, 13 и правите това на всички братя по цяла Македония. да ги почитате твърде много с любов заради делото Но молим ви се братя, да преуспеете в това им. Живейте мирно помежду си. 14 Молим ви повече и повече 11 и усърдно да се стараете да още, братя, увещавайте безчинните, насырчавайте живеете тихо, да вършите своите работи и да малодушните, поддържайте слабите, бъдете

5 А за годините и времената братя, няма нужда да се пише; 2 защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем. 3 Когато казват: Мир и безопасност! тогава ще ги постигне внезапно погубление, като болките на

търпеливи към всички. 15 Внимавайте, никой да не връща никому зло за зло; но всяко търсете добро един на друг и на всичките. 16 Винаги се радвайте. 17 Непрестанно се молете. 18 За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Иисуса. 19 Духа не угасвайте. 20 Пророчества не презирайте. 21 Всичко изпитвайте, дръжте доброто. 22 Въздържайте се от всякакво зло. 23 А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духа, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Иисус Христос. 24 Верен е Оня, Който ви призовава, и ще извърши това. 25 Брата, молете се за нас. 26 Поздравете всички братя със света целувка. 27 Заклевам ви в Господа да се прочете това послание на всичките (свети) братя. 28 Благодатта на нашия Господ Иисус Христос да бъде с вас.

[Амин].

8 НИТО даром ядохме хляб у някого, но с труд и усилие работихме нощем и денем, за да не оттегчим никого от вас; **9** не че нямаме правото, а за да ви представим себе си пример; за да ни подражавате. **10** Защото и когато бяхме при вас заръчахме ви това: Ако не иска някой да работи, той нито да яде. **11** Понеже слушаме, какво някои постъпвали безчинно между вас, като не работели нищо, а се месели в чужди работи. **12** На такива вярваме и ги увещаваме в името на Господа Иисуса Христа да работят тихо и да ядат своя хляб. **13** А на вас, братя да не ви дотегва да вършите добро. **14** И ако някой не се покорява на нашето слово чрез това послание, забележете го, за да не се събирате с него, с цел да се засрами. **15** Обаче недейте го счита за неприятел, а го наставлявайте като брат. **16** А сам Господ на мира да ви дава мир всяко и всякак. Господ да бъде с всички ви. **17** Поздравът с моята собствена ръка, който е белег на всяко послание, аз, Павел, пиша така: **18** Благодатта на нашия Господ Иисус Христос да бъде с всички вие. [Амин].

1 Тимотей

1 Павел апостол Иисус Христов, по заповед на Бога, нашия Спасител, и на Христа Иисуса, нашата надежда, 2 до Тимотея, истинското ми чадо във вярата; Благодат, милост, мир от Бога Отца и от Христа Иисуса, нашия Господ. 3 Както те молих, когато отивах в Македония да останеш в Ефес, за да заръчаш на някои да не предават друго учение, 4 нито да внимават на басни и безконечни родословия, които спомагат повече за препирни, а не за Божията спасителна наредба чрез вяра, така правя и сега. 5 А целта на това поръчване е чистосърдечна любов от добра съвест и нелицемерна вяра; 6 от които неща някои, като не случиха целта, отклониха се в празнословие, 7 и искат да бъдат законоучители, без да разбират нито що говорят, нито що твърдят. 8 А ние знаем, че законът е добър, ако го употребява някой законно, 9 като знае това, че законът се налага за праведния, а за беззаконните и непокорните, за нечестивите и грешните, за неблагоговейните и скверните, за убийците на бащи и убийците на майки, за човекоубийците, 10 за блудниците, мъжеложниците, търгуващите с роби, лъжците, кълнещите се на лъжа, и за всичко друго, че е противно на здравото учение, 11 според славното благовестие на блаженния Бог, което ми биде поверено. 12 Благодаря на Христа Иисуса нашия Господ, Който ми даде сила, че ме счете за верен и ме настани на службата, 13 при все, че бях изпърво хулител, гонител и пакостник. Но придобих милост, понеже, като невеж, сторих това в неверие; 14 и благодатта на нашия Господ се преумножи към мене с вяра и любов в Христа Иисуса. 15 Вярно е това слово и заслужава пълно приемане, че Христос Иисус дойде на свeta да спаси грешните, от които главният съм аз. 16 Но придобих милост по тая причина, за да покаже Иисус Христос в мене, главния грешник, цялото Си дълготърпение, за пример на ония, които щяха да повярват в Него за вечен живот. (aiōnios g166) 17 А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия, единствения Бог, да бъде чест и слава до вечни векове. Амин. (aiōn g165) 18 Това заръчване ти предавам, чадо Тимоте, според пророчествата, които първо те

посочиха, за да воюваш съобразно с тях доброто воинствуване, 19 имайки вяра и чиста съвест, която някои, като отхвърлиха отпаднаха от вярата; 20 от които са Именей и Александър, които предадох на сатаната, за да се научат да не богохулстват.

2 И тъй, увещавам, преди всичко, да отправяте молби, молитви, прошения, благодарения на всички човеци, 2 за царе и за всички, които са високопоставени, за да поминем тих и спокоен живот в пълно благочестие и сериозност. 3 Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, 4 Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината. 5 Защото има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Иисус, 6 Който, като своевременно свидетелство за това, даде Себе Си откуп за всички; 7 за което аз бях поставен проповедник и апостол, (истина казвам не лъжа), учител на езичници във вярата и истината. 8 И тъй, искам мъжете да се молят на всяко място, като издигат ръце свети, а не гневни и препирливи, 9 Така и жените да украсят със скромна премяна, с срамежливост и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери или скъпъ дрехи, 10 а с добри дела, както прилича на жени, които са се посветили на благочестието. 11 Жената да се учи мълчаливо с пълно подчинение. 12 А на жената не позволявам да получава, нито да владее над мъжа, но нека бъде мълчалива. 13 Защото първо Адам бе създаден, а после Ева. 14 И Адам не се изльга; но жената се изльга, та падна в престъпление. 15 Но пак тя ще се спаси чрез чадородието, ако пребъдат във вяра, в любов и в святост с целомъдрие.

3 Вярно е това слово: Ако се ревне някоему епископство, добро дело желае. 2 Прочее, епископът трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, честолюбив, способен да получава, 3 не навикнал на пияни разправии, не побойник, а кротък, не крамолник, не сребролюбец; 4 който управлява добре своя си дом и държи чадата си в послушание с пълна сериозност; 5 (защото човек ако не знае да управлява своя си дом, как ще се грижи за Божията църква?) 6 да не е нов във вярата, за да

се не възгордее и падне под същото осъждане младост; но бъди пример на вярващите в слово, в с дявола. 7 При това, той трябва да се ползува поведение, в любов, във вяра, в чистота. 13 Докато с добри отзиви и от външните, за да не падне в дойда, внимавай на прочитането, на увещанието укор и в примката на дявола. 8 Така и дяконите на проучването. 14 Не пренебрегвай, дарбата която трябва да бъдат сериозни, не двоезични, да не имаш, която ти се даде, съгласно с пророчеството, обичат много вино, да не бъдат лакоми за гнусна чрез ръкополагането от презвитерите. 15 В това печалба, 9 да държат с чиста съвест тайната на прилежавай, на това се преддавай, за да стане вярата. 10 Също и те първо да се изпитват и явен на всички твоите напредък. 16 Внимавай на после да стават дякони, ако са непорочни. 11 Тъй себе си и на поучението си, постоянно в това; и жените им (Или: дякониците) трябва да бъдат защото, като правиш това, ще спасиш и себе си и сериозни, не клеветници, самообладани, вярни слушателите си.

във всичко. 12 Дяконите да бъдат мъже всеки на една жена, да управяват добре чадата си и домовете си. 13 Защото, тия които са служили добре като дякони, придобиват за себе си добро положение и голямо дръзвновение във вярата на Христа Иисуса. 14 Надявам се скоро да дойда при тебе; но това ти пиша, 15 в случай, че закъснея, за да знаеш, как трябва да се обхождат хората в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и подпорка на истината. 16 И без противоречие, велика е тайната на благочестието:

4 А Духът изрично казва, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамителни духове и бясовски учения, 2 чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е пригоряла, 3 които запрещават жененето и заповядват въздържание от ястия, които Бог създаде, за да се употребяват с благодарение от ония, които вярват и разбират истината. 4 Защото всяко нещо, създадено от Бога, е добро, и нищо не е за отхвърляне, ако се приема с благодарение; 5 Понеже се освещава чрез Божието слово и добро дело. 6 В това като съветваш братята, ще бъдеш добър служител Иисус Христов, хранен с молитва. 7 А отхвърляй скверните и думите на вярата и доброто учение, което си следвал до сега. 8 Защото телесното обучение е за малко полезно; а благочестието е за всичко полезно, понеже има обещанието и за сегашния и за бъдещия живот.

9 Това слово е вярно и заслужава приемане; 10 понеже за това се трудим и подвизаваме, защото се надяваме на живия Бог, Който е Спасител на всички човеци, а най-вече на вярващите. 11 Това

5 Стар човек не изобличавай, а увещавай го като баща, по-младите като братя, 2 старите жени като майки, по-младите като сестри 3 Почитай вдовиците, които наистина са вдовици. 4 Но ако някоя вдова има чада и внуци, те нека се учат да показват благочестие към домашните си и да отдават дължимото на родителите си; защото това е угодно пред Бога. 5 А която е истинска вдова и е останала сама, тя се надява на Бога и постоянно възмолява в молби и в молитви нощем и денем; 6 но оная, която живее сладострастно, живя е умряла. 7 Заръчвай и това, за да бъдат и непорочни. 8 Но ако някой не промишилява за своите, а най-вече за домашните си, той се е отрекъл от вярата, и от безверник е по-лош. 9 Да се записва само такава вдова, която не е по-долу от шестдесет години, която е била на един мъж жена, 10 Известна по добрите си дела: ако е отхранила чеда, ако е приемала странки, ако е омивала нозете на светии, ако е помагала на страдащи, ако се е предавала на всякакво

искат да се омъжват, 12 та падат под осъждане, защото са се пометнали от първото си убеждение. 13 А при това, те навикват да стоят празни, да ходят от къща на къща, и не само да бъдат празни, но и бъбриви, като се месят в чужди работи и говорят това, което не трябва да се говори. 14 По тая причина, искам по-младите вдовици да се

омъжват, да раждат деца, да управяват дом, да не дават никаква причина на противника да хули;

15 защото някои вече са се отклонили и отишли подир сатана. 16 Ако някой вярващ, мъж или жена, има сродници вдовици, нека ги пригледват, та

църквата да се не обременява, за да може да корен на всякакви злини, към което се стремиха пригледва истинските вдовици. 17 Презвитер който някои от вярата, и пронизваха себе си с много управлява добре, нека се удостояват с двойна скърби, 11 Но ти, човече Божий, от тия къща; и почит, особно ония, които се трудят в словото следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, и поучението, 18 защото писанието казва: "Да търпението, кротостта. 12 Подвизавай се в доброто не обърнеш устата на воля, когато вършеш", и: воинствуване на вярата; хвани се за вечния "Работникът заслужава заплатата си". 19 Против живот, на който си бил призван, като си направил презвитер не приемай обвинение, освен ако е добрата изповед мнозина свидетели. (aiōnios g166) нанесено от двама или трима свидетели. 20 Ония, 13 Заръчвам ти пред Бога, Който оживява всичко които съгрешават, изобличавай пред всички, та и пред Христа Иисуса, Който пред Понтийския другите да имат страх. 21 Пред Бога, пред Христа Пилат засвидетелствува с добрата изповед, 14 Иисуса и пред избраните ангели ти заръчвам да да пазиш тая заповед чисто и безукорно до пазиш тия заповеди без предразсъдък и нищо явлението на нашия Господ Иисус Христос, 15 да не вършиш с пристрастие. 22 Не прибързай което своевременно ще бъде открито от блажения да ръкополагаш никого, нито участвай в чужди и единствен Властител; Цар на царствуващите грехове. Пази себе си чист. 23 Не пий вече само и господ на господстващите, 16 Който сам вода, но употребявай малко вино за стомаха си и притежава безсмъртие; обитавайки в непристъпна за честите си боледувания. 24 Греховете на някои светлина; Когото никой човек не е видял, нито светици са явни и предварят ги на съда; а на някои идат отпосле. 25 Така и добрите дела на някои са явни; а ония, които не са, не могат да се укрият за винаги.

6 Които са слуги под игото на робството, нека считат господарите си достойни за всяка почит, та да не се хули Божието име и учението. 2 И ония, които имат вярващи господари, да не ги презират, за гдето са братя; но толкова повече нека им работят, защото ония, които се ползват от усьрдието им, са вярващи и възлюбени. Това поучавай и увещавай; 3 и ако някой предава друго учение, и не се съобразява с думите на нашия Господ Иисус Христос и учението, което е съгласно с благочестието, 4 той се е възгордял и не знае нищо, а има болничава охота за разисквания и препирни за нищожности, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения, 5 крамоли между човеци с развратен ум и лишени от истина, които мислят, че благочестието е средство за печалба. 6 А благочестието с задоволство е голяма печалба; 7 защото нищо не сме внесли в света, нито можем да изнесем нищо; 8 а, като имаме прехрана и облекло, те ще ни бъдат доволно. 9 А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел. 10 Защото сребролюбието е

и господ на господстващите, 16 Който сам притежава безсмъртие; обитавайки в непристъпна светлина; Когото никой човек не е видял, нито може да види; Комуто да бъде чест и вечна сила. Амин. (aiōnios g166) 17 На ония, които имат богатство на тоя свят, заръчай да не високоумствуват, нито да се надяват на непостоянното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме; (aiōn g165) 18 да сурват добро, да богатеят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни, 19 да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за бъдеще, за да се хванат за истинският живот. 20 О, Тимоте, пази това, което ти е поверено, като се отклоняваш от скверните празнословия и противоречия на криво нареченото знание, 21 на което, като се предадоха някои, отстраниха се от вярата. Благодат да бъде с вас. [Амин].

2 Тимотей

1 Павел, с Божията воля апостол Иисус Христов, за прогласяване обещания живот, който е в Христа Иисуса. **2** до Тимотея, възлюбленото ми чадо: Благодат, милост, мир да бъде с тебе от Бога Отца и от Христа Иисуса, нашия Господ. **3** се заплита в житейски работи, за да угоди на Благодаря Богу, Комуто още от прародителите си служа с чиста съвест, като непрестанно те споменавам в молитвите си, **4** и, като си спомням сълзите ти, копнея нощем и денем да те видя, за да се изпълня с радост. **5** Понеже ми е напомнено за твоята нелицемерна вяра, която първо се намираше в баба ти Лоида и в майка ти Евникия, а както съм уверен, и в тебе. **6** По тая причина ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш от Бога, която имаш чрез полагането на моите ръце. **7** Защото Бог ни е дал дух не от страх, а на сила, любов и себевладение. **8** И тъй, не се срамувай да свидетелствуваш за нашия Господ, нито се срамувай от мене **9** Който ни е спасил и призвал със своето призвание, не според нашите дела, а според Своето намерение и според благодатта, дадена нам в Христа Иисуса преди вечните времена, (aiōnios g166) **10** а, която сега откри чрез явлението на нашия Спасител Христос Иисус, Който унищожи смъртта и осия живот и безсмъртие чрез благовестието, **11** на което аз бях поставен проповедник, апостол и учител; **12** за която причина и страдам това. Но не се срамувам; защото зная в кого съм повярвал, и съм уверен, че Той е силен да упази оня ден онова, което съм му поверил. **13** Дръж образеца на здравите думи, които си чул от мене, във вяра и любов, която е в Христа Иисуса. **14** Онова добро нещо, което ти е поверено, упази чрез светия Дух, който живее в нас. **15** Ти знаеш това, че всички, които са в Азия, се отвърнаха от мене, от които са Фигел и Ермоген. **16** Господ да покаже милост към дома на Онисифора, защото тъй много пъти ме освежаваше, и не се засрами от оковите ми, **17** но когато беше в Рим, потърси ме старательно и ме намери. **18** Господ да му даде да намери милост пред Господа в оння ден; а колко служеше в Ефес, ти знаеш твърде добре.

2 Ти, прочее, чадо мое заяквай в благодатта, която е в Христа Иисуса. **2** И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеки, които да са способни и други да научат. **3** Съучаствай в страданията като добър войник на Иисус Христов. **4** Никой, служещ като войник, не този, който го е записал за войник. **5** И ако се подвизава някой в игрите, не се увенчава, ако не се подвизава законно. **6** Само трудящият се земевладелец трябва пръв да вкуси от плодовете. **7** Размишлявай върху това, което ти казвам; и Господ ще ти даде да разбереш всичко. **8** Помни Иисуса Христа, от Давидовото потомство, Който възкръсна от мъртвите според моето благовестие; **9** За което страдам до окови, като злодеец. Но Божието слово не се връзва. **10** Затова аз всичко издържам заради избраните, за да получат и те спасението, което е в Христа Иисуса, заедно с вечна слава. (aiōnios g166) **11** Вярно е това слово: "Защото ако сме умрели с Него; то ще и живеем с Него; **12** Ако устоим, то ще и да царуваме с Него; ако се отричаме от Него, и той ще се отрече от нас; **13** ако сме неверни, Той верен остава; защото не може да се отрече от Себе Си". **14** Това им напомновай и заръчвай им пред Господа да не влизат за препирни и за дребнавости, което никак не ползува, а е за развращаване на слушателите. **15** Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от що да се срамува, като излагаш право словото на истината. **16** А отдалечавай се от скверните празнословия, защото те ще отиват още по-далеч в нечестие, **17** и учението на такива ще разяджа като живеници; от които са Именей и Филет, **18** които се отстраниха от истината, като казват, че възкресението е вече станало, та събсят вратата на някои. **19** Но твърдата основа, положена от Бога, стои, имайки печат: Господ познава Свойте Си, и: Всеки, който изповядва Господното име, да отстъпи от неправдата. **20** А в един голям дом съдовете не са само златни и сребърни, но и дървени и пръстни; и едни са за почтена употреба, а други за непочтена. **21** Прочее, ако някой очисти себе си от тия заблуждения, той ще бъде съд за почтена употреба, осветен, полезен

на стопанина, приготвен за всяко добро дело. 22 свещенните писания, които могат да те направят Но отбягвай младежките страсти; и заедно с тия, мъдър за спасение чрез вяра в Христа Иисуса. 16 които призовават Господа от чисто сърце, следвай Всичкото писание е богоизъхновено и полезно правдата, вярата, любовта, мира. 23 А отричай се за поука, за изобличение, за поправление, за от глупавите и просташки разисквания, като знаеш, наставление в правдата; 17 за да бъде Божият че пораждат крамоли. 24 А Господният слуга не бива да е крамолник, но трябва да бъде кротък за всяко добро дело.

към всичките, способен да поучава, търпелив; 25 с кротост да увещава противниците, та дано би им дал Бог покаяние, за да познаят истината, 26 и да изтрезнят, като се избавят от примката на дявола, (от когото са уловени живи), за да вършат Божията воля.

4 Заръчвам ти пред Бога и пред Христа Иисуса,

Който ще съди живите и мъртвите, и пред вид на явлението Му и царуването му: 2 проповядвай словото, настоявай на време и без време, изобличавай, порицавай, увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване. 3

3 А това да знаеш, че в последните времена

ще настанат усилни времена. 2 Защото здравото учение; но, понеже ги сърбят ушите, ще човеци ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, си насьбераат учители по своите страсти, 4 и, като надменни, горделиви, хулители, непокорни отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към на родителите, неблагодарни, нечестиви, 3 басните. 5 Но бъди разбран във всичко, понеси без семайна обич, непримириими, клеветници, страдание, извърши делото на благовестителя, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто, 4 изпълнявай службата си. 6 Защото аз вече ставам предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, принос, и времето за отиването ми настапа. 7 Аз а не боголюбиви, 5 имащи вид на благочестие, се подвизах в доброто воинствуване, попрището но отречени от силата му; тъкмо от такива страни. свърших, вярата упазих; 8 отсега нататък се 6 Защото от тях са ония, които се вмъкват в пази за мене венецът (правдата), който Господ, домовете и подмамват обременени с грехове праведния Съдия, ще ми въздаде в онзи ден; и не женища, водени от различни страсти, 7 които всякога се учат, а никога не могат да дойдат в познание на истината. 8 И както Яний и Ямврий се възпротивиха на Моисея, така и те се противяват на истината, човеци с покварен ум, извратени във вярата. 9 Но те няма да успеят повече; защото

безумието им ще стане известно на всичките, както се откри безумието на тия двама. 10 А ти си в Ефес. 11 Гоненията, твърдостта, 12 Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Иисуса, ще бъдат гонени. 13 А нечестиви човеци и измамници ще се влошават 14 А ти постоянствуй в това, което си научил и за което си бил убеден, като знаеш от какви лица си се научил, 15 и от детинство знаеш

защото ми е полезен в службата. 12 А Тихика прати в Ефес. 13 Когато дойдеш, донеси япунджака, последвал моето учение, поведение, прицелна точка, вярата ми, дълготърпението, любовта, твърдостта, 11 гоненията, страданията; какви неща ме сполетяха в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения издръжах; и от всички тях ме избави Господ. 12 Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Иисуса, ще бъдат гонени. 13 Оставиха; дано не им се счете това за грях. 17 Но Господ беше с мене и това ме укрепи, за да повече и повече, като мамят и бъдат мамени. 18 Господ ще ме избави от всяко дело на лукавия и ще ме спаси и въведе в небесното Си царство; Комуто да бъде славата във векове.

Амин. (аіðп g165) 19 Поздрави Прискила и Акила и
Онисифоровия дом. 20 Ераст остана в Коринт, а
Трофима оставиха болен Милит. 21 Постарай се
да дойдеш преди зимата. Поздравяват те Евул,
Пуд, Лик, Клавдия и всички братя. 22 Господ да
бъде с твоя дух. Благодат да бъде с вас. [Амин].

Тит

1 Павел, слуга Божий и апостол Иисус Христос за подпомагане врата на Божиите избрани и познаване на истината, която е благочестието, в надежда за вечен живот, който преди вечни времена е обещал Бог, Който не лъже, (αἰῶνις g166) з а в своите времена яви словото Си чрез посланието, поверено на мене по заповед на Бога, нашия Спасител, 4 до Тита, истинното ми чадо по общата ни вяра: Благодат и мир да бъде с тебе от Бога Отца и Христа Иисуса, нашия спасител. 5 Оставил те в Крит по тая причина, да туриш ред в недовършеното и да поставиш презвитери във всеки град, както аз ти поръчах; 6 ако е някой непорочен, на една жена мъж, и има вярващи чада, които не са обвинени в разпуснат живот или в непокорство. 7 Защото епископът трябва 9 който да държи вярното слово според както е било научено, за да може и да увещава със здравото учение, и да опровергава ония, които противоречат. 10 Защото има мнозина непокорни човеци, празнословци и измамници, а особено от обрязаните, 11 чито уста трябва да се затулят, човеци, които извръщават цели домове, като учат за гнусна печалба това, което не трябва да учат.

12 Един от тях някой си тежен пророк е казъл: "Критяните са винаги лъжци, Зли зверове, лениви търбуси". 13 Това свидетелство е вярно. По тая причина изобличавай ги строго, за да бъдат здрави във врата. 14 и да не дадът внимание на юдейски басни и на заповеди от човеци, които се отвръщат от истината. 15 За чистите всичко е чисто; а за осквернените и невярващите нищо няма чисто, но умът им съвестта им са осквернени. 16 Твърдят, че познават Бога, но с делата си се отричат от Него, като са маръсни и непокорни, неспособни за каквото и да било добро дело.

2 Но ти говори това, което прилига на здравото учение именно: 2 Старците да бъдат

самообладани, сериозни, разбрани, здрави във врата, в любовта, в търпението; 3 също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро; 4 за да учат младите жени да общат мъжете си и децата си, 5 да са разбрани, целомъдри, да работят у домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение. 6 Така и потомците увещавай да бъдат разбрани. 7 Във всичко показвай себе си пример за добри дела; 8 здраво неукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас. 9 Увещавай слугите да се покоряват на господарите си, да им угаждат във всичко, да им не противоречат, 10 да не присъюват чуждо, да показват винаги съвършена вярност; за да украсят във всичко учението на Бога, нашия Спасител. 11 Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, 12 и ни учи да се отречем от нечестието и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят (Или: век.), (αἰών g165) 13 ожидайки бляженната надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Иисус Христос, 14 който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела. 15 Така говори, увещавай с пълна власт. Никой да не те презира.

3 Напомняй им да се покоряват на началствата и властите, да ги слушат и да бъдат готови за всяко добро дело, 2 да не злословят никого, да не бъдат крамолници, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всички човеци. 3 Защото и ние някога бяхме несмислени, непокорни, измамвани и поробени на разни страсти и удоволствия, и като живеехме в злоба и завист, бяхме омразни, и се мразехме един друг. 4 Но когато се яви благостта на Бога, нашия Спасител, и Неговата любов към човеците, 5 Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но по Своята милост чрез окъпването, сиреч, новорождението и обновяването на Светия Дух, 6 когото изля изобилно върху нас чрез Иисуса

Христа, нашия спасител, 7 та, оправдани чрез Неговата благодат, да станем, според надеждата, наследници на вечния живот. (aiōnios g166) 8 Вярно е това слово. И желая да настояваш върху това, с цел ония които са повярвали в Бога, да се упражняват старателно в добри дела. Това е добро и полезно за човеците. 9 А отбягвай глупавите разисквания, родословия, препирни и карания върху закона, защото те са безполезни и суетни. 10 След като съветваш един два пъти човек, който е раздорник, остави го, 11 като знаеш, че такъв се е извратил и съгрешава, та от само себе си е осъден. 12 Когато изпратя до тебе Артема или Тихика, постарај се да дойдеш при мене в Никопол, защото съм решил там да презимувам. 13 Погрижи се да изпратиш на път законника Зина и Аполоса, тъй щото да не им липсва нищо. 14 Нека се учат и нашите се упражняват старателно в такива добри дела, за да не бъдат безплодни, в посрещане на необходимите нужди. 15 Поздравяват те всички които са с мене. Поздрави ония, които ни любят във вратата. Благодат да бъде с всички ви. [Амин].

ФИЛИМОН

затворен с мен заради Христа Иисуса, 24 също и
моите съработници Марко, Аристах, Димас и Лука.

25 Благодатта на нашия Господ Иисус Христос да
бъде с духа на всички ви. Амин.

1 Павел, затворик за Христа Иисуса и брат
Тимотей, до нашия любезен съработник
Филимон 2 и до сестра Алфиния и до нашия
сподвижник Архип и до твоята домашна църква:
3 Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия
Отец и Господа Иисуса Христа. 4 Винаги благодаря
на мяня Бог, когато те споменавам в молитвите
си, 5 като слушам за твоята любов и за вярата,
която имаш към Господа Иисуса, и която показваш
към всички светии. 6 Молитствуващо това
общение в твоята вяра да действува така, та да
познаят те всичкото добро, което е в нас, за слава
на Христа. 7 Защото съм имал голяма радост
и утеша поради твоята любов, понеже сърцата
на светиите се освежаваха чрез тебе, брате. 8
Затова ако имам право с голямо дръзвновение в
Христа да ти заповядвам това, което подобава,
9 пак, заради любовта, предпочитам да те моля.
Аз прочее, който сам Павел старец, а сега и
затворник за Христа Иисуса, 10 ти се моля за моето
чадо Онисима (Значи: Полезен.), когото родих
в оковите си, 11 който беше някога безполезен
на тебе, а сега полезен и на тебе и на мене; 12
когото ти пращам назад лично, сиреч, самото ми
сърце, 13 Аз бих обичал да го задържа при себе
си, да ми служува вместо тебе, като съм в окови за
благовестието; 14 но без да зная твоето мнение
не искам да сторя нищо, за да не бъде твоята
добрина като от принуждение, но самоволна. 15
Защото може-би той да се е отъчил от тебе за
малко време, за да го имаш за винаги, (aiōnios g166)
16 не вече като слуга, но повече от слуга, като брат,
особено възлюблен на мене, а колкото повече
на тебе, и по плът и в Господа! 17 И тъй, ако ме
считаш за съдружник, приеми него като мене. 18 И
ако те е в нещо неоправдал, или ти дължи нещо,
мини това на мяня сметка; 19 аз, Павел, пиша това
с ръката си: Аз ще платя, 20 Да! брате, нека имам
тая печалба от тебе в Господа; освежавай сърцето
ми в Христа. 21 Уверен в твоята послушност; аз
ти пиша и зная, че ще сториш повече, отколкото
ти казвам. 22 А между това пригответи ми стая,
понеже се надавам, че ще ви бъда подарен чрез
молитвите ви. 23 Поздравява те Епафрас, който е

Евреи

1 Бог, Който при разни частични съобщения, и по много начини, е говорил в старо време на башите ни чрез пророците, 2 в края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото направи световете, (αἰών g165) 3 Който, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество и държайки всичко чрез Своето могъщо слово, след като извърши [чрез Себе Си] очищение на греховете, седна отдясно на Величието на високо, 4 и стана толкова по-горен от ангелите, колкото името, което е наследил, е по-горно от тяхното. 5 Защото, кому от ангелите е рекъл Бог някога: 6 А когато въвежда Първородния във вселената, казва: 7 И за ангелите казва: 8 А за Сина казва: (αἰών g165) 9 Възлюбил си правда, и намразил си беззаконие; За това, Боже, Твоят Бог Те е помазал с миро на радост повече от Твоите събратя". 10 И пак: "В началото Ти, Господи си основал земята, И делото на твоите ръце е небето; 11 Те ще изчезнат, а Ти пребъдваш; Да! Те всички ще овехват като дреха, 12 И като одежда ще ги свиеш, И те ще бъдат изменени; Но Ти си същият, И Твоите години няма да се свършат. 13 А кому от ангелите е рекъл някога: 14 Не са ли те всички служебни духове, изпращани да слугуват на ония, които ще наследят спасение?

2 Затова ние сме длъжни да внимаваме повече на туй, което сме чули, да не би да го изгубим някога. 2 Защото словото изговорено чрез ангели стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, з то как ще избегнем ние, ако пренебрегваме едно толкова велико спасение, което отначало прогласено он Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха чули: 4 като му свидетелствуваши и Бог чрез знамения и чудеса, чрез разни, велики дела и чрез раздаване Светия Дух по волята Си? 5 Защото не на ангели подчини бъдещия свят, за който говорим; 6 но някой е засвидетелстввал нейде, като е казал: "Що е човек, та да го помниш, Или човешки син, та да го посещаваш? 7 Ти си го направил само малко по-долен от ангелите, Със слава и чест

си го увенчал, И поставил си го над делата на ръцете Си; 8 Всичко си подчинил под нозете му". И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено нему, обаче сега не виждаме още да му е всичко подчинено. 9 Но виждаме Иисуса, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек. 10 Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенствува чрез страдания начинателя на тяхното спасение. 11 Понеже и Оня, Който освещава, и ония, които се освещават, всички са от Едного; за която причина Той не се срамува да ги нарича братя. 12 казвайки: "Ще възвестявам името Ти на братята Си; Ще Те хвала в сред събранието"; 13 и пак: 14 И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола, 15 и да избави всички ония, които, поради страха от смъртта, през целия си живот са били подчинени на робство. 16 (Защото, наистина, Той не помогна на ангелите, но помогна на Авраамовото потомство). 17 Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши умилостивение за греховете на людете. 18 Понеже в това дето и сам Той пострада като изкушен, може и на изкушаваните да помага.

3 Затова, свети братя, участници на небесното звание, размислете за апостола и първосвещеника, Когото ние изповядваме, Иисуса; 2 Който бе верен на Този, Който Го постави, както беше и Моисей в целия негов дом. 3 Понеже Той се удостои със слава толков по-голяма от Моисеевата, колкото е по-голяма почитта що има оня, който е строил къщата, от почитта що има къщата. 4 Защото всяка къща се строи от някого; а Тоя, Който е устроил всичко, е Бог. 5 И Моисей беше верен в целия Божий дом, като слуга, за да засвидетелствува за онова, което щеше да се говори по-после; 6 а Христос, като Син, беше верен над Неговия дом. Неговият дом сме ние, ако удържим до край дръзновението и похвалата

на надеждата си. 7 Затова, както казва Светият ст. 4.) 10 Защото оня, който е влязъл в Неговата Дух: 8 Не закоравявайте сърдцата си както в почивка, той си е починал от своите дела, както и преогорчението, Както в деня на изкушението Бог от Своите Си. 11 Затова нека се постараем в пустинята, 9 Гдето баштите ви Ме изкусиха, да влезем в тая почивка, за да не падне някой изпитаха Ме. И видяха делата Ми четиридесет в това, да дава същия пример на неверие. 12 години. 10 Затова, възнегодувах против това Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро поколение. И рекох: Всякога се заблуждавате със от всеки меч остьр и от двете страни, пронизва сърдцата си, Те не са познали Моите пътища; 11 до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в издирва помислите и намеренията на сърдцето. Моята почивка". 12 Внимавайте братя, да не би да 13 И няма създание, което да не е явно пред има в някого от вас нечестиво, невярващо сърдце, Бога; но всичко е голо и разкрито пред очите на което да отстъпи от живия Бог; 13 но увещавайте Този, на Когото има да отговаряме. 14 И тъй, като се един друг вски ден, докле още е "днес", да не имаме велик Първосвещеник Иисус, Божия Син, би някой от вас да се закорави чрез измамата Който е преминал до най-високите небеса, нека на греха. 14 Защото ние участвуваме в Христа, държим това, което сме изповядали. 15 Защото ако удържим твърдо до край първоначалната си нямаме такъв първосвещеник, Който да не може увереност: 15 докато се казва: 16 Защото кои, като да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме чуха, Го преогорчиха? Не всички ли ония, които Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, излязоха от Египет чрез Моисей? 17 А против кои но пак без грях. 16 Затова, нека пристъпваме с негодува четиридесет години? Не против ония дръзвновение към престола на благодатта, за да ли, които съгрешиха, и чито трупове паднаха в придобиен милост, и да намерим благодат, която пустинята? 18 На кои още се закле, че няма да да помога благовременно.

влязат в Неговата почивка? Не на ония ли, които бяха непокорни? 19 И тъй виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат.

4 И тъй, понеже ни остава обещание да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея. 2 Защото на нас се донесе едно благовестие, както и на тях; но словото, което те чуха, не ги ползува, понеже не се съедини чрез вяра в ония, които го чуха. 3 Затова ние, повярвалите, влизаме в тая почивка; както рече Бог: 4 Защото нейде си е говорил за самия ден така: "И почина си Бог на седмия ден от всичките Си дела"; 5 а пък на това място: "Няма да влязат в Моята почивка".

6 И тъй, понеже остава да влязат някои в нея, а ония, на които по-напред се благовести, не са влезли поради неверието (Или: Непокорството) като казва толкоз време по-после чрез Давида, както вече рекохме: "Днес, ако чуете Неговия глас, Не закоравявайте сърдцата си". 8 Защото, ако Иисус Навиев беше им дал почивка, Бог не би говорил след това за друг ден. 9 Следователно, за

5 Защото вски първосвещеник, като е взет между човеците, се поставя да принася дарове и жертви на Бога за греховете на човеците,

2 такъв първосвещеник, който може да състрадава с невежите и заблудилите, защото и сам той е обиколен с немощ, 3 и за това е длъжен да принася жертва за греховете, както за людете, така и за себе си. 4 А както никой не взема на себе си тая почит, освен когато бъде призван от Бога, както бе Аарон, 5 така и Христос не присвои на Себе Си славата да стане първосвещеник, а

Му я даде Оня, Който Му е казал: "Ти си Мой

Син. Аз днес Те родих"; 6 както и на друго място

казва: "Ти си свещеник до века. Според чина

Мелхиседеков". (*aiōn g165*) 7 Тоя Христос в дните и

в плътта Си, като принесе в силен вик и със сълзи

молитви и молби на Този, Който можеше да го

си, 7 затова Той пак определя един ден, "днес", избави от смърт, и като биде послушан поради

благоговението Си, 8 ако и да беше Син, пак се

научи на послушание от това, което пострада, 9 и

като се усъвършенствува, стана причина за вечно

спасение за всички, които Му са послушни, (*aiōnios*

g166) 10 наречен от Бога първосвещеник според

Божиите люде остава една съботна почивка. (Виж. Мелхиседековия чин. 11 Върху това имаме да

кажем много неща и мъчни за поясняване, защото като устоя, получи обещаното. 16 Защото както, сте станали тъли в слушане. 12 Понеже докато човеците се кълнат в някого по-голям от тях, и вие трябаше до сега, според изтеклото време, и клетвата, дадена в потвърждение на думата, туря учители да станете, имате нужда да ви учи някой край на всеки спор между тях, 17 така и Бог, като изново най-елементарните начала на Божията искаше да покаже по-пълно на наследниците на словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, обещанието, че намерението Му е неизменимо, а не от твърда храна. 13 Защото всеки, който се си послужи с клетва, 18 така щото чрез две храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, неизменими неща, в които не е възможно за Бога понеже е младенец; 14 а твърдата храна е за да лъже, да имаме голямо насырдение ние, които пълнолетните, които чрез упражнение са обучили сме приягнали да се държим за поставената чувствата си да разпознават доброто и злото.

6 Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога, **2** учение за кръщения, за ръкополагане, за възкресяване на мъртви и за вечен съд. (αἰῶνιος g166) **3** И това ще строим, ако Бог позволи. **4** Защото за тия, които еднак са били просветени, и са вкусили от небесния дар, и са станали причастници на Светия Дух **5** и са вкусили, колко е добро Божието слово, още са вкусили и от великите дела, които въвеждат бъдещия век, (αἰῶν g165) **6** а са отпаднали,

покаяние, докато разпъват втори път в себе си остава за винаги свещеник. **4** А помислете, колко Божия Син и Го опозоряват. **7** Защото земята, велик беше тоя човек, комуто патриарх Авраам която се е поила от дъжда, що пада често на нея, даде и десетък от най-добрата плячка. **5** Защото, и която ражда трева полезна на тия, за които се докато ония от Левиевите потомци, които приемат и обработка, получава благословение от Бога; свещенството, имат заповед по закона да вземат

8 но ако ражда тръни и репеи, отхвърля се; тя десетък от людете, сиреч, от братята си, ако и скоро ще се прокълне, и сетнината ѝ е да се тия да са произлезли от чреслата на Авраама, изгори. **9** Обаче, ако и да говорим така, надяваме **6** той, обаче, който не е произлязъл от техния се от вас, възлюбени, за нещо по-добро, нещо, род, взе десетък от Авраама и благослови този, което води към спасението. **10** Защото Бог не е комуто бяха дадени обещанията. **7** А безспорно неправеден, та да забрави това, което извършихте по-долният се благославя от по-горния. **8** И в и любовта, която показвахте към Неговото име, един случай съмъртните човеци вземат десетък, като послужихте и още служите на светите. **11** И а в другия **9** И, тъй да кажа, сам Левий, който желаем всеки от вас да показва същото усърдие взема десетък, даде десетък чрез Авраама; **10** за пълна увереност в надеждата до край; **12** да не защото беше още в чреслата на баща си, когато бъдете лениви, но да подражавате ония, които Мелхиседек срецна Авраама. **11** Прочее, ако би чрез вяра и устояване наследяват обещаните имало съвършенство чрез левитското свещенство благословения. **13** Защото, когато Бог даваше (защото под него людете получиха закона), каква обещание на Авраама, понеже нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, закле се в Себе Си, според Мелхиседековия чин, и да се не счита казвайки: **14** "Наистина ще те благословя премного според Аароновия чин? **12** Защото, ако се промени и ще те умножа и преумножа". **15** И така, Авраам, свещенството, по необходимост става промяна и

на закона. 13 Понеже тоя, за когото се казва това, има нещо да принася. 4 А ако беше на земята, принадлежи на друго племе, от което никой не е Той не щеше нико да бъде свещеник, защото има служил на олтара. 14 Защото е известно, че нашият такива, които принасят даровете според закона; Господ произлезе от Юдовото племе, относно което 5 (които служат на онова, което е само образ и племе Моисей не каза нищо за свещеници. 15 сянка на небесните неща, както бе заповядано на Това, що казваме, става още по-явно, тъй като по Моисея, когато щеше да направи скинията; защото: подобие на Мелхиседека се издига друг свещеник, "Внимавай", му каза Бог, "да направиш всичко по 16 Който се установи не по закон, изразен в плътска образеца, който ти бе показан на планината"), 6 заповед, но по силата на един безконечен живот; но на дело Христос е получил служение толкоз 17 защото за Него свидетелствува: "Ти си свещеник по-превъзходно, колкото и завета, на който Той е до века Според чина Мелхиседеков"; (aiōn g165) 18 ходатай, е по-превъзходен, като узаконен върху по- защото по тия начин се унищожава по-предишната превъзходни обещания. 7 Защото, ако ония първи заповед, поради нейната слабост и безполезност, завет е бил без недостатък, Бог не би търсил 19 (понеже законът не е усъвършенствувал нищо), място за втори. 8 А напротив, когато порицава и се въвежда една по-добра надежда, чрез която израилтяните, казва: "Ето, идат дни, казва Господ, се приближаваме при Бога. 20 И колкото е важно Когато ще сключи с Израилевия дом и с Юдовия това, че Той не е станал свещеник без заклеване, Когато ще сключи с Израилевия дом и с Юдовия 21 (защото те ставаха свещеници без заклеване, а с башите им В деня, когато ги хванах за ръка, Той със заклеване от страна на Този, Който My за да ги изведа из Египетската земя; Защото те казва: "Господ се закле (и не ще се разкае), като не устояха в завета Ми, И Аз ги оставил, казва каза: Ти си свещеник до века, (aiōn g165) 22 толкоз Господ. 10 Защото, ето заветът, който ще направя на по-добър завет Иисус стана поръчител. 23 При с Израилевия дом. След ония дни, казва Господ: това, поставените свещеници са били мнозина, Ще положа законите Си в ума им И ще ги напиша защото смъртта им пречеше да продължават в сърдцата им; Аз ще бъда техен Бог, И те ще чина си, 24 но Той, понеже пребъдва вечно, има бъдат мои люде; 11 И няма вече да учат всеки свещенство, което не преминава на другого. (aiōn g165) 25 Затова и може съвършено да спасява Познай Господа; Защото всички ще Ме познават, тия, които дохождат при Бога чрез Него, понеже От малък до голям между тях. 12 Защото ще всяка живее да ходатайствува за тях. 26 Защото покажа милост към неправдите им И греховете такъв първосвещеник ни трябаше: свет, невинен, им (и беззаконията им) няма да помня вече". 13 непорочен, отделен от грешните и възвисен по- А като каза "нов завет", Той обявява първия за горе от небесата; 27 Който няма нужда всеки ден, останял. А онова, което овехтиява и останява, е като ония първосвещеници, да принася жертви близу до изчезване.

9 А даже при първия завет имаше постановления за богослужение, имаше и земно светилище. 2 Защото беше приготвена скния, в първата част на която бяха светилникът, трапезата и присъствените хлябове; която част се казва светото място; 3 за зад втората завеса беше оная част от скинията,

която се казваше пресветото място, 4 где то бяха златната кандилница и ковчегът на завета, отвсякъде обкован със злато, в който бяха златната служител на величието и на истинската скния, стомна, съдържаща манната, Аароновият жезъл, която Господ е поставил, а не човек. 3 Защото всеки който процъфтя, и плочите на завета; 5 и над първосвещеник се поставя да принася и дарове и него бяха херувимите на Божията слава, които жертви; затова, нуждно е и Тоя първосвещеник да осенява умилистивилището; за които не е сега

време да говорим подробно. 6 И когато тия неща бяха така пригответи, в първата част на скинията богослужението; 7 А във втората еднаж в годината влизаше само първосвещеникът, и то не без кръв, която принасяше за себе си и за греховете на людете, сторени от незнание. 8 С това Светият Дух показваше, че пътят за в светилището не е бил открит, докато е стояла още първата част на скинията, 9 която е образ на сегашното време, съгласно с което се принасят дарове и жертви, които не могат да направят поклонника, колкото за съвестта му, съвършено чист, 10 понеже състоят само в ядене, пие и разни омивания, 11 А понеже Христос дойде като първосвещеник на бъдещите добрини, Той влезе през по-голямата и по-съвършена скиния, не с ръка направена, сиреч, не от настоящето творение, 12 еднаж завинаги в светилището, и то не с кръв от козли и от телци, но със Собствената Си кръв, и придоби за нас вечно изкупление. (aiōnios g166) 13 Защото, ако кръвта от козли и от юнци и пепелта от юница, с които се поръсваха осквернените, освещава за очистването на тялото, 14 то колко повече кръвта на Христа, Който чрез вечния Дух принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на живия Бог! (aiōnios g166) 15 Той е посредник на нов завет по тая причина, щото привилегиите да получават обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала за изкупване престъпленията, извършени при първия завет. (aiōnios g166) 16 Защото гдето има завещание, трябва, за изпълнението му, да се докаже и смъртта на завещателя. 17 Защото завещанието влиза в сила, само гдето се е случила смърт, понеже никога няма сила, доколе е жив завещателя. 18 Затова нито първият завет бе утвърден без кръв; 19 Защото, след като Моисей изговори всяка заповед от закона пред всичките люди, взе кръвта на телците и на козлите, с вода и с червена вълна и исоп, та поръси и самата книга и всичките люди, и казваше: 20 "Това е кръвта, проляна при завета, който Бог е заръчал спрямо вас". 21 При това, Той по същия начин поръси с кръвта и скинията и всичките служебни съдове. 22 И почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв се очистя; и без проливането на кръв няма прощение. 23 И тъй, необходимо беше образите свещениците влизаха постоянно да извършват богослужението; 24 Защото Христос влезе не в самите небеси 25 и не за да принася Себе Си много пъти, както първосвещеникът влиза в светилището всяка година с чужда кръв, 26 (иначе Той трябва да е страдал много пъти от създанието на света); 27 И тъй като е определено на човеците еднаж да умрат, а след това настава съд, 28 така и Христос, като биде принесен еднаж, за да понесе греховете на мнозина, ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на ония, които Го очакват.

10 Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добрини, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят съвършени в чистота ония, които пристъпват да жертвуват. 2 Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, еднаж очистени, не биха имали вече никакво изобличение на съвестта за грехове. 3 Но в тия жертви всяка година става спомен за греховете. 4 Защото не е възможно кръв от юнци и от козли да отмажне грехове. 5 Затова Христос, като влиза в света, казва: 6 Всеизгаряния и приноси за грях не Ти са угодни. 7 Тогава рекох: Ето, дойдох, (В свитъка на книгата е писано за Мене), Да изпълня Твоята воля, о Боже". 8 Като казва първо: " Жертви и приноси и всеизгаряния и приноси за грях не си поискал, нито Ти са угодни", (които впрочем се принасят според закона), 9 после казва: " Ето, дойдох да изпълня волята Ти". Ще каже: Той отмажва първото, за да постанови второто. 10 С тая воля ние сме осветени чрез принасянето на Иисус Христовото тяло еднаж за винаги. 11 И всеки свещеник, като стои та служи всеки ден, принася много пъти същите жертви, които никога не могат да отмажнат грехове; 12 но Той, като принесе една

жертва за греховете, седна за винаги отдясно тия, които страдаха така. 34 Защото вие не само на Бога. 13 та оттогава нататък чака, докле се състрадавахте с ония, които бяха в окови, но и положат враговете Му за Негово подножие. 14 радостно посрещахте разграбването на имота си, Защото с един принос Той е усъвършенствувал за като знаете, че вие си имате по-добър и траен винаги ония, които се освещават. 15 А и Светия имот. 35 И тъй, не напушайте дръзвновението си, Дух ни свидетелствува за това; защото след като за което имате голяма награда. 36 Защото ви е е казал: 16 "Ето заветът, който ще направя с нуждно търпение, та, като извършите Божията тях След ония дни, казва Господ: Ще положа воля, да получите обещаното. 37 "Защото още законите Си в сърдцата им, И ще ги напиша твърде малко време И ще дойде Тоя, Който има да в умовете им", прибавя: 17 "И греховете им и дойде, и не ще се забави. 38 А който е праведен беззаконията им няма да помня вече". 18 А гдео пред Мене (Гръцки: Моя праведник), ще живее има прощение за тия неща, там вече няма принос чрез вяра; Но ако се дръпне назад, няма да за грях. 19 И тъй, братя, като имаме чрез кръвта на Исуса дръзвновение да влезем в светилището, сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, 20 през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, сиреч, плътта Си, 21 и като имаме велик Свещеник над Божия дом, 22 нека пристъпваме с искрено сърдце в пълна вяра, със сърдца очистени от лукава съвест (Или: Поръсена от нечиста съвест) и с тяло измито в чиста вода; 23 нека държим непоколебимо надеждата, която изповядваме, защото е верен Оня, Който се е обещал; 24 и нека се грижим един за друг, тъй щото да се поощряваме към любов и добри дела, 25 като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят наближава. 26 Защото, ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, 27 но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодуване, което ще изпояде противниците. 28 Някой, който е престъпил Моисеевия закон, умира безпощадно при думата на двама или трима свидетели; 29 тогава колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи оня, който е потъпкал Божия Син, и е счел за просто нещо проляната при завета кръв, с която е осветен, и е осърбил Духа на благодатта? 30 Защото познаваме Този, Който е рекъл: "На Мене принадлежи възмездietо, Аз ще сторя въздаяние"; и пак: "Господ ще съди людете Си". 31 Страшно е да падне човек в ръцете на живия Бог. 32 Припомняйте си още за първите дни, когато, откак се просветихте, претърпяхте голяма борба от страдания, зд кога опозорявани с хули и оскръблени, кога пък като съучастници с

11 А вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, 2 Защото поради нея за старовременните добре се свидетелствуваше. 3 С вяра разбираме, че световете са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от видими неща. (аидп g165)
4 С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелствува, че е праведен, понеже Бог свидетелствува за даровете му, и чрез тая вяра той и след смъртта си още говори. 5 С вяра Еnoch бе преселен, за да не види смърт, и не се намираше, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване беше засвидетелствано за него, че е бил угоден на Бога. 6 А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят. 7 С вяра Ное, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си; чрез която вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра. 8 С вяра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да знае къде отива. 9 С вяра се засели в обещаната земя като в чужда, и живееше в шатри, както и Исаак и Яков, наследниците заедно с него на същото обещание. 10 Защото очакваше града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог. 11 С вяра и сама Сара доби сила да зачене в

преминала възраст, понеже счете за верен Този, 31 С вяра Раав блудницата не погина заедно с Който се бе обещал. 12 Затова само от един човек, непокорните, като прие съгледателите с мир. 32 И и той замъртвял, се народи множество, колкото какво повече да кажа? Защото не ще ми стигне небесните звезди и като крайморския пъськ, който време да приказвам за Гедеона, Варака, Самсона не може да се изброя. 13 Всички тия умряха във и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророците; вяра, тъй като не бяха получили изпълнението на 33 които с вяра побеждаваха царства, раздаваха обещанията; но ги видяха и поздравиха отдалеч, правда, получаваха обещания, затуляха устата на като изповядаха, че са чужденци и пришелци лъзове, 34 угасваха силата на огъня, избягваха на земята. 14 А ония, които говорят така, явно острото на ножа, оздравяха от болести, ставаха показват, че търсят свое отечество; 15 и ако силни във война, обръщаха в бяг чужди войски. 35 наистина, така говорейки, са имали в ума си онова Жени приемаха мъртвите си възкресени; а други отечество, от което бяха излезли, намерили биха бяха мъчени, защото, за да получат по-добро случай да се върнат. 16 Но на дело желаят едно по- възкресение, те не приемаха да бъдат избавени. добро отечество, сиреч, небесното; затова Бог не 36 Други пък изпитваха присмехи и бичувания, а се срамува от тях да се нарече течен Бог, защото още и окови и тъмници; 37 с камъни биваха убити, им е приготвил град. 17 С вяра Авраам, когато с трион претрети, с мъки мъчени; умираха заклани го изпитваше Бог, принесе Исаака жертва, да! с нож, скитаха се в овчи и кози кожи и търпяха оня, който беше получил обещанията принасяше лишене, бедствия и страдания; 38 те, за които единородния си син, 18 оня, комуто беше казано: " светът не беше достоен, се скитаха по пустините и По Исаака ще се наименува твоето потомство". планините, по пещерите и рововете на земята, 39 19 като разсъди, че Бог може да възкresява и от Но всички тия, ако и да бяха засвидетелствувани мъртвите, 20 С вяра Исаак благослови, Якова и чрез вратата им, пак не получиха изпълнението Исава даже за бъдещите неща. 21 С вяра Яков, на обещанието, 40 да не би да постигнат в на умиране, благослови всекиго от Йосифовите съвършенство без нас; защото за нас Бог промисли синове и поклони се Богу подпирачки се върху нещо по-добро.

края на тоягата си. 22 С вяра Йосиф, на умиране, спомена за излизането на израилтяните и даде поръчка за костите си. 23 С вяра, когато се роди Моисей, родителите му го криха три месеца, защото видяха, че бе красиво дете; и не се боеха от царската заповед, 24 С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказал да се нарича син на фараоновата дъщеря 25 и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха, 26 като разсъди, че укорът за Христа е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше на бъдещата награда. 27 С вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като един, който вижда Невидимия. 28 С вяра установи пасхата и поръсането с кръвта, за да се не допре до тях този, които погубваше първородните. 29 С вяра израилтяните минаха през Червеното море като по сухо, на което като се опитаха и египтяните, издавиха се. 30 Чрез вяра ерихонските стени паднаха след седмодневно обикаляне около тях.

12 Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на предлежашето пред нас поприще, 2 като гледаме на Иисуса начинателя и усъвършителя на вратата ни, Който, заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол. 3 Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоречие против Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате малодушни, 4 Не сте се още съпротивили до кръв в борбата си против греха. 5 И сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: "Сине мой, не презирай наказанието на Господа, Нито да ослабваш, когато те изобличава Той; 6 Защото Господ наказва този, когото люби, И бие всеки син, когото приема", 7 Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е тоя син, когото баща му не наказва? 8 Но ако сте без наказание, на което всички са били определени да участвват,

тогава сте незаконно родени, а не синове. 9 небесата! 26 Чийто глас разтърси тогава земята; Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни а сега Той се обеща, казвайки: "Още веднъж Аз наказвали, и сме ги почитали; не щем ли повече ще разтърся не само земята, но и небето". 27 да се покоряваме на Отца на духовете ни и да А това "още еднажд" означава премахването на живеем? 10 Защото те за малко време са ни ония неща, които се клатят, като направени неща, наказвали, според както им е било угодно, а Той за да останат тия, които не се клатят. 28 Затова, 11 Никое наказание не се вижда на времето да понеже приемаме царство, което не се клати, нека е за радост, а е тежко; но после принася правда бъдем благодарни, и така да служим благоугодно като мирен плод за тия, които са се обучавали Богу с благоговение и страхопочитание; 29 защото чрез него. 12 Затова "укрепете немощните ръце и нашият Бог е огън, който поядда.

отслабналите колена", 13 и направете за нозете си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но напротив, да изцелее. 14 Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа. 15 И внимавайте, да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, та да ви смущава, и мнозинството да се зарази от него; 16 да не би някой да е блудник или нечестив, както Исаи, който за едно ястие продаде първородството си; 17 понеже знаете, че даже когато искаше по-после да наследи благословението, той бе отхвърлен, при все че го потърси със сълзи, защото не намери място за промяна на ума у баща си. 18 Защото вие не сте пристъпили до планина осезаема и пламнала в огън, нито до тъмнина и буря, 19 нито до тръбен звук и глас на думи; такъв, щото ония, които го чуха, се примолиха да им се не говори вече дума; 20 (защото не можаха да изтърпят онова, щото им се заповядваше: "Даже животно, ако се допре до планината, ще се убие с камъни"); 21 и толко страшна беше гледката, щото Моисей рече: "Много съм уплашен и разтреперан"); 22 но пристъпихме до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи ангели, 23 при събора на първородните, които са записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, 24 при Иисуса, Посредника на новия завет, и при поръсената кръв, която говори по-добри неща от Авеловата. 25 Внимавайте, да не презрете този, Който говори; защото, ако ония не избегнаха наказанието, като презряха този, който ги предупреждаваше на земята, то колко повече не щем избегна ние, ако се отървем от Този, Който предупреждава от

13 Постоянствуваите в братолюбието. 2 Не забравяйте гостолюбието; понеже чрез него някои, без да знаят, са приели на гости ангели. 3 Помните затворените, като че сте с тях заедно затворени, 4 Женитбата нека бъде на почит у всички, и леглото неосквернено; защото Бог ще съди блудниците и прелюбодеите. 5 Не се впримчвайте в сребролюбието; задоволявайте се с това, що имате, защото сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя"; 6 така щото дръзновено казваме: "Господ ми е помощник; няма да се убоя; Какво ще мистори човек?" 7 Помните ония, които са ви били наставници, които са ви говорили Божието слово; и като се взирате в сетнината на техния начин на живееене, подражавайте вярата им. 8 Иисус Христос е същият вчера днес и до века. (αἰονίς γε) 9 Не се завличайте от разни и странни учения; защото е добре сърдцето да се укрепява с благодат, а не с наредби за ястия, от които не са се ползвали ония, които не са се водили по (Гръцки: Са ходили в) тях. 10 Ние имаме олтар, от който нямат право да ядат служащите в скинията. 11 Защото се изгарят вън от стана телата на животните, чиято кръв, първосвещеникът внася в светилището като жертва за греховете. 12 Затова и Иисус, за да освети людете чрез собствената си кръв, пострада вън от градската порта. 13 Прочее, нека излизаме и ние към Него вън от стана, понасяйки позор за Него. 14 Защото тук нямаме постоянен град, но търсим бъдещия. 15 Прочее, чрез Него нека принасяме на Бога непрестанно хвалебна жертва, сиреч, плод от устни, които изповядват Неговото име. 16 А не забравяйте да правите благодеяния и да споделяте с другите благата си; защото такива жертви са угодни на Бога, 17 бъдете послушни на

вашите наставници и покорявайте им се, (защото те бдят за душите ви, като отговорни за тях), за да изпълнят това бдение с радост, а не с въздишане; защото да бдят с въздишане не би било полезно за вас. 18 Молете се за нас, защото сме уверени, че имаме чиста съвест и искаме да се обхождаме във всичко честно. 19 А особено ви се моля да правите това, за да ви бъда по-скоро повърнат. 20 А Бог на мира, Който чрез кръвта на единия вечен завет е въздигнал от мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Иисус, (αἰῶνις g166) 21 дано ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действува във вас това, което е угодно пред Него чрез Иисуса Христа, Комуто да бъде слава във вечни векове. Амин. (αἰῶν g165) 22 Но моля ви се, братя, да ви не бъде тежко това увещателно слово, защото накъсо ви писах. 23 Знайте, че нашият брат Тимотей е пуснат, с когото ако дойде скоро, ще ви видя. 24 Поздравете всичките ваши наставници и всичките светии. Поздравяват ви тия, които са от Италия. 25 Благодат да бъде с всички вас. Амин.

ЯКОВ

1 Яков слуга на Бога и на Господа Иисуса Христа, до дванадесет пръснати племена, поздрав.

2 Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни, з като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.

4 А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък. **5** Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде. **6** Но да проси с вяра без да се съмнява ни малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и бълскат от ветровете. **7** Такъв човек да не мисли, че ще

душите ви, **22** Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си. **23** Защото ако някой бъде слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото; **24** понеже се огледва, отива си, и завчас забравя какъв бе. **25** Но който вникне в съвършения закон на свободата и постоянно съществува, той, като не е забравлив слушател, но деятелен изпълнител, ще бъде блажен в дейността си. **26** Ако някой счита себе си за благочестив, а не обуздава езика си, но мами сърцето си, неговото благочестие е суетно. **27** Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето що е: да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им, и да пази себе си неопетнен от света.

получи нещо от Господа, **8** понеже е колеблив и непостоянен във всичките си пътища. **9** Братът, който е в по-долно състояние, нека се хвали, когато се въздига, **10** а богатият - когато се смирява, понеже ще прецъфти като цвета на тревата. **11**

Защото слънцето изгрява с изсушителния вятър, тревата изсъхва, цветът й окапва, и красотата на изгледа й изчезва: така и богатият ще повехне в пътищата си. **12** Блажен онзи човек, който издържа изпитния; защото като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят. **13** Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог се не изкушава от зло, и Той никого не изкушава.

14 А който се изкушава, се завлича и подлъгва от собствената си страст; **15** и тогава страсти зачева и ражда грях, а грехът, като се развие напълно ражда смърт. **16** Не се заблуждавайте, любезни мои братя; **17** Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна. **18** От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания. **19** Вие знаете това, любезни мои братя. Обаче нека човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи; **20** защото човешкия гняв не върши Божията правда. **21** Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси

2 Братя мои, да не държите вратата на прославения наш Господ Иисус Христос с лицеприятие. **2** Защото, ако влезе в синагогата ви човек с златен пръстен и с хубави дрехи, а влезе и сиромах с оплескани дрехи, **3** и погледете с почит към оня, който е с хубави дрехи, та речете: Ти седни тук на добро място; а на сиромаха речете: Ти стой там, или: Седни до подножието ми, **4** не правите ли различия помежду си, и не ставате ли пристрастни съдии? **5** Слушайте любезни ми братя: Не избра ли Бог ония, които от сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия, които Го любят? **6** А вие опозорихте сиромаха. Нали богатите ви угнетяват и сами ви влачат по съдилища? **7** Нали те хулят поченото име, с което се именувате? **8** Обаче, ако изпълнявате царският закон, според писанието: Да обичаш близкия си като себе си, добре правите. **9** Но ако гледате на лице, грях правите, и от закона се осъждате като престъпници. **10** Защото, който опази целия закон, а сгреши в едно нещо, бива виновен във всичко. **11** Понеже Оня, Който е рекъл: Не прелюбодействуй, рекъл е и: Не убивай, тъй че, ако не прелюбодействуваш, а пък убиваш, станал си престъпник на закона. **12** Така говорете и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат осъдени по закона на свободата. **13** Защото съдът е немилостив към този, който е показал милост. Милостта тържествува над съда. **14** Каква полза

брата мои, че има вяра, а няма дела? Може ли и езикът никой човек не може да укроти; буйно такава вяра да го спаси? 15 Ако някой брат или зло е, пълен е със смъртоносна отрова. 9 С него някоя сестра са голи и останали без ежедневна благославяме Господа и Отца, и с него кълнem храна, 16 и някой от вас им рече: Идете си с човеците създадени по Божие подобие! 10 От мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им същите уста излизат благословения и проклятия! дадете потребното за тялото, каква полза? 17 Братя мои, не трябва това така да бъде. 11 Изворът Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е пуша ли от същото отверстие сладка и горчива мъртва. 18 Но ще рече някой: Ти имаш вяра, а вода? 12 Възможно ли е, братя мои смоковницата пък аз имам дела; ако можеш, покажи ми вярата да роди маслини, или лозата смокини? Така също си без дела, и аз ще ти покажа вярата си от не може солената вода да дава сладка. 13 Кой от моите дела. 19 Ти вярваш, че има само един Бог, вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела добре правиш; и бесовете вярват и треперят. 20 чрез добрият си живот, с кротостта на мъдростта. Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че 14 Но ако в сърцето си имате горчива завист и вяра без дела е безплодна? 21 Авраам, нашият крамолничество, не се хвалете и не лъжете против отец, не оправда ли се чрез дела като принесе истината. 15 Това не е мъдрост, която слиза отгоре, сина си Исаака на жертвеника? 22 Ти виждаш, но е земна, животинска, бесовска; 16 Защото, гдето че вярата действуваше заедно с делата му, и има завист и крамолничество, там има бъркотия и че от делата се усъвършенствува вярата; 23 и всякакво лошо нещо. 17 Но мъдростта, която е изпълни се писанието, което казва: Аврам повярва отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, в Бога; и това му се вмени за правда и се нарече кротко умолима, пълна с милост и добри плодове, Божий приятел. 24 Виждате, че чрез дела се примирителна, нелицемерна. 18 А плодът на оправдава човек, а не само чрез вяра. 25 Така правдата се сее с мир от миртворците.

също блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, когато прие пратеници и ги изпрати бърже през друг път? 26 Защото, както тялото отделено от духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва.

3 Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемем по-тежко осъждане.

2 Защото всички ние в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж,

3 Ето, ние да бъде приятел на света, става враг на Бога. 5 туряме юздите в устата на конете, за да ни Или мислите, че без нужда казва писанието, че се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. 4 Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да Ето, и корабите, ако да са толкова големи, и се живее в нас? 6 Но Той дава една голяма благодат; тласкат от силни ветрове, пак с твърде малко затова казва: "Бог на горделивите се противи, а кормило се обръщат на къдeto желае кормчията. 5 Така и езикът е малка част от тялото, но много се на Бога, но противете се на дявола, и той се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва! 6 И езикът, той цял свят от нечестие, е огън. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкъла. (Geenna g1067) 7 Защото всякакъв вид зверове, птици, гадини, и морски животни се възвишиава,

4 Отгде произлизат боеве, и отгде крамоли, между вас? Не от там ли, от вашите сласти, които воюват в телесните ви части? 2 Пожелавате, но нямаете; ревнувате и завиждате, но не можете да получите; караате се и се бият; но нямаете, защо не просите 3 Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сластите си. 4 2 Защото всички ние в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, със света е вражда против Бога? И тъй който иска способен да обуздае и цялото тяло. 3 Ето, да бъде приятел на света, става враг на Бога. 5 туряме юздите в устата на конете, за да ни Или мислите, че без нужда казва писанието, че се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. 4 Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да Ето, и корабите, ако да са толкова големи, и се живее в нас? 6 Но Той дава една голяма благодат; тласкат от силни ветрове, пак с твърде малко затова казва: "Бог на горделивите се противи, а кормило се обръщат на къдeto желае кормчията. 5 Така и езикът е малка част от тялото, но много се на Бога, но противете се на дявола, и той се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва! 6 И езикът, той цял свят от нечестие, е огън. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкъла. (Geenna g1067) 7 Защото всякакъв вид зверове, птици, гадини, и морски животни се възвишиава,

8 Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той до вас. Измивайте си ръцете, вие грешни, очиствайте сърцата си, вие колебливи. 9 Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач, и радостта ви в тъга.

10 Смирявайте се, пред Господа, и Той ще ви зверове, птици, гадини, и морски животни се възвишиава,

11 Не се одумвайте един друг, братя; укротяват и укротени са били от човечеството; 8 който одумва брата или съди брата си, одума

закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си хваления. 14 Болен ли е някой от вас? нека повика изпълнител на закона, но съдия. 12 Само един църковните презвитери, и нека се помолят над е законодател и съдия, Който може да спаси и него и го помажат с масло в Господното име. 15 И да погуби; а ти кой си та съдиш близния си? 13 молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца. Слушайте сега вие, които казвате: Днес или утре Господ ще го приведе, и, ако е извършил грехове, ще отидем в еди-кой-си град, ще преседим там ще му се простят. 16 И тъй, изповядайте един на една година, и ще търгуваме и ще спечелим, 14 друг греховете си, и молете се един за друг, за да когато вие не знаете какво ще бъде утре. Що е оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва животът ви? Защото вие сте пари, която се явява, на праведния. 17 Илия беше човек със същото и после изчезна. 15 Вместо това, вие тепърва естество като нас; и помоли се усърдно да не да казвате: Ако ще Господ, ние ще живеем и ще вали дъжд, и не вали дъжд на земята три години и направим това или онова. 16 Но сега славно ви шест месеца; 18 и пак се помоли и небето даде е да се хвалите. Всяка такава хвалба е зло. 17 дъжд, и земята произведе плода си. 19 Брата мои, Прочее, ако някой знае да прави добро и не го прави, грях е нему.

5 Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас. 2

Богатството ви изгни, и дрехите са изядени от молци 3 Златото ви и среброто ви ръждясаха, и ръжданата им ще свидетелствува против вас, и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събрали съкровища в последните дни. 4 Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. 5 Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. 6 Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи. 7 И тъй, братя, останете твърди, до Господното пришествие. Ето земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него докле получи и ранния и късния дъжд. 8 Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си, защото Господното пришествие наближи. 9 Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени, ето, Съдията стои пред вратите. 10 Брата, вземайте за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говореха за Господното име. 11 Ето, ублажаваме ония, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Йоана, и видели сте сетнината въздадена нему от Господа, че Господ е много жалостив и милостив. 12 А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито в друга някоя клетва, но нека бъде вашето говорене: Да, да, и: Не, не, за да не паднете под осъждане. 13 Зле ли страда някой от вас? нека се моли. Весел ли е някой? нека пее

обърне, 20 нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове.

1 Петрово

1 Петър, апостол Иисус Христов, до избраните пришелци, пръснати по Понт, Галатия, Кападокия, Азия, Витиния, 2 избрани по предузнанието на Бога Отца, чрез освещението на Духа, за да сте послушни и да бъдете поръсени с кръвта на Иисус Христова; благодат и мир да ви се умножи. з Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Иисуса Христа от мъртвите. 4 за наследство нетленно, неосквернямо, и което не повяхва, запазено на небесата за вас, 5 които с божията сила сте вардени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последно време. 6 В което блаженство се радвате, ако и за малко време да скърбите сега, (ако е потребно), в разни изпитни, 7 С цел: изпитването на вашата вяра, като е по-скъпоценно от златото, което гине, но пак се изпитва чрез огън, да излезе за хвала и слава и почест, когато се яви Иисус Христос; 8 Когото любите без да сте Го видели, в Когото вярвате, без сега да го виждате, радвате се с неизказана и преславна радост, 9 като получавате следствието на вярата си, спасението душите си. 10 За това спасение претърсаха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас; 11 като издирваха, кое или какво време посочваше Христовият Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славите. 12 И откри им се, че не за себе си, а за вас, служеха те в това, което сега ви извести чрез ония, които ви проповядваха благовестието чрез Светия Дух изпратен от небесата, в което и самите ангели желаят да надникнат. 13 Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Иисус Христос. 14 Като послушни чада, не се съобразявайте с първите страсти, които имахте по време на незнанието си; 15 но, както е свят Той, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие с цялото си държание; 16 защото е писано: Бъдете свети, понеже Аз съм свят. 17 И ако призовавате като Отец Този,

Който без лицеприятие съди, според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето престояване, 18 като знаете, че не са тленни къща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден вам от башите ви, 19 но със скъпоценната кръв на Христа, като агнец без недостатък и пречист, 20 Който наистина беше предопределен преди създанието на света, но се яви в окончанието на времената за вас, 21 които чрез Него повярвахте в Бога, Който го възкреси от мъртвите и Mu е дал слава, така щото вярата и надеждата ви да бъдат в Бога. 22 Понеже сте очистили душите си, като сте се покорили на истината, която докарва до нелицемерно братолюбие, обичайте се един друг горещо, от сърце, 23 тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от не тленно чрез Божието слово, което живее и трае [до века]. (αἰών γ165) 24 Защото "Всяка твар е като трева, и всичката - слава като цветът от трева; Тревата изсъхва, и цветът - окапва, 25 Но Словото божие трае до века"; и това е словото, което ви е благовестено. (αἰών γ165)

2 И тъй, като отхвърлите всяка злоба, всяка лукавщина, лицемерие, завист и всяко одумване, 2 пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мяло, за да пораснете чрез него към спасение, 3 ако сте опитали, че Господ е благ; 4 При Когото идвайки като при жив камък, от човеците отхвърлен, а от Бога избран и скъпоценен, 5 и вие, като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свето свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Иисуса Христа. 6 Защото е писано в писанието: - "Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; И който вярва в Него, не ще се посрани". 7 За вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тия които не вярват, "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла", 8 и, "Камъкът, о който да се спъват, и канара, в която да се съблазняват"; защото се спъват о словото и са непокорни, - за което бяха и определени. 9 Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина. 10 вие, които някога си не бяхте

народ, а сега сте Божи народ, не бяхте придобили косата, кичене със злато, или обличане със скъпли милост, а сега сте придобили. 11 Възлюбени, дрехи, 4 но скришом в сърцето живот FOOTNOTE умоляваме ви, като пришелци и чужденци на света, (Гръцки: Човек.), с нетленното укражение на крътък да се въздържате от плътски страсти, които воюват и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. 5 Защото против душата; 12 да живеете благоприлично така някога и светите жени, които се надяваха на между езичниците, тъй щото относно това, за Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на което ви одумват като злодейци, да прославят мъжете си. 6 както Сара се покоряваща на Авраама Бога в времето, когато ще ги посети, понеже и го наричаше господар. И вие сте нейни дъщери, виждат добрите ви дела. 13 Покоряйте се заради ако правите добро и не се боите от никакво Господа на всяка човешка власт, било на царя, заплашване. 7 Също и вие мъжете, живейте като върховен владетел, 14 било на управителите, благоразумно с жените си, като с по-слаб съсъд, като пратеници от него, за да наказват злодейците и отдавайте почит на тях като на сънаследници и за похвала на добротворците. 15 Защото това е на дадения чрез благодат живот, за да не става Божията воля, като правите добро, да затуляте препятствие на молитвите ви. 8 А най-после, устата на невежите и глупави човеци; 16 като бъдете всички единомислени, съчувствителни, свободни, обаче, не употребяващи свободата за братолюбиви, милостиви, смиреномъдри. 9 Не покривало на злото, но като Божии слуги. 17 въздавайте зло за зло или хула за хула, а напротив Почитайте всички; общайтте братството; от Бога благославяйте; понеже на това бяхте призовани, се бойте, царя почитайте. 18 Слуги, покоряйте за да наследите благословение. 10 Защото, "Който се на господарите си с пълен страх, не само желае да обича живота И да види добри дни, Нека на добрите и кротките, но и на опърничавите; пази езика си от зло И устните си от лъжливо 19 защото това е благоугодно, ако някой от говорене; 11 Нека се отклонява от зло, и да върши съзнанието за Бога претърпява оскърбления, добро; Нека търси мир и да се стреми към него. като страда несправедливо. 20 Защото, каква 12 Защото очите на Господа са върху праведните, похвала, ако понасяте търпеливо, когато ви бият И ушите Му към тяхната молитва; Но лицето на за престъпленията ви? Но когато вършите добро и Господа е против ония, които вършат зло". 13 И кой страдате, ако понасяте търпеливо, това е угодно ще ви стори зло, ако сте ревностни за доброто? пред Бога. 21 Защото и на това сте призовани; 14 Но даже, ако пострадате за правдата, блажени понеже и Христос пострада за вас, и ви остави сте; а "от тяхното застрашаване не се бойте, нито пример да последвате по Неговите стъпки; 22 Който се смущавайте". 15 Но почитайте със сърцата си грях не е сторил, нито се е намерила лукавщина Христа като Господ, като бъдете винаги готови в устата My; 23 Който бидейки охулван, хула да отговаряте, (но с кротост и страхопочитание), не отвръщаше; като страдаше, не заплашваше; на всекиго, който ви пита за вашата надежда. но предаваше делото Си на Този, Който съди 16 Имайте чиста съвест, така щото във всичко, справедливо; 24 Който сам понесе в тялото Си в което ви одумват да се посроят ония, които нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме клеветят добрата ви в Христа обхода. 17 Защото умрели за греховете, да живеем за правдата; с е по-добре да страдате, като вършите добро, Чиято рана вие оздравяхте. 25 Защото като овца ако е такава Божията воля, а не като вършите блуждахте, но сега се върнахте при Пастиря и Епископа на душите ви.

3 Подобно и вие, жени, покоряйте се на мъжете си, така щото, даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се придобият без словото, чрез обходата на жените си, 2 като видят, че вие се обхождате със страх и чистота. 3 Вашето укражение да не е вънкашно, сиреч, плетене

за греховете, Праведните за неправедните, за да ни приведе при Бога, бидейки умъртвен по плът, а оживотворен по дух; 19 с който отиде да проповядва на духовете в тъмницата, 20 които едно време бяха непокорни, когато Божието дълготърпение ги чакаше в Ноевите дни, докато се правеше ковчега, в който малцина, тоест, осем

души, се избавиха чрез вода. 21 Която в образа на 15 Никой от вас да не страда като убиец, или кръщението и сега ви спасява, (не измиването на крадец, или злодеец, или като такъв, който се плътската нечистота, но позива към Бога на чиста бърка в чужди работи. 16 Но, ако страда някой съвест), чрез възкресението на Иисус Христос; 22 като християнин, да не се срамува, а нека слави Който е отдясно на Бога, като се е възнесъл на Бога с това име. 17 Защото дойде времето да се небето, и Комуто се покориха ангели, власти и силы.

4 И тъй понеже Христос пострада по плът,

въоръжете се и вие със същата мисъл, защото пострадалият по плът се е оставил от греха, 2 за да живеете през останалото в тялото време, не вече по човешки страсти, а по Божията воля.

3 Защото доволно е миналото време, когато сте живеели така, както желаят да живеят езичниците,

като сте прекарвали в нечистоти, в страсти, свидетел на Христовите страдания и участник на във винопийства, в пирования, в опивания, и славата, която има да се яви: 2 Пазете Божието в омразните идолослужения. 4 Относно това стадо, което е между вас; надизиравайте го, не с

те се и чудят и ви хулят за гдето не тичате с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито тях в същата крайност на разврата; 5 но те ще за гнусна печалба, но с усърдие; 3 нито като че отговарят пред Онзи, Който скоро ще FOOTNOTE господарувате над паството, което ви се поверява, (Гърци: Е готов да.) съди живите и мъртвите, а като показвате пример на стадото. 4 И когато се

6 понеже затова се проповядва благовестието и яви Пастиреначалникът, ще получите венеца на на мъртвите, тъй щото, като бъдат съдени по славата, който не повяхва. 5 Така и вие, по-млади, човешки в плът, да живеят по Бога в дух. 7 А краят покорявайте се на по-старите, да! всички един на

на всичко е наближил; и тъй, живейте разумно друг. Облечете смириението; защото Бог се противи и трезвено, за да се предавате на молитва. 8 на горделивите, а на смирените дава благодат.

Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, 6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, защото любовта покрива множество грехове 9 за да ви възвиси своевременно; 7 и всяка ваша

Бъдете гостолюбиви един към други без роптане. грижа възложете на Него, защото Той се грижи за 10 Според дарбата, която всеки е приел, служат вас. 8 Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, с няя един на друг като добри настойници на дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого

многозначната Божия благодат. 11 Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божии словеса; ако служи някой, нека служи като такъв, който действува със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Иисуса Христа, Комуто е славата и господството до вечни векове. Амин. (aiōn g165) 12 Възлюбени, не се чудете

на огнената изпитния, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; 13 но

радвайте се за гдето с това вие имате обещание във вярата, като знаете, че същите страдания се

понасят от братята ви в света. 10 А Бог на всяка

благодат, Който ви е призовал в Своята вечна слава чрез Христа [Иисуса], ще ви усъвършенствува, утвърди, укрепи [и направи непоколебими], след като пострадате малко. (aiōnios g166) 11 Нему да

бъде господството до вечни векове. АМИН. (aiōn g165) 12 Чрез Сила, верния брат, както го мисля, пишах ви накъсъ, да ви увещавам и заявявам, че

в страданията на Христа, за да се зарадвате това е истинската Божия благодат. Стойте твърдо

премного и когато се яви Неговата слава. 14 в нея. 13 Поздравява ви с избраната с вас църква Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото във Вавилон, и син мой Марко. 14 Поздравете се

име; защото Духът на славата и на Бога почива на един друг с любезна целувка. Мир на всички вас,

вас [откъм тях се хули, а откъм вас се прославя]. които сте в Христа [Иисуса].

първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия,

които не се покоряват на Божието благовестие? 18

И ако праведният едва се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят? 19 Затова и тия, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създател, като вършат добро.

5 Проче, презвитерите, които са между вас, увещавам аз който тоже съм презвитер и

във винопийства, в пирования, в опивания, и славата, която има да се яви: 2 Пазете Божието в омразните идолослужения. 4 Относно това стадо, което е между вас; надизиравайте го, не с

те се и чудят и ви хулят за гдето не тичате с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито

тих в същата крайност на разврата; 5 но те ще за гнусна печалба, но с усърдие; 3 нито като че

отговарят пред Онзи, Който скоро ще FOOTNOTE господарувате над паството, което ви се поверява, (Гърци: Е готов да.) съди живите и мъртвите, а като показвате пример на стадото. 4 И когато се

6 понеже затова се проповядва благовестието и яви Пастиреначалникът, ще получите венеца на на мъртвите, тъй щото, като бъдат съдени по славата, който не повяхва. 5 Така и вие, по-млади, човешки в плът, да живеят по Бога в дух. 7 А краят покорявайте се на по-старите, да! всички един на

на всичко е наближил; и тъй, живейте разумно друг. Облечете смириението; защото Бог се противи и трезвено, за да се предавате на молитва. 8 на горделивите, а на смирените дава благодат.

Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, 6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, защото любовта покрива множество грехове 9 за да ви възвиси своевременно; 7 и всяка ваша

Бъдете гостолюбиви един към други без роптане. грижа възложете на Него, защото Той се грижи за 10 Според дарбата, която всеки е приел, служат вас. 8 Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, с няя един на друг като добри настойници на дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого

многозначната Божия благодат. 11 Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божии словеса; ако служи някой, нека служи като такъв, който действува със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Иисуса Христа, Комуто е славата и господството до вечни векове. Амин. (aiōn g165) 12 Възлюбени, не се чудете

на огнената изпитния, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; 13 но

радвайте се за гдето с това вие имате обещание във вярата, като знаете, че същите страдания се

понасят от братята ви в света. 10 А Бог на всяка

благодат, Който ви е призовал в Своята вечна слава чрез Христа [Иисуса], ще ви усъвършенствува, утвърди, укрепи [и направи непоколебими], след като пострадате малко. (aiōnios g166) 11 Нему да

бъде господството до вечни векове. АМИН. (aiōn g165) 12 Чрез Сила, верния брат, както го мисля, пишах ви накъсъ, да ви увещавам и заявявам, че

в страданията на Христа, за да се зарадвате това е истинската Божия благодат. Стойте твърдо

премного и когато се яви Неговата слава. 14 в нея. 13 Поздравява ви с избраната с вас църква Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото във Вавилон, и син мой Марко. 14 Поздравете се

име; защото Духът на славата и на Бога почива на един друг с любезна целувка. Мир на всички вас,

вас [откъм тях се хули, а откъм вас се прославя]. които сте в Христа [Иисуса].

2 Петрово

1 Симон Петър, слуга и апостол Иисус Христос, на вас, които чрез правдата на нашия Бог и Спасител Иисус Христос сте получили еднаква с нас скъпоценна вяра: **2** Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Иисуса, нашия Господ. **3** Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила: **4** чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света; **5** то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, **6** на благоразумието си себеобуздане, на себеобуздането си твърдост, на твърдостта си благочестие, **7** на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. **8** Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познаването на нашия Господ Иисус Христос. **9** Но оня, у когото те не се намират, е сляп, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. **10** Затова, братя, постарарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. **11** Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. (aiōnios g166) **12** Затова всякога ще бъда готов да ви напомням за тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в истината, която сега държите. **13** И мисля, че е право, докато съм в тая телесна хижа, да ви подтиквам чрез напомняне; **14** понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както ми извести нашият Господ Иисус Христос. **15** Даже ще се постараю щото вие и след смъртта ми, да можете всякога да помните тия работи. **16** Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Иисус Христос, ние не следвахме хитроизмислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие. **17** Защото Той прие от Бога

Отца почест и слава, когато от великолепната слава дойде от Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.

18 Тоя глас чухме сами ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него на светата планина. **19** И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, докде се зазори, и зорница изгрее в сърцата ви. **20** И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в писанието не е частно на пророка обяснение на Божията воля: **21** защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но [светите] човеки са говорили от Бога; движими от Святия Дух.

2 Но имало е лъжливи пророци между людете, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел. **2** И мнозина ще последват техните похотливи дела, поради които човеки пътят на истината ще се похули. **3** От лакомство те ще ви мамят с присторени думи; но тяхната присъда, отдавна приготвена, не се забавя, и тяхното погубление не дреме. **4** Защото, ако Бог не пощади и ангели, когато съгрешиха, но ги хвърли в мрака на най-дълбоките ровове, и ги предаде да бъдат вардени за съд: (Tartarōb g5020) **5** и ако не пощади стария свят, но опази с още седем души Ноя, проповедника на правдата, когато нанесе потоп върху нечестивия свят; **6** тъй също, ако Той осъди на разорение содомските и горомските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечество, **7** но избави праведния Лот, комуто бе досадил развратния живот на нечестивите; **8** (защото тоя праведен човек, като живееше между тях измъчваше от ден на ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела); **9** то знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден, **10** а особено тия, които с нечисто желание следват пътските страсти и презират властта. Смели и упорити, те не се страхуват да хулят славните същества; **11** докато ангелите, ако и да са по-големи в мощ и сила, не представят против тях хулителна присъда пред Господа. **12**

Тия, обаче, като животни без разум, естествено е имало небе и земя сплотена от водата, и всред родени, за да бъдат ловени и изтребвани, хулят водата, 6 но пак посредством тях тогавашния за неща, които не знаят, и ще погинат в своя свят, потопен от водата загина. 7 Така със същото разврат, 13 наближаващи да получат заплатата на слово, и днешните небе и земя са натрупани за неправдата - [люде], които считат за удоволствие огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта да разкоществуват денем. Те са петна и позор; на нечестивите човеци 8 Още и това нещо да не наслаждават се с примамките си, когато са на забравяте, възлюбени, че за Господ един ден е угощение при вас; 14 очите им са пълни с блудство като хиляда години, и хиляда години като един ден. и с непрестанен гръх; подмамват неутвърдени 9 Господ не забравя това, което е обещал, според души; сърцето им е научено на лакомство; те са както някои смятат бавенето, но заради вас търпи предадени на проклетия; 15 оставиха правия път за дълго време; понеже не иска да погинат някои, и се заблудиха, като последваха пътя на Валаама но всички да дойдат на покаяние. 10 А Господният Веоров, който обикна заплатата на неправдата, 16 ден ще дойде като крадец, когато небето ще но биде изобличен за своето беззаконие, когато премине с бучение, а стихиите нажежени ще се ням осел проговори с човешки глас и възпря стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще лудостта на пророка. 17 Те са безводни кладенци, изчезнат. 11 Прочее, понеже всичкото това ще се мъгли тласкані от буря, за които е запазена мрачна стопи, какви трябва да сте вие в своето живееене тъмнина [до века]. (questioned) 18 Защото, като и в благочестие, 12 като очаквате и ожидате говорят с надуто празнословие, те с разтленността доождането на Божия ден, поради който небето подмамват в плътските страсти ония, които едвам възпламенено ще се стопи, и стихиите нажежени избягват от живеещите в заблуда. 19 Обещават ще се разложат! 13 А според обещанието My им свобода, а те сами са роби на разврата; очакваме ново небе и нова земя, в която да живее защото от каквото е победен някой, на това и роб правда. 14 Затова, възлюбленi, като очаквате става. 20 Понеже, ако, след като са избягали от тия неща, старайте се да се намерите чисти и светските мърсотии чрез познаването на Господа и непорочни пред Него, с мир в сърцата си. 15 И Спасителя Исус Христос, те пак са се сплели в тях считайте дълготърпението на нашия Господ като и остават победени, то последното им състояние средство за спасение; както любезният ни брат е станало по-лошо от първото. 21 Понеже по- Павел ви е писал, според дадената му мъдрост. добре би било за тях да не бяха познали пътя на 16 както пише и във всичките си послания, когато правдата, отколкото след като са го познали, да се говори в тях за тия работи; в които послания има отвърнат от предадената на тях свeta заповед. 22 някои неща мъчни за разбиране, които неучените С тях се е случило това, което назива истинската и неутвърдените изопачават, както правят и с пословица: Псето се върна на бълвоча си, и другите писания, за своята погибел. 17 И тъй, вие, Окъпаната свиня се върна да се валя в тинята.

3 Ето възлюбени, пиша ви това второ послание; и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист разум, 2 за да помните думите, изговорени по-напред от светите пророци и заповедта на Господа Спасителя, дадена чрез изпратените вам апостоли. 3 Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат подиграватели, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват: 4 Где е обещаното My пришествие? защото, откак са се поминали башите ни всичко си стои така, както от началото на създанието. 5 Защото те своеvolно не признават това, че чрез Божието слово от начало

1 Йоаново

1 Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, **2** (зашто животът се яви, и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви нам), (*aiōnios g166*) **3** това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и Неговия Син Иисус Христос. **4** И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост. **5** И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него няма никаква тъмнина. **6** Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действуваме според истината. **7** Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Иисуса [Христа] ни очиства от всеки грех. **8** Ако речем, че нямаме грех, лъжем себе си, и истината не е в нас. **9** Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда. **10** Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бог лъжец, и Неговото слово не е в нас.

2 Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреши някой, имаме ходатай (Или утешител Вж. Йоан 14:16) при Отца, Иисуса Христа праведния. **2** Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден. **3** И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му. **4** Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в него. **5** Но ако някой пази словото Му, неговата любов към Бога е наистина съвършена. По това знаем, че сме в Него. **6** Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос. **7** Възлюбени, не е нова заповедта, която ви пиша, но е стара заповед, която сте имали отначало; старата заповед е словото, което сте чули. **8** Но пак е нова заповедта, която ви пиша, което нещо е истинско и в Него и във вас; защото тъмнината преминава, и истинската светлина вече свети. **9** Който казва, че е в светлината, а мрази брата си, той и до сега е в тъмнината. **10** Който

люби брата си, той пребъдва в светлината; и в него няма съблазн. **11** А който мрази брата си той и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му. **12** Пиша ви, дечица, защото ви се простиха греховете заради Неговото име. **13** Пиша вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Писах ви, младежи, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия. Писах ви, дечица, защото познавате Отца. **14** Писах ви, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Писах ви, младежи, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас; и победихте лукавия. **15** Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. **16** Защото всичко ще е в света, похотта на плътта, желанието на очите, и тълеславието на живота, не е от Отца, но е от света; **17** и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века. (*aiōn g165*) **18** Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време. **19** От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас, но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас. **20** А вие сте помазани от Светия и знаете всичко. **21** Пиша ви, не защото не знаете истината, но защото я знаете и разбирате, че никаква лъжа не е от истината. **22** Кой е лъжец, освен онът, който отрича, че Иисус е Христос? той е антихрист, който се отрича от Отца и от Сина. **23** Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца; а който изповядва Сина, има и Отца. **24** А колкото за вас, онова, което сте чули отначало, нека остане у вас. Ако остане у вас това, което сте чули отначало, то и вие ще пребъдете в Сина и Отца. **25** И обещанието, което Той ни даде е това - вечен живот. (*aiōnios g166*) **26** Пиша ви това поради тия, които желаят да ви заблудят; **27** а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас, и нямаете нужда да ви учите някой; затова, както Неговото помазание ви учи за всичко, и е истинско, а не лъжливо, пребъдвате в Него, както ви е научило да правите.

3 Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божии чада; а такива и сме. Затова

светът не познава нас, защото Него не позна. угодно пред Него. 23 И Неговата заповед е това: 2 Възлюбени, сега сме Божии чада, и още не е да вярваме в името на Сина My Иисуса Христа, и станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато да любим един другого, както ни е заповядал. 24 И стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще го който пази неговите заповеди, пребъдва в Бога и видим както е. 3 И всеки, който има тая надежда Бог в него; и по това познаваме, че той пребъдва на Него, очиства себе си, както Той е чист. 4 Всеки, в нас, по Духа, който ни е дал.

който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е и беззаконие; 5 и знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грях. 6 Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава; никой, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал. 7 Дечица, никой не ви заблуждава; който върши правда, праведен е, както и Христос е праведен. 8 Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съисipe делата на дявола, 9 Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото неговият зародиш пребъдва в Него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога. 10 По това се разпознават Божиите чада и дяволските чада; никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не люби брата си. 11 Защото поръчката, която чухте от начало, е това: да любим един другого; 12 а да не бъдем както Каин, който беше от лукавия и уби брата си. И защо го уби? Защото неговите дела бяха нечестиви, а братовите му правдиви. 13 Недейте се чуди братя, ако светът ви мрази. 14 И не знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото любим братята. Който не люби, остава в смърт. 15 Всеки, който мрази брата си е човекоубиец; и вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот. (αἰσπιος 9:16) 16 От това познаваме любовта, че Той даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята, 17 Но ако някой, който има световните блага, вижда брата си в нужда, а заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него любовта към Бога? 18 Дечица, да не любим с думи нито с език, но и с дело и в действителност. 19 От това ще познаем, че сме от истината, и ще уверим сърцето си пред Него 20 относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. 21 Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дръзвенение спрямо Бога; 22 и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите My и вършим това ще

4 Възлюбени, не вярвайте на вски дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророчци излязоха по света. 2 По това познавайте Божия Дух: вски дух, който изповядва, че Иисус Христос дойде в плът, е от Бога; 3 а никой, който не изповядва Спасителя FOOTNOTE (Гръцки: Иисуса), не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че иде и сега е вече в света. 4 Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Оня, Който е с вас от онзи, който е в света. 5 Те са от света, за това светски говорят и светът тях слуша. 6 Ние сме от Бога; който познава Бога, нас слуша; който не е от Бога, не ни слуша. По това разпознаваме духа на истината и духа на заблудата. 7 Възлюбени, да любим един другого, защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бога и познава Бога. 8 Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов 9 В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя единороден Син, за да живеем чрез Него. 10 В това се състои любовта, не че ние сме възлюбили Бога, но че Той вълюби нас и прати Сина Си като омилостивение на греховете ни. 11 Възлюбени, понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другого. 12 Никой никога не е видял Бога; но ако любим един другого, Бог пребъдва в нас, и любовта към него е съвършена в нас. 13 По това познаваме, че пребъдвате в Него и Той в нас, гдето ни е дал от Духа Си. 14 И видяхме и свидетелствуваме, че Отец прати Сина Си да бъде Спасител на Света. 15 Ако някой изповядва, че Иисус е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той е от Бога. 16 И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него. 17 В това се усъвършенствува любовта в нас, когато имаме дръзвенение в съдния ден, защото, както е Той, така сме и ние в тоя свят. 18 В любовта няма

страх, но съвършената любов изпъжда страхът; да се помоли. 17 Всяка неправда е грях; и има защото страхът има в себе си наказание, и който грях, който не е смъртен. 18 Знаем, че всеки роден се страхува, не е усъвършенстван в любовта. от Бога не съгрешава; но ония, който се е родил от 19 Ние любим [Него], защото първо Той залюби Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до нас. 20 Ако рече някой: Люби Бога, а мрази брата си, когото е видял, не може да люби Бога, Когото не е видял. 21 И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брата си.

лежи в лукавия. 20 Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в истинния, сиреч в Сина My Иисуса Христа. Това е истинския Бог и вечен живот. (aiōnios g166) 21 Дечица, пазете себе си от идоли.

5 Всеки, който вярва, че Иисус е Христос, е роден

от Бога; и всеки, който люби Родителя, люби и родения от Него. 2 По това познаваме, че любим Божиите чада, когато любим Бога и изпълняваме Неговите заповеди, з защото ето що е любов към Бога: да пазим неговите заповеди; а заповедите My не са тежки. 4 Защото всичко, що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е спечелила нашата вяра. 5 И кой побеждава света, ако не е той, който вярва, че Иисус е Божият Син? 6 Това е Иисус Христос, Който е дошъл чрез вода и кръв; не само чрез водата, но чрез водата и чрез кръвта; 7 и Духът е, който свидетелствува, понеже Духът е истината. 8 Защото три са, които свидетелствуват: Духът, водата и кръвта; и тия три са съгласни. 9 Ако приемаме свидетелството на човеците, свидетелството на Бога е по-важно: защото това, което Бог заявява, е туй, че Той е свидетелствувал за Сина Си. 10 Който вярва в Божия Син, има това свидетелство в себе си; който не вярва Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал свидетелството, което Бог е свидетелствувал за Сина Си. 11 И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е в Сина My (aiōnios g166). 12 Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот. 13 Това писах на вас, които вярват в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот [и да вярвате в името на Божия Син]. (aiōnios g166) 14 И увереността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; 15 и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да My попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него. 16 Ако някой види брата си, че извърши несмъртен грех, нека се моли, и Бог ще му даде живот, сиреч, на ония, които съгрешават несмъртно. Има смъртен грех; не казвам за него

2 Йоаново

1 От Презвитера до избраната госпожа и до чадата ѝ, които аз наистина любя, (и не само аз, но и всички, които са познали истината). **2** Заради истината, която пребърда в нас, и ще бъде с нас до века, (αἰών γε 165) **3** благодар, милост, мир да бъдат с нас от Бога Отца и от [Господа] Иисуса Христа, Сина на Отца, в истина и любов. **4** Много се зарадвах, че намерих някои от чадата ти да ходят в истината, както приехме заповедта от Отца. **5** И сега, умолявам те, не като че ти пиша нова заповед, но тая, която имахме отначало; Да любим един другого. **6** И любовта е това: да ходим по Неговите заповеди. Тая е заповедта, в която трябва да ходите, както сте чули отначало. **7** Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват дохождането на Иисуса Христа в пълт. Такъв човек е измамник и антихрист. **8** Внимавайте на себе си, да не изгубите, което сте изработили, но да получите пълна награда. **9** Никой, който върви напред, и не пребърда в Христовото учение, няма Бога; той, който пребърда в учението, той има и Отца и Сина. **10** Ако някой дойде при вас, и не носи това учение, недейте го приема в къщи, и не го поздравявайте, **11** защото, който го поздравява, става участник в неговите зли дела. **12** Имам много да ви пиша, но не искам да пиша с книга и мастило, обаче надявам се да дойда при вас, и уста с уста да се разговорим, за да бъде радостта ви пълна. **13** Поздравяват те чадата на твоята избрана сестра.

3 Йоаново

1 От Презвитера до любезнния Гай, когото любя:

2 Възлюбений, молитствува да благоуспееш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти. **3** Защото много се зарадвах, когато дойдоха някои братя и засвидетелствуваха за твоята вярност, според както ти ходиш в истината.

4 По-голяма радост няма за мене от това, да слушам, че моите чада ходят в истината. **5**

Възлюбений, ти вършиш вярна работа в каквото правиш за братята, и то за чужденци; **6** които свидетелствуваха пред църквата за твоята любов.

Добре ще сториш да ги изпратиш както подобава пред Бога; **7** защото за Христовото име излязоха, без да вземат нищо от езичниците. **8** Ние, прочее, сме длъжни да посрещаме такива радостно, за да бъдем съработници с истината. **9** Писах няколко думи до църквата; но Диотреф, който обича да

първенствува между тях, не ни приема. **10** Затова, ако дойда, ще му напомня за делата, които върши, като бръщолеви против нас лоши думи. И като не се задоволява с това, той не просто че сам не приема братята, но възира и тия, които искат да

ги приемат, и ги пъди от църквата. **11** Възлюбений, не подражавай злото, но доброто. Който върши добро, от Бога е; който върши зло, не е видял Бога.

12 За Димитрия се свидетелствува добро от всички, и от самата истина; а още и ние свидетелствуваме и ти знаеш, че нашето свидетелство е истинско.

13 Имах много да ти пиша, но не ми се ще да ти пиша с мастило и перо; **14** а надявам се скоро да те видя, и ще разговорим уста с уста. Мир на тебе.

Поздравяват те приятелите. Поздрави приятелите по име.

Юда

1 Юда, слуга Иисус Христов, и брат Яковов, до призваните, възлюбени от Бога Отца и пазени в Иисуса Христа: **2** Милост, мир и любов да ви се умножат. **3** Възлюбени, като показвах всяко усърдие да ви пиша за нашето общо спасение, счетох за нужно да ви пиша и да ви овещая да се подвизае за вярата, която еднај за винаги бе предадена на светите. **4** Защото са се въмъкнали някои човеци, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения Владетел и Господ наш Иисус Христос. **5** А искам да ви напомня, (тъй като сте узнали вече всичко това), че Господ, като избави веднај Своя народ от египетската земя, после погуби ония, които не повярваха, **6** и че ангели, които не упазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, - Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на велики ден; (aidios g126) **7** както и Содом, Гомор и околните им градове, които, подобно на тях, се предадоха на блудство и изпаднаха в противоестествени пороци (Гръцки: И следваха след чужда плът. Бит. 19:5), са поставени за пример, като носят наказанието на вечния огън. (aiōnios g166) **8** При все това, по същия начин и тия с бълнуванията си оскверняват плътта, презират властта и хулят славните същества. **9** Но архангел Михаил, когото в борба с дявола се препираше за Моисеевото тяло, не смея да произнесе против него хулителна присъда, но рече: Господ да те смъмри. **10** Тия, обаче, хулят всичко, което не знаят; а което знаят естествено, както животните без разум, в това развращават себе си. **11** Горко им! защото ходят по Каиновия път, заради печалба се впускат във Валаамовата заблуда, и погиват в Кореевото упорство. **12** Тия са подводни скали, когато пируват с вас в дружелюбните ви гощавки, и без страх напасват себе си; безводни облаци, носени от ветровете; есенни дървета, безплодни, дваж умрели, изкоренени; **13** свирепи морски вълни; които изпушват като пяна своите безсрамни дела; скитащи звезди, за които се пази мрачна тъмнина до века. (aiōn g165) **14** За тях пророкува и Еnoch, седмият от Адама, като

рече: Ето Господ иде с десетки хиляди Свои светии, **15** да извърши съда на всички, и да обяви за виновни всичките нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всичките жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него. **16** Тия са ропатели, оплаквачи, които ходят по страстите си, (и устата им говорят надуто), и заради печалба ласкаят човеците. **17** Но, вие, възлюбени, помнете думите изговорени по-напред от апостолите на нашия Господ Иисус Христос, как ви казваха: **18** В последно време ще има присмивачи, които ще ходят по своите нечестиви страсти. **19** Тия са, които правят разцепления, плътски, които нямат Духа. **20** А вие възлюбени, като назидавате себе си в нашата пресвята вяра и се молите на Святия Дух, **21** пазете себе си в Божията любов, очидайки милостта на нашия Господ Иисус Христос за вечен живот. (aiōnios g166) **22** И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви; **23** други спасявайте, като ги изтръгвате из огъня; а към други показвайте милост, със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха. **24** А на Онзи, Който може да ви предпази от препъване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, **25** на единствения Бог наш Спасител, чрез Иисуса Христа нашия Господ, да бъде слава и величие, и преди всичките векове, и сега, и до всичките векове. АМИН. (aiōn g165)

Откровение

1 Откровението от Иисуса Христа, което Му даде

Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Иоан, 2 който възвести Божието слово и свидетелството Иисус Христово з Блажен, който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близу. 4 Иоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е, и Който е бил, и

Който иде, и от седемте духове, които са пред неговия престол, 5 и от Иисуса Христа, който е верният свидетел, първороденият от мъртвите и началникът на земните царе. На Този, Който ни люби, и ни е развързал от греховете ни чрез кръвта Си, 6 и Който ни е направил Царство от свещеници на своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове. Амин. (αἰōn g165) 7 Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и ония, които го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за Него. Така е. Амин. 8 Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е, и Който е бил, и Който иде, Всемогъщият. 9 Аз Иоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Иисуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството за Иисуса [Христа]. 10 В Господния ден бях в изстъпление чрез Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше: 11 Каквото виждаш напиши на книга, и прати го до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филаделфия и до Лаодикия. 12 И обърнах се да видя Този (Гръцки: Гласът), Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника; 13 и всред светилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите си със златен пояс; 14 а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, като огнен пламък; 15 и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена: а гласът Му беше като на много води; 16 и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата му излизаше меч остръ и от двете страни; и лицето Му светеше, както

свети слънцето в силата си. 17 И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той тури десницата Си върху мене и каза: Не бой се, Аз съм първият и последният и живият; 18 бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада. (αἰōn g165, Hadēs g86) 19 Напиши, прочее, това, което си видял, и що значи, и това, което има да стане подире, 20 тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника са седемте църкви.

2 До ангела на ефеската църква пиши: Това казва Оня, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи всред седемте златни светилника; 2 Зная твоите дела, труда и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите човеци, и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, (а не са), и си ги намерил лъжливи; 3 и имаш търпение, и за Моето име си издържал, и не си се уморил. 4 Но имаш това против тебе, че си оставил първата си любов. 5 И тъй, спомни си откъде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро] и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш. 6 Но имаш това, че мразиш делата на николаитите, които и Аз мразя, 7 Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е [всред] Божия рай. 8 До ангела на смирненската църква пиши: Това казва първият и последният, Който стана мъртъв и оживя. 9 Зная [твоите дела], твоята скръб и сиромашия, (но пак си богат), и как те клеветят ония които наричат себе си юдеи, а не са, но са сатанинската синагога. 10 Не бой се от това, което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще тури някои от вас в тъмницата, за да бъдете под изпитание, и ще имате скръб 10 дни. Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам венеца на живота. 11 Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: Който победи, няма да бъде повреден от втората смърт. 12 До ангела на пергамската църква пиши: Това казва Тоя, Който има двуострия меч: 13 Зная, где живееш, там где е престолът на сатаната; и държиш здраво името Ми, и не си се отрекъл от вярата в мене, даже в дните на

Моя верен свидетел Антила, когото убиха между си жив но си мъртъв. 2 Бодърствува и закрепи вас, гдето живее сатана. 14 Но имам малко нещо останалото, което е било близу до умиране; защото против тебе, защото имаш там някои, които държат не намерих някои от твоите съвършени пред Моя учението на Валаама, които учеше Валака да Бог. 3 Помни, прочее, как си приел и си чул, и постави съблазн пред израиляните, та да ядат пази го и покай се. И тъй, ако не бодърствуваши, идоложертвено и да блудствуват. 15 Така също ще дойда като крадец; и няма да знаеш в кой час имаш и ти някои, които държат, подобно на ония, ще дойда върху тебе. 4 Но имаш няколко души в учението на николаитите. 16 Затова покай се; и Сардис, които не са осквернили дрехите си и ще ако не, ще дойда при тебе скоро и ще воювам ходят с Мене в бели дрехи защото са достойни. 5 против тях с меча, който излиза от устата Ми. Който победи ще се облече така в бели дрехи; 17 Който има ухо, нека слуша що говори Духът и Аз никога няма да излича името му от книгата към църквите: На тогова, който победи, ще дам на живота, но ще изповядам името му пред Отца от скритата манна; ще му дам и бяло камъче, Си и пред Неговите ангели. 6 Който има ухо, и на камъчето ново име написано, което никой нека слуша що говори Духът към църквите. 7 До не познава, освен оня, който го получава. 18 До ангела на филаделфийската църква пиши: Това ангела на тиатирската църква пиши: Това казва казва Светият, истинският, у Когото е Давидовият Божият Син, Който има очи като огнен пламък, ключ; който отваря, и никой няма да затвори; и и Чийто нозе приличат на лъскава мед: 19 Зная затваря, и никой не отваря. 8 Зная твоите дела. твоите дела и любовта, в рата, служението и Ето, поставих пред тебе отворени врата, които търпението ти, и че последните ти дела са по- никой не може да затвори, понеже, имайки само много от първите. 20 Но имам против тебе това, малко сила, пак си упазил Моето слово, и не си че търпиш жената Езавел, която нарича себе си се отрекъл от името Ми. 9 Ето, давам ти някои пророчици и която учи и прильгва Моите слуги от ония, които са от сатанинската синагога, които да блудствуват и да ядат идоложертвено. 21 И наричат себе си юдеи, а не са, но лъжат, 10 dadoх й време да се покасе, но не иска да се Понеже си упазил Моята заповед да търпиш, то Аз покасе от блудството си. 22 Ето, Аз скоро ще я ще упазя тебе от времето на изпитанието, което тръшна на болно легло: и ще туря в голяма скръб ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, ония, които прелюбодействуват с нея, ако се не които живеят по земята. 11 [Ето] ида скоро; дръж покасе от нейните с тях дела. 23 И чадата й ще здраво това, което имаш, за да ти не отнеме някой убия с мор. И всичките църкви ще познаят, че Аз венеца. 12 Който победи, ще го направя стълб в съм Който изпитвам вътрешности и сърдца; и ще храма на Моя Бог; отгдето няма вече да излезе възdam на всеки от вас според делата му. 24 А на вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, новия вас, останалите в Тиатир, които не държат това Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще учение, и които не са познали дълбоките работи напиша и Моето ново име. 13 Който има ухо, (както те ги наричат) на сатана, казвам: Няма да нека слуша що говори Духът към църквите. 14 До наложа на вас друг товар; 25 но дръжте онова, ангела на лаодикийската църква пиши: Това казва което имате, докле дойда. 26 И на този, който Амин, верният и истински свидетел, начинателят победи, и който се пази до край, за да върши дела на всичко, което Бог е създал. 15 Зная делата чисти като Моите, ще дам власт над народите, 27 ти, че не си студен нито топъл. Дано да беше ти (и той "Ще ги управлява с желязна тояга; Те ще студен, или топъл. 16 Така, понеже си хладък, нито се строшат като грънчарски съдове", 28 И ще му топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си. дам зорницаата. 29 Който има ухо, нека слуша що 17 Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам говори Духът към църквите.

3 До ангела на сардикийската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии духове и седемте звезди: Зная твоите дела, че на име

нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол, 18 то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш,

та да се не яви срамотата на твоята голота, и създал всичко, и поради твоята воля всичко е колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. **19** съществувало и е било създадено.

Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаш. **20** Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. **21** На този, които победи ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол. **22** Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.

4 След това видях, и ето врата отворени на небето; и предишният глас, който бях чул да говори с мене като тръба, казваше: Възлез тук, и ще ти покажа това, което трябва да стане подире. **2** Начаса се намерих в изстъпление чрез Духа, и ето, престол беше поставен на небето, и на че стоеше Агне като заклано, което имаше седем престола седеше Един. **3** И седналият приличаше рога и седем очи, които са седемте Божии духове, на камък яспис и сардис; имаше около престола и разпратени по цялата земя. **4** И около престола имаше двадесет и четири престола, и видях, че на престолите седяха двадесет и четири старци, двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, облечени в бели дрехи, и на главите им златни като всеки държеше арфа и златни чаши пълни корони. **5** И от престола излизаха светкавици и с темян, които са молитвите на светите. **6** И гласове и пърмеки. И пред престола горяха седем пеят нова песен, думайки: Достоен си да вземеш огнени светила, които са седемте Божии духове. **7** Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице, и четвъртото живо същество като летящ орел. **8** И четирийте живи същества, имащи по шест крила, бяха пълни с очи изоколо и извътре; и те не престават денем и нощем да казват: Свети, свят, свят е Господ Бог Всемогъзий, Който бе и Който е, и Който ще бъде. **9** И когато живите същества принасят слава, почит и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове, (αἰών γε) **10** двадесетте и четири старци падат пред седещия на престола, и се кланят на Онзи, Който живее до вечни векове, и полагат короните си пред престола, казвайки: (αἰών γε) **11** Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш, слава, почит и сила; защото Ти си

5 И видях в десницата на седещия на престола книга, написана отвътре и отвън запечатана със седем печата. **2** И видях, че един силен ангел прогласяващ с висок глас: Кой е достоен да разгъне книгата и разпечата печатите й? **3** И никой, нито на небето, нито на земята, не можеше да разгъне книгата нито да я гледа. **4** И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне книгата нито да я гледа. **5** Но един от старците ми каза: "Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, превъзмогна, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата". **6** И видях между престола и четирийте живи същества между тях и старците, и когато взе книгата, четириите живи същества и разпратени по цялата земя. **7** И то дойде та взе дъга, наглед като смарагд. **8** И книга издесницата на седещия на престола. **9** И когато взе книгата, четириите живи същества и на престолите седяха двадесет и четири старци, двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, облечени в бели дрехи, и на главите им златни като всеки държеше арфа и златни чаши пълни корони. **10** И пред престола излизаха светкавици и с темян, които са молитвите на светите. **11** И видях чух глас от лъв, второто живо същество приличаше на лъв, и те царуват на земята. **12** И видях чух глас от всяко създание, което е на небето, на земята и под земята и по морето и всичко що има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнето да бъде благословение и почит, слава и господство, до вечни векове. (αἰών γε) **13** И четириите живи същества казаха: Амин! И старците заклано, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение. **14** И всяко създание, което е на небето, на земята и под земята и по морето и всичко що има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнето да бъде благословение и почит, слава и господство, до вечни векове. (αἰών γε)

(αἰών γε) **11** Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш, слава, почит и сила; защото Ти си

6 И видях, когато Агнето отвори един от седемте печата, и чух едно от четириите живи същества

да казва като с глас от гръм: Дойди [и виж]! 2 И на Агнето; 17 Защото е дошел великият ден на видях, и ето бял кон; и язденцият на него имаше Неговия гняв; и кой може да устои?

лик; и даде му се корона и той излезе побеждаващ и да победи. 3 И когато отвори втория печат, чух второто живо същество да казва: Дойди [и виж]! 4 и излезе друг кон, червен; и на язденция на него се даде да вдигне мира от земята, тъй щото човечите да се избият един друг; и даде му се голяма сабя. 5 И когато отвори третия печат, чух третото живо същество да казва: Дойди [и виж]! И видях, и ето черен кон, и язденцият на него имаше везни в ръката си. 6 И чух нещо като глас от сред четирите живи същества, който казваше: Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай. 7 И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество, което казваше: Дойди [и виж]! 8 И видях, и ето блед кон и името на язденция на него беше смърт, и адът вървеше подире му; и даде им се власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с глад, с мор и със земните зверове. (Hadēs g86) 9 И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на ония, които са били заклани за Божието слово, което опазиха. 10 И те викаха с висок глас, казвайки: До кога, Господарю свети и истинни, не ще съдиш и въздадеш на живеещите по земята за нашата кръв? 11 И на всеки от тях се даде по една бяла дреха; и рече им се да си почиват още малко време, докле се допълни числото и на съслужителите им и братята им, които щяха да бъдат убити като тях. 12 И видях, когато отвори шестия печат, че стана голям тръс: сълнцето почерня като козиняво вретище, и цялата луна стана като кръв; 13 небесните звезди паднаха на земята, като когато смоковница, разклащана от силен вятър, мята неузврелите си смокини; 14 небето биде преместено като свитък, когато се свива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си. 15 И земните царе, големите и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; 16 и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седеция на престола и от гнева

7 След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. 2 И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето, и каза: 3 Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог. 4 И чух числото на подпечатаните, сто и четиридесет и четири хиляди подпечатани от всичките племена на израилтяните: 5 от Юдовото племе, дванадесет хиляди подпечатани; от Рувимовото племе, дванадесет хиляди; от Гадовото племе, дванадесет хиляди; от Асировото племе, дванадесет хиляди; от Нефталимовото племе, дванадесет хиляди; от Манасиевото племе, дванадесет хиляди; 7 от Симеоновото племе, дванадесет хиляди; от Левиевото племе, дванадесет хиляди; от Исахаровото племе, дванадесет хиляди; 8 от Завулоновото племе, дванадесет хиляди; от Йосифовото племе, дванадесет хиляди; от Вениаминовото племе, дванадесет хиляди подпечатани. 9 След това видях, и ето голямо множество, което никой не можеше да изброя, от всеки народ, и от всичките племена, люде и езици, стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си, 10 и викаха с висок глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, Който седи на престола и на Агнето! 11 И всичките ангели стоеха около престола и около старците и четирите живи същества; и паднаха на лицето си пред престола, та се поклониха Богу, казвайки: 12 Амин! благословение, слава и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин. (aiōn g165) 13 Тогава един от старците проговори, като ми каза: Тия, облечени в бели дрехи, кои са? и от къде са дошли? 14 И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опали дрехите си, и са ги избелели в кръвта на Агнето. 15 Затова

са пред престола на Бога и Му служат денем и поради останалите тръбни гласове от тримата нощем в Неговия храм; и седещият на престола ангели, които още има да затръбят.

ще разпростре скинията Си върху тях. 16 Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек; 17 защото Агнето, Което е пред средата на престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с текущи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им.

8 И когато отвори седмия печат, настана мълчание

на небето около за половин час. 2 И видях, че на седемте ангела, които стоеха пред Бога, се дадоха седем тръби. 3 И друг ангел дойде, та застана пред олтара, държейки златна кадилница; и нему се даде много темян, за да го прибави при молитвите на всичките светии над златния олтар, който бе пред престола. 4 И кадилният дим се издигна пред Бога от ръката на ангела заедно с молитвите на светиите. 5 И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и хвърли огъня на земята; и настаниха гръмове и гласове, светкавици и тръс. 6 И седемте ангела, които държеха седемте тръби, се приготвиха да затръбят. 7 Като затръби първият ангел, настана град и огън, размесени с кръв, които бидоха хвърлени на земята; и третата част на земята изгоря, също и третата част от дърветата изгоря, изгоря и всяка зелена трева. 8 И като затръби вторият ангел, нещо като голяма планина, пламнала в огън, се хвърли в морето; и третата част от морето стана кръв, 9 та измря третата част от одушевените същества, които бяха в морето; и третата част

от корабите биде унищожена. 10 И като затръби третият ангел, падна от небето голяма звезда, която гореше като светило, и падна върху третата част от реките и върху водните извори. 11 А името на звездата е Пелин, и третата част от водите стана пелин, и много човеци измръха от водите, защото се вгорчиха. 12 И като затръби четвъртият ангел, третата част от слънцето, и третата част от луната, и третата част от звездите биде поразена, тъй щото да потъмнее третата част от тях, и третата част от деня да не свети, тъй щото и третата част от нощта. 13 И видях, и чух един орел, който летеше сред небето, и казваше с висок глас: Горко, горко, горко на земните жители

поради останалите тръйни гласове от примата
ангели, които още има да затръбят.

9 И като затръби петият ангел, видях една звезда паднала на земята от небето, на която се даде ключа от бездънната пропаст. (*Abyssos* g12) **2** И тя отвори бездънната пропаст; и дим се издигна от пропастта като дим от голяма пещ; и слънцето и въздуха потъмняха от дима на пропастта. (*Abyssos*

г12) 3 И от дима излязоха скакалци по земята; и даде им се сила, както е силата, що имат земните скорпии. 4 Но им се заръща да не повредят тревата по земята, нито някое зеленище, нито някое дърво, а само такива човеци, които нямат Божия печат на чедата си. 5 И позволи им се, не да убиват тия, но

да ги мъчат пет месеца; и мъката беше като мъка от скорпия, когато ожили човека. 6 През онния дни човеците ще потърсят съмртта, но никак няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, но съмртта ще побегне от тях. 7 И скакалците приличат на коне, пригответи за война; и на главите им

на коне, пригъстени за волна, и на главите им имаше като корони подобни на злато, и лицата им бяха като човешки лица. 8 А те имаха коса като косата на жените, и зъбите им бяха като на лъв. 9 При това, имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът от крилата им беше като шум от колесници с много коне, когато тичат на бой. 10 Имеха и опашки подобни на скорпинии, и жила; а в опашките си имаха сила да повреждат

човечите пет месеца. 11 Имаха над себе си за цар ангела на бездната, който по еврейски се нарича Агадон, а на гръцки се именува Аполион (Т. е.: Погубител). (*Abyssos* g12) 12 Едното горко мина, ето, още две горки идат подир това. 13 И като затръби шестият ангел, чух един глас от

роговете на златния олтар, който беше пред Бога, 14 че някой казваше на шестия ангел, у когото беше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат. 15 И развързаха се четирите ангела, които бяха пригответи за този час и ден и месец и година, за да убият третата част от човечеството. 16 И числото на воюващите конници беше двесте милиона; аз чух числото им. 17 И конете във видението и яздещите на тях ми се видяха такива: те носеха като огнени, язницови и жупелни нагръдници; и главите на конете бяха като глави на лъвове, и от устата им излизаше

огън, дим и жупел. 18 От тия три язви, 19 Защото силата на конете бе в устата им и в опашките им; понеже опашките им приличаха на змии и имаха глави, и с тях повреждаха. 20 И останалите човеци, които не бяха избити от тия язви, не се покаяха от делата на ръцете си, та да се не кланят вече на бесовете и на златните, сребърните, медните, каменни и дървените идоли, които не могат никој да виждат, никој да чуват, никој да ходят; 21 също не се покаяха никој от убийствата си, никој от чародеянятия си, никој от боледуванията си, никој от кражбите си.

10 И видях друг силен ангел, които слизаше от небето, облечен в облак, на главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълпove. 2 И държеше в ръката си разгъната книжка; и като положи дясната си нога на морето, а лявата на земята, извика с висок глас, като когато рикае лъv; и когато извика, седемте гръмове издадоха своите гласове. 4 И след като седемте гръмове издадоха своите гласове, аз щях да пиша, но чух глас от небето, които каза: Запечатай това, което изговориха седемте гръмове, и недей го писа. 5 А ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето, 6 и се закле в живеещия до вечни векове. Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не щеше да има вече бавене, (αἰών g165) 7 но че в дните на гласа на седмия ангел, когато се пригответи да затръби, тогава щеше да се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците. 8 И гласът, който чух от небето, проговори пак на мене, като рече: Иди, вземи разгъннатата книга, що е в ръката на ангела, който стои на морето и на земята. 9 Отидох, прочее, при ангела, та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед. 10 И тъй, взех книжката от ръката на ангела, та я изядох, и в устата ми беше сладка като мед: но като я изядох, коремът ми се вгорчи. 11 Тогава ми се каза: Трябва пак да пророкуваш за много люде и народи, езици и царе.

11 И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и ония които се кланят в него; 2 но двора, който е той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. 3 А на двамата си свидетели ще дам да пророкуват хиляда и двесте и шестдесет, дни облечени във вретища. 4 Те са двете маслини и двата светилника, които стоят пред Господаря на земята. 5 И ако някой поискa да ги повреди, огън излиза от устата им, та изядка неприятелите им; и ако поискa някой да ги повреди, така трябва той да бъде убит. 6 Те имат власт да заключат небето, та да не вали дъжд през времето, за което те пророкуваха; и имат власт над водите да ги превръщат в кръв и да поразяват земята с всяка язва, колкото пъти биха поискали. 7 И когато свършат свидетелствуването си, звярът, който възлиза от бездната, ще воюва против тях, ще ги победи и ще ги убие. (abyssos g12) 8 И труповете им ще лежат по улиците на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, где и техният Господ биде разпнат. 9 И мнозина измежду людете, племената, езиците и народите ще гледат труповете им три дни и половина и не ще позволяват да бъдат положени труповете им в гроб. 10 И земните жители ще се зарадват за тях, ще се развеселят, и един на друг ще си правят подаръци, защото тия два пророка са мъчили жителите на земята. 11 А след трите и половина дни влезе в тях жизнено дишане от Бога, и те се изправиха на нозете си; и голям страх обзе ония, които ги гледаха. 12 А те чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И възлязоха на небето в облак; и неприятелите им ги видяха. 13 И на часа стана голям тръс, и десетата част от града падна, та измръха в тръса седем хиляди човека; и останалите се уплашиха, та отдаоха слава на небесния Бог. 14 Второто горко премина; ето, иде скоро третото горко. 15 И като затръби седмият ангел, станаха силни гласове на небесата, които казаха: Световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове. (αἰών g165) 16 И двадесетте и четири старци, седещи пред Бога на престолите си, паднаха на лицата си и се поклониха Богу,

казвайки: 17 Благодарим Ти, Господи Всемогъщи, преследва жената, която бе родила мъжкото дете. Който си, и Който си бил, загдето си взел голямата 14 И дадоха се на жената двете крила на голям Си сила и царуваш. 18 Народите се разгневиха; но орел, за да отлети на мястото си в пустинята, дойде Твойт гняв и времето да се съдят мъртвите, там где то я хранят за време и времена и половина и да дадеш наградата на слугите Си пророците и време, скрита от лицето на змея (Гръцки: Змията). на светиите и на ония, които се боят от Твоето 15 И змеят изпусна след жената из устата си вода име, малки и големи, и да погубиш губителите на като река, за да направи да я завлече реката. земята. 19 И отвори се Божият храм, който е на 16 Но земята помогна на жената, защото земята небето, и видя се в храма ковчега на Божия завет; отвори устата си та погълна реката, която змеят и настанаха светкавици и гласове, гръмотевици и беше изпуснал из устата си. 17 Тогава змеят се тръс и силен град.

12 И голямо знамение се яви на небето, 2 Тя бе

непраздна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди. 3 И яви се друго знамение на небето, и ето голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главите му седем корони. 4 И опашката му, като завлече третата

част от небесните звезди, хъръли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото й щом роди. 5 И тя роди мъжко дете, което има да управлява всичките народи с желязна тояга; и нейното чадо бе грабнато и занесено при Бога, дори при Неговия престол. 6 И

воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели; 8 обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. 9 И свален

биде големият змей, онай старовременна змия която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и небесата, който казваше: Сега дойде спасението,

15 И змеят изпусна след жената из устата си вода като река, за да направи да я завлече реката. 16 Но земята помогна на жената, защото земята беше изпуснал из устата си. 17 Тогава змеят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят

Божиите заповеди и държат свидетелството за

Иисуса; и змеят застана на морския пясък.

13 И видях звяр, който излизаше от морето и имаше десет рога и седем глави; и на роговете

му десет корони, и на главите му богохули имена.

2 И звярът, който видях приличаше на леопард, и краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят даде нему силата

си, престола си и голяма власт. 3 И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но

съмъртоносната му рана оздравя; и цялата земя очудена отиде след звяра и поклониха се на

земя по причина, че даде властта си на звяра; 4 поклониха се и на звяра, казвайки: Кой е тоя звяр? и кой може да воюва против него? 5 И

даде му се да говори и с устата си горделиво и звярът? и даде му се да говори и с устата си горделиво и

богохули; даде му се още власт да действува

намери четиридесет и два месеца. 6 И отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, па и ония, които живеят на небесата.

7 И позволи му се да воюва против светиите и да

ангелите му заедно с него. 10 И чух силен глас на ги победи; и даде му се власт над всяко племе и люд, език и народ. 8 И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е

било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне. 9 Ако има човек

наречи че му остава малко време. 13 И като

12 Той упражняваше всичката власт на първия

видя змеят, че биде свален на земята, той почна да

звяр в неговото присъствие, и принуди земята

и живеещите на нея да се поклонят на първия великия Вавилон, който напои всичките народи от зяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. 13 виното на своето разпалено блудствуване. 9 И И вършеше големи знамения, до там щото да друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше направи и огън да излиза от небето на земята със силен глас: Ако някой се поклони на зяра пред човеците. 14 И мамеше живеещите на земята и на неговия образ и приеме белег на челото си чрез знаменията, които му беше позволено да или на ръката си, 10 той ще и да пие от виното на извърши пред зяра, като казваше на живеещите Божия гняв, което е пригответо чисто в чашата на земята да направят образ на зяра, който беше на гнева му; и ще бъде мъчен с огън и жупел ранен от сабята и оздравя. 15 И позволи му да пред светите ангели и пред Агнето. 11 И димът от се даде дишане на зяровия образ, така щото зяровия образ да продума: също и да направи тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и да бъдат избити ония, които не се покланят на зяра и на образа му, не ще имат отдих ни денем, ни нощем, нито кой им; 17 за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на зяра или числото на неговото име. 18 Тук е нужно търпението на светите, на тия, да им се тури белег на десница или на челата зяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест.

14 И видях, и, ето, Агнето стоеше на хълма

Сион, и с Него сто и четиридесет и четири хиляди, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им. 2 И чух глас от небето като глас от много води и като глас от гръм: и гласът който чух, беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си. 3 И пееха като че-ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента освен сто и четиридесет и четири хиляди, които са били изкупени от земята. 4 Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отива; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето. 5 И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни. 6 И видях друг ангел че летеше посрещ небето, който имашеечно благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ и племе, език и люде. (aiōnios g166) 7 И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. 8 И един друг ангел, втори, стъклено море, размесено с огън, и че тия, които следваше изподире и казваше: Падна, падна бяха победили зяра и образа му и числото на

да е, който приема белега на името му. (aiōn g165) 12 Тук е нужно търпението на светите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Иисуса. 13 И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат трудовете си; защото делата им следват подир тях. 14 И видях, и ето бял облак, и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остьр сърп. 15 И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на този, който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни защото е настанал часът да жънеш, понеже земната жътва е презряла. 16 Оня, прочее, който седеше на облака, хвърли сърпа си на земята; и земята биде пожъната. 17 И друг ангел излезе от храма, който е на небето, като държеше и той остьр сърп. 18 Още и друг ангел, който имаше власт над огъня, излезе из отлара и извика със силен глас на този който държеше остря сърп; и рече: Простри остря си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздeto му е вече узряло. 19 И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе, и хвърли набраното в големия лин на Божия гняв. 20 И линът бе изтъкан вън от града, и кръв потече от лина дори до юздите на конете върху едно разстояние от хиляда и шестстотин стадии.

15 И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божият гняв. 2 И видях нещо като

името му, стоеха при стъкленото море, държайки си, и не се покаяха за делата си. 12 Шестият Божии арфи. 3 И пееха песента на Божия слуга ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; Моисея и песента на Агнето, казващи: Велики и пресъхна водата й, за да се приготви пътя на чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; царете, които идат от изток. 13 И видях да излизат праведни и истинни са Твоите пътища, Царю от устата на змея и от устата на звяра и от устата на вековете. 4 Кой няма да се бои от името на лъжепророка три нечисти духове, прилични на Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти жаби; 14 защото те са бесовски духове, които, като си свет; понеже всички народи ще дойдат и ще вършат знамения, отиват при царете на цялата се поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите вселена, да ги събират за войната във великия праведни съди. 5 И след това видях, че на небето ден на всемогъщия Бог. 15 (Ето, ида като крадец, се отвори храма на скинията на свидетелството; 6 Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да и седемте ангела, които държаха седемте язви, не ходи гол, та да не гледат срамотата му). 16 излязаха от храма, облечени в чисти и светли И събраха ги на мястото, което по еврейски се ленени дрехи и препасани през гърдите със златни наречаше Армагедон (т. е. Хълмът на Магедон или пояси. 7 И едно от четирите живи същества даде на поражението). 17 И седмият ангел изля чашата на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове. (aiōn g165) 8 И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да се свършат седемте язви на седемте ангела.

16 И чух из храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете та излейте на земята седемте чаши на Божия гняв. 2 И първият отиде та изля чашата си на земята; и появи се лоша и лута рана на ония човеци, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ. 3 Втория ангел изля чашата си в морето; и стана кръв като на мъртвец, и всяка жива твар в морето умря. 4 Третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв. 5 И чух ангела на водите да казва: Праведен си Ти, Пресвети, Който си, и Който си бил, загдете си отсъдил така; 6 понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това. 7 И чух [друг от] олтара да казва: Така Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите съди. 8 Четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето, на което се позволи да гори човеците с огън. 9 А като се опекоха човеците от голямата жега, похулиха името на Бога, Който има власт над тия язви, и не се покаяха да отдадат слава. 10 Петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му потъмня, и човеците хапеха езиците си от болки, 11 и похулиха небесния Бог поради болките си и раните

си върху въздуха; и из храма излезе силен глас от престола и каза: Съдъдна се. 18 И произлязаха тръс, небивал откак съществуват човеците на земята, такъв тръс, толков силен. 19 И великия град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с вино от яростния Си гняв. 20 И всеки остров побягна и планините не се намериха. 21 И едър град, тежък около един талант, падаше от небето върху човеците; и човеците похулиха Бога поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.

17 И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казващи: Дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; 2 с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване. 3 И тъй, той ме заведе духом на една пустиня, где видях жена, седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. 4 Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мърсотии и с нечистотии от нейното блудствуване. 5 И на челото й имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотите на земята. 6 И видях, че жената се беше опила от кръвта на светите и от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях,

зачудих се твърде много. 7 Но ангелът ми рече: нея, люде Мои, за да не участвувате в греховете й Защо се зачуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и да не споделяте язвите й; 5 защото греховете ѝ и на звяра, който я носи, който има седем глави и десет рога. 8 Звярът, който си видял, беше, но го няма; обаче, скоро ще възлезе из бездната и стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди. 6 Въздайте й, както и тя е въздала, да! чието име не е написано в книгата на живота от създанието на света, ще се зачудят, когато видят, платете й двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно. 7 Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкоз мъка и печал ѝ дайте; защото казва в сърдцето си: Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак g12 9 Ето разумното значение на това: Седемте няма да видя. 8 Затова в един ден ще дойдат глави със седем хълма, на които седи жена; 10 язвите ѝ, мор, печал и глад, и тя ще изгори на те са и седмина царе, от които петима паднаха, огън; защото могъществен е Господ Бог, Който я и единият сега е, а другият още не е дошел, и съди. 9 И земните царе, които са блудствували и когато дойде, трябва само малко да постои 11 живели разкошно с нея ще заплачат и заридаят за и звярът, който беше и го няма, той е осмият нея, когато видят дима от изгарянето ѝ. 10 Отдалеч цар, който е от седемте, и отива в погибел; 12 и ще стоят поради страх от мъките ѝ и ще казват: десетте рога, който си видял, са десет царе, които Горко, горко на тебе, велики граде Вавилоне, още не са получили царска власт, но за един час крепки граде, понеже в един час дойде съдбата получават власт като царе заедно със звяра; 13 те ти! 11 И земните търговци плачат и жалеят за нея, са единомислени и предават на звяра своята сила защото никой вече не купува стоките им, 12 стоки и власт; 14 те ще воюват против Агнето, но Агнето от злато и сребро, скъпоценни камъни и бисери, от ще ги победи, защото е Господ на господарите висон и багреница, коприна и червено; и всякакво и Цар на царете; теже и ония, които са с Него, благоуханно дърво и всякакви изделия от слонова ще победят, които са звани, избрани и верни. кост и всякакви изделия от скъпоценно дърво и от 15 Каза ми още: Водите, които си видял, гдето мед: от желзо и от мрамор; 13 и канела, аромати, седи блудницата, са люде и множества, народи темян, миро и ливан; вино и дървено масло; и езици. 16 И десетте рога, които си видял, те и чисто брашно и пшеница; добитък и овце; коне, звяра ще намразят блудницата, и ще я направят колесници и роби; и човешки души. 14 Овощията, пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще за които душата ти копнееше, изчезнаха от тебе, изгорят в огън. 17 Защото Бог тури в сърдцата и всичко изящно и разкошно загина от тебе, и им да изпълнят Неговата воля, като действуват няма вече да се намерят. 15 Търгуващите са тия единомислено и предадат царската си власт на неща, които се обогатиха от нея, ще застанат звяра, докато се събуднат Божиите думи. 18 И отдалеч поради страх от мъките ѝ, ще плачат жената, която си видял, е големият град, който и ще жалеят, казвойки: 16 Горко, горко, граде велики, облечен във висон, багреница и червено и украсен със злато, със скъпоценни камъни и с бисери; 17 защото в един час запустя толкова богатство! И всеки корабоначалник, всеки пътник по море, моряците и всички, които се препиват от морето, застанаха отдалеч, 18 и викаха като гледаха дима от неговото изгаряне, казвойки: Кой град приличаше на великия град? 19 И посипаха пръст на главите си и викаха с плач и жалене, като думаха: Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един

18 След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. 2 Той извика със силен глас, казвойки: Падна, падна великия Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякакъв нечист дух и свърталище на всякаква нечиста и омразна птица; 3 защото всички народа пиха от виното на нейното разпалено блудствуране, и земните царе блудствуваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния разкош. 4 И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от

час запустя! **20** Веселете се за него, небеса и вие свидетелството за Иисуса; поклони се Богу; защото светии, вие апостоли и пророци, защото съда, с духът на пророчеството е да свидетелствуваме който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него. **21** за Иисуса. **11** След това видях небето отворено, И един силен ангел взе един камък голям като и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него, воденичен, та го хвърли в морето и рече: Така се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва стремително ще бъде тръшнат Вавилон, великият праведно. **12** Очите Му бяха огнен пламък, на град, и няма вече да се намери. **22** Глас от ония, главата Му бяха много корони и носеше написано които свирят на арфи, и от певци, от свирачи и от име, което никой не знаеше, а само Той; **13** и тръбачи няма вече да се чува в тебе; и никакъв беше облечен в дреха, попръскана с кръв; и името художник от каквото и да било художество няма Му беше Божието слово. **14** И небесните войски, вече да се намери в тебе; и шум от воденица няма облечени в бял и чист висон, следваха подир вече да се чува в тебе; **23** светлина от светило Него на бели коне. **15** Из устата Му излизаше няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец остьр меч, за да порази с него народите; и Той и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче твоите търговци станаха големите на земята, лина на лютия гняв на Бога Всемогъзий. **16** И понеже чрез твоето чародеяние бяха измамени всичките народи. **24** И в него се намериха кърви от пророци и от светии и от всичките заклани на земята.

19 След това чух като-че-ли силен глас от голямо множество на небето, който казваше: Алилуя!

Спасение, слава и сила принадлежат на нашия Бог; **2** защото са истинни и праведни Неговите съди; понеже Той осъди великата блудница, която е разтляла земята с блудството си, и даде върху нея възмездие за кръвта на Своите слуги. **3** И втори път рекоха: Алилуя! И димът й се издига до вечни векове. (aiōn g165) **4** И двадесетте и четири старци и четирите живи същества паднаха, та се поклониха на Бога, Който седи на престола, и казаха: Амин! Алилуя! **5** И от престола излезе глас, който казваше: Хвалете нашия Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се боите, малки и големи. **6** И чух като глас от силни гърмежи, които казваха: Алилуя! Защото Господ, нашият Бог, Всемогъзият, царува. **7** Нека се радваме и се веселим и нека отдадем Нему слава: защото дойде сватбата на Агнето, и Неговата жена се е приготвила. **8** И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът; е праведните дела на светиите. **9** И каза ви: Напиши: Блажени тия, които са призвани на сватбената вечеря на Агнето. И казва ми: Тия думи са истинни божи думи. **10** Тогава аз паднах пред нозете му да му се поклоня; но той ми рече: Недей; аз съм съслужител на тебе и на братята ти, които държат

на дрехата и на бедрото Му имаше написано името: Цар на царете, и Господ на господарите. **17** После видях един ангел, стоящ в слънцето; и, извиквайки със силен глас, каза на всички птици, които летят посрещ небето: Дойдете, събирайте за великата Божия вечеря, **18** да за ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на тях, дори месата на всичките човеци, свободни роби, малки и големи. **19** И видях звяра и земните царе и войските им събрани да воюват против язденция на коня и против Неговото воинство. **20** И звярът бил уловен, и с него лъжепророка, който бе извършил пред него знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра, и които се покланяха на неговия образ; та двамата бidoха хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел. (Limpē Rulg3041 g4442) **21** А останалите бidoха набити с меча на язденция на коня, с меча, който излизаше от устата Му. И всичките птици се насилиха от месата им.

20 И видях, че слизаше от небето един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига. (Abyssos g12) **2** Той улови змея, старовременната змия, която е дявол и сатана, и го върза за хиляда години, **3** и, като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. (Abyssos g12) **4** И видях престоли; и на тия, които бяха насядали на тях, бе

дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелстването си за Иисуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; те оживяха и царуваха с Христа хиляда години. Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години. И когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, и ще излезе да мами народите в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната, И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светите и обычния град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги изпойде. И дяволът, който ги мамеше, биде хвърлен в огненото жупелно езеро, гдето са и звярът и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях. Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите. И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бидоха съдени всеки според делата си. (Hadēs g86) И смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро. (Limnē Pyr g3041 g4442)

4 Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалене, на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни. 5 И Седецият началото и краят. На жадния ще дам даром от хилядата години. Това е първото възкресение. 6 извора на водата на живота. 7 Който побеждава, Блажен и свет е оня, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а тя ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години. 8 А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудните, чародейците, идолопоклонниците и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши и ми проговори, казвайки: Дойди, ще ти покажа невестата, жената на Агнето. 10 И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина, и показа ми светия град, Ерусалим, който слизаше от небето от Бога, 11 и имаше божествена слава като светеще, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал. 12 Градът имаше голяма и висока стена, с дванадесет порти, и на портите на израиляните: 13 откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти и откъм запад три порти. 14 И градската стена имаше дванадесет основни камъка с дванадесет имена на тях, имената на дванадесетте апостоли на Агнето. 15 И тоя, който говореше с мене, имаше за мярка златна тръст, за да измери града, портите и стената му. 16 Градът беше четвъртият, с дължина равна на широчината му; и като измери града с тръстта, излезе дванадесет хиляди стадии. Дължината, широчината и височината му са еднакви. 17 Измери и стената му, която излезе сто и четиридесет и четири лакти; а това беше човешка мярка, употребена от ангела. 18 Стената му беше оградена от яспис, а самият град от чисто злато, подобно на чисто стъкло. 19 Основните камъни на градските стени бяха украсени със всякакви скъпоценни камъни: първият основен камък беше яспис, вторият сапфир, третият халкидон,

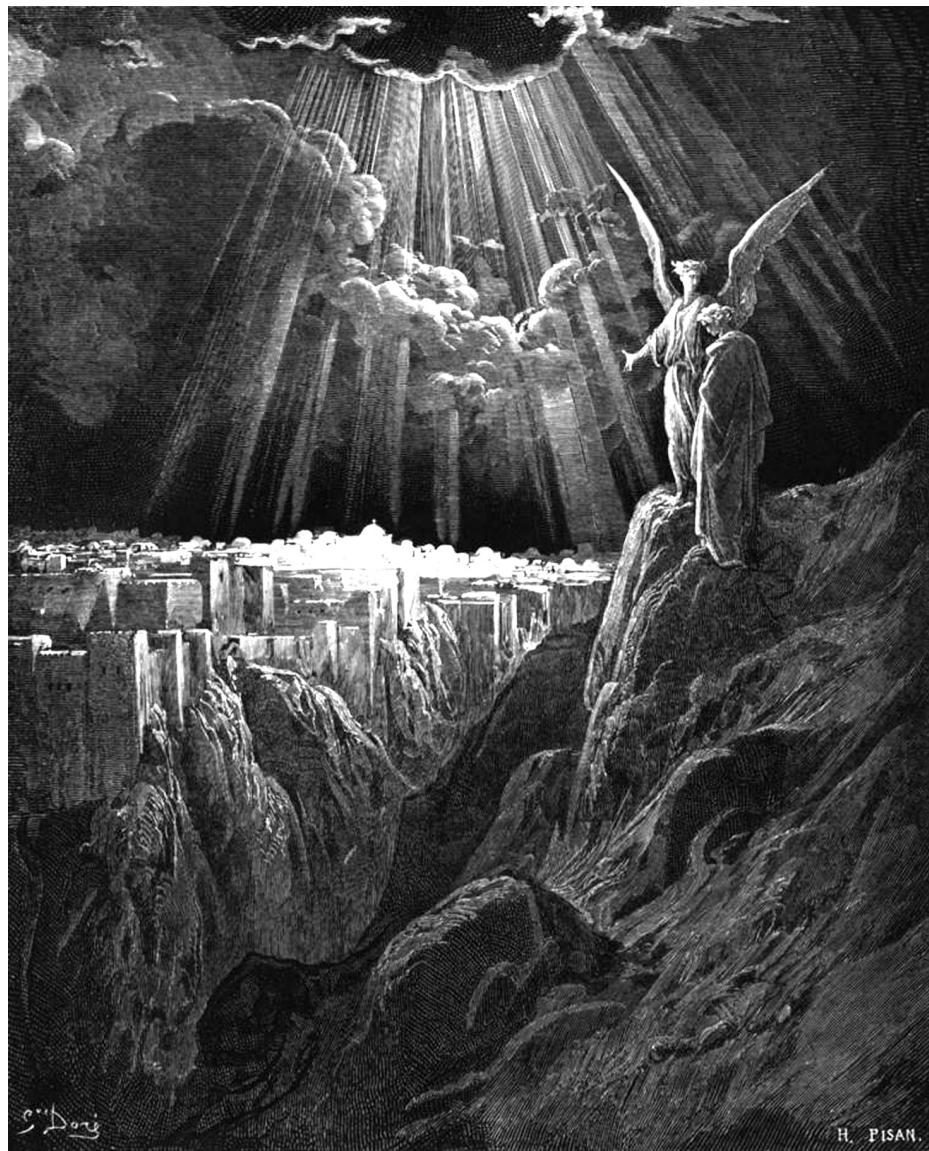
21 И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. 2 Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, пригответ като невеста украсена за мъжа си. 3 И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, тихен Бог, ще бъде

четвъртият смарагд, 20 петият сардоникс, шестият е близу. 11 Който върши неправда, нека върши сард, седмият хрисолит, осмият вирил, деветият и за напред неправда; и който е нечист, нека топаз, десетият хрисопрас, единадесетият яцит, бъде и за напред нечист; и праведният нека дванадесетият аметист. 21 И дванадесетте порти върши и за напред правда, и светият нека бъде бяха дванадесет бисера; всяка порта бе от един и за напред свет. 12 Ето, ида скоро; и у Мене е бисер; и улицата на града беше от чисто злато, наградата, която давам, да отплатя на всекиго, прозрачно като стъкло. 22 И храм не видях в него, според каквото са делата му. 13 Аз съм Алфа и защото неговият храм е Господ Бог Всемогъщиця и Омега, първият и последният, началото и краят. Агнето. 23 И градът нямаше нужда от слънце, нито 14 Блажени, които изперат дрехите си, за да от луна да го осветява, защото Божията слава го имат право да дойдат при дървото на живота, осветяваше, и неговото светило е Агнето. 24 И да влязат през портите на града. 15 А отвън народите ще ходят по неговата светлина: земните са псетата, чародейците, блудниците, убийците, царе ще донасят в него своите славни неща. 25 идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата Портите му не ще се затварят денем, (а нощ не и лъже. 16 Аз, Исус, изпратих ангела Си, да ще има там); (Гръцки: Защото) 26 па и народите ви засвидетелствува това за църквите. Аз съм ще донасят в него славните си и ценни неща. 27 И коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна в него никак няма да влезе нещо нечисто, нито звезда. 17 И Духът и невестата казват: Дойди. оня, който върши мерзост и който лъже, а само И който чуе, нека рече: Дойди. И който е жаден записаните в книгата на живота на Агнето.

22 След това, ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето и течеше (Или: Която беше.) сред улицата му. 2 И от двете страни на реката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите. 3 Нищо проклето не ще има вече; и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него, и Неговите слуги ще му служат. 4 Те ще гледат лицето му; и Неговото име ще бъде на челата им. 5 Нощ не ще има вече; и не ще имат нужда от светене на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове. (aiōn g165) 6 И рече ми: Тия думи са верни и истинни; и Господ Бог на пророческите духове, прати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане. 7 И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество. 8 Аз, Иоан, съм, който чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми, беше показал това. 9 Но той ми рече: Недей! Аз съм служител на тебе и на братята ти пророци и на тия, които пазят думите на тая книга. Поклони се Богу. 10 Още ми каза: Не запечатвай думите на написаното в тая книга пророчество; защото времето за изпълнението му

нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота. 18 Аз свидетелствувам на всекиго, който слуша думите на пророчеството в тая книга: Ако някой притури на тях, Бог ще притури върху него язвите, написани в тая книга, 19 и, ако някой отнеме от думите на тая пророческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и от светия град, които са описани в тая книга. 20 Оня, Който свидетелствува за това, казва: Наистина ида скоро. Амин! Дойди, Господи Исусе! 21 Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде със светите.

Амин.

Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, тихен Бог, ще бъде с тях.

Откровение 21:2-3

РЪКОВОДСТВО ЗА ЧИТАТЕЛ

Българска at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Терминологичен речник

Българска at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Терминологичен речник +

AionianBible.org/Bibles/Bulgarian---Bulgarian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Лука 8:31
Римляни 10:7
Откровение 9:1
Откровение 9:2
Откровение 9:11
Откровение 11:7
Откровение 17:8
Откровение 20:1
Откровение 20:3

Деяния 3:21
Деяния 15:18
Римляни 1:25
Римляни 9:5
Римляни 11:36
Римляни 12:2
Римляни 16:27
1 Коринтяни 1:20
1 Коринтяни 2:6
1 Коринтяни 2:7
1 Коринтяни 2:8
1 Коринтяни 3:18
1 Коринтяни 8:13
1 Коринтяни 10:11
2 Коринтяни 4:4
2 Коринтяни 9:9
2 Коринтяни 11:31
Галатяни 1:4
Галатяни 1:5
Ефесяни 1:21
Ефесяни 2:2
Ефесяни 2:7
Ефесяни 3:9
Ефесяни 3:11
Ефесяни 3:21
Ефесяни 6:12
Филипяни 4:20
Колосяни 1:26
1 Тимотей 1:17
1 Тимотей 6:17
2 Тимотей 4:10
2 Тимотей 4:18
Тит 2:12
Евреи 1:2
Евреи 1:8
Евреи 5:6
Евреи 6:5
Евреи 6:20
Евреи 7:17
Евреи 7:21
Евреи 7:24
Евреи 7:28
Евреи 9:26
Евреи 11:3
Евреи 13:8
Евреи 13:21
1 Петрово 1:23

1 Петрово 1:25
1 Петрово 4:11
1 Петрово 5:11
2 Петрово 3:18
1 Йоаново 2:17
2 Йоаново 1:2
Юда 1:13
Юда 1:25
Откровение 1:6
Откровение 1:18
Откровение 4:9
Откровение 4:10
Откровение 5:13
Откровение 7:12
Откровение 10:6
Откровение 11:15
Откровение 14:11
Откровение 15:7
Откровение 19:3
Откровение 20:10
Откровение 22:5

aïdos

Римляни 1:20
Юда 1:6

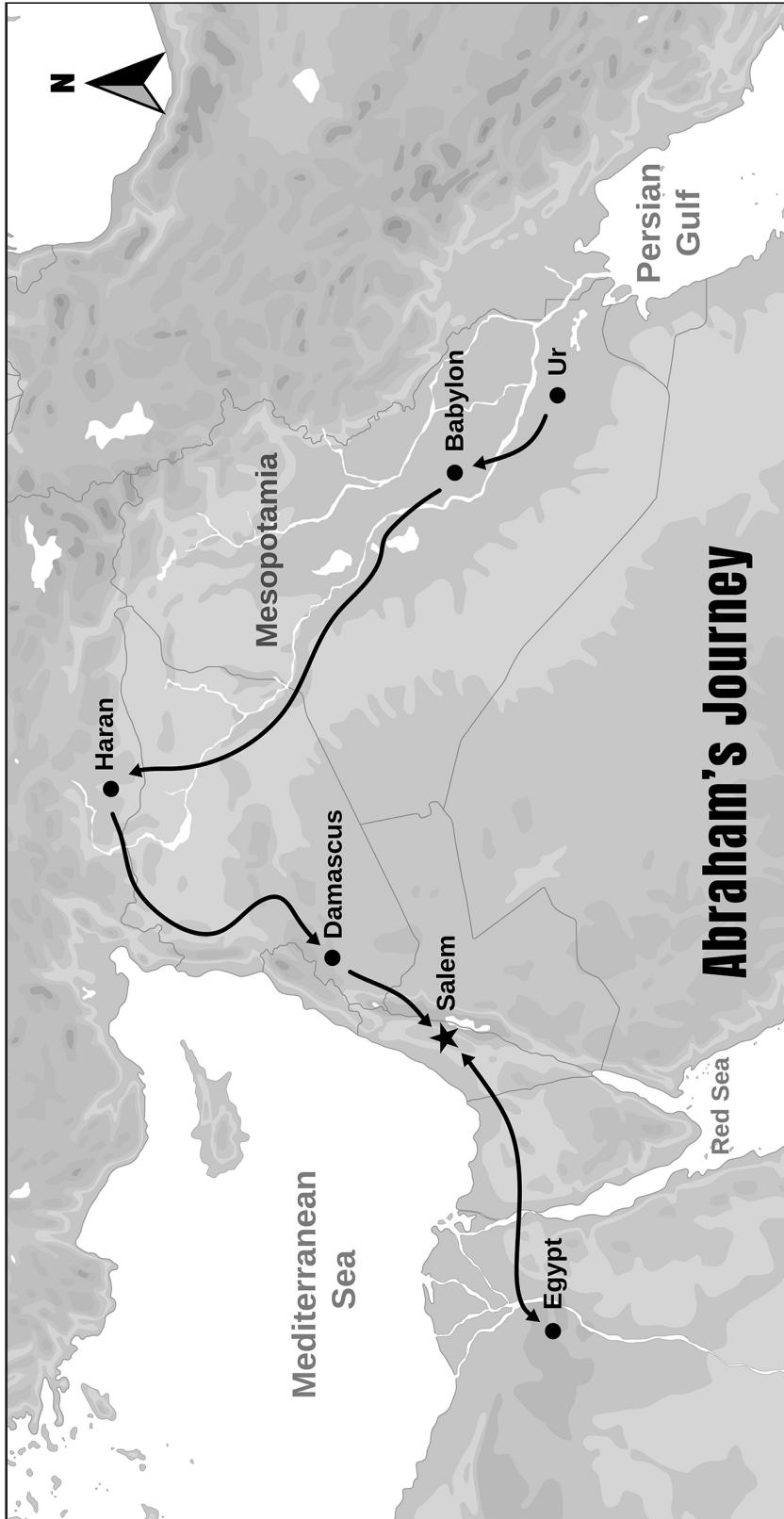
aiōn

Матей 12:32
Матей 13:22
Матей 13:39
Матей 13:40
Матей 13:49
Матей 21:19
Матей 24:3
Матей 28:20
Марко 3:29
Марко 4:19
Марко 10:30
Марко 11:14
Лука 1:33
Лука 1:55
Лука 1:70
Лука 16:8
Лука 18:30
Лука 20:34
Лука 20:35
Йоан 4:14
Йоан 6:51
Йоан 6:58
Йоан 8:35
Йоан 8:51
Йоан 8:52
Йоан 9:32
Йоан 10:28
Йоан 11:26
Йоан 12:34
Йоан 13:8
Йоан 14:16

aiōnios

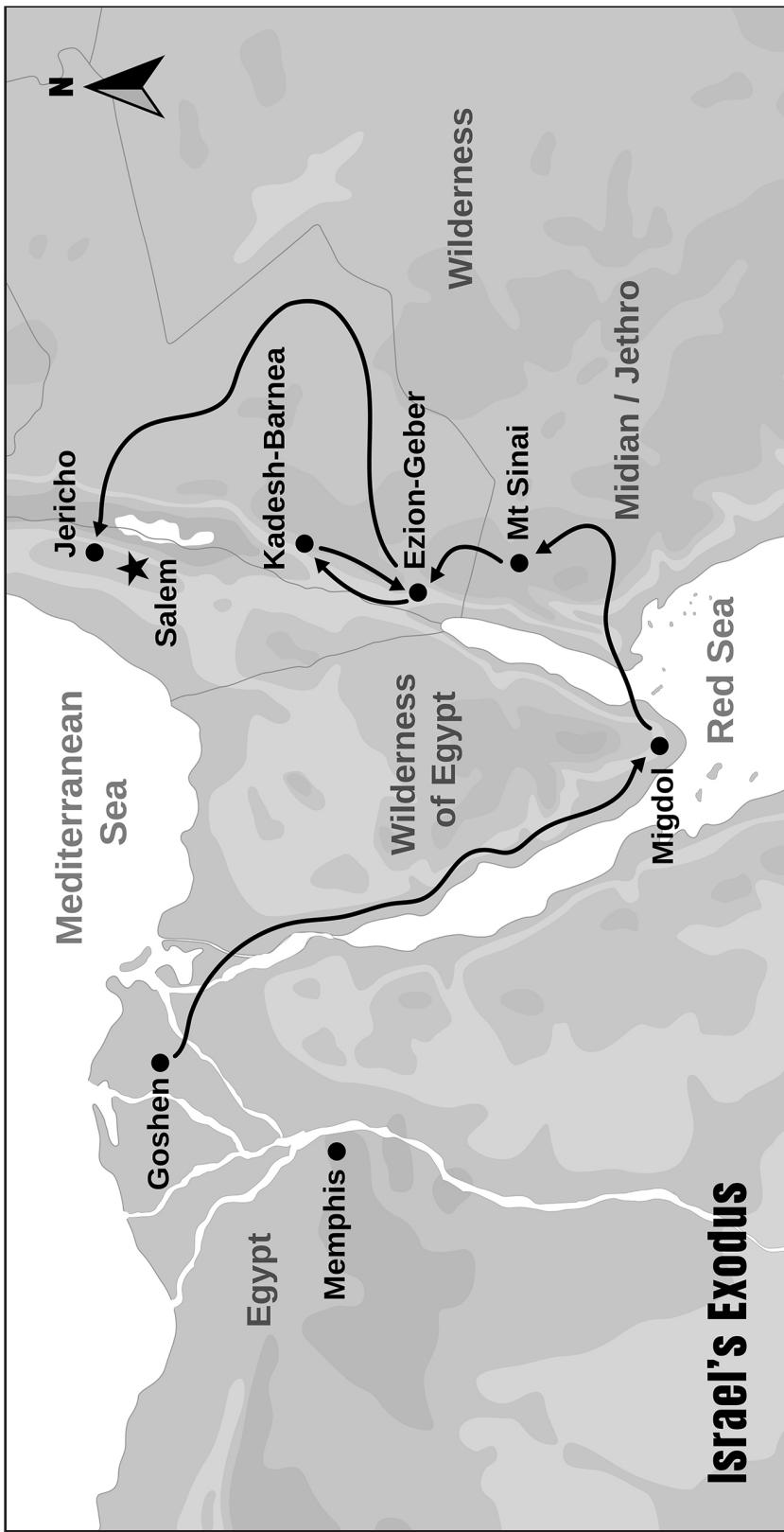
Матей 18:8
Матей 19:16
Матей 19:29
Матей 25:41
Матей 25:46
Марко 3:29
Марко 10:17
Марко 10:30
Лука 10:25
Лука 16:9
Лука 18:18
Лука 18:30
Йоан 3:15
Йоан 3:16
Йоан 3:36
Йоан 4:14
Йоан 4:36
Йоан 5:24
Йоан 5:39
Йоан 6:27
Йоан 6:40
Йоан 6:47
Йоан 6:54
Йоан 6:68

Йоан 10:28	Марко 9:45	Псалми 116:3
Йоан 12:25	Марко 9:47	Псалми 139:8
Йоан 12:50	Лука 12:5	Псалми 141:7
Йоан 17:2	Яков 3:6	Притчи 1:12
Йоан 17:3		Притчи 5:5
Деяния 13:46	<i>Hadēs</i>	Притчи 7:27
Деяния 13:48	Матей 11:23	Притчи 9:18
Римляни 2:7	Матей 16:18	Притчи 15:11
Римляни 5:21	Лука 10:15	Притчи 15:24
Римляни 6:22	Лука 16:23	Притчи 23:14
Римляни 6:23	Деяния 2:27	Притчи 27:20
Римляни 16:25	Деяния 2:31	Притчи 30:16
Римляни 16:26	1 Коринтияни 15:55	Еклесиаст 9:10
2 Коринтияни 4:17	Откровение 1:18	Песен на песните 8:6
2 Коринтияни 4:18	Откровение 6:8	Исая 5:14
2 Коринтияни 5:1	Откровение 20:13	Исая 7:11
Галатии 6:8	Откровение 20:14	Исая 14:9
2 Солунци 1:9		Исая 14:11
2 Солунци 2:16	<i>Limnē Pyr</i>	Исая 14:15
1 Тимотей 1:16	Откровение 19:20	Исая 28:15
1 Тимотей 6:12	Откровение 20:10	Исая 28:18
1 Тимотей 6:16	Откровение 20:14	Исая 38:10
2 Тимотей 1:9	Откровение 20:15	Исая 38:18
2 Тимотей 2:10	Откровение 21:8	Исая 57:9
Тит 1:2		Езекил 31:15
Тит 3:7	<i>Sheol</i>	Езекил 31:16
Филимон 1:15	Битие 37:35	Езекил 31:17
Евреи 5:9	Битие 42:38	Езекил 32:21
Евреи 6:2	Битие 44:29	Езекил 32:27
Евреи 9:12	Битие 44:31	Осия 13:14
Евреи 9:14	Числа 16:30	Амос 9:2
Евреи 9:15	Числа 16:33	Йон 2:2
Евреи 13:20	Второзаконие 32:22	Авакум 2:5
1 Петрово 5:10	1 Царе 2:6	
2 Петрово 1:11	2 Царе 22:6	<i>Tartaroō</i>
1 Йоаново 1:2	3 Царе 2:6	2 Петрово 2:4
1 Йоаново 2:25	3 Царе 2:9	
1 Йоаново 3:15	Йов 7:9	<i>Questioned</i>
1 Йоаново 5:11	Йов 11:8	2 Петрово 2:17
1 Йоаново 5:13	Йов 14:13	
1 Йоаново 5:20	Йов 17:13	
Юда 1:7	Йов 17:16	
Юда 1:21	Йов 21:13	
Откровение 14:6	Йов 24:19	
	Йов 26:6	
<i>eleēsē</i>	Псалми 6:5	
Римляни 11:32	Псалми 9:17	
<i>Geenna</i>	Псалми 16:10	
Матей 5:22	Псалми 18:5	
Матей 5:29	Псалми 30:3	
Матей 5:30	Псалми 31:17	
Матей 10:28	Псалми 49:14	
Матей 18:9	Псалми 49:15	
Матей 23:15	Псалми 55:15	
Матей 23:33	Псалми 86:13	
Марко 9:43	Псалми 88:3	
	Псалми 89:48	

Abraham's Journey

С въра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да знае къде отива. - Евреи 11:8

А когато Фараон пусна людете, Бог не ги преведе през пътя за филистимската земя, при все че това беше близкият път; защото Бог рече:
Да не би да се разкажат людете, като видят война и да се върнат в Египет. - Изход 13:17

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

Syria

Decapolis

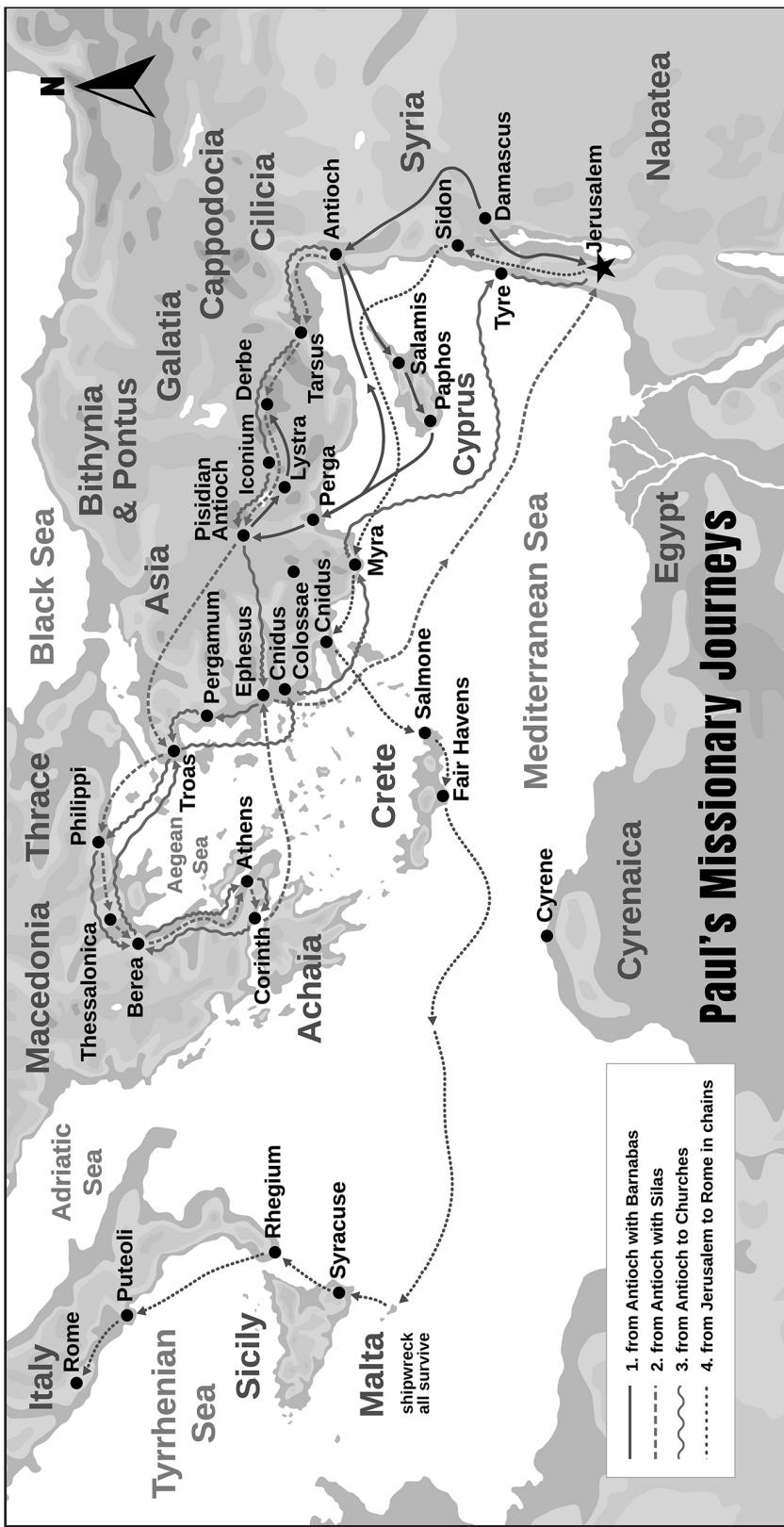
Peraea

► Egypt

Jesus' Journeys

Задължителна Човешкият Син не доведе да МУ служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина. - Марко 10:45

Paul's Missionary Journeys

Павел, слуга Иисус Христосъ, призван за апостол, отведен да проповядва благовестето от Бога, - Римътни 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Revelation 20:13 Thalaasa						
		Revelation 19:20 Lake of Fire						
		Revelation 20:2 Abyss						

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

предвидение

Българска at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Идете, прече, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отеца и Сина и Светия Дух, - Матей 28:19

